

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

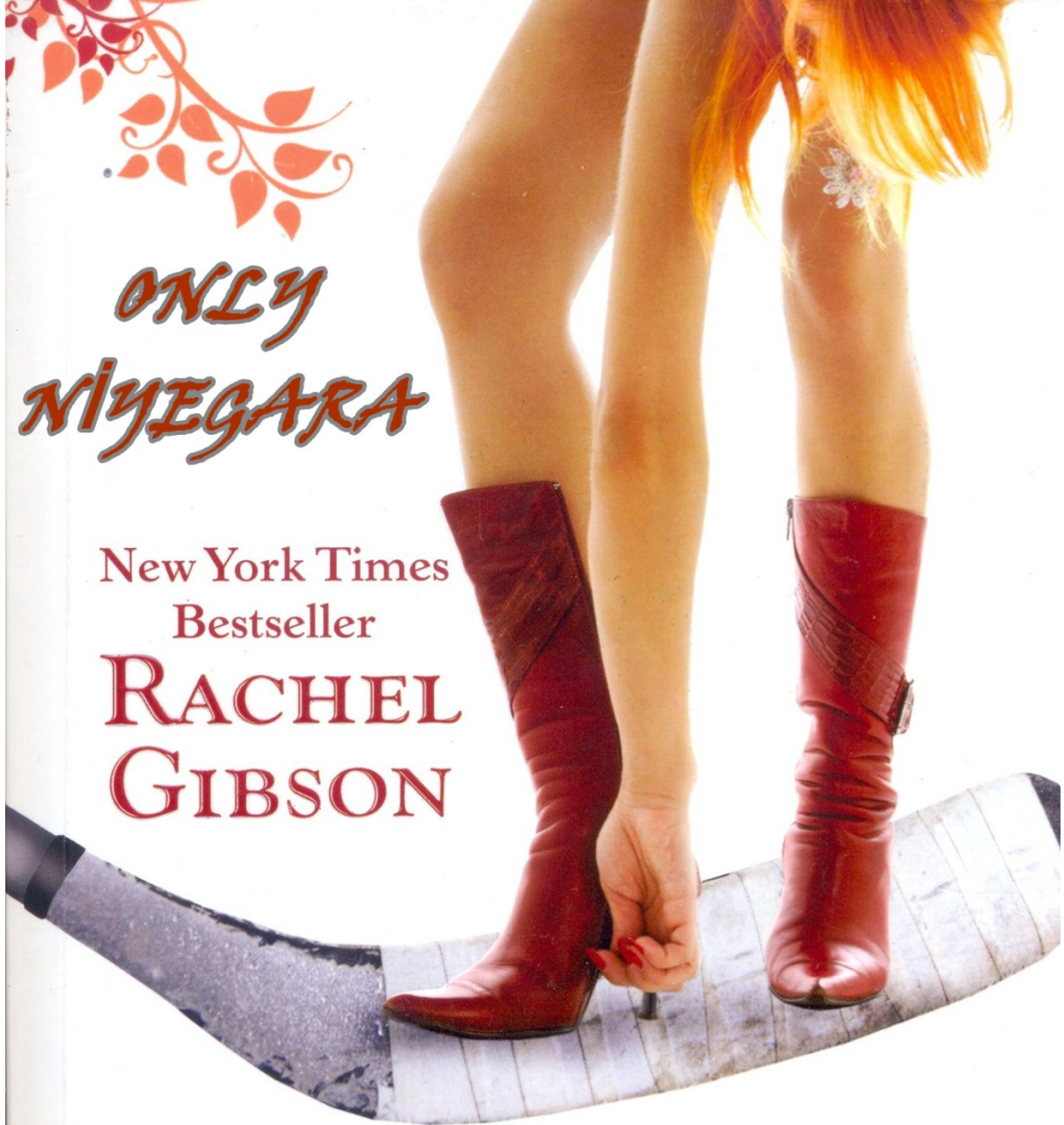
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ONLY
NİYEĞARA

New York Times
Bestseller

RACHEL
GIBSON

Aşk Seni Bulursa

nemesis
KİTAP

ONLY NİYEGARA

Uzaklaşmak isteyen güzel bir kadın.
Uzakta onu bekleyen yakışıklı bir erkek.

Kışkırtıcı bir aşk hikayesi...

Sadece 'gitmek' istediğiniz bir zaman oldu mu hiç? Yaşadığınız şehirden, yoğun işinizden uzaklaşmak, yeni bir hayata başlamak istediğiniz bir zaman... Bunu kaçımız başarabiliriz ki ?

Bu kitabın sihirli dünyasına adım atın. Gerçek aşk, tutku ve eğlence bu sayfalarda sizi bekliyor.

Rachel Gibson "Amerikan Aşk Romanı Yazarları Birliği" tarafından Rita Award Ödülü'ne layık görülmüştür ve romanlarıyla iki defa yılın en beğenilen yazarı olarak seçilmiştir.

"Aşk Seni Bulursa" USA Today ve Newyork Times tarafından belirlenen "En Çok Satılan Elli Kitap" listesine girmeyi başarmıştır...

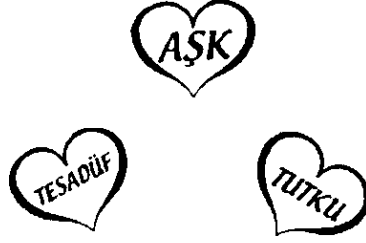
Dolayısıyla elinizde tuttuğunuz kitap, gittikçe yükselen bir yıldıza aittir.

nemesis
K İ T A P

AŞK SENİ BULURSA

BİRİNCİ BÖLÜM

Sevgililer günü berbat geçiyordu.

Kate Hamilton sıcak rom fincanını aldı ve son damlasına kadar içip bitirdi. Sevgililer günü, Kate'in berbat şeyler listesinde, insanlar içinde yüzüstü düşmek ve büyük teyzesi Edna'nın ünlü keki arasında bir yere denk geliyordu. Biri acı verici ve utandırıcı bir deneyimdi diğeri ise Tanrı'nın bile sizden tiksinesine neden olabilecek kadar kötü bir şeydi.

Kate fincanını indirdi ve dudaklarını yaladı. Sıcak rom bütün vücudunu ısıtmıştı, oda bile artık gözüne daha sıcak ve samimi görünüyordu. Yine de hiçbir moralini düzeltmeye yetmedi.

Kendisine acıyor ve bundan nefret ediyordu. Öyle üzgün, ağlak bir hâlde oturup duracak bir kadın değildi. Hayatla mücadele etmeyi, yaşamayı seven biriydi ama tek başına olan bir kızın kendisini ezik hissetmesine yol açan, sevgililere adanmış koskoca bir gün oldukça sinir bozucuydu.

Başka bir kadına gönderilen kalpler, çiçekler, çikolatalı şekerler ve seksi iç çamaşırları gibi hediyelerle dolu bir gün. Hak etmeyen bir kadına. Kendisine değil başka bir kadına. Ona, genellikle pasaklı bir tişörtle, tek başına uyuduğunu hatırlatan bir 24 saat. Sonunda çöpe gidecek olan başka bir kötü ilişkiye tek adım uzaklıkta olduğunu âdeta gözüne sokan koca bir gün. Bir çift topuklu ayakkabı yerine normal bir ayakkabı giymesine, hayvan barınağına gidip bir kedi almasına ramak kala yaşanacak bir gün.

Kate, Sun Valley'de, bir bar taburesinde oturduğu Duchin Salonu'na şöyle bir baktı. Pirinç tırabzanlar, parlak ve kalpli çelenklerle süslenmişti. Her masanın üstünde güller ve ışıldayan mumlar vardı. Barın arka tarafına kırmızı ve pembe kalpler yapıştırılmıştı, büyük pencerelerden dışarı baktığınız zaman karla kaplı çam ağaçlarını, süslenmiş yürüyüş yollarını ve gece paten kayan insanları görebiliyordunuz. Işıklar yamaçları aydınlatıyor ve koyu gölgelerin arasında onlara beyaz altın rengi veriyorlardı.

Duchin'dekiler son moda kayak kıyafetleri giymişlerdi. Ralph Lauren ve Armani marka kazaklar, UGG botlar ve Patagonia marka yünlü yelekler. Kate, kot pantolonu ve koyu kahverengi kazağıyla kendisini onların arasında biraz fakir hissediyordu. Kazağı üzerine tam oturmuştu ve rengi gözleriyle uyum sağlıyordu ama ünlü bir marka değildi. Bu kazağı bir torba Haines Her Way marka külot, bir büyük kutu şampuan ve iki kilo margarin ile birlikte Costco'dan almıştı.

Taburesinin üstünde yana döndü ve gözü barın diğer tarafındaki büyük pencereye takıldı. Ne zamandan beri iç çamaşırlarını Victoria's

Secret'tan almayı bırakmış ve toptancı mağazalardan almaya başlamıştı? Hayatı ne zamandan beri bu kadar acınası bir hâldeydi? Ve iki kilo margarin almak nasıl olmuş da o an için iyi bir fikir gibi gelmişti?

Duchin'in penceresinden, kar tanelerinin zarif bir şekilde, yanan ışıkların üstüne doğru yağışı ve sonra da yumuşakça yere düştüğü görülebiliyordu. Kar o gün, öğlenin ilk saatlerinde, Kate Idaho Nevada sınırına geldikten kısa bir süre sonra yağmaya başlamıştı ve o zamandan beri de yağmaya devam ediyordu. Normalde Las Vegas'tan Sun Valley'e gelmesi yedi saat sürerken, bu sefer kar yüzünden tam dokuz saatini almıştı.

Normalde yolda asla mola vermezdi ama oldukça yoğun bir kar yağışı vardı. Hem de hava çok karanlıktı, Sawtooth Wilderness'da arabayla yapacağı tek bir yanlış dönüş, kendisini bütün erkeklerinin ve koyunlarının sinirli olduğu küçük kasabalardan birinde bulmasına sebep olabilirdi. Ertesi sabah, büyükbabasının yaşadığı, Idaho'daki küçük kasaba Gospel'e gitmeyi planlıyordu.

Kate üçüncü sıcak romunu ısmarladı ve ilgisini barmene verdi. Yirmili yaşlarının sonlarında görünen, kıvrıkcık saçlı bir adamdı ve kahverengi gözlerinde şeytani bir ışıltı vardı. Beyaz bir gömlek ve siyah pantolon giymişti. Genç ve tatlıydı, ve yüzük parmağında bir yüzük vardı.

"Başka bir şey ister misin, Kate?" diye sordu çocuksu çekicilikteki gülümsemesiyle. İsmi hatırlıyordu, bu da onun iyi bir barmen olduğuna işaretledi ama Kate'in kafasındaki asıl düşünce onun büyük olasılıkla ortalıkta dolanan birkaç kız arkadaşının olduğuydu. Onun gibi adamların genelde böyle sevgilileri olurdu.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap verdi ve şüpheli düşüncelerinin tümünü bilerek beyninin ücra köşelerine çekti. Bu kadar olumsuz bir insan olmak hoşuna gitmiyordu. Beynindeki, tüm hâkimiyeti eline almış pesimistten nefret ediyordu. Eski Kate'i geri istiyordu. Bu kadar olumsuz olmayan eski Kate'i.

Masalarda ve bölmelerde oturan çiftler şarap içerek kahkahalar atıyor, sohbet ediyor ve öpüşüyorlardı. Kate'in sevgililer günü hüznü giderek daha derine doğru iniyor ve canını acıtırıyordu.

Geçen sene bu zamanlar Kate Las Vegas'ta Le Cirque'de erkek arkadaşı Manny Ferranti'yle yemek yiyordu. O zaman kendisi otuz üç, Manny ise otuz dokuz yaşındaydı. Karides kokteyli yedikleri sırada Kate ona, Bellagio'da bir suit tuttuğunu söylemişti. Rostolarını yerken de, elbisesinin altındaki ağsız külotunu ve yine ona uyan sütyenini anlatmıştı. Sıra tatlılarını yemeye geldiğinde evlilik konusunu açmıştı.

İki yıldır beraberlerdi ve gelecekleri hakkında konuşma zamanının geldiğini düşünmüştü. Ama ertesi sabah Manny bu konuyu netleştirmek yerine Kate'i terk etmeyi tercih etmişti. Elbette oteldeki güzel süiti kullandıktan ve Kate'in bahsettiği ağsız külotunu gördükten sonra...

O zamanlar Kate, yaşadığı ayrılığı bu kadar iyi karşılamış olmasına şaşırılmıştı. Pekâlâ, belki o kadar da iyi karşılamamıştı. Oldukça zorlandığı zamanlar olmuştu ama dünyası da yıkılmamıştı. Manny'yi sevmişti ama Kate mantıklı bir kadındı. Bunu daha önce neden göremediğini bilmiyordu ama Manny'de bağlanma korkusu vardı. Otuz dokuz yaşında ve asla evlenmemiş... Adamın ciddi sorunlarının olduğu açıkça ortadaydı ve Kate vaktini bağlanmaya hazır olmayan birisiyle

harcamak istemiyordu. Bu yollardan daha önce geçmişti, yıllarca beraber olduğu ama asla daha fazlası için hazır olmayan başka erkek arkadaşları da olmuştu. Kötü ilişkilerden iyi kurtuluyordu.

En azından kendisine böyle söylüyordu. Birkaç ay önce Manny'nin evlilik ilanını gazetede görene kadar da olaya yaklaşımı bu şekilde olmuştu. Ofisinde oturmuş, Las Vegas Review Journal'ı karıştırıyor, kayıp insanlardan birinin ölmüş olma ihtimali var mı diye kontrol etmek için ilan sayfasına bakıyordu, o anda birden ilanı gördü. Fotoğraflı küçük tatlı bir ilan. Birbirlerine âşık görünen, mutlu bir çift. Manny ve esmerin biri.

Manny, Kate'le ayrılmalarından sonra, sekiz aydan daha kısa bir süre içinde birisini bulmuştu ve şimdi de evleniyordu. Hem de sekiz aydan daha kısa süredir birlikte olduğu birisiyle. Demek ki birisine bağlanmaya karşı değildi. Hiç de bile. Onun karşı olduğu şey. Kate'le bir bağlılık kurmaktı. Bu durum Kate'i önceden hiç hayal edemeyeceği kadar kırmıştı. Bu bir ayrılıktan daha fazlasıydı. Ateşli bir sevişme yaşadıkları o gecenin ardından, Kate'i orada bırakıp gitmesinden daha fazlasıydı. Birden Kate'in göğsü sıkışmış, boğazı kurumuştı ve artık daha fazla görmezden gelemeyeceği bir şeyi kabul etmişti.

Sorun kendisindeydi.

Sorun, onunbirmetre altmış beş santimlik boyundan başka bir şeydi. Kırk bir numara ayaklarından ve düz kızıl saçlarından da başka bir şey... Kate özel detektifti. Hayatını, insanların özel hayatlarını didik didik ederek, niyetlerini ve yapacaklarını araştırarak kazanıyordu.

Başkalarının geçmişlerini, her anlamda gözetliyordu ama asla durup da kendi hayatına bakmamıştı.

Gazetede Manny'nin düğün ilanını görmek bu durumu değiştirdi. Mümkün oldukça kaçındığı bir şeyi yapması, kendi hayatını incelemesi için onu zorladı. Kate bu süreçte, her zaman için, ulaşılması zor erkeklerin kendisini çektiğini fark etti. Gözü sürekli başka yerlerde olan, gizli kız arkadaşları ya da bağlanma korkusu olan adamlar ilgisini çekiyordu.

Belki de bundan daha iyisini hak ettiğini düşünmemişti hiç. Belki de mücadele hoşuna gidiyordu. Neden sürekli böyle erkekleri seçtiğini bilmiyordu ama emin olduğu bir şey vardı kötü ilişkilerden ve kalbinin kırılmasından sıkılmıştı.

Manny'nin ilanını gördükten sonraki gün, artık kötü bir ilişki yaşamayacağına yemin etmişti. Artık sadece ilişkiye müsait, hiçbir sorunu olmayan, iyi adamlarla çıkacaktı. Ve kendini işine verdi. Çok sevdiği ve kesinlikle çok iyi olduğu işine.

Las Vegas'taki en prestijli dedektiflik bürolarından biri olan Intel Inc. için çalışıyordu. Dedektif olmayı her yönüyle çok seviyordu. Dolandırıcı sigorta şirketlerine ya da kumarhanelere casusluk etmekten tutun da, uzun süredir ayrı kalmış âşıkları ya da aile üyelerini birleştirmeye kadar her şey ona zevk veriyordu. Aldatan sevgilileri ya da nişanlıları takip etmek de hoşuna gidiyordu. Eğer bir adam ya da kadın aldatıyorsa yakalanmayı da hak ediyordu. Eğer aldatmıyorlarsa ki bu asla olmamıştı, sorun yoktu. Zaten ne olursa olsun bu onun sorunu değildi. Kate harcadığı zaman için ödemesini alır ve sonra da yürür giderdi...

Taki Randy Meyers, onun dördüncü kattaki ofisine gelene kadar. Randy'nin öyle çok önemli bir özelliği yoktu. Ne yakışıklıydı ne de çirkin. Ne kısaydı ne de uzun. Öyle, basit bir adamdı.

Intel Inc.'ye ve Kate'e gelmişti çünkü karısı, iki çocuğuyla birlikte ortadan kaybolmuştu. Kate'e klasik bir aile fotoğrafı göstermişti. Alışveriş merkezinde otuz dolar karşılığında çektirebileceğiniz bir fotoğraf. Fotoğrafla ilgili her şey oldukça normaldi. Birbirlerine uyumlu kazaklarından tutun da, oğlanın sıfır numara saç tıraşına ve kızın düşmüş ön dişine kadar.

Ve Randy hakkındaki her şey kontrol edilmişti. Söylediği yerde çalışıyordu. Sabıka kaydı temizdi. Kimseye kötü muamele ettiği görülmemişti. Valley Araba Galerisi'nde araba satıyordu ve oğlunun izci lideriydi. Kızının futbol koçuydu. O ve karısı Doreen, belediye üniversitesinde beraber ders alıyorlardı.

Karısı ve çocuklarını bulmak hiç de zor olmamıştı. Doreen çocukları da alarak, kız kardeşiyle kalmak için Waynesboro, Tennessee'ye uçmuştu. Kate öğrendiği bilgiyi Randy'ye vermiş, davayı kapatmış ve yirmi dört saat sonra Randy'nin televizyona çıkacağına hiç ihtimal vermemişti. Randy'nin kendisini öldürmeden önce karısına ve çocuklarına yaptıkları, bütün ülkenin kanını dondurmuştu. Kate ise resmen şoka girmişti.

Kate bu sefer, kendisini bu olaydan bağımsız görmeyi başaramamıştı. Bu sefer kendisine bunun onun sorunu olmadığını, sadece işini yaptığını söyleyememişti. Bu sefer kaldığı yerden devam etmeye gücü yoktu.

Bir hafta sonra istifa etmişti. Sonra büyükbabasını aramış ve bir süreliğini onu ziyaret etmeye geleceğini söylemişti. Büyükannesi iki sene önce ölmüştü ve Kate, büyükbabası, Stanley'nin yalnız olduğunu biliyordu. Kate'in arkadaşlığı, evde bir başka ses olması ona çok iyi gelecekti. Onunla ne kadar kalacağını bilmiyordu ama artık ne yapacağına karar vermek için yeterince zamanı vardı. Bir adım geri çekilip ne yapacağını düşünmek için...

Bara doğru döndü ve bir içki aldı. Rom boğazından hafifçe kaydı ve zihninde gittikçe çoğalan düşüncelerden ayılıp kendine geldi. Meyers ailesiyle ilgili düşünceleri, zor da olsa zihninden çıkardı ve kendini barın etrafında asılı olan kalplere vermeye çalıştı. Sevgililer Günü'ydü ve bu ona aylardır güzel bir randevuya çıkmadığını hatırlattı. Manny ile Bellagio'da geçirdikleri geceden bu yana kimseyle sevişmemişti. Gerçekte özlediği Manny değil, sadece birisinden yakınlık görmektir. Bir erkeğin güçlü ellerinin dokunuşunu özlemişti. Bazen keşke bardan erkek kaldıran kadınlardan biri olabilsem diye düşünürdü. Pişmanlık yok. Karşılıklı şikâyet yok. İlk önce sabıka kaydı istemek yok.

Bazen arkadaşı Marilyn gibi olmayı dilerdi. Marilyn'in hayat sloganı, "Onu kullanmazsan, kaybedersin," idi, sanki vajinasının bir son kullanım tarihi varmış gibi.

Barın arkasındaki aynadan yansımasına baktı ve acaba insanın içindeki seks arzusunu kaybetmesi, çamaşırhanede çorabının tekini kaybetmesi gibi bir şey mi diye merak etti. Arzuları hiç iz bırakmadan kaybolup gitmiş miydi? Gittiğini anladığınız an artık her şey için çok mu geç olurdu? Geri dönmemek üzere mi gitmişlerdi?

İçindeki seks tutkusunu kaybetmek istemiyordu. Bunun için henüz çok gençti. Sadece bir geceliğine de olsa zihnindeki yargıcı susturmak ve çevresindeki en yakışıklı erkeği bulmak, onu gömleğinden tutup dudaklarına kapanmak istiyordu. Sadece bir geceliğine de olsa hiç tanımadığı ve bir daha asla görmeyeceği bir erkekle deliler gibi sevişmek istiyordu. Adamın dokunuşunun onu diri diri yakmasını ve dudaklarından başka her şeyi unutmak istiyordu. Onu otel odasına götürürdü ya da belki de odaya kadar bile sabredemezler ve asansörde sevişmeye başlardı, Belki de temizlik eşyalarının durduğu dolapta ya da merdiven boşluğunda sevişirlerdi.

Kate içkisinden bir yudum aldı ve ilgisini yakışıklı barmene çevirdi. Barın sonunda durmuş bir yandan kahkahalar atıp espriler yaparken bir yandan martini hazırlıyordu. İnsanlar hakkında çok şüpheci biri olabilirdi, özellikle de erkekler hakkında, ama yine de bir kadındı. Kafasının içinde binlerce fantezi dönüp duran bir kadın. Kendini güçlü kolların arasında hissettiği fanteziler. Kalabalık bir odada karşılaşan gözler. Birden alevlenen karşı koyulmaz bir çekim. Merhametsiz bir ihtiras.

Manny'yle ayrıldıklarından bu yana, hayal ettiği bütün adamlar, eski erkek arkadaşının tam tersi özelliklerde olmuşlardı. Hepsi kötü çocuklardı, daha büyük elleri vardı ve daha büyük... ayakları. Şu sıralar kafasında olan fantezinin kahramanı, kırk yedi numara motosiklet botu olan sarışın bir kötü çocuktü.

Onu Cosmo dergisindeki Dölce & Gabbana ilanından bulmuştu, öyle havalı ve karakterine uyan serseri bir hâli vardı ki...

Bazen fantezisinde bu adam onu Harley motorunun arkasına atıp aşk kulübesine kaçırıyordu. Bazen de onunla, Küstah Parmaklar ya da Şeytanın Tohumu gibi değişik isimli meyhanelerde karşılaştığını hayal ediyordu. Birden göz göze geliyorlar ve daha tuvaletin oraya gelmeden birbirlerinin kıyafetlerini parçalamaya başlıyorlardı.

Birisi Kate'in yanındaki tabureyi aldı ve bunu yaparken omzuna çarptı. Kate içkisi dökülmesin diye eliyle sıcak bardağın ağzını kapadı.

"Sun Valley birası," dedi yanındaki erkeksi ses.

"Fıçı mı, şişe mi?" diye sordu barmen.

"Şişe."

Kate her ne kadar fantezilerinden birini yaşamak istese de bunun asla olmayacağını biliyordu çünkü kafasındaki detektifi asla durduramazdı. Böyle bir anda, ilk önce karşısına çıkan erkeğin geçmişini taraması gerektiğine karar verecek detektifi engelleyemezdi.

Gecenin serin kokusu birden başının etrafını sardı ve bakışlarını fincandan kaldırıp yeşil ekoseli tişörtünü dirseklerine doğru sıvamış kalın kollara çevirdi. Sol bileğinde altın Rolex bir saat ve orta parmağında da ince gümüş bir yüzük vardı.

"Oda hesabınıza yazmamı ister misiniz?" diye sordu barmen.

"Yoo, şimdi ödeyeceğim." Derinden gelen sert bir sesi vardı. Sonra da Levi's kotunun arka cebindeki cüzdanına uzandı. Kate bakışlarını onun yeşil ekoseli tişörtünden büyük omuzlarına çevirdiği sırada adamın dirseği hafifçe onunkine sürtüp geçti. Tavan ışıkları adamı aydınlatıyor, kahverengi saçlarına altınımsı bir renk veriyordu. Asi ve parmaklarıyla taradığı saçları yakasının ve kulaklarının üst kısmını kapatıyordu. Geniş

dudaklarının etrafını kaplayan bir Fu Manchu bıyığı ve kalın alt dudağının altında ufak bir sakalı vardı.

Kate'in bakışları yukarıya doğru ilerledikçe geniş omzunun üzerinden kendisine bakan yeşil gözlerle karşılaştı. Göz kapakları biraz ağırlaşmış gibi görünüyordu, sanki yorgunmuş ya da daha yataktan yeni kalkmış gibi.

Kate yutkundu.

"Merhaba," dedi adam, sesi aynı sıcak rom gibi boğazından aşağı kayacaktı sanki.

Aman Tanrım! Kötü çocuk fantezisi mi getirmişti bu adamı buraya? Sarışın değildi gerçi, ama kimin umurunda ki? "Merhaba," demeyi başardı en sonunda, sanki ensesindeki saçlar ürpermeye başlamamış gibi sakin görünmeye çalışıyordu.

"Kaymak için güzel bir gece. Sen de öyle düşünmüyor musun?"

"Harikulade," diye cevap verdi, aklından geçen şey kayak yapmak olmamasına rağmen. İri bir adamdı. Genlerinden gelen bir irilik olmalıydı bu. Adamın otuzlu yaşlarının ortalarında ya da sonlarında olduğunu düşünüyordu Kate.

"Yeni yağmış kar."

"Doğru." Kate parmak uçlarını sıcak porselen fincanın etrafına bastırdı, sekizinci sınıfta yaptığı gibi saçıyla oynamamak için kendisini zor tutuyordu. "Yeni yağmış karı sevmemek imkânsız."

Adam taburesinde dönüp de yüz yüze geldiklerinde Kate'in kalbi az kalsın duracaktı. Fantezisindeki adam olağanüstü yakışıklı olmasına rağmen bu adam ondan çok daha fazla yakışıklıydı.

"Peki, neden dışarıda değilsin?" diye sordu adam.

"Ben kaymam," diye itiraf etti.

Adamın şaşkınlıkla tek kaşı kalktı ve hafifçe gülümsedi.

"Kaymaz mısınız?"

Adam kesinlikle bir model kadar yakışıklıydı. Ama onu daha önce bir ilanda, Dölce & Gabbana ya da Gucci marka bir takım elbiseyle uzanmış yatarken görmemişti. Adam çok iriydi. Çok erkeksiydi. İnsanın üzerinde bıraktığı etki o kadar gerçektir ki...

"Hayır. Sadece buradan geçiyordum. Kar öyle hızlı yağıyordu ki, bir geceliğine durmam gerekti." Adamın dudağının altındaki ufak sakalının altında küçük beyaz bir yara izi vardı ve burnu da daha önceden kırılmış gibi görünüyordu. Fark etmesi oldukça güçlü fakat Kate bir insanın yüzündeki her şeyi fark etmek için eğitilmişti. Ve bu adamın yüzüne bakmak ona inanılmaz bir zevk veriyordu.

"Umarım düzelir." Adam bira şişesini sağ eline geçirdi. "Sabah Bogus Basin'e gitmek için yola çıkacağım."

"Sürekli kayak için dolaşır mısınız?"

"Kış aylarını genellikle böyle geçiririm. Bogus'tan sonra Colorado'ya dönmeden önce Targhee ve Jackson Hole'a da uğrayacağız."

Uğrayacağız mı? "Buraya arkadaşlarınızla mı geldin?"

"Evet, bizim çocuklar hâlâ dışarıda kayıyorlar." Adam botlarının topuklarını taburesinin alttaki çemberine geçirip bacaklarını açınca dizi Kate'in kalçasına değdi.

Bu dokunuş Kate'in içinde bir şeylerin harekete geçmesine yol açtı. Bu duygunun, aniden ortaya çıkan, merhametsiz bir ihtiras olduğu söylenemezdi ama yine de değişik bir şeydi.

"Neden onların yanında değilsin?" Çocuklar. Erkek olmalıydılar. Erkekler genelde kız arkadaşlarından çocuklar diye bahsetmezlerdi.

Adam birasını dudaklarını götürdü. "Dizlerim pek iyi değil," dedi ve içkisinden uzun bir yudum aldı.

"Sevgililer gününde arkadaşlarıyla kaymaya geldin demek." Kate'in içinde, bu adamın hayatında bir kadın olduğuna dair şüphe vardı. Hatta belki de birden fazla...

Adam şişesini tezgaha doğru indirirken yeşil gözlerini Kate'den hiç ayırmadı. "Bugün sevgililer günü mü?" diye sordu, üst dudağındaki bira damlasını yalarken.

Kate gülümsedi. Bugünün ne olduğunun farkında olmaması ciddi bir ilişkisinin olmadığına işaret ediyordu. "Her sene şubat ayının on dördünde olduğu gibi."

Adam sanki ilk defa görüyormuş gibi odaya baktı. "Ah, neden her yerde kalp olduğunu şimdi anladım."

Kate bakışlarını, adamın geniş dudaklarını çevreleyen bıyığından, bir sütun kadar geniş ve bronzlaşmış boynuna doğru indirdi. "Sanırım burada çift olmayan tek ikili biziz."

"Bana buraya yalnız geldiğini söyleme sakın."

Kate bakışlarını onunkilere çevirip bir kahkaha attı. Adamın bunu söyleme şekli çok hoşuna gitmişti çünkü adam sanki bu inanması çok zor bir şeymiş gibi bir ses tonuyla söylemişti bunu.

"Aynen." En sevdiği fantezisi, seksi bir adamla Nordstorm's ayakkabı mağazasında esir kalmaktı. "Ya sen? Sevgililer gününü unuttun diye sana kızacak biri var mı?"

"Hayır."

Daha önce hiçbir fantezisinde kayak merkezini mekân olarak kullanmamıştı ama şimdi düşünüyordu. Kendine engel olamıyordu. Adam Çernobil'deki nükleer bir reaktör gibi etrafına feromon saçıyordu. Bu kadar yakın otururken radyoaktif ölümden kurtulmak imkânsızdı.

Adam uzun kollu tişörtünün kollarını sıvayınca sol kolunda bir yılan ya da yılan benzer bir çeşit sürüngeğin kuyruğunu andıran bir görüntü belirdi.

"O bir yılan mı?"

"Evet. Bu Chloe. Çok tatlıdır."

Doğru. Dövme koyu altın rengindeydi ve üzerinde siyah beyaz çizgiler vardı ve gerçek gibi görünüyordu. Kate daha yakından bakmak için biraz eğildi. Yılan derisinin pulları öyle güzel ve gerçekçi çizilmişti ki... Kate birden hiç düşünmeden uzandı ve adamın çıplak koluna dokundu.

"Ne çeşit bir yılan bu?" Sıcak pürüzsüz bir et hissinden çok, soğuk bir yılan dokunmayı bekliyordu neredeyse.

"Angola pitonu."

"Piton. Ayy! Ne kadar büyüklükte?" Kate tekrar onun yüzüne baktı. Adamın gözlerinin yeşil derinliklerinde sıcak ve şehvetli bir şeyler parıldıyordu. Nabzının hızla atmasına, bileğinin karıncalanmasına sebep olan bir ihtiyaç var gibiydi gözlerinde.

Adam birasını dudaklarına götürdü ve uzaklara baktı. "Bir buçuk metre." İçkisinden büyük bir yudum aldı ve tekrar Kate'e baktığında gözlerindeki ışıltı gitmişti. Sanki hiç var olmamış gibi...

Kate elini çekti. "Bir buçuk metrenin hepsini vücuduna mı kazıttın?"

"Evet." Birasıyla dirseğini işaret etti. "Kuyruğu burada bitiyor. Kolumun etrafında sarılı, sırtıma doğru gidiyor ve sağ uyluğumun üstünde bir burgu yapıyor."

Kate aşağıya adamın kalçasına doğru, tam kasıklarına baktı. Levi's kotu bacaklarını sarmıştı ve ağ bölgesinde bir şişkinlik vardı. Adam onun bakışlarını yakalamasın diye başını hızla çevirdi. "Benim de bir dövmem var."

Adam bir kahkaha attı. Adamın göğsündeki titreşim âdeta onun göğsünü de etkiliyordu. "Nasıl bir dövme? Ayak bileğinde bir kalp mi?"

Kate başını iki yana salladı ve fincanından büyük bir yudum aldı. Vücut ısısı birden yükseldi ve yüzünün kızardığını hissetti. Bunun sebebi içtiği rom mu, yoksa yanında oturan insan kılığındaki testosteron kokteyli miydi bilmiyordu ama başının dönmeye başladığına şüphe yoktu. İnsanı bayıltan bir baş dönmesi değildi bu ama ortada gülünecek bir şey yokken yüzünüze bir gülümsemenin oturmasına sebep olacak türde bir şeydi.

"Kalp değil mi?" Adam bakışlarını Kate'in boynuna indirdi. "Omzunda bir gül?"

Bir kızın onu terleten sıcak şeyleri düşünmesine sebep olan türde bir baş dönmesi. Muhtemelen yapmaması gereken, sıcak, terleten çıplak düşünceler. "Hayır."

Tekrar Kate'in gözlerine baktı ve, "Göbek deliğinin çevresinde bir güneş?" diye tahminde bulundu.

"Bir ay ve birkaç yıldız ama göbek deliğimin etrafında değil."

"Kızlara özgü bir şey olduğunu biliyordum," dedi alaycı bir ses tonuyla ve başını iki yana salladı. "Nerede?"

Bunu hisseden sadece o olamazdı. Adam da hissediyor olmalıydı ama ya Kate teklif edince onu geri çevirirse? Kate böylesine bir aşağılanmayı kaldıramayacağını düşünüyordu.

"Popomda."

Adamın gözlerinin çevresinde gülme çizgileri belirdi ve bir kahkaha daha attı. "Dolunay mı yoksa yarım ay mı?"

Dur bir dakika, o bir erkek diye düşündü içkisini bitirirken. Erkek her zaman erkektir. Kate'i asla geri çevirmezdi. "Hilal."

"Ayın üstünde bir ay." Tek kaşını kaldırdı ve sanki elbisesinin içinden görebilecekmiş gibi eğilip poposuna doğru baktı. "İlginç. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim." Birasından bir yudum aldı ve doğruldu.

O an düşündüğü şeyin nedeni, içtiği rom ve sıcak, terleten çıplak düşünceleri olabilirdi. Belki de o günün sevgililer günü olması ve onun böyle bir günde yalnız olması bu cesareti vermişti. İlk defa bir içgüdüsüne göre davranmak istemesi de düşündüğü şeyin neden olabilirdi. Ya da tüm bunların birleşimi böyle bir etkide bulunmuştu ve birden kendine engel olamadan;

"Görmek ister misin?" diye sordu. Sözcükler dudaklarını terk eder etmez kalbinin duracağını, nefesinin kesileceğini hissetti. Aman Tanrım!

Adam şişesini indirdi. "Bana bir teklifte mi bulunuyorsun?"

Öyle miydi? Evet. Hayır. Belki. Gerçekten bununla başa çıkabilir miydi? Olayı çok inceleme. Sonunda ölüm varmış gibi düşünme, dedi kendi kendine. Bu adamı bir daha asla görmeyeceksin. Hayatında bir kez olsun sadece içinden geleni yap. Daha adamın adını bile bilmiyordu. Gerçi bunun çok da önemi yok diye düşündü. "Teklifim ilgini çekti mi?"

Adam yavaşça, onu doğru anladığından iyice emin olmak istermiş gibi sordu. "Sevişmekten mi bahsediyorsun?"

Kate kendisine bakan gözlere tekrar baktı ve göğsündeki daralmayı geçirmek için nefes almaya çalıştı. Onu kullanıp taciz edebilir miydi? Onu bir kâğıt gibi, kullandıktan sonra buruşturup atabilir miydi? O böyle bir insan mıydı? "Evet."

İşte yine başlamıştı. Birden alev alan ve yanmaya başlayan sıcak his. Daha sonra göz açıp kapayana kadar adamın vücut hatlarının sertleştiğini ve bakışlarının soğuklaştığını gördü.

"Korkarım hayır," dedi sanki Kate ona ölümden daha beter bir şey sunmuş gibi. Birasını tezgâhın üzerine bıraktı ve yavaşça ayağa kalktı.

Kate yanakları alev almadan ve kulakları uğuldamaya başlamadan önce, şaşırmış bir ses çıkarmayı başarmıştı. Elini uyuşmuş yüzüne doğru kaldırdı ve bayılmamak için dua etti.

"Kişisel algılama ama barlarda tanıştığım kadınlarla sevişmem," dedi adam ve daha sonra hızla yürüyerek salonu terk etti.

İKİNCİ BÖLÜM

Kate on üç yaşından bu yana, çok sık olmasa da, Gospel, Idaho'ya gidip gelir olmuştu. Çocukken kırdı dolaşmayı ve Fish Hook Gölü'nde yüzmeyi çok severdi. Büyükanne ve büyükbabasının küçük marketi M&S'de onlara yardım etmek çok hoşuna giderdi. Ama biraz büyüüp ergenliğe girdikten sonra artık büyükanne ve büyükbabasıyla takılmak çok da havalı gelmemeye başlamış, onları sadece nadir durumlarda ziyaret eder olmuştu.

Kate, Gospel'e en son büyükannesinin cenazesine katılmak için gitmişti. Geriye dönüp baktığında, bu yolculuk kısa ama acı verici bulanık bir görüntüden başka bir şey değildi.

Şimdiki ziyareti ise acı verici değildi ama büyükbabasına baktığı an, bu ziyaretinin kısa olmayacağını anlamıştı.

Büyükbabası Stanley Caldvvell'in yiyecek dolu bir marketi vardı. Taze et keser, taze ürünler alırdı ama buna rağmen kendisi her gece hazır yemek yedi. Hindi ya da rosto.

Evini hep temiz tutardı ama iki yıl sonra bile ev hâlâ Tom Jones hatıralarıyla doluydu, ki Kate bunu oldukça garip buluyordu çünkü Tom Jones hayranı olan büyükbabası değil büyükannesiydi. Aslında bunu yapmasının sebebi onun tutkusunu paylaştığını değil, desteklediğini

göstermek içindi. Aynı büyükannesinin onun av sevgisini paylaşmaması gibi.

Melba Caldwell'in Tom'a olan bağlılığı, Stanley'nin avcılığa olan bağlılığından çok daha büyüktü. Her yaz, Kate'in büyükbabası büyükannesini, diğer inananlarla birlikte tapınması için Las Vegas'a, MGM Stüdyoları'na götürürdü, aynı kutsal mekanlara giden hacılar gibi. Ve Melba her sene yanında biraz kağıt veya birkaç çay kaşığı süt yerine, bir çift ekstra iç çamaşırı taşırdı.

Birkaç yıl önce Kate de Tom'un gösterilerinden birine giden büyükannesine eşlik etmişti. Bir kere gitmek yeterli olmuştu. O zaman 18 yaşındaydı ve büyükannesini sahneye kırmızı ipek iç çamaşırını atarken görmek onu bir ömürboyu korkutmaya yetmişti. İç çamaşırı havada bir uçurtma gibi süzölmüş ve Tom'un mikrofon ayaklığının etrafına dolanmıştı. Şimdi bile, aradan geçen bunca yıldan sonra, Tom'un alnındaki terini büyükannesinin iç çamaşırıyla silmesinin görüntüsü onu rahatsız eder ve alnının tam ortasında derin bir oluk açılıyormuş gibi hissetmesine neden olurdu.

Kate'in büyükannesi öleli iki yıl olmuştu ama tek bir eşyası bile toplanıp kaldırılmamıştı. Tom Jones bibloları her yerdeydi. Sanki büyükbabası, büyükannesinin anısını seks bombası küllükleriyle ve Delilah içki kadehleriyle canlı tutuyormuş gibiydi. Bütün bunları kaybetmek onu da tamamen kaybetmesine yol açacakmış gibi davranıyordu.

Maliyetini karşılayabilecek gücü olmasına rağmen, markete daha fazla eleman almayı reddetmişti. Aberdeen ikizleri ve Jenny Plummer

dönüşümlü olarak gece vardiyasında çalışıyorlardı. Market pazar günleri kapalıydı ve marketteki tek gerçek farklılık artık M&S'de onunla büyükannesi Melba'nın yerine Kate'in çalışıyor olmasıydı.

Büyükbabası o kadar eski kafalıydı ki, muhasebe defterini hâlâ eliyle tutuyordu. Bütün satışlarını ve mal stokunu, 1960'lardan bu yana olduğu gibi farklı renkteki defterlere kaydediyordu. Yirmi birinci yüzyıla adım atmayı kesinlikle reddetmiş, kendisine bir bilgisayar bile almamıştı. Sahip olduğu tek modern ofis aracı hesap makinesiydi.

Eğer işler değişmeseydi, kendisini erkenden mezara sokmaya çalışırdı. Kate, acaba gizliden gizliye bunun olmasını mı ümit ediyor diye merak ediyordu. Gospel'e, hayatına kısa bir sürelğine ara vermek için gelmişti. Büyükbabasının hüzünlü yüzünü görünce, o tekrar hayata dönünceye kadar onu bırakmasının imkansız olduğunu anlamıştı. Onu bu hâlde bırakıp gidemezdi.

Gospel'e geleli iki hafta olmuştu ama Gospel'in çocukluğundan bu yana hiç değişmediğini görmek sadece iki gününü almıştı. Burada her şey aynıydı, gün içinde neler olacağını tahmin etmek çok kolaydı ve bunun kendisine oldukça çekici geldiğini keşfetmek Kate için şaşırtıcı bir deneyim olmuştu. Komşularını tanımak gerçekten de huzur vericiydi. Ve bütün bu komşular silahlarını kuşanmış olsalar da, vahşi bir öldürme duygusuna kapılmayacaklarını bilmek rahatlatıcıydı.

En azından ilkbahara kadar. Kırılık alanda dolanan siyah aylar gibi, kasabadakiler de kış aylarında âdeta bir kış uykusuna yatıyorlardı. Sonbaharın sonlarına doğru av sezonu bittiği zaman, kasabadaki kar eriyene kadar yapacak çok fazla şey olmazdı.

Kate'in gözlemlerine göre kasabadaki insanlar, gelen turistlere sevgi ve nefret duygularını aynı anda beslerler, arabasının tamponunda Idaho "meşhur patatesler" plakası olmayan kişilere şüpheli gözlerle bakarlardı. Kaliforniya'dan gelen insanlara asla güvenmezlerdi ve kendilerini Idaho'da doğmamış ve büyümemiş insanlardan daha yüksek seviyede görürlerdi.

Aradan bunca yıl geçmiş olmasına rağmen, Gospel'de hâlâ sadece iki tane lokanta vardı. Cozy Corner Cafe'deki günün spesiyalleri hâlâ kızarmış tavuk ve dana şnitzeldi. Kasabada iki tane market vardı. M&S küçük olan marketti ve sadece bir kasası vardı. Kasabanın dışında iki farklı kilise vardı ve ikisi de aynı sokaktaydı. Biri hiçbir mezhebe ait olmayan herkese açık bir kiliseydi, diğeri ise Mormon Kilisesi'ydi. Gospel'de beş bar ve dört tane de silah dükkanı vardı.

Kasabadaki tek yeni işletme, M&S'in otoparkının tam karşısındaki eczanenin yerine açılmış spor malzemeleri dükkanıydı. Tahtadan yapılmış eski bina yenilenmiş ve öndeki büyük camın üzerindeki balık figürünün üzerine altın rengi harflerle SUTTER SPOR MALZEMELERİ yazılmıştı. Binanın tenekeden yeşil bir çatısı ve yine aynı renkte tenteleri vardı. Çift camdan ve pirinçten yapılmış kapısının üstüne 'Nisana Kadar Kapalı' yazısı asılmıştı.

Stanley'ye göre, Sutter'ın yerinde silah satılmıyordu. Bunun sebebini kimse bilmiyordu. Sonuçta burası Gospel'di, silah delisi insanlar için bir dünya başkenti. Gençlerin Ulusal Tüfek Birliği üyelik kartlarını, ehliyetlerinden daha önce aldıkları yer. Bütün kamyonlarda silahlıkların ve SİLAHIMI ANCAK ÖLÜ PARMAKLARIMIN ARASINDAN

ALABİLİRLER yazısının olduğu yer. İnsanlar uyurken silahlarını ya karyola başlıklarına ya da iç çamaşırı çekmecelerine koyarlardı. Ve yeni yüzyıla girildiğinden, Hansen çocukları Frenchy diye bir fahişeyi vurduklarından bu yana tek bir Gospel vatandaşının bile silahla vurularak öldürülmemiş olmasından gurur duyarlardı.

Gerçi 1995 yılında o talihsiz olay olmuş ve kasabanın eski şerifi kendisini öldürmüştü. Ama insanın kendisini öldürmesi cezalandırılacak bir suç olmadığından bu olay sayılmazdı. Zaten kimse de kasabanın geçmişindeki bu bölümden bahsetmekten hoşlanmazdı.

M&S marketinin içindeki çoğu şey Kate'in çocukluğundan hatırladığı şeylerdi. Büyükbabasının 1979'da vurduğu geyiğin boynuzları hâlâ eski kasanın üzerinde duruyordu. Kahve makinesinin yanındaki sohbet Sutter Spor Malzemeleri dükkanının gizemli sahibinden başlamış, Iona Osborn'un kalça ameliyatıyla devam ediyordu.

"O kadar kilolu olunca kalçada bir sorun olmaması imkansız," diyordu Ada Dover, Kate kasayı açtığı sırada.

"Hı hı," diye cevap verdi, bir konserve şeftaliyi plastik alışveriş torbasına koyduğu sırada. Marketteki sesler bile aynıydı. Arka odadan gelen et dilimleyicisinin sesini, ve kafasının üstündeki hoparlörlerden gelen Tom Jones'un, memleketindeki yeşil çimene dokunmaktan bahseden şarkısını duyabiliyordu. Korkunç müzik ve arka taraftaki ofiste asılı kadife Tom Jones resmi sayesinde M&S'in her yerinde hâlâ Melba'nın varlığını hissetmek mümkündü. Ölümünden bu yana Melba Caldwell's marketinde değişen tek şey, kocası Stanley için dükkana âdeta akarak gelen dullar olmuştu.

"Iona'nın yıllar önce Kilo Takipçileri'ni denemesi gerekirdi. Sen hiç Kilo Takipçileri'ni denedin mi?"

Kate başını iki yana salladı ve at kuyruğu şeklinde toplanmış saçları siyah gömleğinin omuzlarını süpürüp geçti. Geçen hafta Tom Jones' u, Matchbox Twenty ile değiştirmişti .Ama daha Disease şarkısının ikinci kıtasına gelmeden büyükbabası CD'yi çıkarmış ve tekrar Tom'u koymuştu. Ada daldan dala atlayarak konuşmaya ve Tom da şarkısını mırıldanmaya devam ederken, Kate âdeta bir beyin kanaması geçirdiğini düşündü.

"Bu sayede kilomu koruyorum. Fergie de öyle. Iona'nın iyi bir arkadaşı olarak onun da bu garajdaki toplantılara en az birkaç kere katılmasını sağlamalıyım." Ada başını iki yana salladı ve gözlerini kıstı. "Geleceğini söylemişti ama hiçgelmedi. Eğer beni dinlemiş olsaydı kilolarından kurtulacak ve böyle bir kalça problemi yaşamayacaktı."

Kate, "Belki de bunun sebebi Iona'nın metabolizmasının yavaş çalışıyor olmasıdır," dedi. Büyükbabasının dediğine göre, Ada Dover her gün öğle vakti saçlarını yaptırmış, süslenmiş ve âdeta Emeraude parfümüyle yıkanmış bir hâlde geliyordu. Stanley Caldwell'i üç numaralı kocası yapma arzusunda olduğuna hiç şüphe yoktu.

"Oradaki spor mağazasına gidip, şu dağ bisikletlerinden almalı."

Artık Kate orada olduğundan dolayı büyükbabası, dükkan için kaygılanmak zorunda kalmıyordu. Kendisine, arka taraftaki odada yapacak bir şeyler buluyor, böylece Ada'dan ve onu gözüne kestirmiş diğer dullardan kaçabiliyordu. Kate'in durumu

ise bu denli iyi değildi, büyükbabası yüzünden düzenli olarak eve gelen dullarla o ilgilenmek zorunda kalıyordu. Kate bundan da hiç hoşlanmıyordu. Bu kadınların gelip ondan büyükbabası hakkında bilgi almaya çalışması hiç hoşuna gitmiyordu ayrıca kendine, Myrtle Lake'in ayak problemleri hakkında mıy mıy konuşmasını dinlemekten daha iyi işler bulabilirdi. Daha iyi şeyler... Mesela kendisine lobotomi yapmak gibi. "Belki de Iona yürümeye başlamalı," dedi Kate paketleri torbaya yerleştirmeye devam ederken.

"Elbette, ama Iona şu bisikletlerden almak istese bile şu an alamaz. O dükkanın sahibi büyük ihtimalle Karayipler'de bir timsah gibi güneşleniyor. Annesi de oradaki klinikte hemşire olarak çalışıyor. Kadın buralı değil. Minnesotalı sanırım. Ağzı Tupperwearler kadar sıkı." Ada kocaman çantasının içine daldı ve cüzdanını çıkardı. "Zaten Gospel'de böyle bir dükkan açmasının sebebini en başından beri anlamadım. Sun Valley'de büyük ihtimalle daha fazla bisiklet ya da her ne satıyorsa onlardan satardı. Silah satmıyor. Neden bilmiyorum, ama işte Minnesotalı. Liberal ve muhalefet."

Kate, Minnesotalı olmanın silah satmamakla ya da muhalefet olmakla ne gibi bir ilgisinin olduğunu merak ediyordu ama bunun cevabını öğrenmeye uğraşamayacak kadar meşguldü. Sun Valley... Daha önce hiç olmadığı kadar küçük düşmüş hissettiği dakikaların yaşandığı yer. Sarhoş olup, bir adama sevişmeyi teklif ettiği yer. Hayatında ilk kez kendisine koyduğu yasakları bir kenara atmayı başarmış ve içgüdülerine göre hareket etmişti ama adam tarafından reddedilmişti. Hatta deyim yerindeyse adam salonu koşarak terk etmişti.

"Bir günah kadar çekici ve yakışıklı ama kendini kimseyle paylaşmıyor. Herkes Dixie Howe'nin onu yatağa atmak için elinden geleni yaptığını biliyor ama adam onunla ilgilenmiyor. Tabii, Dixie'yi umursamadığı için onu suçlamıyorum. Dixie'nin doğuştan gelen bir saç boyama yeteneği var, ama yaşadığı zorluklar gözünden okunuyor."

"Belki de kadınları sevmiyordur," dedi Kate ve kasanın toplam tuşuna bastı. Sun Valley'deki adam kadınları sevmiyordu. Adam tam bir kadın düşmanıydı. En azından, Kate böyle düşünmeyi tercih ediyordu.

Ada derin bir nefes aldı. "Eşcinsel mi?"

Hayır. Her ne kadar Kate o salak herifin eşcinsel olduğuna ve bu yüzden onun teklifini reddettiğine inanmak istese de, gerçekte bunun doğru olduğunu düşünmüyordu. İnsanları okuma konusunda çok iyiydi ve böyle bir şeyi kesinlikle fark ederdi. Hayır, o sadece kadınları aşağılamayı seven ve onların kendilerini kötü hissetmelerine yol açmaktan zevk alan biriydi. Ya böyleydi ya da ereksiyon problemi vardı. Kate gülümsedi, belki de ikisi birden.

Ada bir an için sessiz kaldıktan sonra, "Rock Hudson da eşcinseldi, ve şu Rupert Everett denen adam da. Regina'nın oğlu Tiffer eşcinsel ama yakışıklı değil. Boise'deki şu eşcinsel yarışmalarından birine katılmıştı. "Don't Rain On My Parade" şarkısını söylemişti ama tabii ki kazanamamıştı. Travestilerin bile bazı standartları vardır." Bir kalem çıkardı ve bir çek yazmaya başladı. "Regina bana fotoğrafları göstermişti. Yemin ederim, Tiffer peruk takıp ruj sürünce aynı annesine benziyor. Ve Regina Charles Nelson Riley'ye, Barbara Streisand'ın

benzediğinden daha çok benziyor. Gerçi o Sutter delikanlısı da eşcinselse çok yazık olur. Ama bu neden hiç evlenmediğini ya da kadınlarla randevulara çıkmadığını açıklar." Ada çeki defterden kopardı ve Kate'e verdi. "Ve Myrtle Lake'in torunu Rose da onun peşinde. Rose aslında genç ve güzel ama adam onunla da ilgilenmedi."

Kate, Ada'nın spor malzemeleri dükkanının sahibi hakkında nasıl bu kadar çok şey bildiğine şaşırmıştı. Kate de aynı bilgilere kolayca ulaşabilirdi ama bu onun işiydi, o lisanslı özel dedektifti. Ada, The Sandman Motel'in sahibiydi ve görünüşe göre uçan kuştan haberi vardı.

Ada marketten ayrıldıktan sonra, Kate kasayı kilitledi ve arka tarafa yürüdü. Oda taze et ve büyükbabasının aletlerini ve kesme tahtalarını temizlemek için kullandığı beyazlatıcıdan kokuyordu. Odanın en uzak ucunda, büyükannesinin pasta, kurabiye ve ev yapımı ekmek yaptığı minik fırın duruyordu. Üstü örtülmüştü, iki yıldır kimse kullanmamıştı.

Stanley uzun, beyaz masada oturmuş, biftekleri tepsilere dizip sonra da üzerlerini folyoyla kapatmakla meşguldü. Arkasındaki duvarda, Kate'in ta çocukluğundan hatırladığı et kesme tahtaları asılıydı. Tek başına bırakılmış fırının dışında, son yıllarda burda değişen hiçbir şey olmamış gibi görünüyordu ama olmuştu. Büyükbabası daha yaşlıydı ve artık kolayca yoruluyordu. Büyükannesi gitmişti ve Kate büyükbabasının neden dükkanı satmadığını ya da işletmesi için işe birisini almadığını anlamıyordu.

"Ada gitti," dedi Kate. "Artık dışarı çıkabilirsin."

Stanley Caldwell gözlerini kaldırıp ona baktı, kahverengi gözleri kalbindeki hüznü yansıtıyordu. "Saklanmıyordum, Katie."

Kate kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu ve depoya taşınması gereken kutulara yaslandı. O, onu bu dünyada Katie diye çağıran tek kişiydi, sanki hâlâ küçük bir kız çocuğuymuş gibi. Bir gülümsemeyle beyaz bıyığı hafifçe yukarı kalkana dek, Kate ona bakmaya devam etti.

"Pekala, belki de saklanıyordum," diye itiraf etti ayağa kalkarken. Kanlı önlüğünün arkasında kocaman bir göbeği vardı. "Ama o kadın çok konuşuyor, başımı ağrıtıyor." Önlüğünü çıkardı ve çalışma masasının üzerine bıraktı. "Çok konuşan kadınları kaldıramıyorum. Büyükannen hakkında sevdiğim şeylerden biri de buydu. Sırf kendi sesini duymak için konuşup durmazdı."

Bu tamamen doğru sayılmazdı. Kasabadaki herkes gibi Melba da dedikodu yapmaktan çok hoşlanırdı. Gospel'de dedikodunun, âdeta insanların günlük diyetlerindeki yemek gruplarının beşinci üyesi olduğunu keşfetmesi, Kate'in iki haftasını bile almamıştı. Et. Sebze. Ekmek. Süt ürünleri. Hepsi birden, sağlıklı bir porsiyon olan "Vonda'nın en küçük çocuğu okulun arka tarafında sigara içerken yakalanmış" ile birlikte servis ediliyor.

"Peki ya şerif için çalışan kadın? İyi birisine benziyor, hem Ada kadar çok konuşmuyor."

"Adı Hazel." Stanley hazırladığı biftek paketlerini aldı ve onları vitrine koymak üzere dükkanın ön tarafına ilerlerken Kate de onu takip etti. Eskimiş tahta zeminin bazı yerleri gıcırdıyordu, aynı Kate'in

çocukluğunda hatırladığı gibi. 'Bizden Alışveriş Ettiğiniz için Teşekkürler' yazısı hâlâ aynı yerde, kapının üstünde asılı duruyordu. Şekerleme ve sakızlar hâlâ birinci reyonda satılıyordu. Gerçi artık penny şekeri on sentti ve dükkan sahibinin adımları yavaşlamış, omuzları çökmüş ve elleri kırış kırış olmuştu.

"Hazel iyi birisi," dedi büyükbabası, birlikte kapakları açık dondurucunun önünde durdukları sırada. "Ama büyükannen kadar değil."

Et bölmesinin üç rafı vardı ve dört kısma ayrılmıştı: tavuk, dana eti, domuzeti ve daha önceden paketlenmiş et, büyükbabası buna "bekleyen et" derdi. Kate'in hastalıklı zihninde "bekleyen et"in tamamen başka bir anlamı vardı. Las Vegaslıydı ve Bay Bekleyen Et'i orada haftada beş gece Olimpik Bahçeleri'nde dans ederken izleyebilirdiniz.

"Hiç emekli olmayı düşündün mü, büyükbaba?" diye sordu Kate paketleri düzenlerken. Uzun zamandır aklında olan bir konuydu ve bu soruyu sormak için doğru zamanın gelmesini bekliyordu. "Artık ellerin şişinceye kadar et kesmek yerine biraz hayattan zevk almaya bakmalısın."

Yaşlı adam omuz silkti. "Büyükannenle ben emekli olmaktan bahsederdik. Bir tane karavan alıp ülkeyi baştan başa gezmeyi planlıyorduk. Annen de başımın etini yiyip duruyor ama henüz buna hazır değilim."

"Artık istediğin kadar uyumalısın. Ne Bayan Hansen'in kuzu butlarının kalınlığı doğru oldu mu diye ne de marul bitiyor diye endişelenmelisin."

"İnsanlar tam istedikleri kalınlıkta et kesmeyi seviyorum. Bu konuda hâlâ çok iyiyim ve eğer her sabah gidecek bir yerim olmazsa, o yataktan asla kalkamayabilirim."

Kate'in kalbine hüznün çökmüştü. Sonra Stanley ile birlikte arka taraftaki odaya geri dönmüşlerdi ve burada büyükbabası ona etiket tabancasını nasıl dolduracağını göstermişti. Üretici tarafından fiyatı üstüne yazılmış olsa bile her ürüne bir fiyat etiketi takmak gerekiyordu. Kate etiketi olanlara bu uygulamayı yapmanın gereksiz olduğunu söylese de, yaşlı adamın bu konuda kesin ;uralı vardı. Gelecek için kurduğu bütün hayalleri, Kate'in büyükannesiyile birlikte ölmüştü ve o da bu hayallerin yerine başka bir şey koymamıştı.

Ön kapının üstünde duran zil çaldı. "Bu sefer sen git," dedi Kate gülümseyerek. "Büyük ihtimalle seninle flört etmeye gelen kadınlardan biridir."

"Kadınların benimle flört etmelerini istemiyorum," diye homurdandı Stanley odadan çıkarken.

İlgi istese de istemese de, Stanley Caldwell, şu sıralar Gospel'deki yaşlı kadınlar için bir numaralı bekârdı. Belki de artık hayatın akışından kaçmayı, saklanmayı bırakması gerekiyordu. Belki Kate onun kaybettiği eski hayallerini tamamen geride bırakmasına ve yeni hayaller yaratmasına yardımcı olabilirdi.

Kate eline bir çakı alıp pancar kolisini açtı ve etiket tabancasını eline aldı. Asla çok hayal kuran biri olmamıştı. O aklına geleni yapan biriydi. Hayaller yerine, fantezileri vardı. Gerçi yakın bir zamanda bunları sadece

zihninde yaşamasının daha iyi olabileceğine karar vermişti. Böylece fantezilerini, reddedilişlerle parçalanmayacak kadar sağlam tutabilirdi.

Kate, bir barda reddedilmiş ilk kadının kendisi olabileceğini düşünüyordu ve reddedildiği o günden beri yani iki haftadır, adam gibi bir fantezi kuramamıştı. Artık onu motorunun arkasına atan serseriler istemiyordu. Hatta hiçbir fantezi adamı istemiyordu. Sun Valley'deki salak, onu sadece aşağılamakla kalmamış, fantezi hayatını da bitirmişti.

Etiket makinesini denemek için kolinin üstüne bir etiket yapıştırdıktan sonra tenekeleri etiketlemeye başladı. Tam bu sırada hoparlörlerden Tom Jones'un beş para etmez yorumuyla seslendirdiği "Honky Tonk Woman" şarkısı başladı, Kate bu şarkıdan her anlamda nefret ediyordu. O anki en önemli nefret etme sebebi ise şarkıda bahsi geçen kadının, adamı eğlenmek için yukarı çıkarmasıydı, bu şu anda gezegende duymak istediği son konu başlığı olabilirdi.

"Katie, buraya gel," diye seslendi büyükbabası.

Son konserveleri de etiketlemeyi bitirdiği sırada, on ikinci sınıftayken erkek arkadaşının baloya başka birini davet etmesi üzerine kendisine olan güveninin nasıl öldüğünü düşünüyordu. Artık bu olayı atlatmıştı ve Sun Valley'de yaşananları da atlatacaktı. Tek tesellisi Duchin Salonu'nda tanıştığı salağı bir daha görmeyecek olmasıydı.

Kate, arkadaki odadan çıktı ve sırtı dönük duran bir adamla konuşan büyükbabasının yanına doğru ilerledi. Adam kolları siyah olan mavi bir kayak montu giyiyordu. Bir elinde bir kutu süt vardı ve kolunun altına da bir kutu mısır gevreği sıkıştırmıştı. Dağınık kahverengi saçları montunun yakasına değiyordu ve 1 metre 88 santim boyunda olan

büyükbabasından daha uzundu. Adam başını arkaya doğru attı büyükbabasının söylediği bir şeye kahkahayla güldü, sonra arkasına dönünce kahkahası birden kesiliverdi. Aralarında fazla mesafe yoktu. Derin yeşil gözleri Kate'inkilerle buluştu, gün ışığında daha da parlak görünüyorlardı. Adamın kaşları aşağı düştü ve düzgün Fu Manchu stili bıyığının altındaki dudakları hafifçe aralandı.

Kate hafifçe sendeledi ve durdu. Sanki onunla birlikte içindeki herşey durmuştu. Bütün yüzünü basan ve kulaklarının uğuldamasına sebep olan kanı hariç. Göğsü sıkıştı ve aynı onu ilk gördüğü an olduğu gibi, düşüncelerinin mi onu buraya getirdiğini merak etti. Ama bu sefer vücudunu uyuşturan sıcak karıncalanmalar ya da saçını düzeltme isteği yoktu. Sadece ona, her an bayılabilirmiş gibi hissettiren değişik bir duygu vardı içinde. Zaten o an tek istediği şey, bir ölü gibi bayılmak ve başka bir yerde uyanmaktı ama maalesef o kadar şanslı değildi. Kendisi orada durmuş içinden bayılmayı dilerken, adam yaşadıkları geceyle ilgili bütün detayları zihninden geçiriyor olmalıydı. Kate'i reddetmenin, hayatında yaptığı en kolay şey olduğunu düşünüyor bile olabilirdi.

"Kate, Rob Sutter ile tanış. Eski eczanenin yerine açılan spor malzemeleri dükkanının sahibi. Rob, bu benim tek torunum, Katie Hamilton. Tanıştığınızı sanmıyorum." Büyükbabası böyle söylüyordu ama Kate, kulaklarındaki uğultu ve Tom Jones'ın hâlâ çajan şarkısının etkisiyle başka şeyler duyuyordu. Bunu kişisel alma ama barda tanıştığım kadınlarla sevişmem. Bu cümle âdeta beynini binlerce parçaya ayırıp geçen bir kurşun gibi zihninde yankılanıp duruyordu. Kate adamın büyükbabasına, onların çoktan tanıştığını ve torununun sarhoş

bir fahişeye olduğunu söylemesini bekliyordu ve bunu beklerken aralarında oluşan sessizlik gittikçe büyüyordu. Birden elindeki etiket tabancası düştü ve büyük bir gürültüyle yere çarptı.

Genç adam omzunun üzerinden Stanley'ye baktı. "Hayır. Tanışmamıştık," dedi. Tekrar başını Kate'e çevirdiğinde, kadının yüzündeki şaşkınlık gitmiş, yerini meraklı bir gülümsemeye bırakmıştı. "Tanıştığıma sevindim, Katie."

"Kate," dedi göğsündeki sıkışmayı engellemeyi başararak. "Sadece büyükbabam bana Katie der."

Genç adam ona doğru bir adım attı ve yerdeki etiket tabancasını aldı. Dükkandaki ışıklar adamın saçlarını aydınlatmış ve rengini iyice ortaya çıkarmıştı. Montunun çıkardığı hışırtı aralarındaki sessizliği biraz olsun bölmüştü.

"Ne zamandır buradasın?" diye sordu adam, sesi aynı Kate'in hatırladığı gibi pürüzsüz ve derinden geliyordu, ama bu sefer sıcak rom gibi içini ısıtmamıştı.

Kate'in ne zamandır kasabada olduğunu biliyordu. Amacı neydi? "Birkaç hafta oldu."

"Demek birbirimizi kaçırmışız. Birkaç haftadır yoktum, arkadaşlarımla birlikte kayak yapmaya gitmiştim."

Kate elbette bunu biliyordu. Ve o da Kate'in bunu bildiğini biliyordu. Ama eğer hiç tanışmamışlar gibi davranmak istiyorsa Kate için sorun yoktu, hatta daha bile iyiydi. Kate adamın ona doğru uzattığı etiket tabancasına baktı. Adamın bileğini saran yerde beyaz harflerle markası yazıyordu, Arc'teryx.

"Teşekkürler," dedi etiket tabancasını ondan alırken. Parmakları istemdişi bir şekilde onunkilere değince hemen geriye doğru bir adım attı ve elini çekti. Bakışları adamın montunun fermuarına çevrildi.

"Buraya girince Stanley'den başka çalışan kimse olmadığını görmek çok şaşırtıcıydı," dedi.

Kate gözlerini kırıştırdı ve onun yeşil gözlerine baktı. Hiçbir şey. Ne bir alay belirtisi, ne onu tanıdığına dair bir ipucu. Ama onun ilk gördüğünde şaşırmış bir hâli vardı. Şimdiyse hiçbir şey yoktu ve Kate onun taklit yapıp yapmadığını anlayamıyordu. Onu tanımamış olması mümkün müydü? Hayır, bu sadece kendini avutmak için yarattığı bir düşünce olurdu. Asla bu kadar şanslı biri olmamıştı.

"Artık biraz yardım almasının vakti geldi," diye ekledi Rob.

"Ah, evet," diye mırıldandı Kate düşüncelerinden uzaklaşarak. Sarhoştı. Büyük ihtimalle o da sarhoştı. Belki de adamın yüzünde gördüğü şaşkınlık ifadesinin tek sebebi M&S'de büyükbabasından başka birinin çalıştığını görmesiydi. Tanrı biliyor ya, bütün kasaba onu görünce çok şaşırmıştı.

"Dükkanda yardım etmek için yanıma geldi." Stanley, Kate'in yanına gitti ve omzunu okşadı. "Çok iyi bir kız."

Rob Sutter büyükbabasına baktıktan sonra gözlerini tekrar Kate'e çevirdi. Kate onun kahkaha atmasını ya da en azından kıkırdamasını bekledi. Ama o gülmedi ve bu Kate'i rahatlattı. Belki de bu Rob denen adam tam bir ayyaştı. Bu

kadar şanslı olabilir miydi? Karılarını dövüp sızan adamlar vardı. Ve bu adamlar nezarethanede uyandıklarında neden orada olduklarına dair en ufak bir şey hatırlamıyor olurlardı. Başlarını ellerinin arasına alıp saatlerce otururlar ama yine de hiçbir şey hatırlamazlardı. Her şeyi hatırlayan bir insan olarak Kate, alkol unutkanlığına asla inanmazdı. Belki de yanıliyordu. Belki de spor malzemeleri dükkanının sahibinde de bu tür bir unutkanlık durumu vardı. Belki de adam körü körüne sarhoştı.

Belki de açıkça bu kadar unutulabilir birisi olduğu için bundan rahatsızlık duyması gerekirdi. Ama o an tek düşünebildiği, kendisinin çok şanslı, adamın ise zıvanadan çıkmış bir alkolik olmasından dolayı hissettiği sevinçti.

İyi kızmış, külahıma anlat. Rob Sutter boşta olan eliyle fermuarını çözdü ve ağırlığını sol ayağına doğru verdi. İyi kızlar içkiyle kendilerinden geçip bardan adam kaldırmaya çalışmazlar.

"Gospel'de ne kadar kalmayı planlıyorsun?" diye sordu Rob. Genç kadını son gördüğünde saçları açıktı. Pürüzsüz ve parlak, sanki sıvı bir ateş gibi. Saçı öyleyken daha çok hoşuna gitmişti.

Solgun yanakları kıpkırmızı olmuş, başını yana eğmiş duruyordu. Rob onun zihninden geçenleri tahmin edebiliyordu. Onu hatırlayıp hatırlamadığını merak ediyor olmalıydı. "Büyükbabam bana ne zamana kadar ihtiyaç duyarsa o zamana kadar." Daha sonra Kate ilgisini Stanley'ye yöneltti. "Ben gidip pancarları etiketleme işini bitireceğim. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, bana seslen."

Sanki Rob onun çıplak poposunu gösterme teklifini unutabilirmiş gibi... Kate uzaklaşırken, Rob bakışlarını, onun siyah gömleğine doğru

sallanan atkuyruğuna, ordan da siyah pantolonun içindeki yuvarlak kalçalarına çevirdi. Hayır, onu unutmamıştı. Bardan çıktığından bu yana aklındaki tek şey Kate'in, Duchin Salonu'nun yumuşak ışıklarının altındaki

görüntüsüydü. O gece onun yumuşak kestane rengi saçlarının ve toprak rengi gözlerinin hayalini kurmuştu. Uzun bacaklarının ve kollarının onunkilere sarıldığını düşlemişti. Rüyasına giren sevişme sahneleri o kadar yoğun ve gerçektir ki... Uzun süredir böyle bir şey yaşamamıştı. Bir adam böyle bir şeyi asla unutmazdı. En azından hemen unutmazdı.

"Aslında onun yardımına ihtiyacım yok," dedi Stanley, "ama onun burada olması çok güzel."

Rob bakışlarını market sahibine çevirdi. Bundan emin değildi ama torunundan bahsederken adamın gözlerinin ışıldadığını düşünmüştü. Daha önce hiç görmediği bir ışıltı. Stanley Caldwell'i severdi ve ona saygı da duyardı. "Seninle mi yaşıyor?"

"Evet. Beni çok şımartıyor ama buna çok alışmamaya çalışıyorum. Ömür boyu benimle kalmaz. Günün birinde kendi hayatına geri dönmek zorunda."

Rob bir elma aldı ve ön tezgaha yöneldi. "Nerede yaşıyor?" diye sordu. Duymak ilginç olsa da çekmese de, bir insanın hayat hikayesini öğrenmenin hiç de zor olmadığını öğrenecek kadar uzun zamandır Gospel'de yaşıyordu. Ve bu durum özellikle ilgisini çekiyordu.

"Katie Las Vegas'ta yaşıyor," dedi Stanley tezgahın arkasına geçip, süt, mısır gevreği ve elmanın fiyatlarını okuturken.

Rob cüzdanını çıkarırken, acaba Kate Hamilton kumarhanelerin birinde dansçı mı diye düşünüyordu. Kesinlikle bu iş için yeterli olacak kadar uzundu. O açık saçık elbiselerin içinde kendini gösterecek göğüslere de sahipti. Eski çılgın günlerinde olsa, tam ona uygun bir kadın olabilirdi. Uzun, güzel vücutlu ve kolay.

"O bir özel dedektif," diye devam ettin Stanley mısır gevreğini plastik torbaya yerleştirirken. İşte bu Rob'u şaşırtmıştı. Kate'in kendisini ilk gördüğü anda düştüğü hâl hadar şaşkındı neredeyse.

Stanley'ye bir onluk verdi. "Hiç benim tanıştığım dedektiflere benzemiyor," dedi. Gerçekten de tanıdığı birkaç dedektif vardı.

"Onu işinde bu kadar iyi yapan da bu," dedi Stanley gururla. "Kadınlar onunla konuşurlar çünkü Kate onlardan biri. Erkekler de onunla konuşurlar çünkü bilirsin işte biz erkekler asla güzel bir kadına dayanamayız."

Rob bir süredir güzel kadınlara direnme konusunda iyi bir iş çıkarıyordu. Kesinlikle kolay bir iş değildi bu ama en zorlu sınavını da atlattığını düşünüyordu. O şiddetli arzu anlarını, yani o kadının kendisine malum teklifi yaptığı dakikaları atlatmıştı. Kate Hamilton'ı reddedip gitmek, uzun süredir yaptığı en zor şeylerden biriydi.

Para üstünü cüzdanına koydu, cüzdanını da arka cebine sıkıştırdı.

"İşte senin yerin anahtarı," dedi Stanley ve kasayı kapattı. "Sen yokken kargoyla birkaç kutu geldi. Ve dün de senin için mektuplarını aldım."

"Bunu yapmana gerek yoktu." Rob dükkanının anahtarını aldı ve anahtarlığına taktı. Kayak seyahati için ayrılmadan önce, Stanley onun için kargolarını teslim almayı teklif etmişti. "Çok teşekkür ederim, sana çok zahmet verdim." Ceketinin iç cebinin fermuarını çekti ve bir balık tutma yemi çıkardı. "Bu tam gitmeden önce bağladığım boncuk kafalı bir kurtçuk. Gökkuşakları bunlara dayanamıyor."

Stanley aldı ve ışığa doğru tuttu. Palabıyığının uçları yukarı doğru kıvrılmıştı. "Çok güzel ama biliyorsun ben balık tutmam."

"Henüz tutmuyorsun," dedi ve alışveriş torbasını aldı. "Yakında bu işe müdahale etmeyi planlıyorum." Kapıya yöneldi "Görüşürüz, Stanley."

"Görüşürüz. Annene benden selam söyle."

"Söylerim," dedi Rob ve dükkândan uzaklaştı.

Öğle güneşi kar kaplı bankların üzerinde dolanıyor ve beyaz ışınları âdeta gözlerine saplanıyordu. Boştaki eliyle ağır montunun cebine elini uzattı ve güneş gözlüklerini aramaya başladı. Burnunun ucundaki Revo'yu yukarı itti ve derin mavi gözlük camları birdenbire ışıltıyı ortadan kaldırdı.

Siyah HUMMER cipini ilk boşluğa park etmişti, kolayca ön koltuğa oturdu. İnsanların HUMMER cipi hakkında ne düşündükleri umrunda değildi. Ne annesi ne de çevreciler umrundaydı. Araba, bacaklarını ve hatta omuzlarını sığdırabilmesi için yeterince büyüktü. HUMMER cipinin içinde kendisini o kadar da büyük hissetmiyordu. Sıkışmış ve sanki çok fazla yer kaplamamış gibi hissediyordu. Arabanın geniş olması hoşuna gidiyordu, ayrıca karlı ya da taşlı yollarda hiç teklemekten ilerlemesi de

yadsınamaz bir özellikti. Ve evet, eğer trafikte mecbur kalırsa diğer arabaların tepesine binmek de hoşuna gidiyordu.

Kontağı çalıştırdı ve elma almak için alışveriş torbasına uzandı. Elmadan bir ısırık aldı ve vitesi geriye aldı. Tam bu sırada M&S'in içinde kırmızı bir at kuyruğu ve siyah bir gömlek görür gibi oldu.

İsmi Kate'di ve o gece Duchin Salonu'ndan çıktığı zaman onu bir daha görebileceğini hiç düşünmemişti. Hem de aradan bir milyon yıl geçse bile, ama işte buradaydı, Gospel'de yaşıyordu. Stanley Caldvvell'in torunu Rob'un hemen karşısındaki otoparkın orada çalışıyor, konservelere fiyat etiketi yapıştırıyor ve hatırladığından daha da iyi görünüyordu -ve onu gerçekten de inanılmaz güzel hatırlıyordu.

Rob HUMMER cipini dükkanının arkasına sürdü. Kate onu gördüğüne memnun olmamıştı. Bu yüzden onu suçlayamazdı. Onu o gece daha kibar bir dille reddedebilirdi. Hem de çok daha kibar bir şekilde ama seks teklifi almış olmak onu çok sinirlendirmişti. Ona, eskiden böyle teklifleri kolaylıkla

kabul ettiği günleri hatırlatmıştı. Onu öpmekten ve parmaklarını saçlarına dolamaktan bir an olsun tereddüt etmeyeceği günleri. Bütün gece boyu onunla sevişirken gözlerini, onun insanı içine çeken kahverengi gözlerinden ayırmayacağı günleri. Kadınların onun için çok kolay olduğu ve her geceyi bir başkasıyla geçirdiği günleri.

O zamanlar hayatı oldukça hızlı ve çılgın geçiyordu. Son süratiyle. Tüm gücüyle. Umduğu ve isteyebileceği her şeyi yapıyordu. Orada burada hatırlayamayacağı kadar çok kavgaya karışmış, çok alkol almıştı.

Hatalar yapmıştı. Gurur duymadığı şeyler yapmıştı ama yine de hayatını seviyordu. Her dakikasını seviyordu.

Ta ki hepsi uçup cehennemi boylayana kadar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Rob, Sutter Spor Malzemeleri dükkanının arka kapısını açtı ve güneş gözlüklerini alnına doğru itti. Ofisine giden merdivenleri çıkmaya başladı ve elmasından bir ısırık daha aldı. Elmayı ısırıldığı zaman çıkan ses adımlarına karıştı, ve sonra elinin tersiyle ağzını sildi. Dirseğiyle ışığı açtı ve aşağıdaki karanlık dükkâna bakan tavanarasına ilerledi.

İki kişilik kano ve üç metrelik kayaklar tavan kirişlerine asılmıştı ve gölgeleri aşağıda dizili duran dağ bisikletlerinin üzerine vuruyordu. Sun Valley 100 kilometre ötedeydi ve Gospel şehir sınırları dahilinde, birçok silah ve av malzemeleri olduğu için Sutter'ın yerinde kış spor malzemeleri satılmıyordu. Bunun yerine daha çok yaz eğlence araçları satışına yönelmişti ve geçen yaz bu tarz araçları kiralayarak oldukça iyi para kazanmıştı.

Binanın içindeki sıcaklık 18 derecedeydi ve dışarıdaki soğuk havayı düşününce burası oldukça sıcaktı. Kuzey Amerika'da her türlü iklim

bölgesinde yaşamıştı. Ottawa'dan Florida'ya, Detroit'ten Seattle'a kadar birçok yerde bulunmuş ve yaşamıştı.

Ama en sevdiği kesinlikle Kuzeybatı'da yaşanan dört mevsimdi. Hava sıcaklığındaki ve bitki örtüsündeki keskin değişim hep hoşuna gitmişti. İnsanın tam yüzüne çarpan o kır havasını hep çok sevmişti. Bu havayı Idaho Sawtooths'ta olduğu kadar yoğun hissedebileceğiniz çok fazla yer yoktu. Annesi son dokuz yıldır Gospel'de yaşıyordu. O buraya geleli ise neredeyse iki yıl olacaktı. Daha önce başka hiçbir yerde kendini burada olduğu gibi evinde hissetmemişti.

Rob döndü ve büyük odanın tam ortasında duran masasına doğru ilerledi. Odanın diğer ucundaki tezgâhın yanında, içinde dükkânın logosunun basılı olduğu tişörtlerin bulunduğu bir koli ve oltalar duruyordu. Masasının üstü darmadağınktı.

Stanley Caldvvell'in düzgünce koyduğu mektuplar, Rob'un masasının üzerinde duruyordu. Rob, Stanley ile bir yıl önce tanışmıştı ve ilk gördüğü andan itibaren onu çok sevmişti. Yaşlı adam çalışkan ve dürüsttü, bunlarda Rob'un bir insanda aradığı en önemli özelliklerdi. Stanley, o yokken dükkânına göz kulak olmayı teklif ettiğinde, Rob hiç düşünmeden ona anahtarları vermişti.

Rob, son bir ısırık daha aldıktan sonra elmayı çöpe fırlattı. Masasının köşesine oturdu, hâlâ tek ayağı yere basılı bir hâlde duruyordu. Mektupların yanında Hokey Haberleri dergisinin son sayısı duruyordu. Derginin kapağında Derian Hatcher ve Tie Domi'nin fotoğrafı vardı. Rob maçı izlememişti ama Domi'nin Hatcher'ı domine ettiğini duymuştu.

Dergiyi aldı ve sayfaları çevirmeye başladı, reklamları ve makaleler geçip en sondaki oyun yorumlarına geldi. Yazılara göz atmaya başladı ve sonra birden sayfanın tam ortasına geldiğinde durdu. Finallere bir ay kalmıştı ve Seattle Chinooks'un durumu hâlâ oldukça iyi görünüyordu. Takımın durumu iyiydi. Golcüler Luc Martineau bölgesini koruyordu ve emektar nişancı Pierre Dion tam formundaydı, tam elli iki gol atmış ve yirmi yedi asist yapmıştı.

Geçen sene Rob da Chinooks için oynuyordu, hatta finallerin üçüncü raunduna kadar gelmişlerdi ama Avalanche onları son onda bir gol farkla yenmişti. Bu, Rob'un ismini Lord Stanley kupasına yazdırmaya en çok yaklaştığı andı. Bu durum onu üzse de, gelecek sezon her şey farklı olabilir diye düşünmüştü. Hayatın güzel olduğu zamanlardı.

Aynı yılın ilk aylarında kız arkadaşı Louisa, bir bebek getirmişti dünyaya. İki buçuk kilo ağırlığında, yeşil gözlü güzel bir kız çocuğu. Doğum sırasında o da oradaydı ve bebeğin adını Amelia koymuşlardı. Bebek, o ve Louisa'yı birbirlerine yakınlaştırmıştı ve Amelia'nın doğumundan bir ay sonra Las Vegas'ta, bir kumarhanede evlenmişlerdi.

Rob ve Louisa'nın, üç sene boyunca, bir dargın bir barışık süren bir ilişkileri olmuştu ama asla birkaç aydan fazla bir arada kalamamışlardı. Kavga edip barışıyorlar, ayrılıp tekrar bir araya geliyorlardı. Bu durum o kadar çok tekrarlanmıştı ki, Rob artık sayısını unutmuştu. Hep aynı konular hakkında tartışıyorlardı. Louisa'nın çılgın kıskançlığı ve Rob'un güvensizliği. Rob böyle bir şey yapmıyor olsa da onu kendisini aldatmakla suçlardı. Sonra da Rob onu gerçekten aldatırdı ve birkaç ay

sonra tekrar bir araya gelmek için ayrılırlardı. Bu âdeta kısır bir döngü hâline gelmişti ama evlendikten sonra, artık buna bir dur demek konusunda birbirlerine söz vermişlerdi. Ne de olsa bir bebekleri vardı ve aile olmuşlardı, bu ilişkiyi yürütmekte kararlıydılar.

İlk büyük kavgaları, verdikleri o sözden beş ay sonra gerçekleşti.

Rob'un, arkadaşlarıyla dışarı çıkıp eve geç geldiği bir geceydi. Louisa uyumamış, onun gelişini beklemişti. Rob ise, gecenin büyük bir kısmını, takım arkadaşı Bruuce Fish'in oyun odasında bilardo oynayarak ve dart atışı yaparak geçirmişti. Fishy çok iyi bir hokey oyuncusuydu, ayrıca ünlü bir kadın avcısıydı. Louisa âdeta çıldırmış ve Rob ne derse desin onların bir striptiz kulübünde kucak dansı almadıklarına ya da daha kötü şeyler yapmadıklarına inanmayı reddetmişti. Rob'u, kendisini striptizci bir kızla aldatmakla suçlamış ve leş gibi sigara koktuğunu söylemişti. Bu Rob'u sinirlendirmeye yetmişti. Artık striptizcilerle yatmıyordu. Sigara değil, puro kokuyordu ve onu kimseyle aldatmamıştı. Beş aydan fazladır tam bir aziz hayatı sürüyordu ve Louisa'nın ona bağırarak yerine, onu yatağa götürüp, iyi muamele etmesi gerekirdi. Ama onlar bunun yerine tıpkı eski günlerdeki gibi kavga etmeye başlamışlardı. En sonunda ikisi de Rob'un evden ayrılması gerektiğine karar vermişlerdi. Amelia'nın, onların kavgayla geçen ilişkisine maruz kalarak büyümesini istemiyorlardı.

Ekim ayında hokey sezonu başladığı zaman Rob, Mercer Island'da yaşıyordu, Louisa ve bebek ise hâlâ şehirdeki apartman dairesindeydiler. Louisa ve Rob'un arası yine düzelmişti. Tekrar birleşmekten bahsediyorlardı çünkü ikisi de boşanmak istemiyordu. Ama

yine de çok acele hareket etmenin iyi olmayacağını düşünerek, işleri yavaştan almaya karar verdiler.

Rob, Chinooks'la dört milyon dolarlık bir kontrat imzalamıştı. Sağlıklıydı, uzun süredir olmadığı kadar mutluydu ve gelecek mükemmel günleri sabırsızlıkla bekliyordu.

Sonra inanılmaz bir şekilde çuvalladı.

Hokey sezonunun ilk ayında Chinooks, beş maç yapacakları dokuz günlük bir maraton için yola çıktı. İlk durak Colorado'ydu ve takımın geçen sezonki şanssızlığına son vermesi gerekiyordu. Chinooks tekrar mücadele etmek için hazırды. Pepsi Center'da oynanacak yeni bir maç için hazırlardı.

Ama o gece Denver'da, Chinooks nedense oyunu bir türlü toparlayamamıştı, Avalanche üçüncü çeyrekte yine bir puan öndeydi. Kimse bu konuda konuşmak, hatta fısıldayarak bir şey söylemek bile istemiyordu ama daha sezonun başında, bir önceki sene olduğu gibi bir farklı yenilirlerse, bu onlar için sezonun sona ermesi anlamına gelirdi. Bir şeylerin değişmesi gerekiyordu hem de hızlı bir şekilde. Colorado'yu yavaşlatmak ve oyun dışı bırakmak için bir şeylerin olması gerekiyordu. Birinin küçük bir karmaşa yaratması ve durumu düzeltmesi gerekiyordu.

O kişi Rob'du.

Koç Nystrom harekete geçmesi için ona işaret vermişti ve Avalanche takımından Peter Forsberg buzun ortasına doğru kayınca Rob onu alaşağı etti ve kışının üstüne oturttu. Rob penaltı cezası aldı ve o üç dakikalık ceza süresini geçirirken Chinooks'un nişancısı Pierre Dion mükemmel bir gol attı.

Oyun devam ediyordu.

Beş dakika sonra Rob tekrar iş başındaydı. Köşede duran Teemu Selanne'ı kontrol etti ve kavganın başlayacağını haberini verdi. Denver'ın savunma oyuncusu Adam Foote da kavgaya katılmıştı. Denver hayranları adamları için tezahürat yaparlarken, Rob ve Adam eldivenlerini çıkardılar ve kavgaya başladılar. Rob, Denver oyuncusundan beş santim uzun ve on dört kilo daha fazlaydı ama Adam mükemmel bir şekilde dengeyi sağlamayı başardı. Hakemler kavgayı durduklarında, Rob sol gözünün şiştiğini hissedebiliyordu ve Adam'ın alnındaki kesikten de kan geliyordu.

Rob parmaklarının üstüne buz koymuş ve bu sefer penaltı kabinine beş dakikalığına gönderilmişti. İyi bir kavga olmuştu. Foote'un kendini ve takımını savunmasına saygı duymuştu. Kavganın oyunun bölünmez bir parçası olduğunu çoğu kişi anlamazdı. Kavga etmek ayrıca Rob'un işinin de bir parçasıydı. Bir metre doksan santimlik boyu, yüz beş kiloluk vücuduyla bu işte iyi olduğunu da söylemek gerekirdi. Ama aslında daha çok bir infazcıydı. Penaltı dakikalarını geçirirken karşı takımın adamına saldıran kişi olmaktan daha değerli bir görevi vardı. Bir sezonda yirmi gol atıp otuz asist yapmak onun için olağan bir şeydi. Çoğunlukla öldürücü vuruşlarıyla tanınan biri için etkileyici sayılardı bunlar.

O gece Denver'da final düdüğü çaldığı zaman, oyun beraberlikle bitmişti. Daha sonra çocuklardan bazıları bunu otelin barında kutlamışlardı, Rob da LouisaveAmelia'yı aradıktan sonra takım arkadaşlarıyla kutlamaya katılmıştı. Birkaç bira içtikten sonra, tek başına oturan bir kadınla sohbet etmeye başlamıştı. Hokey hayranı bir kız

değildi. Yirmi yıllık deneyimden sonra hokey takım oyuncularına asılmak isteyen kızları bir kilometre öteden tanırdı. Kısa sarı saçları ve mavi gözleri vardı. Havadan sudan, otelin yavaş servisinden ve Foote'la kavgası sonucu moraran gözünden bahsettiler.

Yeterince güzel bir kızdı ama resmi bir okul öğretmenini havası vardı. Rob'a doğru uzanıp, onun kolunu tutana kadar, kadının kendisiyle ilgilendiğini anlamamıştı.

"Zavallı bebek," dedi kadın. "Öpsem iyileşir mi?"

Rob, onun gerçekte neyi kastettiğini çok iyi biliyordu ve kadın, "Yüzünüzle başlayıp aşağılara doğru inmeme ister misiniz?" dediğinde kendini kahkaha atmamak için zor tutmuştu. Daha sonra bu resmi okul öğretmenini Rob'a, ona yapmak istediği bütün ahlaksızca şeyleri söylemeye başladı. Ve Rob'un kendisine yapmasını istediği şeyleri söyleyerek devam etti.

Rob'u odasına davet etmişti ve şimdi geriye dönüp baktığında, bu teklifi kabul ederken tereddüt bile etmediğini hatırlamak Rob'u utandırıyor. Kadını odasına kadar takip etti ve birkaç saat onunla sevişti. İyi vakit geçirmişti ve kadın da üç kere iyi vakit geçirmişti. Ertesi sabah Rob, Dallas'a gitmek üzere takımın geri kalanıyla birlikte uçağa bindi.

Diğer spor dallarıyla ilgilenen oyuncular gibi hokey oyuncuları da turnuvalara çıktıkları zaman farklı farklı kadınlarla ilişkiye girerlerdi. Rob da onlardan biriydi. Neden olmasın ki? Kadınlar o bir hokey oyuncusu olduğu için onunla olmak istiyorlardı. O da onlarla birlikte olmak istiyordu

Çünkü bağlılık içermeyen sevişmeleri seviyordu. Sonuçta iki taraf da istediğini elde etmiş oluyordu.

Olay turnuva sırası seks olduğu zaman, yönetim durumu görmezden geliyordu. Birçok eş ve kız arkadaş için de durum aynıydı. Ancak Louisa bu kadınlardan biri değildi ve Rob hayatında ilk kez yaptığı bu ihanetin ağırlığını hissediyordu.

Evet, daha önceki aldatmalarında da kendini kötü hissetmişti ama her seferinde bunlar sayılmaz diyebiliyordu kendine. Çünkü başka kadınlarla birlikte olduğu zamanlarda ya Louisa'yla evli değillerdi ya da kavgalı oldukları bir dönemdi. Ama şimdi bunu söyleyemezdi. Evlilik yeminlerini ettikleri zaman söylediklerini gerçekten de hissetmişti. O ve karısının beraber yaşamamalarının bir önemi yoktu. Louisa'ya ihanet etmiş ve kendisini de hayal kırıklığına uğratmişti. Her şeyi mahvetmişti ve onun için hiçbir şey ifade etmeyen bir çift göğüs için ailesini kaybetme riskini göze almıştı. Dokuz aydır evliydim. Hayatı mkemmел değildi ama uzun zamandır olmadığı kadar iyiydi. Neden evliliğini riske attığını bilmiyordu. Çok azmış değildi ya

da sevişmek için can atmıyordu. O zaman neden?

Bu sorunun bir cevabı yoktu ve kendisine bu olayı unutmasını söyledi. Bitmişti. Olan olmuştu. Bir daha asla olmayacaktı. Ve artık bu konuda ciddiye.

Uak Dallas'a indiğinde, o sarışın, mavi gözlü kadını kafasından çıkarmayı başarmıştı. Kadın, artık nasıl olduysa, onun numarasını almış olmasaydı ismini bile hatırlamazdı. Seattle'a döndüğü zaman, o kadının yani Stephanie Andrews'in, telesekreterine bıraktığı iki yüzden fazla

mesajla karşılaşmıştı. Rob neyin onu daha çok rahatsız ettiğine karar verememişti, mesajlar mı yoksa mesajlardaki ses mi?

Zaten bu bir sır değildi ama kadın Rob'un evli olduğunu öğrenmişti ve onu kendini kullanmış olmakla suçluyordu. Her mesaj "Beni kullanıp atamazsın," diye başlıyordu. Çığlık atıyor, öfkeleniyor, ve sonra histerik bir şekilde ağlamaya başlayıp onu ne kadar çok sevdiğini söylemeye başlıyordu. Mesajların hepsi onu tekrar araması için yalvarmasıyla bitiyordu.

Space Needle'daki Şükran Günü yardım müzayedesinden sonra eve döndüğü zaman, nerede yaşamış olduğunu öğrenmiş olan ve onu kapıda bekleyen Stephanie'yi görmeseydi onun yüzünü asla hatırlamazdı. Seattle'daki birçok gece gibi, o gece de siyah gökyüzünde kalın bir sis tabakası vardı. BMW marka arabasını garaja park ederken Stephanie'yi görmemişti ama arabasından çıktığı anda Stephanie de içeri girdi ve ismini haykırdı.

"Ben kullanılmayacağım Rob," dedi. Sesi yavaşça kapanmakta olan kapının sesini bastırıyordu.

Rob döndü ve garajın ışıklarının altında duran kadına baktı. O gece dümdüz olduğunu hatırladığı sarı saçları, her hâlde bir süredir dışarıda beklemiş olduğundan ıslak bir yığın hâlinde omzuna dökülmüştü. Gözleri iyice açılmıştı ve çenesinin ince çizgisi oldukça kırılğan görünüyordu, sanki birden binlerce parçaya ayrılacakmış gibi. Rob cep telefonuna uzandı ve geri geri kapıya doğru ilerledi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Beni kullanıp sanki hiçbir şeymişim gibi bir köşeye fırlatıp atamazsın. Erkekler kadınları kullanıp öylece ortadan kaybolamazlar. Size engel olunması gerekiyor. Bunun bedelini ödemelisiniz."

Arabasının motorunda tavşan kaynatmak ya da arabasının üstüne asit atmak gibi intikam çeşitleri yerine kadın, cebinden 22lik bir Beretta çıkarmış ve kurşunları Rob'un üzerine boşaltmıştı. Kurşunlardan biri Rob'un sağ dizine, ikisi göğsüne gelmişti, diğer kurşunlar da başının yanındaki kapıya saplanmıştı. Kan kaybından ötürü az kalsın yolda, hastaneye giderken hayatını kaybedecekti. Northwest Hastanesi'nde dört hafta geçirmişti, ardından da fizik terapide üç ayını harcamıştı.

Uyluk kemiğinden göğüs kemiğine uzanan bir yarası vardı ve dizinde titanyum takılıydı. Hayatta kalmayı başarmıştı. Kadın onu öldürmemişti. Hayatını sona erdirmemişti. Sadece kariyerini bitirmişti.

Louisa onu görmek için hastaneye bile gelmemişti, hatta Amelia'nın onu ziyaret etmesine bile karşı çıkmıştı. Bunun yerine ona boşanma evraklarını göndermişti. Onu suçlayamazdı. Terapisi bittikten sonra ziyaretlere izin vermişlerdi, apartmana gidip Amelia'yı görmesine izin vardı. Haftasonları bebeğini görebiliyordu, fakat kısa bir süre sonra, şehri terk etmesi gerektiğini fark etmişti.

Her zaman güçlü ve sağlıklı biri olmuştu, insanların kıcına tekme basmaya her daim hazırды ama şimdi birdenbire kendini güçsüz ve onun kıcına tekme basanlara bağımlı bir hâlde bulmuştu. Mücadele edip reddetse de, depresyona girmişti. Depresyon yumuşak adamlar ve kadınlar içindi, Rob Sutter için değil. Yardımsız yürüyemiyor olabilirdi ama bebek de değildi.

Gospel'e taşınmasının sebebi annesinin ona rehabilitasyon sürecinde yardım edecek olmasıydı. Birkaç ay Gospel'de yaşadktan sonra, üstünden bir yük kalktığını hissetmişti. Kabul etmeyi sürekli reddettiği bir şeyin farkına varmıştı. Seattle'da yaşamak ona sürekli, neler kaybettiğini hatırlatıyordu. Gospel'de ise tekrar nefes alabildiğini hissediyordu.

Spor malzemeleri dükkanını, zihnini belalı geçmişinden uzaklaştırmak için açmıştı. Bir şeyler yapmaya ihtiyacı vardı. Kamp yapmayı ve balık tutmayı her zaman çok sevmişti ve bunun iyi bir iş fırsatı olduğunu düşünmüştü. Kamp ve balıkçılık aletleri, bisiklet ve sokak hokeyi malzemeleri satmanın çok hoşuna gittiğini keşfetmişti. Hesabındaki para kışı işsiz geçirmesine yetmişti. Louisa'yla araları tekrar düzelmişti. Mercer Adası'ndaki evini satmış, Seattle'da bir çatı katı almıştı. Ayda bir Amelia'nın yanına gidiyor ve onunla vakit geçiriyordu. Amelia iki yaşına girmişti ve babasını görmek onu çok mutlu ediyordu.

Stephanie Andrews davası birkaç hafta içinde sonuçlanmıştı. Yirmi yıl ceza almıştı ve on yılını kesinlikle yatmak zorundaydı. Rob son davaya gelmemişti. O sırada Wood River'da balık tutuyor, Chamois Nymph marka oltasını nehre fırlatıyordu. Akımın hızını ve çekim kuvvetini hissediyordu.

Rob masasının üstündeki mektupları aldı ve kapıya doğru yürüdü. Işıkları kapadı ve merdivenlerden aşağı yöneldi. Hiçbir zaman hayatını çok fazla inceleyen biri olmamıştı. Eğer cevap bu kadar çabuk gelmiş olmasaydı, soruyu unutup hayatına devam ederdi. Ama vurulmak bir adamın kendine şöyle bir bakmasını sağlıyordu. Göğsünüze

yapıştırılmış borularla uyanmak ve felç olmuş bir bacak, insana hayatını nasıl mahvettiği üzerine düşünmesi için fazlaca zaman veriyordu.

Sorunun cevabı oldukça kolaydı, Rob aptalca hareket etmiş ve deli bir kadınla sevişmişti. Cevabı daha zor olan soru ise bunu neden yaptığıydı.

Bir elinde mektuplarla, dükkanı kilitledi. Güneş gözlüklerini burnuna doğru indirdi ve HUMMER'ma doğru ilerledi. Arabaya biner binmez mektupları yandaki koltuğa, alışveriş poşetinin yanına fırlattı ve motoru çalıştırdı. Hâlâ son sorunun cevabını bilmiyordu ama o an bunun çok da önemi olmadığını fark etti. Cevap ne olursa olsun, dersini hiç de kolay olmayan bir yoldan öğrenmişti. Kadınları anlamak konusunda hiç iyi değildi, hele ilişkiler konusunda tam bir felaketti. Evliliği zorluklarla geçmişti, boşanmayla sonuçlanması ise zaten kaçınılmazdı. Geçmişindeki hataları tekrarlamaması için tek bilmesi gereken bunlardı.

Gerçi bütün bunlara rağmen bir kız arkadaşının olmasını istiyordu. Tabii kast ettiği şey, sadece kız olan bir arkadaştı. Evine gelip haftada birkaç kez onunla sevişen bir arkadaş. Sadece iyi vakit geçirmek isteyen ve onu eğlencelik gören birisi. Deli olmayan birisi. Ama sorun da buydu. Stephanie Andrews de, Seattle'da içinde kin ve elinde silahla evinin önünde belirene kadar deli birine benzemiyordu.

Rob vurulduğu günden bu yana seks yapmamıştı. Yapamayacak durumda olduğu ya da tutkusu olmadığı için değil. Ama ne zaman ilgisini çeken ve onunla ilgileniyormuş gibi görünen bir kadın görse, kafasındaki küçük bir ses daha başlamaya yeltenmeden onu durduruyordu. Seks için ölmeye değer mi? diye soruyordu. Hayatına değer mi?

Bu sorunun cevabı her zaman hayırdı.

Otoparktan çıkarken dikiz aynasından M&S Market'e baktı. Ama uzun bacaklı ve güzel kalçalı kıızıdan eser yoktu.

Rob sokağın karşısındaki benzin istasyonunda durdu ve kalçasını dayadığı HUMMER cipine benzin doldurulmasını beklemeye başladı. Gözleri tekrar marketin vitrinine yöneldi. Birine karşı ne kadar çok arzuyla dolarsa, onunla sevişmesi o kadar zor oluyordu, Aslında Rob, sürekli seks düşünen bir adam değildi ama düşündüğü zamanlarda da bunu gerçekten istediğini fark ediyordu.

Rob'un arkasına bir Toyota park etti ve arabadan inen kısa saçlı sarışın kadın ona doğru ilerledi. Kadının adı Rose Lake'ti. Yirmi sekiz yaşındaydı ve Barbie bebeklere benziyordu. Yazları içine sütyen giymeden, kolsuz tişörtlerle dolaşmaktan hoşlanırdı. Evet, Rob'un bunu fark etmesi hiç de zor olmamıştı. Seks yapmıyor olması erkek olmadığı anlamına gelmiyordu. Bugün de dar bir kot pantolon ve içinde beyaz sahte kürk olan bir kot ceket giymişti. Yanakları soğuktan pespembe olmuştu.

"Merhaba," dedi Rob'un önünde durup.

"Merhaba, Rose. Nasıl gidiyor?"

"İyi. Geri döndüğünü duydum."

Rob güneş gözlüklerini kafasına kaldırdı. "Evet, dün gece geldim."

"Nereye gitmiştin?"

"Arkadaşlarla kaymaya."

Rose çenesini kaldırdı ve açık mavi gözlerinin ucuyla ona baktı.

"Şimdi ne yapıyorsun?"

Teklifin yolda olduğunu anlamış, parmaklarını Levi's kotunun ön ceplerine sokmuştu. "HUMMER cipime benzin dolduruyorum."

Evet, tatlı bir kızdı ve teklifine cevap vermeyi çoğu kez istemişti. "Buradan çıktıktan sonra ne yapacaksın?" diye sordu.

İşte yine baştan çıkıyordu. "Birkaç hafta içinde dükkânı açacağım ve yapacak çok işim var."

Kız uzandı ve Rob'un montunu tuttu. "Sana yardım edebilirim."

Ama kafasındaki uyarı zillerinin yok olmasına yetecek kadar baştan çıkmamıştı. "Teşekkürler, ama beni ilgilendiren birkaç dosya işi sadece." Kafasında çalan uyarı zillerine rağmen, HUMMER'ına benzin doldururken beklemesi gereken zamanı güzel bir kızla sohbet ederek değerlendirmesinden bir zarar gelmeyeceğini düşündü. "Ben yokken buralarda ilginç bir şey oldu mu?"

"Emmett Barnes sarhoş araba kullanmaktan tutuklandı ama bu ne yeni ne de ilginç bir haber. Spuds ve Suds sağlık yasasını ihlâl ettikleri için ceza aldılar, gerçi bu da yeni bir haber değil."

Rob elini cebinden çıkardı ve güneş gözlüklerine uzandı.

"Ah, bir de senin eşcinsel olduğunu duydum."

Rob'un pompayı tutan eli havada kalmıştı. "Ne?"

"Annem bu sabah dip boyasını yaptırmak için Curl Up & Dye'a gittiğinde, Eden Hansen'ın Dixie Howe'a senin eşcinsel olduğunu söylediğini duymuş."

Birden eli aşağı düştü. "Hansen's Emporium'un sahibi mi söyledi bunu?"

Rose başını salladı. "Evet. Bunu nereden duymuş bilmiyorum."

Eden niçin onun eşcinsel olduğunu söylemişti ki? Bunun hiçbir anlamı yoktu. Eşcinsel bir adam gibi giyinmiyordu ve HUMMER cipinin arkasına gökkuşağı resmi yapıştırmamıştı. Etrafı süslemeyi ya da Cher dinlemeyi sevmezdi. Temiz oldukları sürece çoraplarının birbiriyle uyumlu olup olmamasını umursamazdı. Ve sahip olduğu tek saç bakım ürünü bir kutu şampuandı. "Ben eşcinsel değilim."

"Ben de olduğunu düşünmüyorum. Böyle şeyleri hissetme konusunda çok iyiyimdir ve senden asla bir eşcinsel titreşimi almadım."

Rob benzin pompasını aldı ve yerine koydu. Bir önemi olduğundan değil, dedi kendi kendine. Eşcinsel olmakta yanlış bir şey yoktu. Eşcinsel olan birkaç arkadaşı vardı. Ama o, onlardan biri değildi. Onun için bu sadece bir cinsel tercih meselesiydi ve Rob kadınları severdi. Kadınlarla ilgili her şeyi severdi. Tenlerinin kokusunu ve dudaklarına değen sıcak, ıslak dudaklarını. Sıcak bir sevişmeyle birlikte, bir kadınla gireceği duygu alışverişini severdi. Bu konuda hızlı olmak da hoşuna giderdi bütün vaktini harcayacak kadar ağırdan almak da. Kadınlarla ilgili her şeyi severdi.

Rob dişlerini sıktı ve arabasının benzin kapağını kapattı. "Görüşürüz Rose," dedi ve aracının kapısını açtı.

Başlarda hiç seks yapmamak ona çok zor gelmişti ama kendini hep meşgul tutmuştu, sürekli bir şeylerle ilgileniyordu. Aklına cinsel bir düşünce geldiği zaman, hemen başka bir şey düşünmeye başlıyordu. Eğer bu işe yaramazsa, olta iğnesi yapmakla uğraşır, kendini kurtçukların arasında kaybeder veya böceklerle uğraşırdı. Mükemmel

hediye paketini yapmaya konsantre olurdu ama sonunda hiçbirinin işe yaramadığını fark ederdi. Özgür iradesi ve yaptığı olta iğnelerinden sonra vücudunun kontrolünü ele geçirmiş olurdu. Bütün bu kontrolü birkaç hafta öncesine, kızıl saçlı bir kadın, parmaklarını onun kolunda gezdirip kasıklarına âdeta bir arzu kurşunu fırlatana ve ona vazgeçtiği her şeyi hatırlatana kadar başarıyla sağlamıştı.

Ona beraber vakit geçirmeyi teklif eden ilk kadın değildi. Seattle'da ve tam burada Gospel'de de onunla yatakta vakit geçirmek isteyen kadınlar vardı. Ama bu kadın Rob'u uzun bir süreden sonra baştan çıkaran ilk kadındı ve sebebini bilmiyordu. Ama kafasında dolaşan ve cevabı olmayan diğer sorular gibi, bu sorunun da bir cevabının olması gerekmiyordu.

Tek bildiği şey, böyle baştan çıkarılmanın akıl sağlığı için iyi olmadığıydı. Kate Hamilton'dan uzak durmak en iyisiydi. Otoparkta kendi tarafında kalması onun yararına olacaktı. Onu tamamen aklından çıkarmak yapılabilecek en iyi şeydi.

Ve bunu yapmanın en iyi yolu; iki metrelik bir bambu çubuğu, misina, en sevdiği balık yemleri ve kurtçuklarla dolu bir kutu alıp, aç alabalıklarla dolu bir nehre gitmekti.

Eve gidip çubuğunu, misinasını ve çizmesini aldıktan sonra Big Wood Nehri'ne doğru yol almaya başladı, amacı tam River Run Köprüsü'nün altındaki, büyük alabalıkların kışın korkusuzca beslendiği noktaya gitmekti. Sadece kendini bu işe adanmış bir balıkçı bu soğuk suya dizlerine kadar girmeye cesaret edebilirdi. Sadece bu işe kendini vermiş

biri donmuş buzun üstünde yürüyüp dik buz sarkıtlarının altından geçebilirdi.

Sadece bu konuda takıntılı birisi nehrin üzerinde yürüyüp otuz santimlik bir balık için poposunun donmasını göze alırdı.

Kayaların aralarından akan nehrin sesi, oltasının bir ileri bir geri giderken çıkardığı hışırtı, Rob'un omuzları arasındaki gerilimin hafiflemesini sağlıyordu.

En sevdiği balık yemi, hedeflediği bir noktaya düştüğü zaman zihnindeki bütün düşünceler kayboldu.

Ancak o zaman huzura erişti ve içinde mücadele ettiği düşünceleri sakinleştirebildi. Ancak o zaman yalnızlığından kurtuldu. Ancak o zaman Rob Sutter'ın dünyasındaki her şey yerli yerinde görünmeye başladı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Bugün çiftlik evinde toplanıyoruz," dedi Regina Cladis, Stanley Caldvvell'e; adam onun aldığı yarım kilo salamı, üç litre sütü ve bir kavanoz kahveyi alışveriş poşetlerine koyarken.

Stanley derin bir iç çekti ve bakışlarını anahtarların üzerinden çekmedi. Regina'nın kalın gözlüklerine bakmaktansa anahtarlara bakmak daha iyiydi. Eğer ona baksaydı kadın, Stanley'nin onunla ilgilendiğini düşünebilirdi ama adamın ne Regina'ya ne de bu sosyal toplantılara karşı bir ilgisi vardı.

"Herkes gelirken yazdığı şiirlerden getirecek. Sen de gelmelisin."

Stanley, birkaç metre ötedeki kahve makinesinin etrafında toplanmış Hayden Dean, Rob Sutter ve Paul Aberdeen'e baktı. "Ben şiir yazmam,"

dedi yüksek sesle, adamların da duymalarını istiyordu çünkü onun evde oturup şiir yazan bir insan olduğunu düşünmelerini istemiyordu.

"Ah ama bundan keyif almak için şiir yazmana gerek yok ki. Sadece gel ve dinle."

Stanley yaşlı olabilirdi ama kendini şiir okuyan ve yazan kadınlarla birlikte bir çiftlik evine kapayacak kadar da bunamamıştı.

"İona meşhur şeftalili kurabiyelerinden getirecek," diye ekledi Regina heyecanla.

"Muhasebe defterini düzenlemem gerek," diye yalan söyledi.

"Muhasebe defteriyle ben ilgilenirim büyükbaba," dedi Katie bir elinde kar küreği ve diğer elinde paltosuyla dükkanın ön tarafına doğru ilerlerken. "Arkadaşlarınla çıkıp eğlenmelisin."

Yaşlı adam kaşlarını çattı. Katie'nin sorunu neydi? Son zamanlarda sürekli "evden çıkması" için teşvik ediyordu, halbuki geceleri evinde oturmayı ne denli sevdiğini bilirdi. "Ah, ben düşünmüştüm ki..."

"Seni yedide alırım," diyerek araya girdi Regina.

Stanley en sonunda Regina'nın kalın gözlüklerine baktı ve bu toplantılardan çok daha fazla korktuğu bir şeyi düşündü neredeyse kör olan bu kadının kullandığı arabaya binmek. "Sorun değil. Ben kendim gelebilirim," dedi arabayla gitmeye hiç niyeti olmadığı hale.

Gözlerini Regina'nın düğüm düğüm olmuş saçlarından çekip, kapıdan dışarı çıkan torununa baktı. Katie'nin yüzünde sanki rahatsız olmuş gibi bir ifade vardı. Dergilerin durduğu raf bölmesine yaslanmak için durdu.

"Senin için yer tutarım," dedi Regina.

"Ben karı temizlerim Katie," dedi yaşlı adam Regina'nın kahve kavanozunu torbaya koyarken. "The Sandman Oteli'ne gidip Ada'nın istediklerini bırakman gerek."

"Ada sadece senin hakkında bilgi almak için beni sıkıştırmak istiyor. Ona buraya gelip alışverişini diğer herkes gibi yapmasını söyle," dedi Katie kaşlarını çatarak. The Sandman Oteli'ne son gidişinde işler çok da iyi gitmemişti ve Stanley bir daha gitmek isteyeceğinden şüphe ediyordu zaten, ama yine de Şansını denemesi gerekiyordu yoksa kendisi gitmek zorunda kalacaktı.

"Kar küremek erkek işidir." Kahve makinesinin yanında toplanmış adamlara bir daha baktı. "Buradaki işimi bitirdikten sonra, kar işini de hallederim."

"Artık 'erkek işi' diye bir şey yok," dedi Katie kolların elinde tuttuğu lacivert paltosunun altında kavuştururken. Stanley, Regina'nın verdiği çeki aldı ve kahve makinesinin yanındaki adamlara baktı. Torununun daha fazla uzatmaması için içinden dua ediyordu. O ve Katie sürekli toplumda kadın ve erkeğin rolü üzerine uzun tartışmalar yaparlardı. Burası Las Vegas değildi ve kadın hakları saçmalığıyla burada arkadaş edinmesine imkân yoktu.

Yüce Tanrı Stanley'nin dualarını duymamış gibiydi. "Kadınlar erkeklerin yaptıkları her şeyi yapabilirler," diye ekledi Katie, ve birden dükkândaki bütün erkekler kaşlarını kaldırıp gözlerini dikerek ona bakmaya başladılar. Torunu güzel bir genç kadındı. İyi bir kalbi vardı ve iyi niyetle konuşuyordu ama gereğinden fazla bağımsız ve dikbaşlıydı. Bütün bunlar bir erkeğin dayanamayacağı türden şeylerdi. Onunla

geçirdiği bir aydan sonra Stanley, onun bu zamana kadar neden evlenmemiş olduğuunu daha iyi anlayabiliyordu.

"Kendi başına çocuk yapamazsın," dedi Hayden Dean ve kahvesinden son bir yudum aldı.

Kate paltosunun düğmelerini iliklerken yere bakıyordu. "Doğru, ama bir sperm bankasına gidip en mükemmel donörü seçebilirim. Boy. Kilo. Zeka." Cebinden siyah bir bere çıkardı ve kafasına geçirdi. "Aslında şöyle bir düşününce kulağa, bir Buick arabanın arka koltuğunda çocuk sahibi olmaktan daha mantıklı geliyor."

Stanley onun espri yaptığını biliyordu ve Gospel erkekleri onun espri anlayışının çok uzağındaydılar.

"Ama orada olduğu kadar eğlenceli olmasa gerek," diye ekledi Hayden.

Kate diğeri iki adamın ortasında duran Hayden'a baktı. "Bu tartışılır."

Boynuna siyah yünden bir atkı bağladı, Stanley içinden acaba o atkıyı ağzının etrafına bağlasa daha mı iyi olurdu diye geçirdi. Şu Rob denen çocuk güçlü, kuvvetli biriydi. O da bekârdı. Birkaç haftadır dükkâna gelmemişti ve eğer Katie sessiz olmayı başarabilirse onunla bir randevuya çıkma şansına sahip olabilirdi. Ve Katie'nin gerçekten de bir randevuya çıkmaya ihtiyacı vardı. Onun yediğine içtiğine karışmaktan, temizlik reyonunu düzenlemekten ve ona nasıl yaşaması gerektiğini söylemekten başka bir şeyler yapmaya ihtiyacı vardı.

"Ayakta işeyemezsin," dedi Paul Aberdeen.

"Hiçbir hanımefendi böyle bir şey yapmak istemez," dedi Stanley, Katie'nin yerine cevap vermeye çalışarak.

"Eminim, eğer zorunda kalırsam bir şekilde yapmayı beceririm."

Stanley ürküp geri çekildi. Kate'in son söylediği her erkeği ürkütecek cinsten bir şeydi ama Rob aşağılanmış olmaktan ziyade eğlenmiş gibi görünüyordu. Şeker reyonunda duran Katie'ya bakarken yeşil gözlerinde kahkaha ışıkları parlıyordu. "Ama işeyerek ismini kara yazamazsın," dedi Rob ve kahve fincanını dudaklarına götürdü.

Kate, Stanley'nin şimdiye kadar ondan duyduğu en tatsız ses tonuyla, "Neden böyle bir şey yapmak isteyeyim ki?" dedi. Bu ses tonu Stanley'yi çok şaşırtmıştı. Rob son kez dükkâna geldiğinde Katie kıpkırmızı olmuş ve heyecanlanmıştı. Rob gibi bir erkeğin etrafındayken her kadının olacağı kadar heyecanlıydı. Tanrı biliyor ya, Rob HUMMER cipiyle kasabaya geldiğinden beri, Gospel'deki bütün kadınları heyecanlandırıyordu ve torunu da bu kadınlardan biriydi.

Rob bir yudum aldı ve sonra yavaşça kahve bardağını aşağı doğru indirdi. Ağzının bir köşesi yukarı doğru kaymıştı. "Çünkü yapabilirsin."

Diğer iki adam kıkırdadılar ama Katie eğleniyor değil de daha çok hayrete düşmüş gibi görünüyordu. Erkekleri anlamadığı zaman hayrete düşen her kadın gibi... Ve Katie hayatının büyük bir kısmında karşı cinsi anlayamamıştı. Örneğin; bir kadın kendi kendine bakabilirdi. Buna rağmen erkeklerin içlerinden gelerek bir kadına sahip çıkma güdülerini gibi şeyleri anlayamıyordu...

Stanley, Regina'ya torbasını verdi ve Katie'yi kurtarmak için tezgâhın arkasından çıkıp son bir atılımda bulundu. "Şimdi, bırak da ben yapayım. Büyükannen hayatı boyunca asla bir kar küreği taşımamıştır."

"Uzun bir süredir kendi başıma yaşadım," dedi ve Stanley'den önce davranıp kar küreğini kaptı. "Kendim için birçok şey yapmam gerekti. Çöp tenekelerimi boşaltmaktan, araba lastiğimi değiştirmeye kadar her şey. "

Onunla güreşmekten başka çaresi kalmış mıydı? "Pekala, eğer çok gelirse, ben bitiririm."

"Kar küremek yüzünden kırk yaş üstü insanlar arasında yılda bin kişi ölüyormuş," dedi. "Ben otuz dört yaşındayım bu yüzden bir sorun olacağını sanmıyorum."

Başka çaresi kalmayınca Stanley pes etti. Kate kapıyı açtı ve dışarı çıktı, arkasında soğuk bir hava bırakmıştı ve Stanley bunun dışarıdaki soğukla ilgisi olmadığından emindi.

Kapı ardından kapandıktan sonra soğuk sabah rüzgarı bir tokat gibi Kate'in yüzüne çarptı. Dondurucu havayı ciğerlerine çekti ve yavaşça bıraktı. Yüzünün önünde sıcak bir hava dalgası asılı kalmıştı. Hiç iyi yapmamıştı. Amacı elinden geldiğince hızlı bir şekilde dükkândan çıkmaktı, büyükbabasını üzme ya da bir erkek düşmanı gibi görünmek değil. Daha önce hiç ayakta işemeyi de düşünmemişti zaten, lastik de değiştirmemişti ama yapabileceğinden emindi. Şanslıydı ki bunu asla yapması gerekmeyecekti çünkü birçok zeki kadın gibi o da Amerika Otomobil Derneği'ne üyeydi.

Kate omzunun hizasında duran küreğe dayandı ve cebinden eldivenlerini çıkardı. Son yarım saattir, nefesini tutmuş gibiydi. Rob Sutterson hatırladığından dahadayakışıklı bir şekilde M&S'e girdiğinden beri. Daha çekici ve daha kötü. Bir fantezi yaşamak istediği

gecenin yeşil gözlü ve uzun boylu anımsatıcısı. Sadece olağan bir seks yaşamak isteyip, aşığılanmakla bitirdiğı gecenin.

Olgun bir kadının yapması gereken, Duchin'deki o geceyi unutmaktı, Kate bunu biliyordu, ama Rob'u sürekli görürse nasıl unutabilirdi ki?

Kate parmaklarını eldivene geçirdi. Son iki haftadır Rob'un yakınlarında olmamıştı ama onu birkaç kez otoparkta birkaç kez de kasabada o gülünç HUMMER cipini kullanırken görmüşü. Onu yakından görmemişti, ta ki bu sabah gevrekli gofret almak için gelip bedava kahve içmek için kalana kadar.

O karton kutudaki ürünleri raflara yerleştirip Tom Jones'un âdeta inleyerek söylediğı "Black Betty" şarkısını dinlerken, Rob da kasabadan birkaç adamla çene çalıyordu. Bir gece önce kasabayı vuran çılğın kar fırtınasından bahsediyorlardı, Kate'in tek düşünebildiğı ise Sun Valley'deki yenilgisinin detaylarıydı. Onlar karın yüksekliğı hakkında tartışırken, Kate acaba Rob Sutter hiçbir ayrıntıyı hatırlamıyor mu diye merak ediyordu. Merak ettiğı bir diğerkonu da Alkolikler Derneğı'ne üye körkütük bir ayyaş olup olmadığıydı. Bu onu âdeta deliye çeviren bir soruydu. Fakat bunu asla soramazdı.

Sohbetkonusu değışmiş, Paul Aberdeen'in av mevsiminde avladığı dağ keçisinden bahsetmeye başlamışlardı. Kate Paul'e, M&S'de bu kadar kaliteli ve taze et varken, buzdolabını neden yaşlı keçi etiyle doldurmak istediğini sormak istiyordu. Ama sormadı çünkü büyükbabası, yatak odasının duvarında asılı Tom Jones, The Lead and How to Swing It posterini indirdiğı için zaten ona kızgındı, Kate ilgiyi üstüne çekmek istemiyordu.

Büyükbabasıyla birlikte yaşayıp, birlikte çalışmaya alışmak biraz zaman alıyordu. Kate saat yedi ve yatma saati arası yemek pişirip yemeyi seviyordu ama büyükbabası eğer saat geldiğinde yemek hazır değilse hemen fırına hazır yemek atıyordu.

Eğer bunu yapmaya devam ederse, Kate bütün hazır yemek kutularını saklayacaktı. Ayrıca ev siparişlerine Kate'i göndermeyi bırakmazsa da onu öldürmek zorunda kalacaktı. Kate Gospel'e taşınmadan önce Stanley, saat üç ve dört arası dükkânı kapatır ve siparişleri kendisi götürürdü. Şimdi ise bu yükün omuzlarından kalktığını düşünüyordu. Dün Kate, Ada Dover'ın evine bir kutu kuru erik, bir şişe erik suyu ve altılı tuvalet kağıdı götürmüştü ve yaşlı kadının günlerdir "tuvalete çıkamadığını" dinlemek zorunda kalmıştı. Bu, kimseyle gerçekleştirmek istemeyeceğiniz bir sohbetti, özellikle de yaşlı bir tavuğu andıran bir kadınla.

Kate hayatı boyunca bu işleri yapmak zorunda kalacağından korkmaya başlamıştı. Büyükbabası depresyondan çıkar çıkmaz ve Kate ona hayatını düzene sokması konusunda yardımcı olduktan sonra, artık kendi hayatını kurması gerekiyordu. Erkek delisi kadınların ev siparişlerini götürmek zorunda olmadığı bir hayat. Bir planı yoktu ya da bunun ne zaman gerçekleşeceğini bilmiyordu ama daha fazla çaba sarfederse ve büyükbabasını nazikçe şevklendirirse, kısa sürede kendi hayatına kavuşabilirdi.

Kate küreğin sapını tuttu ve bir kürek dolusu karı kaldırımdan aldı. Karı çalılıkların arasına attığı sırada, ciğerlerinden küçük bir hırıltı geldiğini duydu. Daha önce hiç Idaho'da kış geçilmemişti ve bu kadar

yoğun bir kar yağışı olabileceğini bilmiyordu. Bir sene Las Vegas'ta bir santim kalınlığında kar yağdığını hatırlıyordu. Elbette yarım saat içinde eriyip gitmişti. Yılda binden fazla kişinin kalp krizi geçiriyor olmasına şaşmamalıydı.

Küreği yere dayadı ve itmeye başladı. Betona arpan metalin çıkardığı ses sabah havasını dolduruyor ve trafik gürültüsüyle büyük bir uyum sağlıyordu. Küreğe yine büyük miktarda kar dolmuştu, ama bu sefer atmak yerine karı binanın yanındaki çalılıklara doğru itmeye başladı. Çok daha iyi bir yöntem diye düşündü bu şekilde ilerlerken. Belini incitmekten ya da günde bir aspirinin fayda etmeyeceği bir kalp rahatsızlığıyla uğraşmaktan çok daha iyiydi.

Soğuk rüzgar Kate'in atkısını havalandırdı ve Kate durup beresini kulaklarına kadar çekti. Kafası hiç işe yaramayan bilgilerle doluydu. Yetişkin bir insan beyni yaklaşık bir buçuk kiloydu ve insan kalbi günde 7500 litre kan pompalıyordu. Vaktinin büyük bir kısmını çeşitli dergileri ya da bilgilendirici kitapları okuyarak geçirirdi çünkü bu tip şeyler peşinde olduğu bir işteki ipuçlarını yakalamada faydalı olabiliyordu. Bazıları beyninde kalıyordu. Bazıları da uçup gidiyordu. Bir keresinde İspanyolca öğrenmeye çalışmıştı ama tek hatırladığı acabo de recibir un envio demekti bu da ancak bir kargo teslim aldığında işine yarayabilecek bir cümleydi.

Ivır zıvır bilgilerle dolu bir zihne sahip olmanın iyi yani işe, aradaki buzları kırma, konuyu değiştirme gibi durumlarda oldukça faydalı olmasıydı.

Kürekle boydan boya gidip yolu tamamladıktan sonra, döndü ve tekrar marketin önüne doğru gitmeye başladı. Bu sefer karı otoparka doğru itiyordu. Deri botunun içindeki parmakları donmaya başlamıştı. Tanrı aşkına mart ayıydı. Mart ayında havanın soğuk olmaması gerekirdi.

Rob'un HUMMER cipine yaklaştığı sırada Rob marketten çıktı, üzerinde iki hafta önce onunla en son konuştuğunda giydiği koyu mavi montu vardı. Yürüyüş botları karın üstünde büyük izler bırakıyor, botunun ökçeleri karı tekmeliyordu. Onun birikmiş kar yığınının üstünden atlayıp, HUMMER cipine binip gitmesini bekliyordu.

Ama gitmedi.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu yanma gelip karşısında durduğu zaman.

Kate doğruldu, küreğin sapını tutan eli gerildi. Rob'un montunun fermuarı göğsünün ortasına kadar çekilmişti ve Kate gözlerini dikmiş montun üzerindeki etikete bakıyordu. "İyi."

Hiçbir şey söylemedi, Kate kendini, onun sakalını ve bıyığını geçip gözlerine bakmaya zorladı. Robmontunun cebinden çıkardığı beresini takarken yeşil gözleri kadına dikilmişti. Kate ilk defa onun kirpiklerini fark etti. Onunkilerden daha uzundular. Bir erkeğin böyle kirpikleri olması büyük bir ziyandı, özellikle de onun gibi bir adamın.

Rob beresini çekiştirdi ve sanki ne olduğunu anlamaya çalışır gibi ona bakmaya devam etti.

"Eğer kara ismini yazacaksan lütfen beni uyar," dedi Kate aradaki sessizliği kırmak için.

"Aslında elinden küreği almak için seninle g re mem gerekecek mi diye merak ediyordum." Sıcak nefesi ikisinin arasında asılı kalmıştı, sonra ekledi. "Nazik olup bana vermeni umuyorum."

Kate'in sapı tutan eli iyice sıkıla tı. "Neden sana vermek isteyecekmi im ki?"

"       büyükbaban içeride, senin bunun bir erkek i i olmadığını anlatırken söylediklerin yüzünden seni savunmaya  alı ıyor."

"Bu çok aptalca. Kar küreme konusunda bilgi sahibi olduğumu düşünüyorum."

Omzunu silkti ve ellerini kargo pantolonunun ceplerine soktu. "Sanırım konu bu değil. Bunun bir erkek i i olduğunu düşünüyor ve sen onu arkadaşlarının önünde utandırdın."

"Ne?"

"  eride herkesi senin..." Rob bir an için durdu ve ba ını bir yana e di. "Sanırım sözleri tam olarak   yleydi, senin "normalde iyi ve tatlı huylu bir kız" olduğunu söyledi. Ve sonra da, kendi yaşındaki insanlarla takılmadı ın için huysuz biri olmaya ba ladı ından bahsetti."

Harika. Kate büyükbabasının bu sözlerinin diğer adamları değil, direk olarak Rob'u hedef aldığından   pheleniyordu. Daha da kötüsü, Rob'un da bundan   phelendi inden emindi. En son ihtiyacı olan şey büyükbabasının onun var olmayan a k hayatına burnunu sokmasıydı. Özellikle de Rob Sutter'la olana. "Ben huysuz değilim."

Rob hiç yorum yapmadı ama ka ını hafifçe kaldırması düşüncesini açıklıyordu.

"Değilim," diye ısrar etti. "Büyükbabam eski kafalı biri."

"O iyi biri."

"O inatçı biri."

"Eğer bir tahmin yapmam gerekseydi, asıl senin inatçı biri olduğunu söyledim."

"İyi." Küreği ona doğru uzattı.

Elini cebinden çıkarıp, küreği almak için ona uzatırken hafifçe gülümsedi. Çıplak elini onun elinin üstüne koydu. Kate elini çekmeye çalıştı ama onun eli daha da sıkılaştı.

Kaya gibi bir adamla bu konuda bir münakaşaya girecek değildi. "Elimi geri alabilir miyim?" Rob parmaklarını tek tek gevşetti, artık Kate'in eli özgürdü.

"Kahretsin," dedi. "Bu kürek için seninle güreşmeyi umuyordum."

Kate bunun doğru olmadığını biliyordu. Sarhoş ya da ayık, onun Kate'le "güreşmek" gibi bir niyeti olamazdı. Kişisel bir şey değil. Kendi kendine onun hiçbir kadınla "güreşememesine" sebep olan bir bozukluğu olduğunu söyledi. Yoksa sorun Kate'le ilgili değildi. Sorun Rob'daydı. Onun için üzülmesi gerekiyordu.

"Ve bunu yaparken şu dövmeğe bir göz atabilmeyi umut ediyordum."

Bu cümlelerin Kate'in beyni tarafından algılanabilmesi için aradan birkaç kalp atışı süren bir zaman geçmesi gerekiyordu. Ve bu olduğunda, Kate Rob Sutter için üzülmeyi bıraktı. Zaten bunu yapamıyordu. Derin bir nefes aldı. "Hatırlıyorsun!"

"Neyi? Bana çıplak kalçanı göstermeyi teklif etmeni mi?" Botlarının ökçelerinin üstünde geriye doğru eğildi ve bir kahkaha attı. "Bunu nasıl unutabilirim ki?"

"Ama..." Nefesi âdeta göğüs kafesinde sıkışıp kalmıştı ve bir an önce vermesi gerekiyordu. "Ama benimle daha önce tanışmadığını söylemiştin." Gözünün önünde parlak noktaların uçuşmaya başladığını gördü ve derin bir nefes daha aldı. "O ilk gün sen...aman Tanrım!"

"Stanley'ye bizim çoktan tanıştığımızı söylememi ister miydin?" diye sordu karı küremek için eğilirken. "Elbette detayları öğrenmek isteyecekti."

Yüce Tanrım. Düşünceler zihninde hızla ilerleyip beyninin ortasında toplanırken eldivenli elini yanağına koydu. Şansı yaver gitmemişti, adam alkolik değildi. Hatırlıyordu. Bu geceyi kaç kişiye anlatmıştı? Bu kasabada sadece bir kişiye bile söylemek yeterliydi, sonra haberler virüs gibi her yere yayılırdı. Kasabadakilerin, yaşadığı o küçük düşürücü olay hakkında bir şey bilmelerini istemiyordu, ama aslında daha çok büyükbabasını düşünüyordu. Adam her pazar kiliseye gidiyordu. Evlilik dışı seks yapmayı doğru bulmuyordu, hele bir de barlarda kadınların erkeklere böyle teklifler yaptığını duysa kim bilir neler derdi.

"Onun senin hakkındaki düşüncelerini yıkan kişi olmak istemiyorum. " Aralarındaki kara baktı ve sonra onu çayırılığa doğru itti. "Gerçeği öğrenmek onun, şu hakkında çok endişelendiğin kalp krizini geçirmesine sebep olabilirdi."

Kate bakışlarını onun örgü kayak beresine çevirdi. Saçları arkalara doğru sanki balık kancaları gibi kıvrılmıştı. "Beni tanıımıyorsun ve büyükbabamla ilişkim hakkında da hiçbir şey bilmiyorsun."

"Stanley'nin eski kafalı biri olduğunu söylemekte haklısın. Büyük ihtimalle bekaretini düğün gecen için sakladığını düşünüyordur ve ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz."

Eğer Kate ona küreği vermemiş olsaydı şimdi onunla yüzüne bir tane indirirdi.

"Benden öğüt dinlemek istemediğini de biliyorum ama yine de bir şeyler söyleyeceğim," dedi ve küreği sabitleyip bileğini sapına dayadı. "Bardan erkek kaldırmak hiç de akıllıca bir davranış değil. Kendini bir sürü belanın içinde bulabilirsin."

Onun ne düşündüğü umurunda değildi ve kendisini savunması gerektiğini düşünmüyordu. "Babam olmadığını biliyorum, o hâlde nesen? Polis mi?"

"Hayır."

"Rahip mi?" Gerçi rahibe benzemiyordu ama rahip olsa bu birçok şeyi açıklığa kavuştururdu.

"Hayır."

"Mormon misyoneri mi?"

Rob kıkırdadı ve burnundan çıkan nefes burnunun önünde asılı kaldı. "Mormon misyonerine mi benziyorum?"

Hayır. Günah işlemeyi seven bir adama benziyordu ama değildi. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bir gerzek olduğu ve bir HUMMER kullandığı dışında. Ne çeşit bir insan askeri hücum aracı kullanırdı ki?

Ereksiyon problemi olan bir gerzek büyük ihtimalle. "Neden insani boyutlarda bir araba kullanmıyorsun?"

Doğruldu. "Ben HUMMER cipimi seviyorum."

Soğuk bir rüzgar Kate'in atkısını havalandırdı, atkı âdeta ikisinin arasında uçuşarak dans ediyordu. "Bu, insanların arabada büyük bir şey saklayıp saklamadığını merak etmesine yol açıyor," dedi.

Rob gülümseyince gözlerinin etrafında çizgiler belirdi ve Kate'in atkısını tutmak için uzandı. "Orada durmuş aletimin büyüklüğünü mü merak ediyorsun?"

Çoktan ısınmış yanaklarına doğru bir alevin yükseldiğini hissetti. Neyseki zaten soğuk hava yüzünden yanakları kırmızıydı. Atkısını onun önünden hızla çekti. "Kendinle böbürlenme. Senin hakkında hiçbir şeyi merak etmiyorum." Etrafından yürüdü ve ekledi. "Hele de aletinin büyüklüğüyle hiç ilgilenmiyorum."

Rob başını arkaya attı ve bir kahkaha patlattı. Derinden gelen, tatmin olmuş erkek kahkahası, Kate'i dükkânın önüne kadar takip etti. O sırada M&S'ten çıkmakta olan Paul Aberdeen ve Hayden Dean'in yanlarından geçerken, "İyi günler," diye mırıldandı. İçeride Regina hâlâ Stanley'nin başının etini yiyordu. Ona çalıştığı kütüphaneyi anlatıyordu ve başını salladıkça kalın gözlükleri burnunun üzerine düşüyordu. Stanley ise kasanın yanındaki ürünlerle meşgulmüş gibi görünmeye çalışıyordu. Başka zaman olsa Kate onu, Regina'nın çenesinden kurtarırdı ama Stanley, Rob'u başına sardığı için şu an kendini hiç de yardımsever hissetmiyordu.

Yanlarından geçerken, "Arkada olacağım," dedi büyükbabasına. Eldivenlerini ve beresini çıkardı, atkısını da boynundan çekip aldı. Onları çalışma masasının üstüne fırlattı ve paltosunu da kancalardan birine astı. Tam başının üstünde sıcak bir hava dalgası hissetti. Yüzünü kaldırdı ve gözlerini yumdu.

Rob, Kate'in o teklifte bulunduğu geceyle ilgili her şeyi hatırlıyordu. Bu düşünce midesine âdeta bir kurşun gibi saplanmıştı. Onun körkütük sahoş olduğuna dair umudu sönüp gitmişti. Gospel'e yaşantısına küçük bir ara vermek, biraz dinlenmek, rahatlamak ve hayatının tamamına ilişkin

değerlendirmeler yapmak için gelmişti. Kate gözlerini açtı ve iç geçirdi. Hayatı daha kötüye gidebilir miydi? Yalnızdı ve sohbet edebileceği, yaşıtı olan tek insan, o uzun boylu ve yeşil gözlü adamdı. Ve ne yazık ki aralarında geçen konuşmaya, tam olarak sohbet denemezdi.

Yapacak bir şey bulması gerekiyordu. M&S'te çalışmak ve her akşam Friends dizisinin tekrarlarını izlemekten başka bir şey. Sorun, bu kasabada El Sanatları Kulübü'nde tost makineleri için örtüler örmek ve bara gidip herkesle birlikte şerefe kadeh kaldırmak dışında yapılacak bir şey olmamasıydı. Ve ikisi de hiç ilgisini çekmiyordu.

Ön kapının üstündeki zil çaldı ve Stanley yanına gelmesi için Kate'e seslendi. Acaba gelen Rob mu ve büyükbabası çöpçatanlık yapmak için başka bir girişimde mi bulunacak diye merak ediyordu Kate. Ama ön tarafa gittiğinde Rob'un orada olmadığını gördü.

Stanley tezgâhın sonunda durmuş ellili yaşlarının sonlarında, altmışlı yaşlarının başlarında görünen bir kadınla konuşuyordu. Kadının

kahverengi saçlarının arasında grilikler vardı ve saçları mükemmel bir şekilde taranıp topuz yapılmıştı. Kate'in büyükbabasından sadece birkaç santim daha kısaydı, yani Kate'in boylarındaydı. Kalın paltosunun açık fermuarının içinden, boynuna asılı kırmızı bir stetoskop görünüyordu. Regina da onların yanındaydı ve hep beraber şiir toplantılarından bahsediyorlardı.

"Umarım fikrini değiştirirsin," dedi uzun kadın. "Toplantılarımızda birkaç erkeğin olması güzel olurdu."

"Peki ya Rob?" diye sordu Regina.

Kate onlara doğru yaklaşırken uzun kadın omuz silkti ve Stanley'ye baktı. "Rob'a kar küreme işini verdiğini gördüm."

"O gönüllü oldu." Stanley Kate'e baktı ve gülümsedi. "Grace, torunum Katie Hamilton'la tanıştığını sanmıyorum."

"Merhaba." Kate elini uzattı ve tokalaştılar.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Katie." Grace başını yana eğdi ve Kate'e baktı. Yaşlılık sebebiyle yeşil gözlerinin etrafında beliren çizgiler vardı ve parmakları hâlâ biraz soğuktu. "Kızıl saçlarını kimden aldın? Çok güzel."

"Teşekkürler." Kate elini saçına götürdü ve gülümsedi. "Baba tarafımda birçok kızıl saçlı var."

"Grace, Rob'un annesi," dedi Stanley. "Sawtooth Kliniği'nde çalışıyor."

Kate midesinin sıkıştığını hissetti ve gülümsemesini muhafaza etmeye çalıştı. Rob annesine Duchin Salonu'nda olanlardan bahsetmiş miydi? Stetoskoplu tatlı kadın, Kate'in oğluna ahlâksız bir teklifte bulunduğunu biliyor muydu? Kate'in o gece biraz çakırkeyif olduğunu

söylemesine gerek var mıydı? Hayatında sadece bir kez barda bir adama teklifte bulunduğunu söylemeli miydi? Aslında sarhoş bir fahişe olmadığından bahsetmeli miydi? Bazen aklından böyle düşünceler geçmediğinden değil ama o gecedan önce asla böyle bir şey yapmaya cesareti olmamıştı.

Kafasındaki bu düşüncelerden kurtulmak istiyordu. "Tanıştığımıza memnun oldum, Grace." Ağzından bir şeyler kaçırmamak için bir an önce uzaklaşmak istiyordu, geriye doğru birkaç adım attı. "Kağıt havluları yerleştirmeye devam edeceğim," dedi ve üçüncü koridora doğru ilerledi. Rob Sutter'ın annesinin, onun hakkında ne düşündüğünü neden önemsiyordu ki? Grace kaba ve sevimsiz bir evlat yetiştirmişti. Büyük ihtimalle o da mükemmel biri değildi.

Kate kağıt havlulardan birini alıp en üst rafa koyduğu sırada, Grace ikinci koridora geldi, Regina da onu takip ediyordu.

"Seninle konuşmam lazım Grace."

"Gerçekten de çene çalmak için vaktim yok. Buraya sadece klinik için biraz şeker almaya geldim," dedi Grace.

"Çok vaktini almam," diye ısrar etti Regina, iki kadın tam da kağıt havluların olduğu hizaya doğru geldiklerinde. "Dün Cozy Corner'daydım, öğle yemeği yiyordum ve Iona bana Rob'un eşcinsel olduğunu söyledi."

Kate başını hafifçe sola doğru yatırdı ve rafların arasından Grace'in gözlerinin büyüdüğünü ve ağzının şaşkınlıkla açıldığını gördü. "Ben onun - "

"Bu konuyu açmamın sebebi," diye lafını kesti Regina, "biliyorsun oğlum Tiffer Paskalya için haftasonu buraya gelecek. Duydun mu

bilmiyorum ama Tiffer, Boise'de kadın taklidi yapıyor." Kate bunu duyduğunu hatırlıyordu ama nerede ve ne zaman olduğunu hatırlayanıyordu. "Tiffer'ın şu an bir partneri yok ve düşündüm de Rob da bekar, belki ikisini tanıştırebiliriz."

Grace paltosunun yakasını düzeltti. "Robert'ın eşcinsel olduğunu düşünmüyorum."

Kate de buna inanmıyordu ve dedikoduyu kimin çıkarttığını ve insanların neden buna inandıklarını merak ediyordu. Ama bunun sebebi kesinlikle "Robert" için üzülmeye değildi.

"Bazen biz anneler en son öğrenenler oluruz," dedi Regina kadına.

"Otuz altı yaşında." Grace'in kaşları çatıldı. "Sanırım şimdiye kadar anlardım."

"Bir hokey oyuncusu olduğu için cinsel tercihini gizli tutmak istemiş olabilir, onu anlıyorum."

"Artık hokey oynamıyor."

"Belki hâlâ kimliğini gizliyordun Bazıları asla açılmazlar."

Hokey oyuncusu mu? Kate, Rob hakkında birkaç şey duymuştu ama kimse hokey oynadığından bahsetmemişti. Gerçi bu dizindeki yarayı açıklıyordu. Tanıştıkları ilk gece ona bundan bahsetmişti. Bu ayrıca onun küstah davranışlarını da açıklıyordu.

"Regina seni temin ederim ki, oğlum kadınlardan hoşlanıyor."

Kapının üstündeki zil çaldı ve herkesin gözü içeri giren ve botlarındaki karı silkeleyen adama çevrildi. Beresini çıkardı ve cebine sokuşturdu. Yanakları kızarmıştı ve yeşil gözleri parlıyordu. Saçını düzeltmek için

elini başına götürdüğünde tavandaki ışık, elindeki gümüş yüzüğün parlamasına sebep oldu.

Aynı anda hem büyük, kötü adam olmayı hem de sevimli bir genç gibi görünmeyi başarıyordu.

Regina, Grace'e yaklaştı ve fısıltıyla, "Bu konuda onunla konuşup emin ol. Tiffer'ın onun için iyi bir aday olduğunu söyle," dedi.

Grace gülümsedi. "Bunu ona söyleyeceğimden emin olabilirsiniz."

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Regina Cladis seni oğlu Tiffer'a ayarlamak istiyor."

Rob annesinin Bronco marka arabasına uzandı ve kapıyı onun için açtı. Beyninin bir kısmında annesinin konuştuğunu biliyordu ama söylediklerine dikkat etmiyordu. Düşünceleri Kate Hamilton'a ve aralarında geçen konuşmaya yoğunlaşmıştı. Sadece Rob'un ona sevişme teklif ettiği geceyi hatırlamadığını düşünmekle kalmamıştı ayrıca o gece hakkında konuşmak istemiyormuş gibi de görünüyordu. Onu suçladığından değil ama yine de ona, barda erkeklere asılmakla ilgili birkaç öğüt vermeyi denemişti. Onunla şakalaşmaya çalışıyordu ama anlaşılan o ki, Kate'in espri anlayışı çok zayıftı.

"Regina senin gizlendiğini düşünüyor."

İşte bu ilgisini çekmişti ve omzunun üzerinden annesine baktı. "Ne?"

"Görünüşe göre Tiffer kadın taklidi yaptığı kariyerine ara verip Paskalya için buraya gelecekmiş. Regina onun uygun bir aday olduğunu düşünüyor."

Rob kaşlarını çattı. "Bunun benimle ne alakası var?"

Grace alışveriş torbasını yolcu koltuğuna fırlattı. "Regina az önce bana, Iona'nın Cozy Corner'da herkese senin eşcinsel olduğunu söylediğinden bahsetti."

Bu dedikoduyu ilk kez duymuyordu ama üstüne çok gitmemişti. İnkâr ederek bu dedikodu ateşini söndürebileceğini düşünmüştü. Daha iyi düşünmeliydi.

Bir ayağı arabanın içinde olan Grace durdu ve Rob'un yüzüne baktı. "Tabii doğruysa, elbette bunda yanlış bir şey yok. Sen benim oğlumsun ve kimi seversen sev arkandayım."

Rob iç geçirdi. "Tanrı aşkına, anne, eşcinsel olmadığımı biliyorsun."

Grace gülümsedi. "Biliyorum. Sence bu dedikodu hakkında ne yapmalıyız, onu bilmiyorum."

Rob gri bulutlara baktı ve bu işin nasıl dallanıp budaklanacağını düşündü. Büyük bir şehirde olsa çok önemi olmazdı. Gospel büyüklüğünde bir kasabada ise bu, işlerini etkileyebilirdi. Eğer böyle bir şey olursa, Sutter Spor Malzemeleri dükkânını kapatıp, taşınmak zorunda kalabilirdi ve bunu hiç istemiyordu. "Bilmiyorum," dedi ve bakışlarını tekrar annesine çevirdi. Kendini biraz çaresiz hissediyordu, ne yapabilirdi ki? Bir kadını alıp onunla ana caddenin ortasında sevişemezdi ya, yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Sence bu dedikoduyu, işini sekteye uğratmak için Harvey Middleton çıkarmış olabilir mi?"

"Hayır." Sawtooth Silah ve Av Malzemeleri dükkânının sahibinin böyle bir dedikodu yayacağını düşünmüyordu. Harvey iyi bir adamdı ve başa çıkacağından daha fazla işe sahipti.

"O zaman sence bunu kim başlattı?"

Kafasını iki yana salladı. "Bunun cevabını bilmiyorum. Hem neden insanlar böyle bir şeye inanıyorlar ki?"

Sorunun cevabı içinde saklıydı ama Grace yine de bir süre düşündü. "Belki de artık kimseyle çıkmadığın içindir."

Rob annesiyle bunlardan konuşmak istemiyordu, bunun sebebi sadece daha önce bu konudan konuşmuş olmaları değil, bu konu hakkında konuştukları zaman aklına kaçınılmaz bir şekilde seksin gelmesiydi. Asıl problemi seks yapmıyor oluşuydu ve bu gerçekten de bir erkeğin annesiyle paylaşmak istemediği bir konuydu.

"Sen de kimseyle çıkmıyorsun," dedi Rob ve M&S'e doğru baktı. İçeride çok bilmiş bir kızıl olduğuna dair hiçbir işaret yoktu. Kendinle böhürlenme. Seninle ilgili hiçbir şeyi merak etmiyorum, demişti ona. Hele de aletinin büyüklüğünü hiç... Rob'un son zamanlarda sürekli onun kalçasında olan dövmesini düşündüğünü hesaba alacak olursak, bu çok da adil görünmüyordu.

"Bence ikimizin de tekrar birileriyle çıkma zamanı geldi."

Rob annesine döndü. "İlgilendiğin biri mi var?" diye sordu şakayla karışık. 1980 yılından, babasının ölümünden bu yana, annesinin aşk hayatının çok da farkında değildi.

Kadın başını iki yana salladı ve arabasına oturdu. "Hayır. Gerçekten de yok. Sadece ikimizin de daha çok dışarı çıkması gerektiğini düşünüyorum."

"Benim hayatım iyi gidiyor."

Kadın ona "kendine yalan söyleyebilirsin ama annene değil" bakışını attı ve kapıya uzandı. "Bugün çiftlikte son yazdığım şiiri okuyacağım. Uğramaksın."

Ah, kesinlikle hayır. "Bu haftasonu Amelia'yı görmeye gideceğim," dedi. Bu, o an için aklına gelen en iyi bahaneydi. Kulağa ne kadar yavan gelse de doğrudu.

Grace kapıyı kapattı ve arabayı çalıştırdı. "Haftasonuna daha üç gün var," dedi arabanın camını açarken.

Annesinin şiirlerini okumuştı ve bu konuda söz sahibi bir kişi olmasa da, şiirlerinin kötü olduğunu söyleyebilirdi.

Gerçekten de kötü.

"İki hafta içinde dükkânı açıyorum ve yapmam gereken tonla iş var." Bu da doğrudu ama en az ilk bahanesi kadar yavandı.

"Pekala. Amelia için küçük bir şey aldım. Kasabadan ayrılmadan eve uğra."

Onun kalbini kırdığını biliyordu ama şiir toplantısına gitmektense hayalarından vurulmayı tercih ederdi. "Bu akşam gelmem gerçekten imkansız."

"Seni duydum." Vitesi geriye aldı ve arkaya doğru giderken, "Eğer fikrini değiştirecek olursan saat yedide başlayacak," diye seslendi.

Rob, boş park alanında durmuş, annesinin gidişini izliyordu. Otuz altı yaşındaydı. Yetişkin bir adamdı. Hayatında bir dönem hokey oyuncularını oradan oraya çarpmış ve onlara öğle yemeklerini vermişti. Ligde en çok korkulan oyuncuydu ve ligi penaltı dakikalarıyla

sürdürmüştü. İnsanlar ona gerçek Çekiç David Schultz'un anısına, Çekiç lakabını takmışlardı.

Ve akşam, aralarında şiir okuyacak annesinin de olduğu yaşlı kadınlardan oluşan bir toplantı grubunu dinlemeye gidecekti. Tek yapabildiği, annesinin bu seferki şiirinin, geçen sefer okuduğu fındık delisi sincaplarla ilgili şiirden daha iyi olması için dua etmektir.

Gospel şiir toplantısı saat yedide, grubun şiirlerini bir araya toplayıp, onları bu yaz ki Rocky Mountain Oyster Feed ve Toilet Toss'ta satmak konusunda yapılan konuşmalarla başlamıştı. Bu senenin grup yöneticisi Ada Dover kürsüde durmuş, tartışmayı yönetiyordu.

Uzun odaya sandalyeler dizilmişti. Yaklaşık yirmi beş kadın ve Rob. Bilerek yarım saat geç gelmiş ve kapıya yakın arka sıradaki boş sandalyelerden birine oturmuştu. Bu sayede, vakti geldiğinde hızlıca kaçabileceğini düşünüyordu.

"Bunurı için bir satış reyonu almaya gücümüz yetmez," dedi birisi. Sonra Rob, annesinin söz almak için elini kaldırdığını gördü. "E! Sanatları Kulübü'nün satış reyonunda satabiliriz. Ne de olsa birçoğumuz El Sanatları Kulübü'ne üyeyiz."

"Şiirlerin, geçen seneki mendil kutusu kılıflarından daha çok satacağına eminim."

Rob çizgili gri kazağının kollarını yukarı kıvırdı ve mendil kutusu kılıfları, büyükannesinin içine yedek tuvalet koyduğu yün kılıflar gibi bir şey midir diye merak etti. Eğer doğru hatırlıyorsa, büyükannesininki dantelliydi ve tam tepesinde de bir ördek kafası vardı.

Sağ omzunun tam yanındaki kapı açılıp, Rob kafasını oraya doğru çevirdiğinde, kanal tedavisi için gelmiş gibi görünen Stanley Caldwell'i gördü. Buz gibi gece havasıyla birlikte, büyükbabasından daha da memnuniyetsiz görünen torunu da içeri girdi. Stanley, Rob'u görünce hemen yanına doğru ilerledi. "Senin için sorun değilse yanına oturabilir miyiz?" diye sordu Stanley.

Rob bakışlarını Stanley'den Kate'e çevirdi, kıvrılarak omuzlarının üzerine düşen saçlarına ve parlak pembe dudaklarına baktı. Genç kadının ilgisi ise Ada'nın üzerindeydi ve Rob orada yokmuş gibi davranarak iyi bir iş çıkarıyordu. "Elbette," diye cevap verdi ayağa kalkarken.

Stanley üçüncü sandalyeye doğru ilerleyip oturdu ve Rob'un yanındaki sandelyeyi boş bıraktı. Kate büyükbabasına sert bir bakış fırlattı. Rob'un yanından geçerken paltosu, Rob'un kazağına sürtünmüştü. Kate'in beyaz yanakları soğuktan pespembe olmuştu ve soğuk teninin kokusu Rob'un göğsüne dolmuştu.

Küçük bir an için göz göze geldiklerinde Rob'un, Kate'in gözlerinde okuduğu şey, Kate'in kendisinden hiç hoşlanmadığıydı. Henüz anlamaya başlayamadığı bir şekilde, Kate Hamilton'dan uzun zamandır hiçbir kadından etkilenmediği kadar etkilenmişti. Kendisini kandırmıyordu. Bu seksle ilgiliydi. Nasıl tanıştıkları düşünülecek olursa bunun kadar anlaşılır bir şey olamazdı. Ona hissettiği bu cinsel çekim için kendisini kötü hissetmiyordu. Bunun sebebi onunla sevişecek olmasından değildi. Onu her gördüğünde ona

sevişme teklifini yapan kadını görüyordu. Ona çıplak kalçalarını göstermek isteyen kadını.

Yerlerini aldılar ve Stanley torununun üzerinden eğilip, "Seni burada göreceğim hiç aklıma gelmemişti," dedi.

Rob ilgisini Kate'in üzerinden alıp, büyükbabasına yöneltti. "Bu akşam annem şiir okuyacak. Başka bir seçeneğim yoktu. Senin gelme sebebin ne?"

"Katie bütün mazeretlerimi alaşağı etti ve Regina bütün gün beni davet edip durdu, beni arabasıyla buraya getirmekle tehdit etti." Kate'i işaret etti. "Ben de bütün bunlar onun hatası olduğun için Kate'i de getirdim.

Kate kollarını göğüslerinin altında kavuşturmuştu ve dudakları hafifçe aralansa da hiçbir şey söylemedi.

Stanley omuz silkti ve ceketini katlayıp kucağına koydu. "Bir şey kaçırdım mı?"

Rob başını iki yana salladı. "Hayır."

"Kahretsin."

Stanley arkasına yaslandı ve Rob, Kate'e saçlarından başlayan uzun bir bakış daha attı. Bu bakıştan kesinlikle rahatsız olmuşa benziyordu ama Rob hiç oralı olmadı. Her zaman gerçek kızıl hayranı olmuştu ve Kate'in saçına bakmak alevlere bakmak gibi bir şeydi. Pürüzsüz beyaz cildi ve büyük kahverengi gözlerini saymazsa, Duchin Salonu'nda tanıştıkları o gece dikkatini çeken ilk şey saçları olmuştu.

Bu gece oldukça umursamaz görünüyordu ama Rob gözleriyle onu inceledikçe dudakları rahatsız olmuş gibi asılmaya başladı. Kolları yün

paltosunun üzerinde kavuşmuş bir hâlde duruyordu ve uzun bacaklarını üst üste atmıştı. Siyah pantolon ve sivri uçlu çizme giymişti. Şu kırbacıyla birlikte gelen çizmelerden. Kesinlikle öyleydi.

"Eğer herkes dikkatini bana verebilirse," deyince kürsüdeki Ada Rover, Rob bakışlarını ona çevirdi. "Bu ay ki toplantıya gelen herkese hoşgeldiniz demek istiyorum. Özellikle de arka sırada oturan, ilk defa gelenlere." Rob ve Kate sandalyelerinde aşağı doğru kayarlarken Stanley de korkuyla sindi. Ama ikisi de görünmez olamayacak kadar uzun boyluydular.

"Herkesin bildiği gibi bu gece şiir gecesi. Aramızdan birkaç kişi okumak için bir şeyler getirmişler. Herkes yazdıklarını paylaştıktan sonra gecenin başka bir kısmına geçeceğiz." Sonra notlarına baktı ve devam etti. "İlk ben okuyacağım, ardından Regina Cladis devam edecek."

Regina köpeği Snicker'la ilgili uzun şiirini okumaya başladığında, Kate'in havalı duruşu giderek kaybolmaya başladı. İlk önce sıkılmış bir şekilde sağ ayağını sallamaya başladı ve birkaç dakika daha Snicker'ı dinledikten sonra ayağı âdeta küçük tekmeler atmaya başladı.

"Gözleri kahverengi," diye devam ediyordu Ada son kıtaya geçtiğinde. "Snicker diye seslendiğimde, kasabada yanıma gelen tek köpek o. Dili pembe, tüyleri mink gibi ve dili sevgiyle yalar beni!"

Kate ayağını durdurduğunda Rob onun, "Tanrım bize merhamet et," gibi bir şeyler mırıldandığını duyar gibi oldu.

Stanley eliyle ağzını kapayıp öksürdü ve Rob da, annesi bu odadaki tek kötü şair olmadığı için Tanrı'ya şükretti.

Sırada Regina vardı ve onun şiiri de çalıştığı kütüphaneye ilgiliydi. Regina'dan sonra lona kürsüye çıktı ve teybe bir kaset koydu, teypten gelen düzenli bum bum sesleri salonu doldurmuştu. Daha sonra lona bu ses eşliğinde "Eğer Ben Britney Spears Olsaydım" isimli şiirini okumaya başladı. Gamsız bir şiirdi ve Ada'nın köpek şiirinin yarısı kadar kötü değildi. Kate'in ayağı tekrar sallanmaya başlamıştı ve sonra paltosunun büyük düğmelerini çözmeye başlayınca ayağını durdurdu. Kollarını paltosundan çıkarmaya çalışırken omzu Rob'a çarptı. Kate'i izlemek deli gömleğinden kurtulmaya çalışan birini izlemek gibiydi.

Ona doğru eğildi ve kulağına, "Saçlarını kaldır," diye fısıldadı.

Kate kıpırdanmayı bıraktı ve gözünün ucuyla ona baktı. Onunla tartışacakmış gibi bir hâli vardı. Sanki bir başka "Ben kendi başımın çaresine bakabilirim" konuşmasına başlayacakmış gibi. Ağzını açtı, sonra kapadı ve elini boynunun arkasına götürüp saçlarını tuttu. Saçını havaya kaldırınca Rob da paltosunu almak için uzandı. Kate öne doğru eğilirken, paltosunun yakasının arka tarafından tutup çekti. Bir kolunu çıkardı ve saçının elinden düşmesine izin verdi. Saçları oldukça zarif bir şekilde Rob'un elinin üstüne dökülmüştü. Bin adet kızıl saç teli derisine dokunuyor ve parmaklarının etrafında kıvrılıyordu. Eğer avucunu yukarı kaldırsaydı saçlarını yumruğunun içine alabilirdi. Ellerinde bir kadının saçlarının ağırlığını ve dokusunu hissetmeydi uzun zaman olmuştu ya da göğsünde veya göbeğinin üzerinde. Bu beklenmeyen arzu hissi kendisini garip hissetmesine sebep olmuştu.

Sun Valley'de tanıştıkları gecedan sonra Kate ilk defa ona bakıp gülümsedi.

Diğer kolunu da paltosundan çıkarırken, "Teşekkürler," dedi.

"Bir şey değil. Rob ilgisini sahneye verdi ve göğsünün Üstünde kollarını kavuşturdu. Hayatı çok acınası bir hale gelmişti. Saçı eline değmiş. Aman ne büyük olay. Hayatının bir bölümünde bu önceden hiç de dikkat etmediği bir şeydi aslında. Eskiden daha çok kadınları sütyenlerinden kurtarmaya çalışırdı şimdi ise paltoları konusunda yardımcı oluyordu.

Kate Hamilton hakkında ne hissettiğini bilmiyordu. Mükemmel vücudu ve otoriter çizimleri dışında onun başka bir şeyinden hoşlandığına emin değildi. Kasabada Kate'den etkilenmiş olan birkaç adam daha vardı. Ve bu adamlar Kate'in onların hayalarını kesip bozukluk cüzdanı yapmak istediğini düşünüyorlardı. Rob onların fikrinin yanlış olduğundan çok da emin değildi. O zaman neden kendi hayalarını tehlikeye atmayı düşünüyordu ki?

Gerçekten de bilmiyordu ama belki bunun sebebi onun Sun Valley'de tanıştığı kadının burada herkesin tanıdığı Kate'den tamamen farklı olmasıydı. O gece yumuşak, sıcak ve davetkârdı. Güzel bir pakete koyulmuş bir baştan çıkarıcıydı. Onun hâlâ direnebildiği bir baştan çıkarıcı.

Ölmeye değer mi? diye sordu zihnindeki ses. Hayatına değer mi? Kate güzeldi, buna şüphe yoktu ama her zaman olduğu gibi cevap hayırdı. Yumuşak, sıcak ve davetkâr bir kadının ne zaman bir peygamber devesi böceğine dönüşeceğini bilemezsiniz.

Daha sonra sahneye Eden Hansen geldi. Baştan aşağı morlara bürünmüştü ve Rob birden bütün ilgisini onun mor saçlarına ve mor göz farına verdi. Kafasındaki seks düşüncelerini korkutup kaçırarak biri varsa, o Eden'dı. şiirinin adı "Uyuz Bir Sıçanı Öldürmenin On Yolu" idi ve kız kardeşinin işi Hayden Dean ile ilgiliydi. Hayden için olduğunu söylememişti ama onu tanıyan herkes ikiz kız kardeşi Edie'nin kocasından bahsettiğini biliyordu. şiirini bitirdikten sonra insanlar alkışlamaklar mı yoksa üzerinde gizlice silah taşıyor mu diye onu aramalılar mıydı bilmiyorlardı.

»Rachel Gibson»

Daha sonra Rob, birkaç sıra önde oturan annesinin ön tarafa doğru ilerlediğini gördü. Sahneye çıktı ve şiirini okumaya başladı.

" Yaşlanmak tam bir sıkıntı,
kırışmaya ve sarkmaya başlarsın
popon giderek yere yaklaşır
ve öyle yavaş hareket etmeye başlarsın ki
biri seni bir torbaya koyacak diye korkarsın."

Rob dirseklerini dizlerine dayadı ve botlarına baktı. Annesi kesinlikle kafiye sözlüğünden faydalanmıştı.

" Yarın yaşındaki insanlar
senden daha iyi kazanırlar
senden daha zeki olduklarını sanırlar
ama bu sahneye çıkacak cesareti
asla bulamazlar."

Şiir birkaç dakika boyunca devam etti. Grace şiirde yaşlanmanın en vurucu noktalarından bahsetti ve şöyle bitirdi.

"Sakin ve dramadan uzak bir hayatın var
neredeyse Fujiyama dağı kadar sakın
ama ben o dağın zirvesinden farklıyım
ölmedim hatta güçsüz bile değilim
yaşıyorum ve seksi bir anneyim!"

"Yüce Meryem, İsa'nın annesi," diye inledi Rob ve gözlerini botlarına dikti.

Kate'in dizinin hiç hareket etmediğini fark etmişti ve bütün o sessizliğin içinde Stanley Caldvvell birden, "Harikaydı," diye fısıldadı.

Rob, Stanley'ye bakmak için başını çevirdi. Yaşlı beyefendi ciddi görünüyordu.

"Şimdiye kadar okunanların en iyisi," dedi.

Kate sanki aklını kaçırmış gibi büyükbabasına baktı. "Britney şiirinden daha mı iyi?"

"Ah, evet. Sen de öyle düşünmüyor musun?"

Saçını kulağının arkasına itti ve yalan söylemek yerine, "Bütün şiirlerin kafiyeli olması gerekir diye bir kural yok," dedi.

Stanley kaşlarını çattı ve bıyıklarının uçları aşağı doğru eğildi. "Benim tek anladığım Grace'in şiirinin hayat ve yaşlanmanın neye benzediğiyle ilgili olduğu. Bilge bir insana dönüşmek ve kendi içinde huzur bulmakla ilgili. Kesinlikle bana hitap ediyor."

Rob ellerini dizlerinin üzerine koydu ve Stanley'ye bakmaya devam etti. Annesinin şiiri gerçekten de bunları mı anlatıyordu? Onun tek

duyduğu annesinin bir torbaya koyulmaktan korktuğu ve "seksi bir anne" olduğu ydu. İkisi de bir oğulun üzerine düşünmek isteyeceği şeyler değildi.

Grace yerine otururken gülümsedi ve Rob akşamın "sosyal" bölümü başlamadan önce okunan üç şiir boyunca acı çekmeye devam etti. Özür dileyerek Stanley ve Kate'in yanından kalktı ve içecek masasının yakınında duran annesinin yanına gitti. O ve Stanley buradaki tek erkeklerdi ve orada durup sosyalleşme gibi bir niyeti yoktu, ki zaten bu Gospel'de dedikodu anlamına gelirdi.

"Şiirim hakkında ne düşündün?" diye sordu annesi ona, ortasında reel gibi bir şey bulunan bir kurabiye uzatırken.

"Geçen hafta bana okuduğun sincap şiirinden çok daha iyi olduğunu düşündüm," dedi ve kurabiyeden bir ısırık aldı. Sonra da annesinin ona uzattığı şampanya panından büyük bir yudum aldı. Meyveli içecek midesini yakmıştı. "Bunun içinde ne var?"

"Biraz viski, çok az brendi ve biraz da şampanya. Eğer içkiyi fazla kaırırsan bu iş için seçilmiş şoförlerimiz var."

Bir şoföre ihtiyacı olacak kadar uzun süre burada kalmayı düşünmüyordu.

"Fujiyama Dağı'yla ilgili bölüm sence çok mu tuhaftı?"

Evet. "Hayır. Stanley Caldvvell şiirini beğendi. Harika olduğunu söyledi. Ona hitap ediyormuş."

Kadının dudağının kenarları yukarı kalktı. "Gerçekten mi?"

"Evet." Eđer annesi onun midesini tıkabasa kurabiyeyle doldurup pan vermenin orada uzun kalmasını sağlayacağını dűşünüyorsa yanılıyordu. Kuru kurabiye biter bitmez gidecekti. "Bu gece okunan şiirlerin arasında en iyisi olduğunu söyledi."

"O iyi bir adam," dedi gülümseyerek. Gözlerinin etrafındaki kaz ayakları şakaklarına uzanıyor ve grileşen saçlarının köklerine dokunuyordu. "Ve Melba öldüğünden bu yana çok yalnız. Belki onu önümüzdeki günlerde yemeğe davet etsem iyi olur."

Rob, birkaç metre arkasında duran ve gri saçlı bekar kadınlar tarafından çevrelenmiş Stanley'ye baktı. Işık kel kafasının, sanki kafa derisi cilalanmış gibi parlak görünmesine sebep oluyordu ve gözleriyle onu kurtaracak birini arıyordu. En sonunda Kate'i gördü. İçecek masasının en sonunda durmuş, körkütük sarhoş biri gibi baharatlı panı mideye indiriyordu.

"Stanley Caldwell ilgin mi çekiyor?" diye sordu ve sonra da kurabiyenin son kalan parçasını ağzına tıktırdı.

"Sadece arkadaş olarak. Benden yalnızca altı yaş büyük." Panından bir yudum aldı ve ekledi. "Ortak birçok yönümüz var."

Rob bardağındaki içkiyi bitirdi ve masanın üstüne koydu. "Gitmeliyim," dedi paltosunu giyerken ama daha kapıya doğru bir adım bile atamadan Regina kaçışına engel oldu.

"Annenin seninle Tiffer hakkında konuşmaya fırsatı oldu mu?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdi Grace kısık bir ses tonuyla. "Onunla konuştum."

Rob kaşlarını çatı ve Regina'yı duyan oldu mu diye kontrol etmek için arkasına baktı. "Ben eşcinsel değilim."

Kadın uzun bir süre mavi gözlerinin büyük görünmesini sağlayan kalın gözlüklerinin ardından gözlerini dikip ona baktı. "Emin misin?"

Rob kollarını göğsünün altında kavuşturdu. Emin miydi? "Evet," diye cevap verdi. "Gerçekten eminim."

Regina'nın omuzları hayal kırıklığının ağırlığıyla aşağı sarktı. "Bunu duyduğuma çok üzıldüm. Tiffer için gerçekten de iyi bir eş olurdun."

Bir travesti için iyi bir eş mi? Bu iş artık kontrolden çıkıyordu ve onu sinirlendirmeye başlamıştı.

"Regina bu korkunç dedikoduyu kimin başlattığını biliyor musun?" diye sordu Grace.

"Emin değilim. Bana Iona söyledi ama nereden duyduğunu bilmiyorum." Birkaç adım arkasındaki insanlara döndü. "Iona," diye seslendi, "Grace'in oğlunun eşcinsel olduğu dedikodusunu nerede duymuştun?" Stanley'nin etrafını sarmış olan insan kümesi döndü ve Rob'a baktılar. Rob, üstünde bir sahne ışığı varmış gibi hissediyordu ve dedikoduyu duyduğundan bu yana ilk defa tepesinin tası atmıştı. Artık bu noktada dedikoduyu kimin başlatmış olduğunu önemsemiyordu. Sadece durum iyice kontrolden çıkmadan sona ermesini istiyordu. Bir sürü erkek üstüne atlayıp bir şeyleri kanıtlamaya çalışmadan önce -gerçi hepsini altedeabilirdi.

"Curl Up and Dye'da saçımı yaptırdığım gün duymuştum. Bana Ada söyledi. Ama nereden duyduğunu bilmiyorum."

Ada kemikli parmağını düşünceli bir hâlde dudaklarına götürdü ve bir süre düşündükten sonra, eşcinsel olduğunu Stanley'nin torunu söyledi," dedi.

Bütün gözler Kate'e çevrildi. Kate boş bardağını masanın üstüne bırakana kadar neler olduğunu fark etmemiş gibi görünüyordu. "Ne?"

"Demek sendin."

Kate dudaklarındaki pançı yaladı ve ona bakan insanlara baktı. Sanki şeytani bir şey yapmış gibi gözlerini dikmiş ona bakıyorlardı. Birkaç bardak panç içmişti. Bunda ne vardı ki? Kötü şiirlerle ve Rob Sutter'la dolu bir geceden sonra buna ihtiyacı vardı. Bütün gece Rob'a gülümsemek zorunda kalmıştı, ayıca o kadar çok yer kaplıyordu ki ona sürtünmemek için kambur bir hâlde oturmuştu. Bu yüzden de şimdi boynu ağrıyordu. Bir ya da iki bardak panç içmeyi kesinlikle hak etmişti.

"Ne?" dedi tekrar herkes ona bakmaya devam ederken. Derdi neydi bu insanların? Kasede biraz panç bırakmıştı hâlbuki. "Ne yaptım?"

"Grace'in oğlunun eşcinsel olduğunu ilk sen söylemiştin."

"Ben mi?" Derin bir nefes aldı. "Hayır, söylemedim!"

"Evet söyledin. Şeftalilerimi kasadan geçiriyordun ve onun kadınlardan hoşlanmadığını söyledin."

Kate düşündü ve zar zor Ada'yla M&S'in yanındaki otoparkın karşısındaki spor malzemeleri dükkânının sahibiyle ilgili yaptığı konuşmayı hatırlamaya çalıştı. "Dur bir dakika." Elini kaldırdı. "Kimin hakkında konuştuğunu bilmiyordum. Bay Sutter'la henüz tanışmamıştım."

Rob'un kaşı havaya kalkmış, âdeta ona yalancı diyordu.

"Yemin ederim," dedi. "Senden bahsettiğini bilmiyordum." Rob'un yeşil gözlerindeki bakış ona inanmadığını söylüyordu.

"Tanımadığın birisi hakkında dedikodu yapmak doğru değil," dedi lona ona nasihat verirmiş gibi, sanki Kate dedikodu kurallarından birini yıkmıştı. Bu çılgınlıktı. Herkes dedikodunun sadece tek bir kuralı olduğunu bilirdi, o da eğer odada değilsen seninle ilgili söylenilen her şeyin meşru olduğuydu.

"Katie," dedi büyükbabası başını iki yana doğru sallarken, "dedikodu başlatmamalısın."

"Başlatmadım!" Başlatmadığını biliyordu ama insanların yüzlerinden kimsenin ona inanmadığını okuyabiliyordu. "Pekala. İstedığınızı düşünün," dedi kollarını paltosuna geçirirken. Masumdu. Eğer Rob hakkında bir şey düşünüyorsa o da iktidarsız olduğuydu, eşcinsel değil.

Bu çılgınlıktı. Dedikoduyla yaşayan bir kasabada, dedikodu başlatmakla suçlanıyordu. Bu insanları hiç anlamıyordu.

"Bakışlarını, onu boğmak ister gibi bakan Rob'tan çekti ve salondaki diğer insanlara baktı. Normal insanlar gibi görünüyorlardı ama aslında hiç de normal değillerdi. Eğer dikkatli olmazsa onlardan biri gibi olabilirdi.

Karışık kuruyemiş tabağındaki bir başka kaju fıstığı.

ALTINCI BÖLÜM

Kate oturma odasına şöyle bir baktı ve sonra gidip koltuğa uzandı. Büyükbabasının sallanan koltuğunun çıkardığı nazik ses ve Altın Kızlar dizisinden gelen sesler odayı dolduruyordu. Saint Patrick's günüydü ve bu günü büyükbabasıyla birlikte televizyon izleyerek geçiriyordu. Yarı İrlandalı'ydı. Genellikle yılın bu zamanında o ve arkadaşları dışarı çıkıp içki içer ve İrlanda şarkıları söylerlerdi.

Büyükbabasında da biraz İrlandalı kanı vardı ve onun da dışarı çıkarıp bunu kullanması gerekirdi. Belki de Kate büyükbabasının birkaç arkadaşını aramalı ve en azından yeşil bira içmek için onları eve davet etmeliydi, gerçi en son onu bir şey yapmaya zorladığında, yani şiir gecesine katılması için ısrar ettiğinde gece bir felaketle sonuçlanmıştı.

Burada geçirdiği vakit boyunca Gospel'in biraz tuhaf bir yer olduğunu anlamıştı ama o gecedен sonra tuhaftan da fazlası olduğuna ikna olmuştu. Artık alternatif bir boyutta yaşadığını biliyordu, görünüşte oldukça normal görünen ama aslında cehennem kadar garip bir yerdi burası. Dört gece önce normal yüzlerin altında saklanan çılgınlığı

görmüştü, korkunçtu. Bir çılgın gibi davranmayan tek insan Rob Sutter olmuştu. Çılgından çok öfkeli gibi görünüyordu.

"Neden dışarı çıkmıyorsun Katie?"

Başını sola yatırdı ve büyükbabasına baktı. "Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun?"

"Evet. Beni yoruyorsun." Tekrar dizisine döndü. "Seni seviyorum Katie, ama senden biraz uzaklaşmam lazım."

Kate doğruldu. Gospel'e gelmesinin sebebi ona dükkânda yardımcı olmak ve acısını unutmaya çalışmasını sağlamaktı. Onun da biraz uzaklaşması gerekiyordu ama bunu ona açıkça söyleyecek kadar kaba birisi değildi. Açıkçası, büyükbabasının bu konuda bir sorunu yok gibi görünüyordu.

"Git bir yerlerde yeşil bira iç."

Bir bara gidip tek başına bira içmek istemiyordu. Bu oldukça hüzünlü olurdu, hem bunun yanı sıra en son bara gittiğinde işler onun için hiç de iyi gitmemişti. Çok fazla içmişti ve hâlâ bunun bedelini ödüyordu.

"Git biraz bilardo oyna ve kendi yaşındaki insanlarla tanış."

Bilardo. Bilardo oynayabilirdi. Bu üzücü ya da açması bir şey değildi ve eğer çok içmezse, aptalca bir şey yapmazdı. "Hangi barlarda bilardo masası var?" diye sordu.

"The Buckhorn' un arka tarafında birkaç masa var. Rocky's Bar'da olduğunu sanmıyorum ama Hitching Post'da da olabilir. Kate hangisinin büyükbabasının evine daha yakın olduğunu düşündüğü sırada yaşlı

adam ekledi. "Gerçi Hitching Post'dan uzak dursan iyi olur çünkü tuvaletleri oldukça kötüdür."

Kate eşofmanına ve üzerlerinde Tazmanya canavarı olan terliklerine baktı. "Buckhorn da biraz öyle değil mi?" diye sordu. Birkaç kez bu barın önünden geçmişti, sanki yüz yıllıkmış gibi duruyordu. Harabe şeklinde değildi sadece biraz kırsal bir yapısı vardı.

"Yılın bu zamanı değil. Yaz vakti arazi sahipleri geldiği zaman gidilmez olur."

"Neden gidip beraber bilardo oynamıyoruz? Arkadaşlarımızın birkaçının orada olduğuna eminim."

Yaşlı adam başını iki yana salladı. "Hiçbir yere gitmek istemiyorum." Ve Kate bu konuda onunla tartışmaya başlamadan önce ekledi. "Jerome'u arayacağım, belki buraya gelir ve birkaç bira içeriz."

Kate ayağa kalktı. Eğer büyükbabası bir arkadaşını davet edecekse, onun arkadaşlığına ihtiyacı yok demekti. "Tamam. Ben de belki gidip biraz bilardo oynarım," dedi yatak odasına doğru ilerlerken. Askısız sütyenini taktı ve siyah-beyaz çizgili kayık yaka kazağını ve kot pantolonunu giydi. Ayağına siyah çizmelerini geçirdi ve bileklerinin iç tarafına parfüm sürdü. Dişlerini fırçaladıktan sonra saçları pürüzsüz ve düz bir şekilde omuzlarının üstüne düşüne kadar taradı. Makyaj adına çok bir şey yapmadı, sadece biraz rimel ve pembe dudak parlaticısı sürdü. Daha sonra paltosunu ve küçük siyah Dooney & Bourke sırt çantasını alıp odasından çıktı.

"Geç kalacağımın şüpheliyim," dedi büyükbabasına, beraber üzerinde Tom Jones fotoğrafları olan servislerin olduğu mutfak masasının yanından geçerlerken.

"Çok güzel görünüyorsun." Stanley onun paltosuna giymesine yardım etti. "Eğer çok içersen, beni arayacağına söz ver."

"Teşekkür ederim, ararım," dedi ama içki içmeye hiç niyeti yoktu. Anahtarlarını sırt çantasına attı ve kapıya uzandı.

"Ve Kate."

Büyükbabasının gözlerine baktı. "Ne?"

"Sakın bilardoda bütün erkekleri yeneyim deme." Bir kahkaha attı, ama Kate onun şaka yaptığından çok emin değildi.

Buckhorn Barı dışarıdan Gospel'deki diğer işletmeleri andırıyordu, üstü çatlamış kütüklerden yapılmıştı ve yeşil tenekeden bir çatısı vardı ama diğer yerlerden farklı olarak bu kaba saba görüntüsünü yumuşatmak için çizgili tenteler koyulmamış ya da etrafa bitkiler dizilmemişti. Kararmış pencerelerin üzerine altın harflerle yazılar yazılmamıştı. Kapı kolu boynuzdan yapılmıştı ve eskimiş verandaya neon ışıklardan yapılmış büyük bir geyik figürü asılmıştı. Eski kütüklerdeki delikler çimentoyla doldurulmuştu ama yine de birkaç çatlağın arasından gece karanlığına doğru ışık ve gitar sesi süzülüyordu.

Buckhorn'un içine girmenin, küçük kasabalardaki diğer kovboy barlarından birine girmekten farkı yoktu. Müdavimleri için âdeta ikinci bir evdi ve yeni gelenlere şüpheyile bakılırdı.

Barın sahibi Burley Morton, yüz on kilo ağırlığında ve bir metre doksan beş santim uzunluğunda bir adamdı. Uzun bar tezgâhının

arkasında bir beyzbol sopası, bir de av tüfeği tutardı. Beyzbol sopasını 1985 yılında ondan bira ve fıstık çalmaya yeltenen bir arazi sahibini benzettiğinden bu yana kullanmamıştı. Yıllardır başına hiç bela gelmemişti ama yine de her duruma karşı iki silahını da tutmanın faydalı olduğunu düşünüyordu. Arada sırada, kasabalılardan biri sorun çıkarırsa, ilk etapta silahlarını kullanmamaya özen gösterirdi. Bu tip sorunlar, kendi başına halledemeyeceği şeyler değildi, ya polisi arar ya da birkaç yumrukla işi hallederdi.

Buckhorn'un kapısı Kate'in ardından kapandı, bu ona Las Vegas'taki eski otelleri ve kumarhaneleri anımsatmıştı. Bar, vernik gibi tahtaya işlemiş alkol ve sigara kokusuyla sarılıydı. Bar sahibinin kokuyu vişneli oda parfümüyle örtmeye çalışması işe yaramıyordu.

Müzikkutusunda, Kenny Chesney'nin büyük bir yıldızdan bahsettiği şarkısı çalıyor ve birkaç çift barın ortasında dans ediyordu. Kate country müziğe çok hayran değildi ama Tom'dan sonra Kenny dinlemek onun için büyük bir gelişmeydi. Bar tezgahı yeşil yonca süsleriyle süslenmiş, birkaç tanesi de kırmızı kabinlerin etrafına asılmıştı. Kate'in sağındaki duvara

asılmış pano rengarenk bayraklarla doldurulmuştu.

Kate çantasını sırtına aldı ve barın içinde ilerlemeye başladı. Birkaç masaya doğru el salladı ve en sonunda neon bira levhasının yakınında bir tabure buldu.

"Sana ne verebilirim?" diye sordu ağzının kenarından purosunu sarkan bar sahibi.

"Buğday biranız var mı?"

Burley'nin siyah kalın kaşları çatıldı ve ona sanki üzerinde ekstra vişne olan Shirley Temple kokteyli istemiş gibi baktı.

"Bir Bud Lite alayım," diye düzeltti sonra.

"Güzel seçim," dedi ve ardında ince bir duman bırakarak bira fıçılarına doğru ilerledi.

"Sen Stanley'nin torunu değil misin?"

Kate bakışlarını yanındaki taburede oturan adama çevirdi ve Hayden Dean'ı hemen tanıdı, Uyuz Sıçan şiirinin ilham kaynağı.

"Evet. Nasılsınız Bay Dean?"

"İyiym." Birasına uzandı ve omzu Kate'e sürtündü. Kate bunun yanlışlıkla olduğundan şüpheliydi.

Burley geldi ve önüne iki bardak yeşil bira bıraktı. "İki buçuk dolar."

"Ben sadece bir tane söylemişim," dedi müzik kutusundaki şarkı değişip, Clint Black'in sesi hoparlörlerden barın içine yayılırken.

Purosunu ağzından çıkardı ve Kate'in arkasındaki yazıyı gösterdi.

"Çarşamba geceleri bir alana bir bedava."

Vay, bir alana bir bedava gecesi. Kate üniversiteden beri barda böyle bir geceye katılmamıştı. Bu günlerde yirmili yaşlarının başlarında olduğu gibi bir bira içicisi olmak ona hiç de çekici gelmiyordu. O zamanlar ise bu konuda tam bir şampiyondu.

Çantasından parasını çıkarıp Burley'ye beş dolar uzatırken Hayden'a, "Buraya daha önceden hiç gelmemiştim," dedi. Sol omzunun üstünden barın arka tarafına doğru baktı. Bir açıklıktan iki bilardo masasını aydınlatan bilardo lambalarını görebiliyordu.

Birasını dudaklarına götürdü ve bir şeyin kalçasına sürtündüğünü hissetti.

"Kızıllara bayılırım," dedi Hayden.

Aşağıya, adamın bacağına koyduğu eline, sonra da çizgilerle dolu yüzüne baktı. Yıllardan sonra onunla ilgilenen tek adam, nefesi bira kokan ve aşağılık birisi olmasıyla ün yapmış, ürkütücü yaşlı bir adamdı. "Elinizi kalçamdan çekin, Bay Dean."

Adam gülümsedi ve Kate adamın arka dişlerinden birkaçının olmadığını fark etti. "Ateşlisin. Böyle kadınları severim."

Kate gözlerini devirdi. Özel dedektif lisansı aldığından beri kendini koruma dersleri alıyordu ve eğer istese tek bir hareketle Hayden'm elini alıp baş parmağını bileğine doğru bükebilirdi. Ama Bay Dean'in canını yakmak istemiyordu. Bir dahaki sefere M&S'e bedava kahve içmeye geldiğinde onun için işleri zorlaştırabilirdi. Ayağa kalktı ve çantasını sırtına aldı. İki yeşil bira istememesine rağmen, ikisini de aldı ve barın arka tarafına yöneldi. Kasabalılara el sallayarak yanlarından geçiyor ve dökülmesinler diye biralardan arka arkaya yudumlar alıyordu.

Arka taraftaki dar alanda, dört oyuncu iki masayı kaplamış durumdaydı ve birkaç izleyici de Tükürmek, Kavga Etmek, Kumar Oynamak Yasaktır tabelasının altında durmuş içki içiyorlardı.

Odanın dumanlı gölgelerinin içinden çıkan Rob Sutter gelmiş ve masalardan birine dayanmıştı. "Yan cepte üç tane var," diye seslendi diğer masadan, yan odadaki müzik kutusundan George Jones'un sesi duyuluyordu.

Kate kapı ağzında durdu ve onun içkisini bitirişini izledi. Masanın yukarısında asılı duran ışık, sol elinin orta parmağındaki gümüş yüzüğün üstünde parlıyordu. Uzun kollu gömleğinin kollarını sıvamıştı, yılan dövmesinin kuyruğu görünüyordu, ve üzerinde bir yem kancası olan ve altında "Isır Beni" yazan bir beysbol şapkası takıyordu. Istakayı parmaklarının arasından kaydırıp ve atışını yaptı. Nazik bir insan olma eksikliklerini kaslarıyla kapatıyordu. Beyaz top düz kırmızı topa öyle hızlı çarptı ki, top deliğe girmeden önce yerinde zıpladı. Adamın bakışları topu takip etti ve sonra bakışlarını Kate'in paltosunun düğmelerine, çenesine, dudaklarına ve en sonunda gözlerine çevirdi. Şapkasının gölgesinde kalan gözleri Kate'inkilerle buluştu, ona bakmaya devam ediyordu. Kate, Rob'un onu gördüğü için mi bu kadar rahatsız olduğunu bilmiyordu, topa o kadar sert vurmuştu ki. Belki de her ikisi de onu rahatsız ediyordu.

Sakin bir hareketle doğruldu ve şapkasının gölgesi burnunun üzerine düştü, dudakları, bıyığı ve sakalı ışığın altında açıkça seçilebiliyordu. Düğmeleri açılmış mavi gömleğinin altına beyaz bir tişört giymişti. Gömlek kalçasına kadar uzanıyordu.

Rob orada her kızın fantezisi gibi dururken, Kate elindeki yeşil biralara sıkı sıkı tutunmuş bir gerizekalı gibi dikildiğini fark etti.

Kate odadan çıkmayı düşündü ama eğer şimdi gitseydi, Rob onun yüzünden gittiğini düşünecekti, aslında işin doğrusu böyleydi ama Kate bunu onun bilmesini istemiyordu. Rob bir kez daha masaya doğru eğildi. Uzun ve yağsız bir vücudu vardı ve sıkı poposu Levi's kotunu güzelce dolduruyordu. Rob Sutter'ın seksi bir adam olduğuna hiç şüphe yoktu.

Bir kızın değişik yerlerinin karıncalanmasına sebep olacak biri. Geręi Kate'in değil. Kate'in bedeninin karıncalanmasına sebep olmuyordu. Artık ona karşı bağışıklık kazanmıştı. Rob tam ıstakayı geri çektiği sırada Kate arkasını döndü.

Hiç masa ya da tabure yoktu, Kate biralarını duvardan çıkmış raflardan birine koydu. Çantasını ve paltosunu arkasındaki kancaya astı. Rob'un yan masasında,  Worsley kardeşlerinden ikisi oyunlarını bitirmek üzereydiler. Kate masanın altındaki kutuya  çeyreklik attı ve sonra da duvardan yarım kiloluk bir ev ıstakası seti. Sopayı sanki bir tüfek gibi tutuyordu. Gövdesi biraz eğilmişti ama güzel, sert bir ucu vardı. Sağ ayağıyla ıstakayı düzeltti ve bekledi.

Rob sonraki atışını kaçırmıştı, ki bu hiç de şaşırtıcı değildi, çünkü beyaz topu tekrar masadan çıkarmıştı. Doğruldu ve büyük göğüslü bir sarışın ona bir şişe bira uzattı. Adı Dixie Howe'du ve Curl Up & Dye kuaför salonunun sahibiydi. Uzun kırmızı tırnakları vardı ve parmaklarından birini Rob'un kemerine geçirmişti. Kemerine sıkıca tutundu ve Rob'un kulağına bir şey söyledi. Görünüşe göre Dixie, Rob'un ilk hareketi yapan cesur kadınlarla bir problemi olduğunu ve mükemmel bir erkek ziyanı olduğunu bilmiyordu.

Son birkaç haftadır Bay Rob Sutter hakkında araştırma yapmayı düşünmüştü. Kaba ve sevimsiz olmasının dışında onun hakkında tek bildiği bir HUMMER kullandığı, eskiden hokey oynadığı ve dizinden yaralandığıydı. Bu yaranın kariyerini bitirdiğini düşünse de bundan emin değildi. Büyükbabasına sorabilirdi ama yaşlı adam hemen ona karşı romantik hisler beslediğini düşünecekti. Eğer onun hakkında daha fazla

şey öğrenmek istiyorsa, yatak odasındaki dolapta duran bilgisayarını kutusundan çıkarmalıydı. Aracının plakasını biliyordu. Sadece birkaç tuşa basarak ehliyetine bakabilir, doğum tarihini ve sosyal güvenlik numarasını öğrenebilirdi. Daha sonra da, iş geçmişini ve daha önce evlenip evlenmediğini öğrenebilirdi. Onun hakkındaki diğer eğlenceli detayları da öğrenebilirdi, polis kayıtları gibi.

Ama artık bu tür şeyler yapmıyordu. İş için değil. Kendi merakını dindirmek için bile değil.

Birasından bir yudum aldı ve bardağının dibinden ona baktı. Dixie onunla konuşurken başını hafifçe ona doğru eğmişti ama Kate onun kendisine baktığını hissedebiliyordu. Gerçi şapkasının gölgesi yüzünden gözlerini tam olarak göremiyordu ama bakışlarının yüzüne dokunduğunu ve ordandan da vücuduna doğru kaydığını hissedebiliyordu. Eğer ona karşı bağışıklık kazanmamış olsaydı, içindeki alevleri hissedebilirdi.

Worsley kardeşlerin oyunu bitince Kate, kazananla oynamak için masaya doğru ilerledi. Peirce Worsley el yapımı kovboy botları giyiyordu ve bir metre yetmiş yedi santim uzunluğundaydı. Kardeşleri gibi onun da kısa, kıvrımlı kahverengi saçları vardı.Üçü de ailelerinin Gospel' in otuz kilometre dışındaki çiftliğinde yaşıyor ve çalışıyorlardı. Yaşları yirmi ve yirmi beş arasında değişiyordu. Çok zeki tipler gibi görünmüyorlardı ama zaten Kate de Buckhorn'a zekice sohbetler etmeye gelmemişti.

Peirce bilardo toplarını düzeltirken, Kate de kimin başlayacağını belirlemek için yazı tura attı. Kazandı ve beyaz topu yerleştirip masanın üzerine doğru eğildi, istakayı parmağının üstünden kaydırды ve hedeflediği ikinci topu vurdu. On beş top da farklı yerlere gitmişti.

Vuruşunun ardından sarı top da yeşil örtünün üzerinde yuvarlanarak deliğe girdi. Daha sonra topoların üçünü sol köşedeki deliğe ve yedisini de sağdaki deliğe soktu. İstakasının ucunu temizledi ve mavi topu sonraki bir atışında sokmak için kenara ayırdı. Dört iyi atış yapmış ve neredeyse Rob'un odada olduğunu unutmuştu.

Peirce kovboy şapkasını düzelitti ve masanın diğer tarafındaki Kate'e baktı. Biraz deli deli bakan açık mavi gözleri vardı, Kate buradan gecenin kötüye gideceğini anlamalıydı. "Nerelisin?" diye sordu.

"Las Vegas."

"Fahişe misin?"

Kate ona uzun uzun baktı ve Worsley kardeşlerin zaten ayık kafayla da çok zeki tipler olmadıklarını hatırlamaya çalıştı. Eğer gerçekten de böyle bir şey olsaydı, adam onun bunu kabul edeceğini mi düşünüyordu? "Hayır, fahişe değilim."

"Bir yerde falan mı oynuyorsun?"

"Büyüdüğüm evde bir bilardo masası vardı," dedi ve bira bardağının durduğu yere gitti. Birasını dudaklarına götürdü ve Dixie Howe'un yan masada eğilmiş, herkese mükemmel bir dekolte gösterisi vermekle meşgul olduğunu gördü. Kate'in kendini göstermeyi seven kadınlarla bir problemi yoktu. Sadece o onlardan biri değildi. Sadece bir kere bunu yapmaya teşebbüs etmişti. Kate, bütün diğer erkekler gibi gözleri Dixie'nin etkileyici silikonlarına yapışmış Rob'a baktı. Dixie'yi güldüren bir şey söyledi ve sonra da şişesini dudaklarına götürdü.

Peirce atış yapacağı zaman Kate dikkatini tekrar ona verdi. Kate, Rob'la ilk tanıştıkları geceyi hatırlayınca aslında onun isteyince çok tatlı

olabildiğini anımsadı. Ondan etkilenmiş, o nedenle öyle bir teklifte bulunmuştu ama kendi savunmasına göre çok sarhoştı.

"Eğer Peirce'i yenersen sonra benimle oynarsın."

Omzunun üzerinden kardeşlerden diğerine baktı. "Sen hangi Worsley'sin?" diye sordu.

"Tuttle." Sol tarafı işaret etti. "Bu Victor. Eğer beni yenersen, Victor'la oynarsın," dedi, sanki Kate'in başka bir seçeneği yokmuşçasına. "Ama beni yenebileceğinden şüpheliyim."

"O kadar uzun süre burada kalacağımı düşünmüyorum, Tuttle..."

"Kazanacağım diye korktun mu?"

Peirce atışını kaçırdı ve Kate birasını elinden bıraktı. "Hayır."

"Onu yeneceğine beş dolara bahse girerim, Tut," dedi Victor ve sonra da birasını bitirdi.

"Vay, beş dolar ha!"

Adamlar onun alaycılığını anlamamışlardı. "Eğer bu rakam senin için çok yüksekse soyunmalı bilardo da oynayabiliriz."

Tabii ya. Kate masanın ucuna gitti ve topların pozisyonlarına baktı. Masaların arasından geçip atışını yapabilmesi için Rob'un atışının bitmesini bekliyordu. Rob doğruldu ama geçmesi için ona mücadele etmedi.

"Pardon," dedi ona bakarak ama şapkasının gölgesi adamın bütün yüzünü kapamıştı.

Hâlâ kıpırdamıyordu ve Kate oraya sıkışmak zorunda kaldı, o kadar yakın duruyorlardı ki Kate adamın çenesindeki hafif uzamış sakallarını görebiliyordu. Gömleğinin sıvanmış kolu Kate'in koluna sürtündü.

Yanından geçerken Kate onun gölgeler altına gizlenmiş gözlerine baktı. Rob'un gözleri kısıldı ve o zaman Kate adamın bunu bile bile, onu sinirlendirmek için yaptığını anladı. Büyük ihtimalle hâlâ şu eşinsel dedikodusu yüzünden ona kızgındı.

"Eğer kendin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, bu gecelik bu kadar der ve eve gidersin."

Büyük ihtimalle falan değil, çok kızgındı. "Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Ben kadınları tehdit etmem."

Bu Kate'e bir tehdit gibi gelmişti. "Sırf bilgin olsun diye söylüyorum, o dedikoduyu ben başlatmadım."

Rob uzun birkaç saniye boyunca onun yüzüne baktı ve sonra, "Tabii," dedi.

"En azından niyetim o değildi." Rob ona bakmaya devam etti ve Kate omuz silkti. "Eğer olayın nasıl başladığıyla ilgili gerçek ilgini çekiyor, belki bir ara sana anlatırım."

"Nasıl başladığını biliyorum." Sesini alçalttı ve, "nk bir otel odasında seninle sevişmedim, sen de kasabaya geldin ve herkese eşinsel olduğumu söyledin," dedi.

Kate onu duyan kimse var mı diye etrafına bakındı. Duymamışlardı ama Kate bunun, onun umurunda olduğundan şüpheliydi. "Hatalı olmak nasıl bir his?" diye sordu Kate. Bir cevap vermesi için beklemedi ve atış yapmak üzere eğildi. Atışını yaptı ve Rob'u önemsememeye çalıştı.

Peirce'ı kolayca yenmişti ve geç adamın kardeşleri bir kıza yenildiği için onunla dalga geçiyorlardı. Peirce'ın yüzü kıpkırmızı oldu ve hızla

barı terk etti. Kate'in itiraz etmesine fırsat vermeden Tuttle toplan dizdi ve Kate bir oyun daha oynamaya teslim oldu.

Hiçbir zaman hiçbir şeyde bilerek kaybeden bir kız olmamıştı.

Tuttle topun tepesinden vurdu ve top sarsılarak ilerleyip iki topun üstünden zıpladı ve yandaki deliğe girdi. Tuttle sanki bunu bilerek yapmış gibi gülümsedi. Sonra da düz turuncu topu köşedeki deliğe soktu. Maalesef beyaz top da onu takip etti.

"Bir kızın seni yenmesine izin mi vereceksin?" diye bağırdı Victor kardeşine. "Siz çocuklar ailemizi utandırılıyorsunuz."

"Kapa çeneni Victor," diye homurdandı Tuttle, Kate beyaz topu yerleştirirken.

"Birkaç kez Las Vegas'a gittim. Sen şu üstsüz dansçılardan biri misin?" diye sordu Tuttle ve sonra da on üç yaşındaki çocuklar gibi kıkırdadı.

Kate ona bir bakış attı ve sonra da atışını yaptı, ilk önce dokuz numaralı, sonra da on beş numaralı topu vurdu. Eğer konuşmasının onun konsantrasyonunu bozacağını düşünüyorsa yanılıyordu. Gürültücü erkek kardeşleri ve onların arkadaşlarıyla dolu bir evde bilardo oynamayı öğrenmişti. "Korkarım hayır."

"Hiç Tavuk Çiftliği Genelevi'nde çalıştın mı?" Bunun gerçekten komik olduğunu düşünüyor olmalıydı çünkü gülmekten yerlere yatmıştı.

Kate cevap vermedi ve ilk önce on dört, ardından da on numaralı toplan yan deliğe soktu.

"Bizim çiftliğimize gelmek ister misin?"

Sonra da on bir ve on iki numaralı toplar girdi. "Hayır, teşekkürler."

"Sana atları gösterirdim. Çoğu kız atlara binmek için gelir."

Kate "oğu kızın" Worsley iftliğinin yakınına bile gittiklerinden şüpheliydi. Masanın diğer tarafına geçti ve Rob'un atışını yapmasını bekledi. Onun işi bitince, Kate on beş ve sonra da sekiz numaralı topları deliğe soktu. Sonra da elini masanın kenarına koydu ve önceden milyonlarca kez yaptığı bir atışı yaptı. Ama bu gece nedense yapamıyordu.

Kalktı, geriye doğru bir adım attı. Sert ve hareket etmeyen bir şeyle sırt sırta geldi. Omzunun üzerinden baktığında mavi gömleğin ardından Rob'un çenesini ve dudaklarını gördü. şapkasının glgeliğinin altından gözlerine baktı. Oda sıkışıktı ama o kadar da sıkışık değildi. Başında kalabalık yapıyor ve bilerek sinirini bozmaya çalışıyordu.

"ekilir misin?" diye sordu.

"Evet." Ama yapmadı. Bunun yerine büyük elleri sanki onu tutup itmek için Kate'in omuzlarını tuttu ama bunu da yapmadı. Bir an içinden Rob'un göğsüne yaslanmak geldi. Onun sıcaklığını hissetmek istiyordu. Burnunu gömleğinin yakasına bastırmak ve derin bir nefes almak istiyordu.

Düşünceleri tarafından ele geçirilen Kate kendi kendine, uzun zaman olduğunu söyledi. Bir erkeğe dokunmayalı uzun zaman olmuştu. Mesele Rob değildi. Worsleylerin dışında herhangi biri olabilirdi. Bay Dean de olmazdı tabii ki.

"Worsley kardeşler küçük kaba piler." Rob biraz daha ne eğildi ve şapkasının gneşliği Kate'in alnına değdi. Rob'un teninin kokusu Kate'in

ciğerlerini doldurmuştu. "Bir kızın dövmesini göstermek isteyeceği türden erkekler değiller."

Kate başını çevirdi ve şapkasının gölgeliğinin ardındaki karanlığa baktı. "Tanrım, uyardığın için teşekkür ederim. Ben de tam pantolonumu indirmek üzereydim."

Kate'in kolunu sıvazlarken yüzündeki ciddi ifade bozulmadı. Uzun, sıcak parmakları saçlarını çıplak boynundan çekti

"Ne yapıyorsun?"

"Buradaki, kıcımlı tekmelemek isteyen dar kafalılara eşcinsel olmadığımı gösteriyorum." Sıcak nefesini şimdi kulağının yanında hissediyordu, onları dışarıdan gören biri Rob'un Kate'in kulağına ahlâksızca şeyler fısıldadığını düşünürdü. "Aynı anda bir ya da ikisiyle mücadele edebilirim ama bir bardan fazla adamla başa çıkabileceğimi sanmıyorum." Kate odaya baktı ama dar kafalılar pek de Rob'la ilgileniyormuş gibi görünmüyorlardı. Rob' un yalan söylüyor olabileceğini düşündü ama bu konuda emin olacak kadar uzun bir süre Buckhorn'da vakit geçirmemişti.

Tuttle atışını yaparken bakışını masaya çevirdi. "Dixie'yi kullanabilirsin. Bu şekilde kullanılmak için çoktan razı olduğuna eminim. Ya da herhangi başka bir şekilde. "

Elini kolundan aşağıya kaydırıp ve avucunu kalçasına koydu. "Bana borçlusun."

Ona hiçbir şey için borçlu olduğunu düşünmüyordu ama kendisinin istemeyerek yol açtığı bir şey yüzünden dayak yemesini de istemiyordu. "Bir an için bile beni bu şekilde ellemene izin vereceğimi aklından

geçirme," dedi, bu söylediğine olan inancı sesinden hissediliyordu, buna sevinmişti çünkü bu konuda bu kadar güçlü olabileceğini düşünmüyordu.

"Belki şu elleme konusunu biraz açmalısın." Eli Kate'in göbeğine doğru ilerledi, karnını ısıtıp nefesini kestikten sonra tekrar kalçasına doğru ilerledi. "Bu elleme mi?"

Teknik olarak, hayır. Ama Kate onun dokunuşlarını aslında hiç dokunmadığı yerlerde hissedebiliyordu. "Elini yukarı doğru kaldırmadıkça değil."

"Aşağıya inmeme ne dersin?" Kate onun derinden gelen gülüşünü boynunda hissedebiliyordu. "Aşağı inmeme ister misin Kate?"

"Bunu aklından bile geçirme." Tuttle bir sonrakini atışını kaçırınca Kate çekildi. Artık sıkılmıştı. Rob'dan da, Worsley kardeşlerden de. Masaya eğildi ve sekiz numaralı topu köşedeki deliğe gönderdi.

"Şimdi onunla oynama sırası bende," dedi Victor ve masaya yaklaştı.

"Çocuklar, benden bu kadar."

"Victor'la oynayana kadar gidemezsin."

"Oynamıyorum, Victor," dedi istakasını yerine koymak için masanın başına giderken. Sinirleri iyice gerilmişti ve eve gidip uyumak istiyordu. "Eve gidiyorum."

"Oynamak zorundasın," diye ısrar etti Victor. "Kimse Worsleyleri yenemez."

"Özellikle de bir kız," diye ekledi Tuttle.

Sarhoşlar, dedi Kate kendi kendine. "Belki başka bir zaman."

"Herkes bir kadının bir erkeği yenmesinin doğru bir şey olmadığını bilir."

Söylediklerini umursamaması gerekirdi ama bütün akşam dilinin ucuna gelen her kelimeyi yutmuştu. İyi olmaktan sıkılmıştı. "Victor eğer bir kadını yenmek kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa bilardonun ötesinde çok daha büyük sorunların var demektir."

"Bu ne demek oluyor?"

Bunu açıklamak zorunda kalmamayı dilerdi. "Gerçek bir erkek, bir kadın tarafından tehdit edilmez."

"Şimdi sana gerçek erkeği gösteririm."

Başını iki yana salladı. "Senin kafan mı iyi?"

"Hayır."

"Başının üstüne mi düştün?"

"Hayır ama birçok attan tekme yedim."

"Bu her şeyi açıklıyor," dedi ve yanından geçip gitmeye yeltendi.

Victor önüne geçti ve geçmesine izin vermedi.

"Biz oyun bitti diyene kadar buradan ayrılmıyorsun."

Kate, Victor'un kaba, kanlanmış mavi gözlerine baktı ve kalbinin göğüs kafesini kırıp çıkacağını hissetti.

"Hey, fındık beyinliler," dedi Victor'un arkasında duran Rob. "Sizinle daha fazla oynamak istemediğini söyledi."

Kate ilk önce Tuttle'a ardından da birkaç adım ötesinde duran Rob'a baktı. Hızla atan kalbi rahatlamış ve biraz sakinleşmişti.

"Bu senin meselen değil," dedi Tuttle.

"Artık benim meselem oldu."

"Demek onu koruyorsun. Erkek gibi bir kadın ama sanırım sen de onun bu yanını seviyorsun."

"Tam olarak ne demeye çalışıyorsun Tuttle?"

"Senin ibne olduğunu söylemeye çalışıyorum." Sonra da baş parmağıyla Kate'i işaret etti. "Ve o da senin lezbiyenin."

Kate bunun soruyu cevapladığını düşündü.

"Bu hiç hoş değildi." Rob şapkasını çıkarıp bilardo masasının üstüne fırlatırken derin bir iç geçirdi. "Kate'e bir özür borçlusun."

"Dilemezsem ne olur?"

"Dilemezsen, keşke dileseydim demeni sağlarım." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Biraz geride durmak isteyebilirsin Kate."

Hemen dediğini yaptı ve kendini ıstakaların yanına attı.

"Senden korkmuyorum," dedi Tuttle ve hızla aşağı yukarı inip kalkarak bir boksörü andıran hareketler yapmaya başladı. Bir yandan da yüzünde sersemlemiş bir ifadeyle Rob'a bakıyordu. Tuttle en sonunda savruldu ve Rob'un yumruğu Tuttle'ın yüzüne inerken Kate, Rob'un elini tam olarak göremedi bile. Tuttle geriye doğru uçu ve Kate, genç adam onun önünde durduğu duvara çarpmadan önce oradan kaçmayı başardı.

Tuttle yere yağıldı, gözleri kaymış, boş boş bakıyordu. "Orospu çocuğu!" diye kükredi Victor ve Rob'un üstüne saldırdı. Victor'un vücudu kendisinininkine çarpınca Rob bir iki adım geriledi.

"Senin canına okuyacağım," diye uyarıda bulundu Victor ve vahşi bir şekilde Rob'un çenesine saldırdı. Rob başını geri çekti ve iki yumrukla Victor'u kendinden geçirdi ama hâlâ bir şekile ayakta duruyordu.

Peirce koşarak odaya girdi ve bilinçsizce mırıldanan Tuttle'ın yanına gitti. Rob'a saldırmaya hazırlanıyordu.

"Rob'un Victor'la işi bitmek üzere gibi görünüyor, neden sıranı beklemiyorsun?" dedi Kate.

"Beklemezsem ne yaparsın?"

"Bu sana bağılı."

"Çekil yolumdan lezbo."

Lezbo mu? Bu kelimeyi ilkokuldan bu yana duymamıştı. Vorsley kardeşlerin kesinlikle daha fazla derse ihtiyaçları vardı. Peirce bakışlarını Rob'a odaklamış bir şekilde ıstakayı yukarı kaldırıp ona doğru sallarken Kate, gözlerini ondan ayırmıyordu. Rob, Victor'a son bir yumruk daha atarak onu yere serdi. Peirce yanından geçerken Kate, ayağını onun botlarının arasına koydu. Dirseğıyle sırtına vurdu ve adam yere düştü. Düşerken de başını bilardo masasına çarptı ardından yere yığıldı. İnleyerek yüzüstü döndü, ıstaka hâlâ elindeydi. Yukarıdan gelen ışığa bakıyordu ama gözleri aynı Tuttle'ınkiler gibi sersemlemişti.

"Kahretsin," diye inledi gözleri devrilip kendinden geçmeden hemen önce.

Rob Kate'e baktı, yeşil gözleri ışıllı parlıyordu. "İyi misin?"

Kate yutkundu ve başını salladı.

Ufak bilardo odasının dışında birisi, müzik kutusunun fişini çekmişti. Kate'in kalbi âdeta kulaklarında atıyordu, daha sonra birisinin bağıırıp küfrettiğini duydu. Kapının oraya doğru kırılmış masa, sandalyeler ve havada uçuşan adamlar görüyordu.

"İşte bu," dedi Rob ve çenesinin üstündeki kırmızı ize dokundu. Hayatının en büyük eğlencesini yaşıyormuş gibi sırtıyordu.

"Bir şey mi kaçırdım? Eğlenceli miydi?"

Rob şapkasını aldı ve bir kahkaha attı, bu saf zevkin sesi, kırılan cam sesleri ve dışarıdan gelen polis sirenlerine karışıyordu.

Çılgındı. Tam bir deliydi. Büyük, kocaman bir fındık beyinliydi.

YEDİNCİ BÖLÜM

Buckhorn'un önü sanki 4 Temmuz kutlamaları varmış gibi ışıklarla sarılıydı. Kırmızı, beyaz, mavi ışıklar binanın ön cephesini donatıyordu, müşteriler sıralanmış duruyorlardı. Üç polis aracının dönen ışıkları arkadaki ormanın karanlık gölgelerine karışıyordu.

Rob şerifin arabasının içinden buckhorn'un önünde dizilmiş insanlara bakıyordu, iki polis insanların gitmesine izin vermeden önce herkese alkol muayanesi yapıyorlardı. Arabanın arka koltuğu çok dardı ve kelepçeler de Rob'un bileklerini kesiyordu. Yerinde çok rahatsızdı ve yanındaki kelepçeli Tanrı'nın cezası olmasa biraz daha rahat edebilirdi.

Kate Hamilton'ın bela kelimesiyle eşdeğer olduğunu çok iyi biliyordu. Sadece bu belanın boyutunu bilmiyordu. Gospel'e gelir gelmez eşcinsel dedikodusunu başlatmış ve dar kafalı adamların ona garip garip bakmalarına sebep olmuştu. Onlardan korkmamıştı. Sadece sinirlenmişti.

Sonra bu akşam Buckhorn'a gelmiş ve ortamın en gerizekalı üç adamını çevresine toplamıştı. Worsleyler ve Kate'in aralarında çok kötü şeyler olabilirdi. Birisinin duruma müdahale etmesi gerekiyordu. Bu kişi kendisiydi ve şimdi de bir polis arabasının arka koltuğuna sığışmaya çalışıyordu. Bütün bunlar yetmezmiş gibi hanımefendi hâlâ herhangi bir minnet belirtisi göstermemişti.

Omzunun üzerinden onun karanlık profiline baktı. "Bir şey değil," dedi.

"Ne için?" Kate kafasını çevirip ona bakacağı sırada yandan geçen bir polis arabasının siren ışıkları yüzünü aydınlattı.

"Kıçını kurtardığım için."

"Artık ödeştiğimizi sanıyordum." Başını iki yana salladı. "Eğer ben araya girip senin kıçını kurtarmasaydım Peirce o istakayla kafanı koparacaktı."

"Deneyebilirdi," dedi Rob alaycı bir ses tonuyla. Kafasına birçok kez hokey sopasıyla ve topuyla vurulmuştu, gerçi kafasında her zaman kaskı vardı. Istakanın onu yere yapıştıracığından emin değildi ama canını çok acıtacağından emindi. "Bir adamın yapabildiği her şeyi yapabileceğini düşündüğünü biliyorum. Kendi başının çaresine bakabileceğini biliyorum ama insanların Worsley kardeşleri görmezden gelmelerinin bir sebebi var. Herkes onların oyunu kuralına göre oynamadıklarını bilir."

Kate biran için sessiz kaldıktan sonra, "O zaman herkesin bunu bana söylemesi güzel olabilirdi."

"Ben söyledim." Rob bacaklarının izin verdiği ölçüde, arabanın içinde aşağı doğru kaymaya çalıştı. "İki kez." Paltosunun ve gömleğinin önü

açılmıştı ve soğuk bir rüzgâr göğsündeki tüyleri diken diken etmişti. Yanındaki ona minnet duymayan kişiyle esir bir şekilde arabanın içinde beklemekten başka çaresi yoktu. "Sana bu geceyi bitirip eve gitmeni söyledim." Kate'i, Worsley kardeşler hakkında daha önce uyarması gerektiğini düşündü ama o zaman onu önemsememekle meşguldü. Kate onun en sevdiği kişi değildi ama onu Worsleyler'le gördüğü an o zaten çoktan üç topta yenilmişti. O noktada, Rob'un yapabileceği en iyi şey masanın etrafında durup oyunu izlemek ve olaylar kontrolü altında tutmaktı.

Rob dikkatini barın önüne verdi. Tuttle, Kate'in erkek gibi olduğunu söylemişti ki bu oldukça aptalca bir şeydi. O tam bir dişiydi, büyük göğüsleri, ince beli, uzun bacaklarıyla onun bir erkeğe benzetilmesinin yolu yoktu. Tamam uzun bir kadındı ama zaten Rob uzun boylu kadınları severdi. Beline dolanmış uzun bacakları severdi, omuzlarının üzerinde duran ve başının etrafını saran uzun bacaklar... Uzun boylu bir kadının hem yatakta hem de yatak dışında ona uyum sağlamasını severdi.

Onun uzun vücudunu bilaro masasının yanında girmesi, Rob'u sinirlendirdiği kadar tahrik olmasına da yol açmıştı. Sonra da ona dokunmuştu çünkü kendine engel olamayacağını hissetmişti. Onun boynunun yanına ve saçına dokunmuştu. Elini, belinin oyuğuna yerleştirmiş ve avucunu göbeğinin üzerinde gezdirmişti. Birkaç saniye için de olsa ihtirasıyla mücadele etmeyi bırakmıştı.

Yanındaki koltuktan gelen mırıltı dikkatini dağıttı. "Ne oldu?" diye sordu.

"Nezarethaneden ıkmanın ne kadar vakit alacağını merak ediyorum sadece," dedi, başını cama yaslayıp derin bir iç çekerek. "Bu konuyla ilgili olarak büyükbabamı aramak istemiyorum." Bir parça saç ı dağılmış ve yüzünü örtmüştü. "O yaşı ve gecenin bir yarısı şeriften bir telefon alması hiç de doğru değil."

"Ben ikimizi çıkarırım." Nedense onun için üzmeye başlamıştı ve neden onu sevmediğini hatırlamak gittikçe güçleşiyordu. "Ne kadar sürer diyorsun?"

"Bilmiyorum, suçlandığımız şeylere bağlı."

"Peki bu işler nasıl oluyor? bir yerlerde bunu söyleyen bir makine mi var? Ya da sadece bir çek yazmak yeterli mi?"

"Sadece nakit para kullanabilirsin." Doğruldu ve Rob'a baktı. "Bana daha önce hiç tutuklanmadığını söyleme."

"Hayır."

Karanlıkta bile Rob, Kate'ın ona şüpheyile baktığını görebiliyordu. "Şaka mı yapıyorsun?"

Neden buna inanmakta bu kadar güçlük çekiyordu ki? "Hayır." Rob suratını astı. Az önce senin kefaletini de ödeyeceğim dediği hâlde Kate onu aşağılıyordu. Onu neden sevmediğini şimdi hatırlamıştı. "Sen daha önce kaç kere tutuklandın?"

"Asla. Ben özel dedektifim. En azından eskiden öyleydim. Sistemin nasıl işlediğini biliyorum." Bir an için düşündü. "Ya da en azından Nevada'da nasıl yürüdüğünü biliyorum."

Rob bakışlarını bir kez daha Buckhorn'a çevirdi. Artık onun ne yaptığını önemsemiyordu. Belki de kasabadaki erkekler onun hakkında haklıydılar. Erkek gibi dominant bir kadındı. j

Kate'in derin bir nefes alıp dışarı verdiğini duydu. O rahat oturmaya çalıştıkça koltuk da sallanıp duruyordu. i

"Rob?" dedi fısıltıyla.

Rob ona baktı. Kate döndü ve bacağını koltuğun üstüne çıkardı. Dışarıdan gelen ışık yüzünü aydınlatıyordu ve dizi az kalsı Rob'un kalçasının dış kısmına dokunacaktı. "Evet?"

Dudaklarını yaladı ve sesini alçaltıp neredeyse boğazdan gelen bir sesle, "Teşekkür ederim," dedi.

Kahretsin. Tam ondan gerçekten hoşlanmamaya başlayacakken, bu kadar tatlı ve kadınsı davranarak her şeyi mahvetmişti. Ruh hâlindeki bu değişimler Rob'da âdeta kamçı etkisi yaratıyordu. "Bir şey değil."

Biraz daha Rob'un üzerine doğru eğildi, neredeyse sol yanağının yanındaydı. "Çenen nasıl?"

"Çok ağrıyor ama yaşayacağım.."

"Dayak yediğin için üzgünüm. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Rob bakışlarını onun dudaklarına çevirdi ve acaba yaranın iyileşmesi için öpmeyi teklif edecek mi diye merak etti. "Ne gibi?" Bu onu kesinlikle sessizleştirecek ve dudaklarını konuşamayacak kadar meşgul edecekti.

"Buz torbası."

Bir buz torbası iyi olabilirdi ve onun ağzını nasıl meşgul edeceğiyle ilgili hayaller kurmasını engellerdi. "Neden bana şu eşcinsel dedikodusunun nasıl başladığını anlatmıyorsun?" diye sordu zihnindeki onunla ilgili düşünceleri dağıtmak için.

Kate arkasına yaslandı. "Buraya geleli sadece birkaç hafta olmuştu ve henüz sen kasabaya gelmemiştin. Bir sabah Ada dükkana geldi ve bana spor malzemeleri dükkanının sahibinin çevredeki hiçbir kadınla ilgilenmediğini söyledi, ben de belki de kadınlardan hoşlanmıyordur gibi bir şey söyledim. Kadın düşmanı olduğunu düşünüyordum. Gerçekten de senden bahsettiğini bilmiyordum.

Doğruydu.

Kate omuz silkti. "Hiçbir zaman senin eşcinsel olduğunu düşünmedim. Tanıştığımız ilk gecedan sonra bile. Kafamda asla böyle bir düşünce oluşmadı."

Bu da bir şeydir, diye düşündü Rob biraz daha rahat bir şekilde oturmaya çalışırken.

"Ereksiyon sorunu, evet. Eşcinsel?" Başını iki yana salladı. "Hayır."

Rob donakaldı. "Kaldıramadığımı mı düşünüyorsun? Hem de birden çok kez kaldırabilirim." Bağırmak istememişti ama Tanrı aşkına, son zamanlarda kullanmıyor olması kullanamıyor olduğu anlamına gelmezdi.

"Eğer sen öyle söylüyorsan."

Tanrım, yine iki dakika içinde fikrini değiştirmeyi başarmıştı. Tam da onun aslında çok da kötü biri olmadığını düşünürken onu sinirlendirmişti. Tam onu öpmeyi düşünürken ona ereksiyon problemi olduğunu düşündüğünü söylemişti. Eğer elleri kelepçeli olmasaydı, yanıldığını

göstermek için onu tutup onunla öyle bir sevişirdi ki! İşte o zaman problemin kimde olduğunu görürdü.

Arabanın kapısı açıldı ve kapıda Şerif Dylan Taber göründü. "Siz ikiniz, dışarı çıkın."

Rob araçtan inerken bir an bile tereddüt etmedi. Kate'den olabildiğince uzak durmak istiyordu. "Ereksiyon problemi," dedi sinirli bir gülümsemeyle.

"Bir şey mi söyledin Sutter?" diye sordu şerif.

Kaşlarını çattı. "Hayır."

Kate de arabadan indi ve Rob'un yanında durdu. "Peirce senin ona dokunmadığına yemin ediyor," dedi Dylan Kate'e kelepçelerini çıkarırken. "Kayıp düşmüş olması gerektiğini söylüyor çünkü hiçbir kız onu altemezmiş." Kate bileklerini ovuşturdu. "Ama yine de size umursamayacağınızı bildiğim bir nasihat vereceğim," dedi şerif kelepçeleri kemerine bağlı deri bir kılıfın içine yerleştirirken. "Soyadı Worsley olan insanlardan uzak durun." Bir dakika düşündü ve sonra ekledi. "Ve hazır konusu açılmışken Emmett Barnes ve Hayden Dean'den de uzak dursanız iyi olur."

"Buradaki barların hepsinden uzak durmayı planlıyorum," dedi Kate arabadan deri çantasını alırken.

"Bu akıllıca olur. Bu gece ne kadar içki içtiniz?"

"Yarım bira kadar."

"O zaman gitmekte özgürsünüz. Dikkatli olun, Bayan Hamilton."

"Olurum. Teşekkürler," dedi Kate ve oradan uzaklaştı.. Bir saniye içinde ortalıktan kaybolmuştu bile.

Dylan, Rob'un arkasına geçti ve kelepçelerini çıkardı. "Birçok kişi ilk önce Tuttle Worsley'nin vurduğunu doğruladı," dedi şerif Rob'un kelepçelerini çıkarırken. "Gitmekte özgürsün."

Rob, Dylan'la ilk defa geçen yaz, o ve oğlu Adam balıkçılık kursuna yazıldıklarında tanışmıştı. Şerife hemen kanı ısınmış ve kendisine yardım etmesi için oğlu Adam'a dükkanda bir iş vermişti. On bir yaşındaki çocuk yerleri süpürme ve çöpü çıkarma konusunda iyi iş çıkarmıştı. "Adam bu günlerde neler yapıyor?" diye sordu bileklerini ovarken.

"Hiçbir şey. Bu yaz alabalık nüfusunun canına okumayı dört gözle bekliyor."

"Ona dükkana uğramasını söyle de ona yeni bir iş vereyim."

"Bu hoşuna gider." Dylan kovboy şapkasını düzeltti. "Ne kadar içki içtin Rob?"

"İkinci biramı içiyordum."

Dylan'ın omzunda bağlı duran radyodan ince bir ses gelince uzanıp kapattı. "Stanley'nin torunu hakkında ne biliyorsun?" diye sordu Kate'in arabası otoparktan çıkarken.

Ondan hoşlanmadığı ama onunla sevişmek istediği gerçeği dışında mı? "İnsanları yanlış yollara sürüklemek gibi bir özelliği olduğunu biliyorum."

"Bizim evde de öyle biri var," diye kıkırdadı Dylan. "Bazen bela çıkaran kadınlardan iyisi yoktur."

"Bu sözünü aklımdan çıkarmayacağım," dedi Rob arabasının anahtarını montunun cebinden çıkarırken. "Beladan uzak dur, Şerif."

"Keşke ama henüz mart ayındayız ve şunun şurasında yaza da pek bir şey kalmadı." Dylan başını iki yana salladı ve hâlâ barın önünde dizili duran sarhoşlara doğru ilerledi.

Rob, HUMMER cipine yürüdü ve evine olan sekiz kilometrelik yola koyuldu. Ev yoluna girdiğinde yoldaki ışıklar kendiliğinden yandı. Evi inşa ederken, güvenlik için bu ışıkları koymuştu. Ama hareketi algılayan ışıklar ve vahşi yaşamın birlikte iyi bir ikili oluşturmadıklarını anlaması çok vakit almamıştı. Sırf biraz uyku uyuyabilmek için bazen bütün sistemi kapatıp öyle yatıyordu.

Garajın önüne geldiği zaman kapıdaki düğmeye bastı ve HUMMER cipini içeri park etti. Otomatik kapı hemen arkasından kapandı. Üç yüz metre karelik evini daha geçen yaz yaptırmıştı. Dört yatak odası, dört banyosu vardı ve ev göl kayasından ve büyük tahta malzemelerden yapılmıştı. Göle bakan taraftaki katedral benzeri tavanı ve büyük pencerelerini çok seviyordu ama böyle büyük bir evi yaptırırken aklından neler geçtiğini bilmiyordu. Amelia, Gospel'e onu ziyaret etme yaşına geldiğinde bile bu kadar çok odaya ihtiyacı olmayacaktı.

Bahçede açık bırakıp gittiği ışık hâlâ yanıyordu. Işığı söndürdü ve anahtarlarını mermer tezgâhın üzerine fırlattı. Karanlıkta üst kata doğru çıkarken merdivenlerin üzerindeki halıda bir anlığına da olsa ayak izi kalıyordu. Geçen haftasonunu kızıyla birlikte Seattle'da geçirmişti. Üç yeni kelime öğrenmiş ve bu kelimeler birbiriyle uyumlu bir şekilde cümleler oluşturmaya başlamış gibiydiler.

Rob montunu çıkardı ve büyük ekran televizyonlarından birinin içinde olduğu meşe ağacından yapılmış eğlence merkezinin yanındaki

sandalyeye fırlattı. Ayışığı tavandan zemine kadar uzanan pencerelerden içeri süzölüyordu ve Rob kıyafetlerini çıkardıkça teni parlıyordu.Çıplak bir hâlde yatağına kıvrıldı.

Soğuk çarşaf tenine değince kalın yün battaniyelerini ve kırmızı-mavi ekoseli rahatlatıcısını üstüne çekti. Geçen seferkine nazaran Seattle'ayaptığı son yolculukta baya gelişme kaydetmişti. O ve Louisa, Rob vurulduğundan bu yana hiç olmadığı kadar iyi anlaşıyorlardı. Rob bu konuda ne hissettiğinden emin değildi ama Louisa tekrar bir araya gelme konusunda bir şeyler ima etmişti.

Kolunu başının arkasına koydu ve tavanındaki ayışığına baktı. Amelia'yı seviyor ve onunla birlikte olmak istiyordu. Hâlâ Louisa için bir şeyler hissediyordu. Sadece bu duygularının ne olduğunu ya da yeterince derin olup olmadığını merak ediyordu. Yeniden yapacağı bir hatayı kaldıramazdı. Louisa'nın da kendisinin de yaşı ilerlemişti. Daha olgunlardı. Daha yerleşiklerdi. En azından Rob kendisinin böyle olduğunu biliyordu. Belki bu sefer ilişkilerini mahvetmezlerdi. Belki de yürütebilirlerdi.

Ama gözlerini yumduğunda onu saatlerce ayakta tutan Louisa'nın düşüncesi değildi. Kafasına takılıp kalmış olan onun uzun sarı saçları değildi. Onun "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara" diyen sesi değildi Rob'un tahrik olmasına sebep olan. Ya da defalarca ona erkekliğini kanıtlama isteğı de değildi. Bir kadını tatmin etme konusunda yetenekli bir adam. Teninin ısınmasına sebep olan ve çarşafı birdenbire dayanılmayacak kadar sıcak yapan eski karısının düşüncesi değildi. Şiddetle arzuladığı dokunuşun sahibi Louisa değildi.

Kate idi. Onun bilardo oynayan görüntüsü, bununla birlikte hayalinde canlandırdığı, Kate'in lezzetli bir yemek gibi masanın üzerinde uzanıp yatakenki hayali. Hafif dekoltesinden görünen teni. Onu göğsüne doğru yaklaştıırken zamanın durdurduğu an.

Odasının karanlığının içinde tek başına dururken, en günahkâr fantezisinin yıldızı, ona iktidarsız diyen bu kadındı.

Şehrin diğer tarafında Stanley Caldwell yatağının kenarına oturmuş, ellerinin arasında tuttuğu kutuya bakıyordu. Yarım saat önce Kate'in eve döndüğünü duymuştu ve sessizce yatak odasının kapısını kapatmıştı.

Kutunun içinde Melba'nın, Tom Jones plaklarından oluşan bir koleksiyonu vardı. Birkaçı imzalıydı. Tam yirmi beş tane vardı. Biliyordu çünkü saymıştı.

Böyle olmaması gerekiyordu. İlk ölen kendisi olmalıydı. Melba ondan çok yaşamalıydı. Bu şekilde çok zordu. En sevdiği arkadaşı ve sevgilisi artık yanında olmayan yaşlı bir adam için çok zordu. Çocuklarını beraber yetiştirmişler ve beraber yaşlanmışlardı. Hem de beraber şişmanlamalardı. Onu ruhunun yarısını özlüyormuş gibi özlüyordu. Onu bir kenara kaldıramazdı.

Kutunun içine uzandı ve albümlerden birkaçını aldı. Sonra da onları yavaşça geri koydu. O gece Katie dışarı bilardo oynamaya gittiğinde, Grace Sutter bir bira içmek için yanına gelmişti. Beraber kahkahalar atmış ve ortak yönlerinden bahsetmişlerdi. John Wayne filmleri ve Tex Ritter kovboy filmleri gibi. Glenn Miller ve Kingston Üçlüsü gibi.

Grace gittikten sonra, bu anları karısı Melba'dan bir başkasıyla paylaştığı için kendini suçlu hissetmişti. Albümlerini bir kutuya koyduğu

için kendini suçlu hissetmişti. Eşyalarından birkaçını -çok fazla bir řeyi değil- toplayıp kaldıracabileceğini dūřünmüřtü. Sadece Katie'nin kaldırması için dırdır edip durduğu şeyleri kaldıracaktı. Bunu yapabileceğini dūřünmüřtü.

Stanley albümleri elinden bıraktı ve kutuyu yere koydu. Grace'den hoşlanıyordu. Melba'nın dışında, uzun süredir hoşlandığı tek kadın oydu. Israrcı biri değildi ve dedikodu yapmıyordu. Onunla konuşmak çok kolaydı ve gülümsemesi onda da gülümseme isteği uyandırırıyordu.

Kutuyu ayağıyla yatağın altına itti. Melba'nın albümlerini başından atmamıştı. Sadece bir süreliğine başka bir yere kaldırmıştı. Gözden uzak bir yere ama evin dışına değil.

Işığı söndürdü ve yatağın içine kıvrıldı. Gözlerini yumduğunda Melba'nın gri saçlarıyla çevrelenmiş yüzünü hayal etti ve rahatladı. Grace Sutter arkadaşıydı. Ondan hoşlanıyordu ama kimse karısının, onun yaşlı ve yalnız kalbindeki yerini alamayacaktı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Buckhorn kavgasından sonraki pazartesi günü Kate soğuk algınlığından dolayı işe gidemedi. Bütün gün yatağında oturup, televizyon kanalları arasında dolaştı ve kendini inanılmaz bir şekilde kötü hissetti. Vücudu ağrıyordu. O kadar sıkılmıştı ki içinden çığlık atmak geliyordu ama göğsü acıdığı için yapamıyordu.

Bu ruh hâline saplı kalmaktansa büyükannesinin birkaç yıl önce bağlattığı ve büyükbabasının kullanmamasına rağmen ücretini ödemeye devam ettiği kablolu internet bağlantısını çıkardı. Bilgisayarını dolaptan aldı ve bir saat içinde internetteydi, perakendeciler için toplu yazılımlar gibi heyecan verici şeyleri araştırıyordu. Özellikle de marketler için olanları. Eğer birkaç danışman ismi, daha çok bilgi ya da birkaç broşür alabilirse, büyükbabasına hayatının ne kadar kolaylaşacağını gösterebilirdi. Satış dünyasındaki yeniliklerin ve kazancın takibini yapan

teknolojiyi kullanmamak aptallıktı. Bunun düşüncesini bile reddetmek ise dik kafalılıktan başka bir şey değildi.

Birçok websitesini kaydetmiş ve e-posta atarak bilgi istemişti. Hasta ve sıkılmış olduğu için de ruh hâlini iyileştirmesi adına biraz internetten alışveriş yapmıştı. Victoria's Secret'tan İÇ çamaşırı almıştı. Neiman Marcus ve Banana Republic'ten kazak ve pantolon. Nordstorm'dan ayakkabı ve Tiffany'den de gümüş kelepçe şeklinde gösterişli bir bileklik almıştı. Alışverişi bittiğinde, bin dolar daha fakirdi ama kendini hâlâ daha iyi hissetmiyordu. Hâlâ hastaydı ve sıkılıyordu.

Tam bilgisayarını kapatmak üzereyken kafasındaki küçük bir ses onu durdurdu. Çok kolay olacak, dedi. Rob Sutter'ın aracının plakasını biliyordu ve parmağının birkaç küçük hareketiyle adamın sosyal güvenlik numarasını ve doğumgününü öğrenebilirdi. Sonra da tutuklanma konusunda ona doğruyu söyleyip söylemediğini kontrol edebilirdi.

Hayır, bu onun özel hayatına saldırmak olurdu... Ama google'da onunla ilgili bir arama yapabilirdi. Rob profesyonel hokey oynamıştı. Halkın tanıdığı bir isimdi. Keşfettikleri, herkesin bildiği şeyler olduğu sürece özel hayatına saldırmış olmazdı.

Bu fikrinden vazgeçmeden önce adamın ismini arama motoruna yazdı. Kırk binden fazla sonuç çıktığını görmek onu şaşırtmıştı. Sonuçların birçoğu spor sitelerine aitti, bir fotoğrafının yanında da yaptığı sayılar yazıyordu. Bazı fotoğraflarda bıyığı vardı. Diğerlerinde ise yoktu. Bıyığı olmayan fotoğraflarda çenesi daha köşeli görünüyordu. Daha

erkeksi duruyordu. Bütün fotoğraflarda yeşil gözleriyle kameraya sert sert bakmıştı.

İsmi hokey kavgaları olan bir sitede, boyunluk takan bir adamla birlikte çekilmiş fotoğrafı vardı. Üstünde koyu mavi bir forma vardı ve siyah bir kask takıyordu. Haberde şöyle yazıyordu:

Rob Sutter bir katil gibi görünüyorsa da karşı takımın gol atmak, pas vermek ya da yanlış tarafa doğru nefes almak gibi aptalca bir şey yapmadan önce iki kez düşünmesini sağlamak gibi önemli bir rolü var, hatta bu konuda uzman.

Adamın buz üzerinde kayarken, atış yaparken ya da burnuna tıktırılmış pamuklarla ceza bölmesinde otururken çekilmiş fotoğraflarının olduğu sitelere giriyordu.

2003 'te Hokey Haberleri için kendisi hakkında yazdığı bir yazıyı okumaya başladı. "Bir kum torbasından daha fazlasıyım," diye başlıyor, gol ve asist ortalamalarını anlatıyordu. Kate hokey hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama eğer bu ortalamalar kötü olsaydı onlardan bahsetmezdi diye düşündü. Kariyerindeki yükseliş evrelerini okudu ve daha sonra da Sports Illustrated'de onunla ilgili yazılmış son makaleyi okumaya başladı. Fotoğrafta ucunda bir hokey topu olduğu görülen hokey sopasıyla buzun üzerinde kayıyordu. Haberin başlığında, "Kadın Hayranı NHL 'nin Hücum Oyuncusunu Vurdu, "diyordu.

Kate sanki yukarıdan iplerle çekilmiş gibi birden doğruldu, internette hakkında çıkan binlerce sonucu görmek onu şaşırttıysa, bu dondurmış olmalıydı.

Habere göre, Denver, Colorado'dan Stephanie Andrews, genç adam ilişkilerine bir son verdikten sonra ona üç el ateş etmişti, iki kurşun göğsüne saplanarak ona hayatını tehdit eden yaralar vermişti ve üçüncü kurşun da dizini parçalamış, kariyerine son vermişti. Kate dizindeki bu yaralanmanın kariyerini bitirdiğini tahmin etmişti ama bir milyon yıl geçse bu şekilde olduğunu tahmin edemezdi.

Kate bu olayı biraz daha araştırdı ve bu davayla ilgili daha çok haber buldu. Seattle Times gazetesinin arşivlerinde de bu olaydan bahsedilmişti. Gözleri, iki hafta süren davayla ilgili yazılanları hızla okudu, haberde Stephanie Andrews'in, Rob'un kız arkadaşı bile olmadığı yazıyordu. Rob'un barda asıldığı hokey hayranlarından biriydi ve daha sonra da manyak gibi onu takip etmeye başlamıştı.

Stephanie'nin geçici bir delilik anı yaşadığı söylenmiş ama jüri buna inanmamış on yılı kesin olmakla birlikte, yirmi yıl hapis cezası vermişti. Kate, Rob'un bu konuda ne düşündüğünü merak ediyordu. Onu öldürmeye çalışan kadın on yıl içinde hapisshaneden çıkacakken kendisi hayatının geri kalanı boyunca yaralarıyla yaşamak zorundaydı.

Kate haberi hızlıca geçti ama sonlara doğru yapılan bir alıntı gözüne takıldı: "Bayan Sutter bu konuda yorum yapmadı. " Paragrafın başına geldi ve okumaya başladı. "Louisa Sutter ve çiftin çocuğu artık aile evlerinin olduğu Mercer Adası'nda kalmıyorlar. Times dergisi davayla ilgili fikrini almak için ona ulaşmaya çalıştı. Bize avukatı cevap verdi ve, 'Bayan Sutter bu konuda yorum yapmayacak,' dedi."

Evli. Vurulma olduğu sırada evliydi ve bir de çocuğu vardı. Hâlâ bir çocuğu vardı. Kate saçını kulağının arkasına attı. Donakalmış, âdeta şok

olmuştı, amaayrıca hissettiği hayalkırıklığı da onu şaşırtmıştı.

Yaptıklarına rağmen ondan hoşlanmaya başlamıştı. Onun için Worsley kardeşlerle kavga etmişti. Evet, bunu yaparken çok eğlenmişti ama eğer o olmasaydı, orada bilardo oynamaya devam etmek zorunda kalacağını biliyordu. Çünkü Worsley kardeşlerin o kaybedene kadar gitmesine izin vermeyeceklerinden emindi ve Kate asla bilerek kaybetmezdi.

Kate bilgisayarı kapattı ve dolapta Tom Jones hatıra kutusunun olduğu rafın yanına koydu. Rob karısını bir hokey hayranıyla aldatmıştı. Kate de daha önce aldatılmıştı ve aldatan insanlardan nefret ederdi. Yine kimsenin böyle bir sebep yüzünden vurulmayı ve kariyerini kaybetmeyi hak ettiğini düşünmüyordu. Kimse böyle bir şey için ölmeyi hak etmezdi ve Stephanie Andrews'in onu öldürmeyi amaçladığına hiç şüphe yoktu.

Kate tek kişilik yatağında pembe fırfırlı yatak örtüsünün altına girdi. Las Vegas'tan getirdiği yatak örtüleri iki kişilikti, bu yüzden de danteller, fırfırlar ve elbette Tom arasında sıkışıp kalmıştı.

Barda asıldığı bir hayran tarafından vurulmuş olması Rob'un Duchin Salonu'nda neden onun teklifini reddettiğini açıklıyordu. Ayrıca Rob'dan hoşlanmamak için gösterdiği bütün çabaya rağmen neden ondan etklendiğini de açıklıyordu.

Mendile uzandı ve burnunu sümkürdü. Sebebi ne olursa olsun, eğer yüz elli kilometrelik alan dahilinde, onun kalbini kıracak ve ona kötü davranacak biri varsa, Kate kaçınılmaz olarak ondan hoşlanmaya başlardı.

Mendili Tom Jones çöp kutusuna doğru fırlattı ama ıskaladı. Rob aldatan birisiydi. Bağlılık sorunları vardı ve her yerinde âdeta "kötü seçim" yazıyordu. Kate'in çıktığı mükemmel bir görünüme sahip gerzeklerden bir farkı yoktu. Kalbini, kırdığı kafalardan daha da hızlı bir şekilde kırardı.

Evet, bu iyi bir şey olmayabilirdi. Ve Kate, ilk önce kendi olumsuz karakteriyle ilgili bir şeyler yapmalıydı.

Kate Rob'dan etkilenmişti ama bu konuda bir şey yapmayacaktı. İmkânsız adamlarla uğraşmaktan vazgeçmişti.

Başını yastığına koydu ve gözlerini yumdu. Kate uykuya dalarken, Gospel'deki hayatını düşünüyordu. Bazen o kadar çok sıkılıyordu ki, kasabadaki diğer herkes gibi aklını kaçırabileceğini düşünüyordu. Ama bu sıradanlıkla ilgili bir şey vardı. Çevredeki şeylerin değişmemesi rahatlatıcı bir durumdu, tıpkı marketteki rafları yerleştirmek ve ürün siparişinde bulunmak gibi...

İki gün sonra, Kate büyükbabasıyla işe yaramaz şeyleri marketten çıkarma konusunda tartışırken aklından bunları geçiriyordu. Ev siparişlerini bırakmalı ya da en azından bunun için para almaya başlamalıydı. Stanley ise bunu duymak bile istemiyordu.

Kasabalıların her sabah içtikleri bedava kahveye yardımcı olmaları açısından makinenin yanına bir bahşış kutusu koymalarını istemişti. Stanley bunu da kabul etmemişti. Fransız peyniri ve makarna stoklamalarını önermişti. İtalyan zeytinleri ve jalapeno biberleri. Büyükbabası ise Kate'e aklını kaçırmış gibi bakmıştı.

"Burada kimse öyle pahalı şeyler yemez."

"Triangle Marketi'nde var ama," demişti, kasabadaki diğerk marketten bahsediyordu.

"İşte bu. Onlar satıyorsa, neden ben de satayım ki?"

En sonunda etiket konusunda anlaşmışlardı. Üzerinde zaten fiyat etiketi olan ürünler ebirdaha etiket yapıştırmayacaklardı.

Büyükbabası en sonunda bunun sadece para israfı değil, zaman israfı da olduğunu kabul etmişti.

Bu Kate için küçük ama önemli bir zaferdi. Bu büyükbabasının tamamen sabit fikirli bir adam olmadığını kanıtlıyordu. Bazı konularda onu dinliyordu. Zamanı geldiğinde marketin yenilenmesi ve muhasebe konusundaki fikirlerini de kabul etmeye hazır olabilirdi. Büyükbabasının hayatının kolaylaşmasını sağlayabilirdi. Her şey iyiye gidiyordu.

Ya da en azından M&S'in kapısı açılana ve Rob soğuk bir rüzgâr eşliğinde içeri girene kadar öyle olduğunu düşünüyordu Kate. Müzikçalarda Tom Jones'dan, aslında Otis Redding'e ait olan "Try A Little Tenderness" şarkısı çalıyordu. Buckhorn kavgasının olduğu geceden bu yana Rob'u görmemişti ve o zamandan beri onun hakkında öğrendiklerine rağmen yine de aynaya bakmak ve dudak parlatıcısını sürmek istemişti.

Kate portakal ve greyfurtların olduğu sandıkların ardında duruyordu ve ikinci koridorun başında duran Rob tam da içinden geçtiği gibi ona bakıyordu. Aynı gözlerinin renginde koyu yeşil, kapşonlu bir sweatshirt giyiyordu. Çenesinde morluk vardı, onun için Worsley kardeşlerle kavga ettiği geceden bir hatıra.

"Nasılsın?" dedi, sesi sanki uzun bir süredir konuşmuyormuş gibi çatallı çıkmıştı.

"İyiyim."

Rob'un dudakları sanki bir şeyler daha söyleyecekmiş gibi aralandı. Ama bunun yerine gözlerini, şeker alan iki çocuğa çevirdi.

Saat öğleden sonra üç buçuktu ve çok fazla iş yoktu. Dükkândaki diğer müşteriler, Adam Taber ve Wally Aberdeen'di ve onlar da aralarında kimin daha güçlü olduğunu tartışıyorlardı, Süperman mi yoksa Wolverine mi? Rob, Adam'ın boynunu tuttu ve çocuğun saçını okşadı.

"Bu yaz yine benimle çalışacak mısın?" diye sordu.

"Evet." Adam bir kahkaha attı ve Rob'un elinden kurtulmaya çalıştı. "Wally de çalışabilir mi?"

Rob düşünüyormuş gibi yaptığı sırada, Kate onun sweatshirtüne baktı. Ön tarafında ve kollarında markanın adı olan Rossignol yazıyordu, altında da rengi solmuş bir kot pantolon vardı. Dikiş yerleri iyice eskimişti ve dizleri de aşınmıştı. "Eğer onun bu işin üstesinden gelebileceğini düşünüyorsan," dedi.

"Yapabilirim," dedi Walley.

"Güzel, gelecek ay siz ikinize vereceğim bir iş olabilir." Rob, büyükbabasının sigara raflarını doldurmakla meşgul olduğu ön taraftaki tezgaha doğru gelmeden üçü aralarında erkeklere özgü bir selamlaşma hareketi yaptılar.

"Annen nasıl?" diye sordu Stanley.

"Çok iyi. Az önce onun evindeydim, birkaç eski gül ağacının toprağını yeniliyordum."

"Selamımı söyle."

"Söylerim." Rob kalçasını tezgâha dayadı ve bir ayağını diğer ayağının üstüne attı. "Biraz keten tohumu alabilir miyim?" diye sordu.

Keten tohumu mu? Kate birkaç portakalı daha yerleştirdikten sonra ilgisini birden elmalara çevirmiş gibi yaptı ama aslında meyveleri düşünmüyordu. Rob'u düşünüyor ve geçmişi hakkında çok düşünüyor mu diye merak ediyordu. Hokey oynamayı özlüyor mu ya da Stephanie Andrews hapisten çıkacak diye endişeleniyor mu diye düşünüyordu. Onun yerinde olsa kesinlikle bunun için endişelenirdi. Aldatmayla ilgili dersini aldı mı, çocuğu kız mı erkek mi diye merak ediyordu.

Boş portakal sandığını aldı ve arka taraftaki odaya doğru yöneldi. Geçerken gözünün ucuyla Rob'a baktı. Çenesindeki morluğa ve dudaklarını çevreleyen bıyığına.

"Ve bir de kuru üzüme ihtiyacım var," dedi Stanley'ye ve Kate arka odaya girip gözden kaybolana dek bakışları onu takip etti.

Yola açılan kapı Kate'in sol tarafındaydı ve genç kadın dışarı çıkmadan önce birkaç kutu daha aldı. Rob'un, dedikoduyu kendisinin başlatmadığına dair söylediklerine inanıp inanmadığını da merak ediyordu. Bu konudaki fikrini söylememişti. Kate, onun olası ereksiyon probleminden bahsettiği zaman bu konudaki konuşmaları da sona ermişti.

Kutuları çöpe attı ve kapağını kapadı. Aslında espri yapıyordu ama bu konuda öyle kötü tepki vermişti ki, Kate bilmediği bir konuda damarına

basıp basmadığını merak ediyordu. Tanıştıkları ilk geceden bu yana kendisine onun iktidarsız olduğunu söyleyip duruyordu ama dürüst olmak gerekirse böyle bir şeye inandığı yoktu.

Kate arka odaya geri dönüp kapıyı ardından kapattığı sırada büyükbabasının kahkahasını işitti. Eğer Rob'un aşağı tarafta bir sorunu varsa, bu konuda espri yaptığı için kendini gerçekten de kötü hissedecekti. Aslında genelde bu kadar kaba bir insan değildi. Bazen duygusuzca davranabiliyordu ama amacı asla bilerek insanları kırmak olmazdı.

Bir dakika. Büyükbabasının parlak kıyma makinesinin yanından geçerken durdu. Rob için kötü mü hissetmişti? Bu nasıl olmuştu?

Sırtını çalışma masasına dayadı ve elini alına koydu. Rob için üzölmek istemiyordu. Onun için üzölmek ondan hoşlanmaya kadar gidebilirdi. Ondan hoşlamak ise onu direk olarak küçük düşmeye ve reddedilmeye götürecekti. Onu kullanan ve ona kötü davranan erkeklerden kaçınması gerekiyordu.

Rob, kötü çocuk kelimesinin sözlükteki karşılığıydı.

"Katie," dedi büyükbabası arka odaya girerken. "Götürmen gereken bir sipariş var."

"Kime?"

"Hazel Avery. O da birkaç gün önce senin yakalandığın gibi gribe yakalanmış."

"Neden Crum Eczanesi'ni aramamış? Onlar da eve servis yapıyorlar." Büyükbabası cevap vermeden elini kaldırdı. "Boş ver. Neden olduğunu biliyorum. Çünkü sen Fred Crum'dan daha yakışıklısın."

Stanley'nin yanakları kızardı ve içinde bir şişe Nyquil ve bir kutu Theraflu olan torbayı ona uzattı. "Teşekkürler," dedi.

"Rob hâlâ ön tarafta mı?"

"Çıktı ama sanırım otoparkta. Acele edersen onu yakalayabilirsin."

Kate kollarını paltosunun içine soktu ve çantasını aldı. Buckhorn'daki kavganın olduğu gecedan bu yana, büyükbabası sanki onu Rob'a doğru daha çok itmeye çalışır gibiydi.

"Onu başka zaman yakalarım." Çantasını omzuna taktı ve saçını paltosunun içinden çıkardı. "Hemen dönerim," dedi torbayı büyükbabasının elinden alırken. En azından hemen dönebilmeyi umut ediyordu. En son sefer Tamarack'taki Fernvoodslar'a siparişlerini götürdüğünde onu içeri davet etmişler ve fotoğraf albümünü açıp ona torunlarının yüzden fazla fotoğrafını göstermişlerdi. Ona kek vermeye çalışmış, kızları Paris ve onun eşi Myron -profesyonel güreş dünyasında Ezici Myron olarak tanınan- hakkındaki hikâyeleri dinlemek zorunda bırakmışlardı. Görünüşe göre Myron son alametifarikasıyla Meksika'da ismini duyurmaya başlamıştı: Girdap.

Kate M&S'ten çıkıp parlak öğlen güneşinin altında yürürken, Fernwoodslar'ın damadı hakkında gereğinden fazla bilgi sahibi olduğunu düşünmüştü. Kaldırımından indi ve Honda CRV'sine doğru ilerlerken otoparkın karşı tarafına baktı. Rob Sutter, spor malzemeleri dükkanının önünde duruyordu ve üzerinde hâlâ aynı, koyu yeşil sweatshirtle kot pantolon vardı. Tek fark şimdi mavi camlı, siyah güneş gözlüklerini takıyor olmasıydı.

Bunun üzerine çok fazla düşünmeden yolunu değiştirdi ve ona doğru ilerlemeye başladı. Evet, Rob "kötü ilişkilerin" başkanıydı ama Buckhorn Barı'nda ona yardım etmek için öne çıkan tek adam da oydu. Kendisine ne kadar minnet duyduğunu bilip bilmediğinden emin değildi.

Ona yaklaşırken, Rob'un bir kolunun altına bir balta yerleştirdiğini ve bir çift kahverengi deri iş eldiveni aldığını gördü. Sonra gözlerinin önünde Rob döndü ve baltayı, ön kapının yanında yetişmeye başlayan bir metre boyundaki yeşilliklere doğru salladı. İki darbeden sonra bitkiler ayağının yanına düşmüştü.

"Merhaba," diye seslendi Kate kaldırıma çıktığı sırada.

Omzunun üzerinden arkasına baktı ve onu görünce doğruldu.

"Ne oldu? Acil kamp ateşine mi ihtiyacın var?" diye sordu ölü ağacın önüne geldiğinde.

"Biraz geride dur," dedi Rob ve baltayı diğer ağaca doğru salladı, o da ikizinin yanına düştü.

"Bu şeylerden hep nefret etmişimdir," dedi Kate'e doğru dönerken. Baltayı kaldırdı ve baltanın sapı eldivenin içinde kayıp demir başına geldiği zaman durdu. "Idaho Savvtooths'ta bir spor malzemeleri dükkânına değil de, daha çok Four Seasons denen lüks otellere aitmiş gibi duruyorlar."

"Onların yerine başka bir şey diyecek misin?"

"şu uzun otlardan almayı düşünüyordum." Eldivenlerinden birinin parmak ucunu ısırarak çıkardı.

"Tüykamışı falan mı?"

Eldiveni svveatshirtünün ön cebine sokuşturdu. "Evet, muhtemelen. Kendi bahçemde de onlardan var ve baya hoşuma gidiyor." Güneş gözlüğünü çıkardı ve onu da cebine koydu. Güneş parlıyordu ve ona bakan yeşil gözlerinin etrafındaki çizgiler iyice ortaya çıkmıştı. Botunun tekinin ökçesiyle yerdeki ağaçlardan birine vurdu. "Bunların ölmesi gerekiyordu."

"Silah satmıyor olman sanırım iyi bir şey."

Rob gülümsedi ve korkutucu bir sebep yüzünden midesinde hafif bir karıncalanmanın başladığını hissetti. Kate bakışlarını onun dudaklarından çekti ve ayağının dibindeki yıkıma çevirdi.

"Hayır," dedi. "Silah yok."

Neden silah satmadığını kesinlikle anlayabiliyordu. "Vay, burada yaşamana nasıl izin veriyorlar anlamıyorum."

"Silah karşıtı birisi değilim. Sadece onlara ihtiyacım yok."

Kate yukarıdaki çizgili tenteye baktı. "Ne zaman açıyorsun?"

"Nisanın birinde, yani gelecek hafta."

Rob başka bir şey söylemeyince aralarında tuhaf bir sessizlik oluştu. Acaba kendini bir aptal yerine koyduğu geceyi hatırlıyor mu diye düşünmeden edemiyordu Kate. Ya da onu Buckhorn'dan kurtardığı geceyi. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve Ada'nın ilaçlarının olduğu torba kalçasına çarptı.

"Çenen nasıl?" diye sordu yüzünün yan tarafına doğru bakarken. "Acıyor mu?"

"Hayır."

"Güzel. Sanırım beni savunmak için öne çıkmasaydın şu an hâlâ Buckhorn'da bilardo oynuyor olacaktım."

"Worsley kardeşler gerizekalılar."

"Onlara fındık beyinli dediğini sanıyordum."

Kıkırdadı. "Evet, öyleler."

"Şey, bana yardım ettiğin için tekrar teşekkür ederim."

"Bahsini bile açma." Baltanın sapını hafifçe bacağına vurmaya başladı, sanki ondan kurtulmak için sabırsızlanıyormuş gibi.

Kate geriye doğru bir adım attı. "Görüşürüz."

Rob eğildi ve yeşilliklerden birinin gövdesini aldı.

"Evet."

Kate içinde karıncalanmalar hissediyorken, onun bir şey hissetmediği açıktı. Bu çok utandırıcıydı. Kate döndü ve arabasını çalıştırdı. Gerçi Rob'un ilgisiz olması yeni bir şey değildi. Hem zaten Kate kasabaya erkeklerle çıkmak için gelmemişti -özellikle de Rob gibi erkeklerle. Buraya büyükbabasına yardım etmek için gelmişti.

Ertesi cuma büyükbabasına, hayatını değiştiren bir yardımda bulunmuştu.

İstemeyerek büyükbabasına hastalığını bulaştırmıştı ve bu yüzden yaşlı adamın evde kalıp yataktan çıkmaması gerekiyordu. Kate iş için evden çıkmadan önce Grace Sutter'a onu kliniğe getireceğini söylemişti. Grace bunun gerekli olduğuna inanmıyordu ama öğle yemeği arasında ve kliniği kapattıktan sonra gelip ona bakacağına söz vermişti.

Kate o sabah M&S'e gittiğinde yaptığı ilk şey Tom Jones'u CD çalardan çıkarıp yerine Alicia Keys koymak olmuştu. Daha sonra da

Sarah McLachlan ve Dido CDlerini koymuştu. Bu kesinlikle onun günüydü.

O   leden sonra saat birde, Boise'deki gurme yemek toptancısını çağırdı ve zeytin, jalapeno biberi ve ince krakerlerden sipariş etti. Ufak şeylerle başlamanın iyi olduğunu düşünüyordu ve eğer bu ürünler satılırsa, büyükbabasının, onun diğer fikirleri üzerine de düşünmesi gerekecekti.

Saat beşte Aberdeen ikizleri çalışmaya geldiler ve Kate kasayı kontrol etti. Parayı saydı, miktarı büyükbabasının defterine yazdı ve gelecek sabaha kadar kalmak üzere parayı kasaya koydu. Altıda tam çıkmak üzereyken telefon çaldı. B y kbabasıydı, yapmasını istediği iki şey vardı. "Kitapları al," bunu zaten çoktan yapmıştı ve eve dönerken götürmesini istediği bir sipariş vardı.

 ks r klerinin arasında, "D n Rob'un özel istekleri gelmişti," dedi. "Onları götürsen iyi olur."

Kate bej rengine, belinden üç tane iri kop ayla bağlı olan bluzuna baktı ve sol g  s n n üzerindeki tozu sildi.

"Onu ararım böylece yarın gelip alabilir." Rob'u görmek istemiyordu. Uzun ve yorucu bir gün olmuştu, tek yapmak istediği eve gitmek ve siyah pantolonuyla deri botlarını bir an önce çıkarmaktı. "Gelen şey her neyse, bu gece ihtiyacı olmadığına eminim."

"Katie," dedi büyükbabası i  geçirerek. "M&S'in bunca yıldır ayakta durmasının sebebi müşterilerimizin bize olan ba lılı ı."

Bunu daha önce yüz kere duymuştu bu yüzden hemen eline bir kalem aldı. "Adresi ver."

Beş dakika sonra Fish Hook Gölü'niin sol tarafında arabayla ilerliyordu. Güneş keskin, granit zirvelerin ardında batmak üzereydi. Manzaranın ve soğuk mavi-yeşil gölün üstüne doğru keskin ve sivri uçlu gölgeler düşmesine sebep oluyordu. Kate vitesinin ardında duran yol tarafına baktı ve kırık Ç'lerin olduğu yerden sola doğru döndü. Evin çatısını zar zor Sürebiliyordu ama hareket sensörlü giriş yolunun ışıkları hemen banmaya başlamıştı, bu yüzden doğru yolda olduğunu düşündü. Daha sonra ev, önünde yükselmeye başladı, batan güneşin gri karanlığında kocaman ve heybetli görünüyordu.

Ev göl kayalarından ve kütüklerden yapılmıştı. Devasa pencerelerin üzerine karlı, yüksek çam ağaçlarının ve çalılıkların gölgesi vuruyordu. "Vay be," diye fısıldadı. Bir evden çok otele benziyordu. Honda marka arabasını dört arabalık garajın önüne çekti ve yolcu koltuğundan Rob'un poşetini aldı. Onun nerede yaşadığını hiç düşünmemişti ama düşünmüş olsa bile kesinlikle aklına böyle bir yer gelmezdi.

Evin önünde yazan numaraya baktı ve büyükbabasının verdiği adrese bakarak kontrol etti. Profesyonel hokey, Rob'a baya kazanç sağlamış olmalıydı.

Arabadan indi ve deri çantasını omzuna attı. Geniş verandayı geçip kapıya doğru ilerlerken çizmelerinin topuklarının çıkardığı ses betonun üstüne çarptıkça yankılanıyordu.

Alışveriş torbasını taşıdığı kolunu kaldırdı ve kapıyı çaldı. Başının yukarısındaki ışık yanmıyordu, gerçi evde tek bir ışık bile görünmüyordu. Birkaç dakika sonra, Kate poşeti kapının önüne koydu ve çantasını açtı. Bir parça kağıt aradı ve en sonunda eski bir alışveriş listesi, bir banka

dekontu ve nane kokan bir sakız paketi buldu. Sakız paketini ve kalemi alıp yazabilmek için kapıya dayadı.

Notun yarısına gelmişti ki, yukarıdaki ışık yandı ve kapının bir tarafı sonuna kadar açıldı. Kate sendeledi az kalsın Rob'un göğsüne düşecekti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Rob.

Kate düşmemek için diğer kapının kolunu tuttu.

"Siparişlerini getirmiştım," Rob'un çıplak ayaklarına, eski kot pantolonuna ve eskimiş tişörtüne baktı. Maviydi ve iyice yamulmuştu.

"Bunu yapmana hiç gerek yoktu."

Boynunun etrafında beyaz bir havlu vardı, havlunun bir tarafını ıslak saçını kurulamak için kaldırdı. Tişörtünün genişlemiş kollarının içinden sert kaslarını ve koltukaltına yuva yapmış koyu tüyleri görmek mümkündü. Yılan dövmesi kalın pazılarının etrafını sarmıştı. Sanki Kate'in midesine doğru sıcak ve lezzetli bir şeyler kayıp gidiyordu.

"Büyükbabam dedi ki..." Kaşlarını çattı ve poşeti uzattı. "Neyse, boş ver."

Rob poşeti almadan döndü ve evin içine yürüdü. Yukarıdan geyik boynuzlarıyla yapılmış bir avize sarkıyordu ve avizenin kristal prizmaları, geniş omuzlarından kot pantolonun arkasına kadar gelen bir ışık saçıyordu. Omzunun üstünden arkaya baktı. "İçeri gel ve kapıyı kapa."

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Burada yalnız mı yaşıyorsun?"

Rob havluyu deri koltuğunun arkasına fırlattı ve saçını parmaklarıyla taramaya başladı. Eğer oradan geçip, pencereden Kate'in merdivenlerin başında durduğunu görmeseydi, kapıda olduğunu fark etmeyecekti.

Kate mükemmel odanın içinde yürürken onun yanından geçti ve alışveriş poşetini sehpanın üstüne bıraktı. "Vay, gölü hiç bu taraftan görmemiştim," dedi tavandan yere uzanan pencerelerden dışarı bakarken.

Rob gölün etrafındaki karlı yola baktı. Yazları, çam ağaçlarının gölgesi gölün üzerine vurunca göl zümrüt yeşili bir renge bürünürdü. Bu

gece yarım ay Sawtooths'un yamuk dişlerinin üstünden yükseliyor, dağların ve gölün rengini açık griye çeviriyordu.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu ve bakışlarını ilk önce Kate'in paltosunun arkasına, pantolonuna ve sonra da dominant çizmelerine çevirdi. Daha önce annesi dışında hiçbir dişi bu eve gelmemişti. Kate'in burada olması bile biraz şaşırtıcıydı -sanki en sevdiğiniz porno filminin yıldızı ekrandan çıkmış ve oturma odanıza gelmiş gibi. Onu o kadar çok düşünüyordu ki bu artık utanç verici olmaya başlamıştı. Sanki otuz altı değil de, on altı yaşında gibiydi.

pr

"Harika." Önüne düşen saçını kulağının arkasına itti. "Gençken Gospel'e geldiğimde, büyükannem beni halk plajına götürürdü." Kasabaya doğru olan, sağ tarafı işaret etti. Öne eğildi ve avucunu cama dayadı, uzun parmaklarını açtı ve bastırdı. Kısa, parlak tırnakları tavana doğru duruyordu. "Buradan marinayı görebiliyorum." Elini çekti ve ona baktı. "Ah. Pardon." Kaşlarını çattı ve ona döndü. "Temiz pencerene el izimi bıraktım."

"Sorun değil. Mabel gelecek hafta temizliğe geldiğinde ona yapacak iş çıkar." Kollarını göğsünde kavuşturdu ve ağırlığını bir ayağına verdi. Bakışları, onun boynuna düşmüş pürüzsüz kızıl saçlarına kaydı. Teninin omzuyla boynu arasında kalan bölümün görüldüğü kadar yumuşak olduğunu biliyordu.

"Evin çok güzel, Rob," dedi Kate ve Rob'un hatırladığı kadarıyla genç kadın ilk defa ona ismiyle sesleniyordu.

Elbette, onun ismini söylediğini hayal etmişti. Ama büyük ihtimalle hayalinde ismini onun yüzüne çarpacak bir pozisyonda söylüyordu. Onu eve davet etmek kötü bir fikirdi. Çok kötü. Ona kapıyı göstermeliydi. Ama bunun yerine kendini, "Evin geri kalanını görmek ister misin?" derken buldu.

"Elbette."

Artık çok geçti. "İstiyorsan paltonu burada bırakabilirsin." Ona yardım etmeyi önermemişti. Geçen seferden sonra bu konuda dersini almıştı.

Paltosunu çıkardı ve alışveriş poşetinin yanına bıraktı. Ona doğru yürüdü ve Rob'un bakışları onun göğüslerini sararak geçen ve kopçalarla tutulmuş bluzüne takıldı. Siyah deri kopçalar. Şu açması çok zor olmayanlardan. Kopçaları düşünme.

Rob döndü ve Kate de onu merdivenlerden yukarı doğru takip etti. İlk girdikleri oda ağırlıklarla egzersiz araçlarıyla doluydu. Aynalarla dolu bir duvarın önünde de bir koşu bandı vardı.

"Gerçekten de bunları kullanıyor musun?" Kate kollarını sıvadı ve bileklerinin içindeki zarif mavi damarları ortaya çıktı.

"Neredeyse her gün." İlk önce boynu şimdi de bilekleri dikkatini çekmişti. Kendini bir vampir gibi hissediyordu.

"Bir keresinde bir spor kulübüne üye olmuştum." Odanın içinde yürüdü ve elini ağırlıkların üzerinde gezdirdi. "Flamingo Caddesi'nin üstündeki Golds. Bir yıllık üyelik ücreti ödedim ama sadece üç ay gittim. Sanırım kendini spora adanmış biri değilim."

"Belki de seni motive edecek birine ihtiyacın vardır." Genç kadının uzun parmaklarının ve ellerinin bir dizi krom dambılın üzerinden kayıp gidişini izledi. Eskiden olsa, onu motive etmeyi teklif ederdi.

"Hayır, benim sorunum bu değil. Arkadaşım Marilyn'le gidiyordum ve o egzersiz aletlerinin kraliçesidir. Beni motive etmeye çalışıyordu." Başını iki yana salladı. "Ama kalçam yanmaya başlarsa hemen yere uzanmam gerekir. İş acıya gelince tam bir korkağım."

Rob onun yanan kalçalardan bahsetmemesini dilerdi ama yine de bir kahkaha attı. "Gel." Kate'i girişe ve büyük odaya bakan koridora çıkardı. "Orası kızımın odası," dedi ve kapalı kapıyı gösterdi.

"Ne kadar sıklıkta gelir?"

"Amelia beni hiç burada ziyaret etmedi. Annesiyle Seattle'da yaşıyor ama ev inşa edildiği zaman onun odasını da yaptırdım."

"Kaç yaşında?"

"İki."

Kapısı olan başka bir odayı daha işaret etti. "Orası banyo, ama henüz kullanıldığını sanmıyorum." Sonra bir oturma alanının yanından geçtiler, burada henüz hiç oturmadığı bir koltuk ve hiç sulamadığı bir bitki vardı.

"Sen hiç evlendin mi?"

"Hayır."

"Hiç evlenmeye yaklaştığın oldu mu?"

"Birkaç kere." Bir kahkaha attı. "Ya da ben öyle olduğunu düşündüm. Ama onlar öyle düşünmüyorlardı."

"Bu bir sorun." Rob'un yatak odasının açık kapısına doğru ilerlediler. Kate'i çıplak hayal ettiği yere. Yatağına bağlı ya da ayışığı

altında dizlerinin üstünde dururken. Onu sürekli çıplak hayal ettiği için kendisini domuz gibi mi hissetmeliydi bilmiyordu. Sonuçta Kate bilmediği için sayılmazdı, hem asla bu konuda bir şey yapmayı planlamamıştı. Omzunu kapıya dayadı ve ellerini Levi's pantolonunun ön ceplerine soktu. Kate'in odasında sessizce hareket etmesini izlerken, acaba yatak odası penceresinden bakan Kate'le, ilk tanıştıkları gece onunla sevişmeyi teklif eden Kate'i birbirinden ayırıp ayıramayacağını düşünüyordu. Bundan şüpheliydi. İkisi zihninde o kadar birleşmişti ki, Kate ona baktığında başka bir şey düşünemiyordu.

"Bu kızın mı?" diye sordu televizyon setinin önünde durup, burası kızının fotoğraflarıyla doluydu.

"Evet, o Amelia."

Daha yakından bakabilmek için eğildi. "Çok tatlı. Sana benziyor."

"Annem de öyle düşünüyor."

Kate bir adım geriledi ve bakışları Rob'un büyük ekran televizyonuna kaydı. "Hockey iyi para kazandırıyor olmalı."

Demek onun hakkında birkaç şey biliyordu. Zaten bu sır değildi. Kasabadaki herkes biliyordu. "Kazandırıyor, evet."

"Hangi takım?"

"Ottawa Senators. New York Rangers, Florida Panthers. Detroit Red Wings. L.A. Kings ve Seattle Chinooks."

Kate ona baktı. "Kulağa baya gezmişsin gibi geliyor."

"Evet." Gerçekten de geçmiş hakkında konuşmak istemiyordu. Cevap vermek istemediği bir sürü soruya yol açacaktı. Düşünmek istemediği birçok anıyı hatırlatacaktı.

Kate Rob'a doğru yürürken çizmeleri halının üstünde garip sesler çıkarıyordu, sonra genç adama bir adım kala durdu. "İyi miydin?"

Bakışları Kate'in dudaklarına kaydı. "Ne düşünüyorsun?"

Sanki onu inceliyormuş gibi başını yana eğdi. "Bence büyük ihtimalle oldukça korkutucuydun."

"Hokey izler misin?"

"Eğer benim üzerime doğru kayarak geliyorsan, yolundan çekilmem gerektiğini bilecek kadar." Dudağını ısırды ve dudağı dişlerinin arasına doğru kaydı. "Ve Worsleyler'in hakkından nasıl geldiğini gördüm."

Rob kıkırdadı. "Aşağıya inelim," dedi, Kate'in dudağını ısırmamak için kendine güçlükle engel olarak.

Kapıları kapalı olan iki oda daha gösterdi. Bir oda balıkçılık aletleriyle doluydu. Diğ er odada da içinde hokey eşyaları olan koliler vardı. Aşağı indiler, yemek odasını geçip mutfağı geldiler. Granit tezgâhın ve  elik gaz ocağının üstünde müsli paketleri vardı. Bu yemeğı âdeta bağımlıydı, yıllardır kendi m slisini yapıyordu. Bal ve bademle m kemm l bir karışım yakalamıştı. Hokey oynadığı zamanlar arkadaşları sürekli bunu yediğı için dalga geçerlerdi ama etrafta kimse yokken hepsi gizlice gelip ondan biraz vermesini isterlerdi.

Kate mutfağın ortasındaki çalışma adasının yanında durdu ve kafasının üstündeki raftan sarkan tencere ve tavalara baktı. Gömme ışıklar onu sıcak bir parıltıyla aydınlatıyor ve kırmızı saçlarının parlamasına sebep oluyordu. "Bütün bu tencere ve tavaları kim kullanıyor?"

"Ben." Yalnız yaşıyordu ve uzun bir zaman önce kendisi için yemek pişirmeyi öğrenmişti. Yollarda geçen bir hayat ve sürekli restoranlarda yemek yemek onu yormuştu. "Burada olduğum zamanlar." Bir parça müsli aldı ve ona doğru ilerledi. "Açsana," dedi parmaklarının dudaklarının önünde tutarken.

Kate sanki onunla tartışacakmış gibi şüpheli görünüyordu. "Ne var içinde?"

"Yulaf, keten tohumu, bal." Ya da belki de sadece biraz gergindi. Onu gerdiğini düşünmek hoşuna gitmişti.

"Bir arının hayatı boyunca sadece bir buçuk çay kaşığı bal ürettiğini biliyor muydun?"

"Bu inanılmaz. Şimdi ağzını aç."

Başını arkaya yatırıp ağzını açarken bakışları onunkilerle buluştu. Parmak uçları dudaklarına dokunmuştu. Sanki Kate bir kuşmuş gibi, karışımı ağzına bıraktı ve geriye doğru bir adım attı.

Kate çiğnedi ve sonra da ağzının kenarını yaladı. "Oldukça güzel."

"İşte ben buna bağımlıyım." Pişirme kağıtlarından birini aldı ve onun yanındaki adanın üstüne oturdu. "İstediğin kadar alabilirsin."

"Bunu kendin yaptığına emin misin?"

"Elbette. Başka kim yapacak ki?"

"Bilmiyorum ama çok da kendi yemeğini yapan bir adama benzemiyorsun."

Onun hakkında ne düşündüğünü sormak dilinin ucuna kadar gelmişti ama bunu çoktan biliyor olması gerekirdi. Onun ^{üf}ak aletini ve iktidarsızlığını örtmek için HUMMER cip kullanan

biri olduğunu düşünüyordu. "Çünkü beni tanıımıyorsun."

"Bu doğru." Başını yana eğdi ve dikkatle ona baktı. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Evet, ama cevap vermeme gerek yok."

"Bu adil görünüyor," dedi ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Burada bu kadar fazla kalmamana rağmen neden bu kadar büyük bir evde oturuyorsun?"

"Marttan eylüle kadar burada kalıyorum. Yani dükkânda olmadığım zamanlar." Bu onun sorusunu cevaplamıyordu. Neden bu kadar büyük bir ev inşa etmişti? Rob kalçasını onun yanındaki tezgâha dayadı.

"Sanırım bunun sebebi yetişkinlik hayatımın büyük bir kısmını havuz, jakuzi ve oyun odalarıyla dolu büyük evlerde geçirmiş olmam. Bu yüzden bu evi inşa ederken de alışık olduğum şeyi yapmak istedim."

"Bir oyun odan da mı var?"

"Evet büyük odanın altında," dedi, Kate elleriyle yemeye devam ederken. "Belki bir ara bilardo oynayabiliriz."

Kate ağzındakini yutarken ellerini sildi. "Belki, ama seni uyarmam lazım, asla bilerek kaybetmem."

"Zaten o zaman ne eğlencesi kalır ki?"

"Geçen gece nasıl oynadığını gördüm. Seni gözüm kapalı ve bir kolum arkama bağlanmış bir hâlde yenebilirim ."

"Boş konuşuyorsun," dedi gülümseyerek. "Denediğini ve kıcımlı tekmelediğini görmek isterim."

"Ah, kıcıma tekme basabilir miyim bilmiyorum. O kadar da kötü değilsin." Bir kahkaha attı. "Ama popona güzel bir şaplak atabilirdim."

Hoşlandığınız kadının tam karşınızda durup şaplak atmaktan bahsetmesini dinlemek gerçekten de katlanılması zor bir şeydi.

Katie bir lokma daha aldı ve yuttu. "İşte bu yüzden kirilgan egoları olan erkeklerle başım belaya giriyor." Ciddi kahverengi gözleriyle ona baktı. "Geçen gece şerifin arabasında sana söylediklerim yüzünden özür dilemek istiyordum."

Rob bir an için düşündü. "Benim daha önce mutlaka tutuklanmış olmam gerektiğiyle ilgili söylediklerin mi?"

"Hayır. Ereksiyon bozukluğu olayı."

"Ahh...şu mesele."

"Espri yapıyordum ama sen pek komik bulmadın ve..." Sustu ve gözlerine baktı. "Bu konuda özür dilerim. Çok duygusuzca davrandım."

Rob birkaç saniye ona baktı ve sonra kaşları yukarı kalktı. "İsa aşkına." Gerçekten de kaldıramadığını düşünüyordu. Ama eğer aşağıya adamın pantolonuna doğru baksaydı, bu konuda yanıldığını anlayacaktı.

"Bazen komik olduğumu düşünüyorum ama değilim. Bazen çenemi kapamam gerekiyor."

Rob onun omuzlarını tuttu ve kadını göğsüne doğru çekti. Nefesini bıraktı ve onun şaşkın bakışlarına gözlerini dikti. Dudaklarını onunkilere yaklaştırdı. Ona bir ders vermek istiyordu. Tamamen çalışan bir adam olduğunu göstermek istiyordu. Bunu yavaş bir şekilde yapmaya çalışıyordu. Neyse ki Tanrı'nın yardımıyla yavaş olabildi ama o kadar uzun zaman olmuştu ki... Dudakları onunkilere dokunduğu an kendini

kaybetti. Kibritin tanzine değdiği an gibi, Kate için içinde yanan arzu alevi bütün Edenini sarmıştı.

Kate'in i çekişinden faydalanan Rob dilini onun sıcak, ıslak ağzına soktu. Omurgasından aşağıya doğru bir titreme indi ve kasları titredi. Rob onunla bütünleşmek, onu bir ısırıkta yemek isterken, Kate onun kollarının arasında hiç kıpırdamadan duruyordu, ne karşı çıkıyordu ne de ona katılıyordu. Rob'un onu bırakması gerekiyordu ama tam duracağı sırada Kate'in dili onunkine değdi ve artık onu durduracak hiçbir şey kalmamıştı.

Kate'in ıslak, sıcak dudakları öyle tatlıydı ki. Bal gibi, seks gibi, hayatında eksik olan her şey gibi. Kate'in elleri onun omuzlarına doğru ilerledi ve parmakları ince pamuklu gömleğinin sardığı kaslarını sıktı. Kate iek ve sıcak bir kadın gibi, Rob'un şimdiye kadar reddettiği her şey gibi kokuyordu. Bütün kokuyu içine çekti. Genç kadının dudaklarının tadı ve ellerinin sıcak dokunuşu. Teninin kokusu. Teninde hızla ilerleyen arzu sırtına, bacaklarının arasına doğru yürüyor, hayalarını sıkıyor ve onu âdeta diri diri yakıyordu. Ve bunu istiyordu. Bunu tekrar hissetmek istiyordu. Hepsini. Uzun zamandan sonra ilk defa bu isteğini kontrol etmeye ya da uzaklaştırmaya çalışmıyordu. İçindeki bütün ihtirası serbest bırakmıştı. Parmaklarını genç kadının saçlarına geçirdi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Kate'in bluznn kopalarını açma isteğini zar zor dizginlemeye ve büyük göğüslerini avuçlarının arasına alma arzusunu bastırmaya çalışırken elleri titriyordu.

Kate'in kaygan dili onunkiyle birleştiği zaman kadının baş parmağının altındaki nabzının atışını hissedebiliyordu. Rob onun pcklerini

beslerken dudakları açılıp kapanıyordu. Ellерinin arasında tuttuğu kadın da en az onun kadar tahrik olmuştu.

Ama durması gerekiyordu. Kate'i, onun bir psikopata dönüşüp dönüşmeyeceğini bilecek kadar iyi tanı mıyordu. Deli olduğunu düşünmüyordu ama bu riske değmezdi. Hiçbir kadın değmezdi. Onu bırakmadan önce yapması gereken tek bir şey vardı.

Genç kadının elini omzundan aldı ve göğsünden aşağı doğru kayd ırdı. Elinin sıcak dokunuşu Rob'un tişörtünün altındaki tenini ısıtıyordu. Elini sertçe kadının sırtına bast ırmıştı. Kadının eli onun sert kaslarının arasında âdeta dümdüz olmuştu. Daha sonra Kate'in elini daha da aşağıya kayd ırdı. Yavaşça karnına doğru indirdi. Bu tam bir işkenceydi. Acısını çektiği bu yavaş işkence o kadar tatlıydı ki. Kadının elini sert karnından daha da aşağıya pantolonuna doğru kayd ırdı.

Rob hafifçe inledi ve onun yüzüne bakabilmek için başını hafifçe geri çekti. Bakışları onunkilere kilitlenmişti. Genç kadının elini alıp ereksiyon olmuş aletinin üstüne bastırırken kahverengi gözlerini izliyordu.

Düşmemek için dizlerini kilitlemişti. Çok sertti, hayaları sızlıyordu.

"Sanırım bu bütün sorularını cevaplamıştır," dedi ihtiras içinde kaybolmuş kalın sesiyle.

Kate dudaklarını yaladı. "Ne?"

"Kaldırabiliyorum." Sonra uzun süredir yapmadığı çok zor bir şey yaptı. Vücudu Kate'i yere serip onunla ilkel bir adam gibi sevişmek isterken, elini bıraktı ve geri çekildi. "Bilmek istediğin başka bir şey var mı?"

Kate başını iki yana salladı, kendine gelmeye başlamıştı. "Hayır. Ben... Ben..." Yanakları parlak kırmızı rengini aldı, parmaklarını sanki uyuştüğunu hissettiğı alt dudağına bastırdı. "Gitsem...iyi olur." Diğer odaya yöneldi. Sonra döndü ve mutfak tarafından çıktı. Yürürken çizmelerinin çıkardığı sesle, sert tahtadan yapılmış zeminde hızlı hızlı ilerlediğı duyuluyordu.

Öfke, hüsrân ve pişmanlık... Bu duyguların her biri Rob'u farklı yönlerle doğru çekmekteydi. Biri Kate'in bunu hak ettiğini söylüyordu. Bir diğeri onunla sevişmesini, öbürü de tam anlamıyla aşağılık bir herif gibi davrandığını ve onun arkasından gidip özür dilemesi gerektiğini söylüyordu. Kapının kapandığını duydu ve gözlerini yumup avucunu ereksiyon olmuş aletine bastırdı.

Kahretsin.

Kate'in arabasından gelen motor sesi evin içinden duyuluyordu, Kate tam bahçesinden çıktığı sırada Rob da mutfak Penceresinden ona bakıyordu. Güvenlik ışıkları arabasının ^{ar}kasındaki yolda yanıp sönüyordu. Öyle tahrik olmuştu ki patlayacağını düşünüyordu. Ya da yumruklarıyla bir şeyleri parçalayabileceğini hissediyordu. Hayatında bundan fazlası olmalıydı. Bu büyük evde tek başına yaşamaktan, kızıl saçlı ve derin kahverengi gözleri olan bir kadını düşünüp onun hakkında hayaller kurmaktan daha fazlası olmalıydı. Bu yaşanacak bir hayat değildi.

Derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. Otuz altı yaşındaydı. Daha fazlasını istiyordu.

Telefon çaldı, derin bir nefes aldı. Arayan bir Seattle numarasıydı.
Dördüncü alışta telsiz telefonu eline alıp açtı.

"Merhaba Louisa," dedi mutfaktan çıkarken.

"Bu akşam bizi arayacağını sanıyordum."

"Daha erken." Evin içinde yürürken ayağının altındaki tahtanın soğukluğunu hissedebiliyordu. Taş şöminenin yanından geçti ve göle bakan büyük pencerenin yanına geldi. "Amelia nerede?"

"Burada, yanımda."

"Versene." Bir sessizlik oldu ve sonra iki yaşındaki kızı telefonu aldı.

"Merhaba," dedi Rob'un göğsünü sıkıştıran o ince sesiyle. Kızı hayatında en çok istediğı şeylerden biriydi.

"Merhaba bebeğim. Ne yapıyorsun?"

"Wiggles."

"Wiggles çizgi filmini mi izliyorsun?"

Küçük kız bir süre sustu, sadece nefes alış veriş duyuluyordu. "Evet."

"Akşam yemeğini yedin mi?"

"Evet."

"Ne yedin?"

"Erişte."

Gülümsedi. Erişte küçük kızının en sevdiği yemektir ve bu onun, o gece spagettiden tavuk çorbasına kadar her şeyi yemiş olabileceğı anlamına geliyordu. Tanrı biliyor ya, onu özlüyordu ve böyle zamanlarda kısa bir an için de olsa dükkanı satıp Seattle'a taşınmayı düşünüyordu. Ama en nihayetinde bunu yapamayacağını biliyordu. Artık oraya ait değildi. "Seni seviyorum."

"Seni seviyorum," diye tekrarladı o da.

Telefonu tekrar Louisa aldı. "Hâlâ Paskalya için Seattle'a gelmeyi planlıyor musun?" diye sordu.

"Paskalya'dan önceki çarşamba geleceğim ama cumartesi günü buraya geri dönmüş olmam gerek."

"Neden?" Amelia'nın sepeti için alışveriş yapar ve Paskalya sabahı ona veririz diye planlamıştım. Tatili bir aile gibi beraber geçirebiliriz diye düşünmüştüm."

İşte oradaydı. İlk denemeyi yapmıştı. Onu sarmak için o kadar uzaktan bile elini uzatıyordu. Her zaman olduğu gibi onu içine çekmeye çalışıyordu. Tekrar bir arada olmak istiyordu. Ama Rob bunu istediğinden hâlâ emin değildi. Seattle'da yaşayamazdı. Ve Louisa da Gospel'de yaşamak istemiyordu. Hem istese bile Rob, Louisa'yı hayatına daha "fazla" dahil etmek konusunda ne kadar istekli olduğundan emin değildi.

"O cumartesi burada yapmam gereken işler var ve dönüp sonra hemen tekrar Seattle'a gelmek hiç de mantıklı gelmiyor." Paskalya'dan önceki cumartesi kasabada bir tören olacaktı ve •kokulun geçit töreni arabasını, HUMMER cipiyle çekeceğine söz vermişti. "Amelia'nın, Paskalya'dan üç gün önce, tam paskalya'da ya da Paskalya'dan üç gün sonra orada olmamı umursadığını sanmıyorum. Onun için hepsi aynı."

Uzun bir sessizlik oldu ve sonra Louisa, "Ah. Pekâlâ, sorun yok sanırım." Bu kesinlikle sorun var anlamına geliyordu. "Bu sefer kaç gün kalacağını söyledin?"

"Üç gün."

Uzun bir sessizlik daha. "Kısa bir yolculuk."

Rob göle ve Gospel'in ışıklarına baktı. "Paskalya'dan sonraki ilk pazartesi balıkçılık dersleri vermeye başlıyorum," diye açıkladı, onun bunu anlamayacağını biliyordu. "Ama hafta sonu yine geleceğim."

"Belki bu sefer burada, bizimle kalabilirsin."

Rob alnını pencereye dayadı ve gözlerini yumdu. Öyle kolay olurdu ki. Teklifini kabul etmek öyle kolay olurdu ki. Onu tanıyordu. Onun zihnini ve bedenini tanıyordu. Onun dokunulmaktan zevk aldığı yerlerini biliyordu ve Louisa da aynı şekilde ona nasıl dokunacağını biliyordu. Louisa, Rob'un telesekreterine iki yüz tane mesaj bırakmayacaktı ve sırf onunla yüzleşmek için elinde bir silahla kilometrelerce yolu kat etmeyecekti, Rob bunlardan emindi.

Çocuğunun annesiydi ve kendini ona vermesi kolay olurdu, sadece bir geceliğine. Ama bunun bir bedeli olacaktı. Bunu ya duygularıyla ya da etinle ödemen gerekirdi, seks asla bedelsiz olmazdı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum, Lou."

"Neden?" diye sordu.

Çünkü sana verebileceğimden daha fazlasını isteyeceksin, diye düşündü. Çünkü aramızda yaşanan seks güzel olsa da geriye kalan her şey kötüydü. Çünkü yalnızlıktan daha kötü şeyler vardı.

"Bunu bu şekilde bırakmak daha iyi." İlişkilerde iyi değildi. Ne onunla ne de bir başkasıyla. Vücudundaki yaralar ona bunu her gün hatırlatıyordu. "Kapatmalıyım," dedi. "Seni paftaya ararım."

"Seni seviyorum Rob."

"Ben de seni," dedi bunun onun söylediği sevgiyle aynı türde olmadığını bilmesine rağmen. Belki de onu asla o şekilde sevmemişti.

Kapama tuşuna bastı ve vücudunu dikleştirdi. Pencerenin üstündeki iz dikkatini çekti ve elini kaldırıp Kate'in el izinin üzerine koydu. Az önce oradan ayrılan kadının aksine el izi soğuktu.

Kate Hamilton her şey olabilirdi ama soğuk olamazdı. Onun hakkındaki her şey sıcaktı. Onu öptükten sonra kadının gözlerindeki bakış, Rob'un öpücüğüne cevap veriş, öfkesi, alev alıyormuş gibi evini terk edip gidişi... Onu bir dahaki görüşünde kendisine o sıcak öfkesiyle bir yumruk atacağından emindi.

Büyük ihtimalle bunu haketmişti. Ondan özür dilemeliydi. Ama maalesef üzgün değildi.

Kate arabasını büyükbabasının garajına park etti ve motoru durdurdu. Garaj kapısı gıcırdayarak kapandı. Büyükbabasının Çalışma tezgâhının üstünde duran kutulara uzun uzun baktı.

Rob Sutter onu öpmüştü ve o hâlâ şoktaydı.

Elleri direksiyondan yavaş yavaş kucağına düştü, öpücük hafif kalırdı. Onu âdeta tüketmişti. Direncini kontrol^atına almıştı.

Parmaklarını hâlâ Rob'un sakalı sürtündüğü için acıyan dudaklarına götürdü. Otuz dört yaşındaydı ve şimdiye kadar hiç böyle öpülmediğinden emindi. Bir an yemek yiyip konuşurken bir sonraki an adamın dudakları onunkilerin üzerine kapanmıştı. Bir an nefes aldığı hava oldukça normal görünürken, bir an sonra tutku, ihtiyaç ve ihtirasla ağırlaşmıştı. Onu sıcak dalgaların arasında bırakmış, o da Rob'a tutunmaktan başka çare bulamamıştı.

Büyük omuzlarına tutunmuştu ve Rob, onun elini alıp göğsüne bastırduğunda, adamın sert kasları ve düz karnından başka bir şey düşünemez olmuştu. Beynini öyle bir karıştırmış ve iradesini öyle bir emmişti ki, hayır diyememişti. Sonra da elini ereksiyon olmuş aletine bastırmıştı. Şok olmuştu. Çok fazla tanımadığı bu adamın böyle bir şey yapması onu sinirlendirmişti. Şimdi büyükbabasının garajında oturmuştu ve öfkeliydi ama o sıra aklından geçen tek düşünce, sanırım kaldırabiliyor, olmuştu. Ve sonra şöyle devam etmişti, kocaman olmuş.

Kate anahtarlarını aldı ve çantasına uzandı. O erimiş hâlde Rob'u öperken, Rob'un yapmaya çalıştığı tek bir şey vardı. Kesinlikle kaldırabiliyordu ve bunu kanıtlamak istiyordu. Onun başı dönerken ve beyni âdeta ölmüşken de sıra, Rob'un kanıtlamak istediği şeye gelmişti. Rob'u görmek bile istemiyordu artık. Kendini sadece öfkeli değil, reddedilmiş de hissediyordu. Yeniden bu hissi yaşatmıştı ona Rob. Yeniden... İlk seferinde dersini yeterince alamamıştı Kate.

Kate garajdan çıktı ve bahçeden geçerek eve girdi. Lavaboda bir kase ve bir kaşık vardı. Kate çantasını mutfak masasının üstündeki iki boş kutunun yanına bıraktı. Oturma odasına doğru giderken büyükbabasının odasına göz attı. Yaşlı adam, yıllar önce büyükannesinin çocuk kıyafetlerinden kestiği parçalarla yaptığı rengi solmuş örtünün altında hiç kıpırdamadan yatıyordu. Yatağın yukarısında büyükbabasının 1979'da vurduğu bir antilop kafası duruyordu ve sanki duvarın içinden fırlayıp atlayacakmış gibi görünüyordu. Adamın elleri göğsünün üstünde birleşmişti ve tavana bakıyordu. Ölmüş gibi görünüyordu.

Kate hızla yatağın yanına koştu. "Büyükbaba!"

Adam döndü ve onun dolu dolu olmuş gözlerine baktı. "Rob'a keten tohumunu götürdün mü?"

"Evet." Yatağın başındaki abajurun yanında durdu ve elini hızla çarpan kalbine bastırdı. "Beni ölesiye korkuttun, «.endim nasıl hissediyorsun?"

"Oldukça iyiyim. Grace uğradı."

"Biliyorum, uğrayacağını söylemişti." Kedili saatin yanında duran Nyquil ve aspirini gördü. Her dakika başı, kedi gözünü kırptıyordu.

"Yemek yedin mi?"

"Grace bana çorba yaptı." Adam tekrar gözlerini tavana çevirdi. "Çok güzeldi. Ev yapımı tavuklu erişte çorbası. İyi bir kadını çorbasından anlayabilirsin."

Kate iyi bir kadını anlamak için çorbadan fazlasının gerektiğini düşündü. "Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu paltosunu çıkarırken.

"Evet, benim için yapmanı istediğim bir şey var."

"Nedir?"

"Büyükannenin eşyalarını koymak için sana birkaç koli çıkardım." Göğsüne korkunç bir öksürük doldu ve sonra ekledi. "İstediğin bir şeyler varsa almalısın diye düşündüm."

İşte bu yeni bir şeydi. Ve büyük. Kate buna sebep olanın ne olduğunu merak etti ama fikrini değiştirir diye korktuğundan sormadı. "Peki. Başka bir şey var mı?"

"Işığı söndür."

Kate lambayı kapattı ve mutfağa döndü. Lavabodan kase ve kaşığı alıp bulaşık makinesine yerleştirdi. Makineye deterjan koyarken Grace gibi iyi bir kadının nasıl olup da Rob gibi bir evlat yetiştirdiğini düşündü. Yaşlı hasta bir adama çorba pişiren, böylesine "iyi bir kadın" hiç beklenmeyen anlarda kadınları yakalayıp onları nefessiz bırakıncaya kadar öpen bir evlat yetiştirmişti. Onun gibi öpüşen bir adam, öylesine tahrik olan ve isleri daha ileriye götürmeyen bir adam. Bu hiç de doğal değildi.

Bulaşık makinesini çalıştırdı ve mutfağa şöyle bir göz gezdirdi. Nereden başlayacağını bilmiyordu. Tom Jones eşyalarıyla dolu bir evi ne yapacaktı? Bir kulube kiralayıp ömrünün geri kalanında durması için her şeyi oraya mı depolamalıydı? Bakışları masanın yanındaki rafta duran Tom Jones'lu tabak setine ilişti ve düşünceleri tekrar Rob'un onu öptüğü dakikalara doğru yön değiştirdi. Nasıl bir adam bir kadının elini alıp ereksiyon hâlindeki aletinin üstüne götürürdü ki? Arka kapının orada duran gazete yığınının alıp masanın üstüne koydu. Maalesef bu son sorusunun cevabını bilmiyordu. Kaldırmakla ilgili bir sorunu olmadığını kanıtlamak isteyen bir adam. Beyninin sakin kalmayı başarmış bir kısmı onun bunu neden yaptığına anlam verebiliyordu. Asıl anlam veremediği şey, bir erkeğin böylesine sertleştikten sonra bir kadını yanından uzaklaştırmasıydı. Asla, bu kadar tahrik olmasına rağmen onun dizlerinin üstüne çöküp bir şeyler yapmasını istemeyen bir adamla karşılaşmamıştı.

Sebebi ne olursa olsun fark etmezdi. İşler o noktaya varmadan durdurması gereken kendisi olmalıydı. Geriye çekilen kendisi olmalıydı.

Kontrolü elinde tutmalıydı. Sersemlemiş bir hâlde kalakalmış olan ise Rob olmalıydı.

Kendine, bir noktada onu durdurmuş olması gerektiğini söylüyordu. O eve hiç ayak basmadan çantasını alıp gitmeliydi. İlk başta kendisine böyle söylemişti. Sorun ise hiç ikna edici olamamış olmasıydı.

Kate tabaklardan birini gazete kağıdına sardı ve kolinin içine koydu. Rob Sutter aldatan bir erkekti ve duygusal açıdan alınmaması gereken bir riskti. Nadiren iyi birisi oluyordu, genellikle gerzeğin tekiydi, zaten bu da Kate'in ona duyduğu açıklanamaz çekimi açıklıyordu.

Onu şimdiye kadar iki kere küçük düşürmüştü. İki kere kendi davranışı yüzünden utanmasına sebep olmuştu ve onun reddedişi yüzünden tam iki kere donakalmıştı. İki oldukça büyük bir sayıydı.

Bir üçüncü olamazdı ve olmayacaktı da.

ONUNCU BÖLÜM

Stanley yazdığı şiiri bir kez daha okudu. Yazmak tam üç gününü almıştı, bir kelimenin üstünü çiziyor, yerine başka bir kelime koyup duruyordu ama hâlâ kendini doğru ifade edebildiğinden emin değildi. Şiir iade kelimesiyle bitiyordu ve kabul etmek gerekiyordu ki çok aptalcaydı.

Grace'in şiir sevdiğini biliyordu ve hastayken onunla ilgilenmesine karşılık olarak ona böyle bir şiir yazmak istemişti. Onun iyi bir hemşire olduğunu düşünüyordu ve bunu ona söylemek için yazacağı bir şiiri kullanmak istiyordu ama hemşire kelimesiyle kafiyeli olan güzel bir söz bulamamıştı.

Şiiri yazdığı kağıdı katladı ve bir zarfa koydu. Üşüttüğü için dört gün evde yatmıştı. Grace ise her sabah işten önce ve her akşam işten sonra onu kontrol etmek için gelmişti. Nabzına bakıyor, ciğerlerini dinliyordu. O Rob'dan bahsediyordu, Stanley de Kate'den. Ona her zaman çorba bırakıyordu. İyi bir kadındı.

Zarfın üstüne bir pul yapıştırdı ve ofisinden dışarıya baktı. Kate ön tarafta Frito-Lay'den gelen satış elemanı ile konuşuyordu, adam büyük ihtimalle "Doğal ve Organik" dedikleri şu ürünlerden satmaya çalışıyordu ama Stanley bunun zırvalıktan başka bir şey olmadığını düşünüyordu.

Aceleyle zarfın üstüne Grace'in adresini yazdı ve zarfı gidecek diğer postaların arasına sıkıştırdı. Masasının üstünde bir yığın broşür vardı, çekmecelerden birini açtı ve hepsini içine tikiştirdi. Torununun ondan kasa ve muhasebe sistemini yenilemesini istediğini biliyordu. Bununla ilgilenmiyordu. Yetmiş bir yaşındaydı ve kırk yıldan fazladır uyguladığı çalışma sistemini değiştirmeye niyeti yoktu. Eğer karısı ölmemiş olsaydı, şimdiye emekli

olmuş olacaktı ve emeklilik maaşını da seyahate ya da eğlenceye harcayacaktı, yeni bir muhasebe sistemine değil.

Stanley elini masaya koyup destek alarak ayağa kalktı. İşe geri döndüğünde Kate'in bazı şeyleri değiştirdiğini fark etmişti. Çok büyük şeyler değildi, sadece bazı ürünlerin yerini değiştirmişti. Tezgâhın üstünde duran ilaçların beşinci reyondaki profilaktiklerin altına koyulduğunu anlayamamıştı gerçi. Ve soğutucuda sütün yanında duran yemlerin yerini de değiştirmişti. Nedense onları indirimdeki etlerin yanına koymuştu. Birkaç gurme ürün sipariş ettiğini biliyordu. Bunu çok da umursamamıştı, sonuçta bu onun marketle gerçekten de ilgilendiğini gösteriyordu ama gurme ürünlerin Gospel'de satacağını düşünmüyordu.

Gidecek postaların etrafına lastik bir bant geçirdi ve Orville Tucker posta kamyonuyla geldiğinde hemen verdi. Grace'in şiir hakkında ne düşüneceğini çok merak ediyordu. Ağzına birkaç şeker attı ve kendi kendine bunun çok da önemli olmadığını söyledi. Elinden gelenin en iyisini yapmıştı ama sonuçta Grace çok iyi bir şairdi, o ise sadece bir amatördü.

Günün geri kalanını Grace'in ne düşüneceğini tahmin etmeye çalışarak geçirdi. O gece öyle bir ıstırap çekti ki, posta ofisine gidip şiiri geri alabilmeyi bile hayal etti. Ama posta ofisi kasabada alarm sistemi olan sayılı yerlerden bir tanesiydi. O şiiri Grace'e hiç göndermemiş olmayı diledi. Eğer Grace'den şiir hakkında bir yorum duymazsa şiirden nefret ettiğini anlayacaktı.

Ertesi gün Grace onu aradı ve şiiri çok beğendiğini söyledi. Gururunun okşandığından ve şiirin kalbine hitap ettiğinden bahsetti.

Grace'in bu sözleri Stanley'i hiç beklemediği kadar sevindirmişti. Bu ona, kalbinin kan pompalamaktan daha güzel şeylere de yaradığını hatırlatmıştı ve Grace onu ve Katie'yi ertesi akşam evinde yemeğe davet ettiğinde teklifi hiç düşünmeden ikisi adına kabul etmişti. Ne de olsa Katie, evden dışarı çıkma işini fazlalaştırması konusunda onun başının etini yiyip duruyordu. Bunu umursamayacağını emindi.

"Sen ne yaptın?"

"Grace Sutter'in ikimizi de davet ettiği akşam yemeği teklifini kabul ettim."

"Ne zaman?" Kate'in istediği en son şey Rob Sutter'la aynı yemek masasında oturmak zorunda kalmaktı. Öpüşükleri gecedan beri Rob'u görmemişti. Aslında bir keresinde onu görmüştü. Otoparkın tam karşısında çalışıyordu. Ancak Rob beş gündür markete uğramamıştı. Kate ise onu her gördüğünde göğsünde tuhaf, küçük bir kaynama başlıyordu. Ama bu kesinlikle iyi bir şey değildi.

"Yarım saat önce aradı."

"Demek istediğim bu değildi." Iona Osborn tezgâha yaklaştığı zaman sustu, kadının dört tekerlekli yürütücü tahta zeminin üstünde garip sesler çıkartıyordu.

"Bunlar ne kadar?" diye sordu ve kasanın yanına bir paket Doritos cips koydu.

Kate paketin üzerinde açıkça okunabilen fiyatı işaret etti. "Dört dolar on dokuz sent."

"Önceden üstünde hep fiyat etiketi olurdu."

Kate, Iona'nın mavi gözlerine, tombul gıdığına ve havalanmış gri saçlarına bakıp kendini gülümsemeye zorladı. Bu fiyat etiketi hakkında yorum yapan ilk kişi Iona değildi. Acaba Kate'i deliye çevirmek için düzenledikleri bir komplo muydu bu? Derin bir nefes aldı ve tekrar anlattı. "Üretici tarafından fiyatı açıkça belirtilen ürünlerin bir fiyat etiketine ihtiyacı yok."

"Ben fiyat etiketi olmasını seviyorum."

Kate ellerini havaya kaldırıp tekrar indirdi. "Ama fiyat etiketleri üzerlerinde yazanla aynı oluyordu zaten."

"Ama hep üstlerinde fiyat etiketi olurdu."

Kate ciddi ciddi Iona'nın alnına bir etiket yapıştırmayı düşündüğü sırada büyükbabası araya girdi. "Kalçan nasıl oldu?" diye sordu.

"Biraz daha iyi gibi. Sorduğun için teşekkürler." Iona deri çantasını gürültüyle tezgâhın üstüne bıraktı.

"Şu televizyonda reklamını yaptıkları elektrikli sandelyelerden almayı düşündün mü?" diye sordu Stanley, Doritos'un fiyatını okuturken.

Iona başını iki yana salladı ve çantasını karıştırmaya başladı. "O kadar param yok ve sigorta şirketim de bunu karşılamaz." Sonra çantasından, etrafına lastik bir bant geçirilmesi gerekiyor gibi görünen nakit para ve kuponlarla dolu koca cüzdanını çıkardı. "Hem kafede çalışırken bütün gün o şeyin üstünde oturamam." Bütün kuponlarına baktı ve sonra beş dolarlık banknotları çıkarıp tezgâhın üstüne koydu. "Ama Boise'deki ShopKo marketinde, ihtiyacı olan müşteriler için yaptıkları gibi siz de bir tekerlekli sandalye sağlasanız güzel olurdu."

"Bu kesinlikle düşünülmesi gereken bir konu," dedi Stanley parayı alırken. "Fiyatı ne kadar?"

Kate, Doritos'u poşete koyarken gözlerini dikip büyükbabasına baktı. Ciddi olamazdı.

"Bin beş yüz dolar kadar."

"Çok da pahalı değilmiş."

Ciddiydi. Hayatını kolaylaştıracak muhasebe sistemi için bir kuruş harcamaya yanaşmazken, çocukların üstüne çıkıp marketin içinde yarış yapacakları bir tekerlekli sandalyeye bin beş yüz dolar vermeyi düşünebiliyordu. "Seni anlamıyorum," dedi Iona gider gitmez. "Hayatını kolaylaştırmak için hiçbir şey yapmıyorsun ama ara sıra gelen bir müşteri için tekerlekli sandalye almaktan bahsediyorsun. Bu bana hiç de mantıklı gelmiyor."

"Çünkü sen gençsin ve sabahları yataktan kalktığında kemiklerin ağrımıyor. Bir yerden bir yere giderken zorluk çekmiyorsun. Eğer çekseydin, daha farklı düşünebilirdin."

Bu söyledikleri büyük ihtimalle doğrudu, o yüzden bu konuda konuşmayı kesti. Şimdilik. "Grace'in yemeği ne zaman?"

"Yarın akşam."

Sıra tuzak soruya gelmişti. "Rob da orada olacak mı?" Kate sanki hiç önemsemiyormuş gibi sormuştu. Ama işin doğrusu eğer sorunun cevabı evet ise yemeğe karnında feci bir ağrıya geleceği kesindi.

"Grace bir şey söylemedi. Ona sorabilirim."

"Gerek yok. Sadece merak etmiştim. Önemli değil," dedi tüylü toz bezini alıp konserve sebze ve meyvelerin olduğu koridora doğru

giderken. Eğer Rob orada olacaksa, bunu şimdiden içine sindirmeli ve ondan rahatsız olmuyormuş gibi davranmalıydı. O pck onu hiç de etkilememişti. Tabii içinde ufak sıcak karıncalanmalar hissetmişti ama bunun bir anlamı yoktu. Birçok şey, içinde ufak, sıcak karıncalanmalar oluşmasına sebep olabilirdi. şu an aklına bir örnek gelmiyordu ama istese düşünüp bulabilirdi.

Sipariş ettiği zeytin ve jalapeno kavanozları iki gün önce gelmişti ve onları göz hizasındaki raflara yerleştirmişti. Kimse onun gurme ürünlerinden satın almamıştı ama henüz sadece bir sure olmuştu. Belki de Grace'in yemeğine giderken hediye olarak biraz zeytin gtrmeliydi. Eğer Grace severse insanlara onlardan bahsedebilirdi. Lafın ağızdan ağıza yayılması satış açısından çok önemli bir faktördü.

Grace'in onlara ne pişireceğini, ve evinin oğlununki kadar devasa olup olmadığını merak ediyordu.

Ama ev Rob'un ki kadar büyük değildi.

Kate, Grace Sutter'ın evine girdiği an, burada bir kadının tek başına yaşadığını kim olsa anlardı diye düşündü. Rahat, sıcak ve yumuşak mobilyalar genellikle pastel renklerdeydi ya da beyaz hasırdan yapılmışlardı. Belçika danteli, kristal taşlar ve taze iekler. Büyükbabasının evine hiç benzemiyordu, hele oğlunun evinin tam zıttıydı. Oda rosto ve fırında patates kokusuyla dolmuştu.

Siyah pantolon ve kırmızı kazaktan oluşan bir takım giymiş olan Grace, onları kapıda karşıladı. Kate kot eteği ve uzun kollu Banana Republic marka ipek tişörtü içinde kendini giyinmemiş gibi hissediyordu.

Grace'e zeytinlerden hazırladığı tabağı verdi ve bakışları hemen oturma odasını taradı.

Rob yoktu. Omuzlarının rahatladığını ve sırtındaki gerginliğin kaybolduğunu fark etti. Gerçekten onun burada olup olmamasını önemsemiyor olmayı dilerdi ama nedense gergindi. Ve yine, bu gerginlik iyiye işaret değildi.

"Teşekkürler, Kate," dedi Grace tabağı ondan alırken. "Çok düşüncelisin."

Kate tabağı göstererek anlatmaya başladı "Bunlar İtalyan zeytinleri ve ben de içlerine bu mantarları doldurdum." Grace tabağı sehpanın üstüne bıraktı. Kate anlatmaya devam ediyordu. "Krem peynirinin üstündeki de jalapeno. İnce kraker üstüne koyup yemeyi denemelisin. Mükemmel."

"Bu konuda haklısın," dedi büyükbabası ağzına bir zeytin atarken.

Grace peynir bıçağını aldı ve krakerin üstüne biraz peynir ve jalapeno sürdü. Bir ısırık aldı ve düşünceli bir surat ifadesiyle çiğnedi. "Bu oldukça güzel," dedi daha sonra.

Kate gülümsedi ve büyükbabasına baktı. "Teşekkürler."

"Ama yine de insanların böyle bir şey almak isteyeceklerinden emin değilim," dedi Stanley. Bu akşam yemeği için gri pantolon, mavi gömlek ve gri kazak giymişti. Bu bile onun için yeterince süslü sayılırdı. Kate bundan emin değildi ama büyükbabasının davranışları biraz gergin gibiydi. Kollarını bir kavuşturuyor, bir ceplerine sokuyor, bıyığıyla oynayıp duruyordu. Ve o kadar çok parfüm sürmüştü ki, Kate neredeyse bütün yolu kafası pencerenin dışında sallanarak gelmek zorunda kalmıştı.

Grace onlara Swarovski kristal koleksiyonunu gösterdi ve ışığa doğru tutması için Stanley'ye kristal bir buzun üstünde duran, kristal penguenleri uzattı. İkisi birden Stanley'nin yaşlı kırışmış avucundaki kristalin etrafa yaydığı renk renk ışığa, sonra da birbirlerine baktılar. Adam elini ışığın altından indirmeden önce kısa bir süre için bakışları kilitlendi. Yaşlı adamın yanakları hafifçe kızardı ve sonra da boğazını temizledi.

Büyükbabası Grace'ten hoşlanıyordu. Grace onun için bir arkadaşan fazlasıydı. Kasabadaki diğer dulları sevdiğinden daha farklı seviyordu onu. Bu ne zaman olmuştu?

Kate birkaç tane zeytin aldı ve sonra da fotoğraflarla dolu raflara doğru ilerledi. Büyükbabasının Rob'un annesiyle Çıkması hakkında ne düşünüyordu? Büyükbabasının hayatına devam ediyor oluşundan ve tekrar yaşamaya başlamasından hep mutluluk duymuştu. Gerçekten öyle mi? Dürüstçe cevap vermek gerekirse bundan emin değildi.

Öndeki fotoğrafta çıplak bir bebek vardı. Bir başka fotoğrafın rengi iyice solmuş, sararmıştı. Bu fotoğrafta bir adam kucağında oturan bir bebek vardı, Kate bu adamın Rob'un babası olduğunu düşünmüştü. Ağzına bir zeytin daha attı ve rob'un ilkokulda çekilmiş bir fotoğrafına baktı. Rob'un saçları

sıfır numaraydı ve yeşil gözlerinde haylaz bir ışıltı vardı. Sonra da Rob'un bebek mavisi bir takım elbise, yanındaki kızın da kulaklarına kadar çıkan kocaman vatkalı olan gümüş rengi bir elbise giydiği mezuniyet balosu fotoğrafına baktı. Bu fotoğrafta saçları Duran Duran

üyelerine benziyordu, uzun perçemleri vardı. Geriye kalan fotoğrafların çoğunda, Rob'un üstünde çeşitli hokey formaları vardı.

Birkaç fotoğrafta o kadar küçüktü ki hokey formasının kolları, ellerinin üstüne kadar uzanıyordu. Bütün fotoğraflarda yeşil gözleri heyecanlı bir ışıltıyla parlıyordu. Hokey oynarken çekilmiş bazı fotoğrafları da vardı. Bazılarında kaskı gözlerine kadar inmişti ve tehditkâr bir şekilde rakiplerine bakıyordu. Saçlarının havaya dikildiği, hokey sopasını başının üstünde tuttuğu ve yüzünde büyük bir gülümsemenin olduğu bir dergi kapağı vardı. Adamın yaydığı testosteron fotoğraftan sızmayı başarıyor ve dantel perdelerin yanında zıt bir görüntü yaratıyordu.

Kate, Rob'un daha yakın tarihte çekilmiş bir fotoğrafını aldı. Göğsünde çıplak bir bebek tutuyordu, dudakları bebeğin kafasına bastırılmıştı. Babasının erkeksi hatlarının yanında, kızının çok zarif hatları vardı.

Kate, ön kapının açıldığını duyunca fotoğrafı yerine koydu. Rob içeri girip kapıyı ardından kaparken, Kate de ona doğru döndü. Uzun kollu beyaz gömleğini jilet gibi ütülenmiş haki renk pantolonunun içine sokmuştu. Elinde bir şişe şarap vardı. Onunla en son aynı odada bulunduğu Rob onu öpmüş ve elini kabarık pantolonunun önüne koymuştu. İçinde tuhaf bir his oluştu ve bu his, Rob'a karşı olması gerektiği kadar kızgın ve öfkeli olmadığını fark ettiğinden beri onu daha çok rahatsız ediyordu.

Grace Rob'un yanına doğru ilerledi. "Geciktin."

"Dükkân geç kapandı." Rob annesine sarıldı. "Merhaba Stanley," dedi ve sonra annesinin başının üstünden arkaya doğru baktı ve yeşil gözleri Kate'inkilerle karşılaştı. "Merhaba Kate."

"Merhaba," dedi Kate. Sesinin, içindeki hislerini yansıtmayan bir şekilde çıkmasına sevinmişti.

"Yemek birazdan hazır olur." Grace şarabı alıp baktı. "Sana Merlot almanı söylemiştim. Bu Chardonnay."

Omuz silkti. "Benim biracı olduğumu biliyorsun. Şarap hakkında hiçbir şey bilmem. En iyisi odur diye düşündüğümünden en pahalı olanını aldım."

Grace şarabı ona geri verdi. "Şunu mutfağa götür de aç. Belki Kate sana tirbüşonun nasıl kullanıldığını gösterir."

Yapabilirdi ama istemiyordu. "Elbette." Rob'u yemek odasına doğru takip etti. Bakışları beyaz gömleğinin arkasından pantolonuna doğru indi. Haki kumaş arka tarafını sarmıştı ve arka ceplerinin üstünde kahverengi düğmeler vardı. Pantolonu mükemmel bir şekilde yumuşak deri mokasen ayakkabılarına kadar uzanıyordu. Şaraptan anlamıyor olabilirdi ama pahalı kıyafetler hakkında bir-iki şey biliyordu.

Rob şişeyi beyaz tezgahın üstüne koydu ve bir çekmece açtı. "Kadehler buzdolabının yukarısındaki dolaptalar dedi elindeki tirbüşonla işaret ederek.

Mutfak da evin geri kalanı gibi kadınsı çizgilere sahipti. Duvarlar şeftali rengiydi ve duvarların üzerinden lale ve beyaz gül desenli duvar kağıdı rulosu geçiyordu. Geniş omuzları ve devasa boyuyla Rob bu aşırı kadınsı ortama çok yabancı duruyordu. Cüceler ülkesindeki Güliwer'i andırıyordu.

Kate dolabın kapaklarını açtı ve dört tane kadeh almak için uzandı. Oldukça yakışıklı ve her şekilde hoş görünen bir dev. "Sanırım büyükbabam annenden hoşlanıyor," dedi kadehleri Rob'un kalçasının dayandığı tezgâhın üstüne koyarken. "Sanırım arkadaş oluyorlar."

"Güzel, annem de büyükbabandan hoşlanıyor." Kocaman eliyle şişeyi aldı, diğer elinde de tırbüşon vardı. "Daha önce bir erkeği yemeğe davet ettiğini anımsamıyorum." Hafifçe zorlanarak sisenin mantarını çıkardı ve ilk kadehi doldurdu. "Gerçi annemle ben yakın zamana kadar aynı şehirde yaşamadık. Bu yüzen hayatında bir sürü erkek olmuş ve bana söylememiş de olabilir." İkinci kadehi de doldurdu ve Kate'e uzattı.

"Evden ne zaman ayrıldın?" dedi ve kadehi Rob'un elinden aldı. Adamın parmakları onunkilere dokundu, soğuk camın yanında o kadar sıcaktı ki.

"On dokuz yaşındayken Ulusal Hokey Ligi'ne alındım." Elini çekti ve kendi kadehine uzandı. "Aramızda kalsın," dedi ve kadehini dudaklarına götürdü. "Merlot'un ne olduğunu biliyorum ama beyaz şarabı daha çok seviyorum."

"Annene yalan söyledin."

"İlk söyleyişim değildi." Yaptığından pişman olmayan bir günahkâr gibi gülümsedi ve Kate biraz rahatladığını hissetti. "Hatta ilk saniye bile değil. Sanırım eski alışkanlıklar kolay yok olmuyor." İçkisinden bir yudum aldı ve Kate'e baktı.

Kate, engellemek için elinden geleni yapmasına rağmen, dudak kenarlarının havaya kalktığını ve gülümsediğini fark etti. "Kendinden utanmalısın," dedi ve içkisinden bir yudum aldı.

Rob bardağını aşağı indirdi. "Eminim sen de bir ya da iki kuyruklu yalan söylemişsindir."

"Elbette." Kollarını göğüslerinin altında kavuşturdu ve kadehindeki şarabı hafifçe döndürdü. "Eskiden çok büyük yalanlar söyler dururdum. Babam ordudaydı, çok yer dolaştık. Her birkaç senede bir, yeni bir okula gidince, geçmişini istediğin gibi uydurabilir, istediğin kişi olabilirsin."

"Kim olduğunu söylemiştin?"

"Genelde ponpon kız lideri ya da sınıf başkanı olduğumu söylerdim. Bir keresinde baş balerin olduğumu söylemiştim."

Rob kalçasını tezgâha dayadı ve boştaki elini cebine soktu. "Bunun sana faydası neydi?"

"Faydası yoktu. Kimse inanmıyordu. Benden büyük üç erkek kardeşim var ve bu yüzden ben de küçükken erkek gibi bir kızdım. Ayrıca tam bir sakardım."

"Şirin bir sakar olduğuna eminim." Rob'un bakışları cate'in gözlerinden dudaklarına sonra da saçlarına doğru kaydı. "Erkeklerin kızıl saçlarına bayıldığına eminim."

Şaka yapıyor olmalıydı. "Kimsenin benim kızıl saçlarımı sevmediğinden emin olabilirsin. Ayrıca yaşımdaki erkeklerin neredeyse hepsinden uzundum. Diş tellerim vardı ve onları basketbol oynarken sürekli yenerdim. Kazanmalarına izin verebilirdim belki ama rekabetçiyimdir ve kaybetmeyi sevmem."

Rob kıkırdadı. "Evet bu özelliğini biliyorum."

"Erkekleri sadece yenmekle kalmazdım, eğer hoşlandığım biri varsa onu resmen yere yapıştırırdım. Kimsenin bana çıkma teklif etmediğinden emin olabilirsiniz."

"Şimdi bu yüzden kafalarını duvarlara vurduklarına eminim."

Kate adamın yüzüne baktı. Yüzündeki hafif gülümseme, adamın gözlerinin kenarında çizgiler oluşmasına sebep olmuştu ama hiç de espri yapıyor gibi görünmüyordu. Kate o içindeki, eski, çekici olmayan, kaba kızın sevindiğini hissetti. Bu çok rahatsız edici ve kafa karıştırıcı bir histi. Kate kadehini dudaklarına götürdü. Rob'a karşı bir şey hissetmek istemiyordu. İçinde ona karşı sadece büyük bir boşluk olsun istiyordu. "Bunu bilemem," dedi Kate ve içkisinden bir yudum aldı.

Grace ve büyükbabası mutfağa girdiler ve Kate, Grace'e rosto ile fırında patatesi hazırlamasında yardım etti. Rob da salatayı İtalyan sirkesiyle tatlandırdı ve dört tane kaseye koydu.

"Ben nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu büyükbabası.

"Sen de Kate'in getirdiği ordövr tabağını masaya koyabilirsin," diye cevap verdi Grace. "Onun ziyan olmasına katlanamam."

Beş dakika sonra yemek hazır ve tabaklara paylaştırılmış durumdaydı. Herkes ayaklı masanın etrafına oturmuştu, masanın üstünde beyaz Şam işi bir örtü vardı ve yemekler porselen tabaklarda servis edilmişti. Kate, Grace'le Rob'un arasında oturuyordu, büyükbabası da tam karşısındaydı.

"Her şey ne kadar da göz alıcı, Grace," dedi Stanley keten peçetesini alıp kucağına yayarken. Omuzları sanki nefes almaktan korkarmış gibi gergin duruyordu.

Grace gülümsedi. "Bu güzel takımlarımı hiç kullanmıyorum. Yılda sadece bir kez dolaptan çıkıyor. Şimdi onları iyice kirletelim," dedi ve o da peçetesini kucağına yerleştirdi.

Rob çatalını aldı ve masanın ortasında duran ordövr tabağından bir mantar aldı.

"Rob," dedi annesi, "lütfen duayı okur musun?"

Başını kaldırdı ve sanki kadın ondan amuda kalkıp Fransızca konuşmasını istemiş gibi annesine baktı. "Dua etmemi mi istiyorsun?" Çatalını aşağı indirdi. "Şimdi mi?"

Grace dik dik ona bakmaya devam ederken gülümsemesini bozmamaya çalışıyordu. "Elbette canım."

Rob başını eğdi ve kaşları çatıldı. Kate, onun, "İyi yemek, iyi et, güzel Tanrım, haydi yiyelim," gibi bir şeyler söylemesini bekliyordu.

Ama söylemedi. "Tanrım lütfen yemek üzere olduğumuz bu yemeği kutsa." Bir an için durdu ve sonra ekledi. "Böylece hastalanmayalım ya da...boğulup falan kalmayalım. Amin."

"Amin." Kate gülmek için dudaklarını birbirine bastırıyordu.

"Amin."

"Amin. Teşekkürler, Rob."

"Bir şey değil, anne." Çatalını aldı ve mantarı iki ısırıkta bitirdi. Birkaç tane daha aldı ve tabağına tereyağı ve kremayla karıştırdığı patatesinin yanına koydu. "Bunları sen mi getirdin?"

"Evet."

"Çok güzel," dedi ve ekmeğe uzandı.

"Teşekkürler." Kate sadece tuz ve biber eklediği patatesinden bir ısırık aldı.

"Markette işler nasıl gidiyor, Kate?" diye sordu Grace.

Kate'in ağzını açmasına izin vermeden büyükbabası onun yerine cevap verdi. "Kate insanlarla iletişim konusunda pek iyi değil."

Rob sanki şarabı boğazına kaçmış gibi öksürdü. Kate onu önemsemedi ve karşısında oturan büyükbabasına baktı. "Ne?" Böyle bir şey olabilir mi? Kate iletişim konusunda gayet de başarılı biriydi.

"Belki de sen de başka konularda yeteneklisindir." Grace kucağındaki peçeteyi bir kez daha katladı. "Stanley bana Las Vegas'ta özel dedektif olarak çalıştığını söyledi."

Her zaman insanlarla arası iyi olmuştu. Onu iyi bir detektif yapan da iletişim becerisiydi zaten. "Evet öyleydin." Bakışlarını kakhaha atmamak için kendini zor tutan Rob'a Çevirdi. Kesinlikle o da onun iletişim konusunda iyi olmadığını düşünüyor olmalıydı.

"Bence bütün her şeyi bırakıp buraya büyükbabana bardım etmeye gelmen takdire değer bir davranış."

Kate dikkatini büyükbabasına çevirdi. Ben bir iletişim insanı değil miyim? Bu da nereden çıktı? Büyük ihtimalle son erkek arkadaşı onu terk ettiğinden ve psikopatın teki ailesini izlemesi için onu işe aldıktan

sonra böyle düşünmeye başlamış olmalıydı. "Aslında büyükbabam bana yardımcı oluyor. Artık dedektiflik yapmak istemediğime karar verince işi bıraktım ve o da ne yapmak istediğime karar verene kadar yanına taşınmama izin verdi."

"Ve onun benimle olmasından çok mutluyum," dedi büyükbabası gülümseyerek ama Kate bunu çok da içinden gelerek söylemediğine emindi.

Aslında ne yapmak istediğine karar vermeye çalışmıyordu. İki aydır Gospel'deydi ve hâlâ hayatı üzerine düşünmeye başlamamıştı. En az geldiği günkü kadar yönünü kaybetmiş bir durumdaydı. Rostosunu kesip ağzına bir lokma attığı sırada sohbet onsuz devam etti. Son zamanlarda aradığı şeyin aslında tam gözlerinin önünde durduğunu ama onu göremediğini düşünüyordu. Eğer her zamankinden farklı bir yol izleyebilseydi, bir ağaç aradığı yerde bir ormanla karşılaşacaktı.

"Demek tesis kapanmadan biraz kayak yaptın. Güzel," dedi Stanley, Kate'i içine çekildiği düşüncelerden uzaklaştırmaya çalışarak. Kate, bakışı Rob'a yönelmiş büyükbabasına baktı. Sohbet nasıl olmuş da M&S'den Sun Valley'ye gelmişti. Kate'in en sevmediği konuydu bu.

"Evet. Şubatta yaptığım seyahat çok güzeldi. Bir sürü kar. Mükemmel hava. Şirin salon tavşanları."

Masanın altından dizi Kate'inkine dokundu. Kate ona gözünün ucuyla baktı ama Rob büyükbabasına bakıyordu. "İçlerinden birinin çok ilginç bir dövmesi vardı."

"Robert." Grace öne eğildi ve gözlerini oğluna dikti. "Her çeşit tavşandan uzak durman gerektiğini biliyorsun. Başa bela olurlar."

Rob bir kahkaha attı. "Hem de ne bela," dedi ve sonra tekrar patatesine daldı.

Grace oğluna son bir susturucu bakış daha attı ve dikkatini «ate'e yöneltti. "Kayak yapar mısın Kate?"

"Hayır. Hiç öğrenmedim."

"Eğer gelecek kış burada olursan Rob sana öğretebilir."

Gelecek kışı bırak, gelecek sonbahar bile Gospel'de olacağından emin değildi. "Ah, hiç sanmıyorum."

"Çok isterim," diye araya girdi Rob ve diziyle tekrar onun­kine dokundu.

Rob'un dokunuşundan gelen sıcaklık Kate'in eteğinin içinden girdi ve kalçalarını ısıttı. Kate dönüp ona baktığı sırada Rob ağzına bir zeytin attı. "Hayır, gerçekten öğrenmek istemiyorum. Bana göre değil, kesin boynumu kırarım."

Rob, Kate'in dudaklarına baktı ve yutkundu. "Ben sana göz kulak olurum Kate. Yavaş başlarız." Bakışlarını genç kadınıninkilere çevirirken gözlerinde şeytani bir ışıltı vardı. "Çok yavaş başlar, sonra daha sert bir şeylere geçeriz."

Kate annesinin onu "Robert" diyerek susturmasını ve açıkça belli olan bu cinsel içerikli konuşmalarını kesmesi için azarlamasını bekledi. Ama Grace bunun yerine "Yavaş başlamak önemlidir," dedi. Sonra da Rob'un hoşuna gidecek bir şekilde devam etti. "Ve iyi bir donanımın olmalı."

"İyi bir donanımın olmazsa iyi vakit geçiremezsin." Rob Sözlerini Kate'den çekmeden şarabına uzandı. "Belki sana bir ara benimkini gösteririm."

"İyi bir donanım hayatta yaptığın her şey için önemlidir, diye katıldı büyükbabası konuşmaya, Grace gibi bihaber bir şekilde. "Ben paranın alabileceği en iyi testere ve çakıları alırım. erinin de sürekli donanımın çalışıyor mu diye tetikte olman

Rob'un dudaklarının bir tarafı yukarı kalktı. "Amin."

Kate bacak bacak üstüne attı ve dizini onun dokunuşundan uzaklaştırdı. "Amerikalıların yılda otuz beş milyar kilo kırmızı et ve kümes hayvanı tükettiklerini biliyor muydunuz?" diye sordu, konuyu değiştirmek amacıyla.

"Çok ilginç değil mi?" dedi Grace.

Rob şarabı dudağına götürdü. "İnanılmaz."

"Bunu bilmiyordum ama bunun uzun zamandır yediğim en güzel yemek olduğunu söylemeliyim," diye iltifat etti Stanley.

Ne? Kate onun için sürekli yemek pişiriyordu. İyi bir aşçıydı ve insanlarla iletişim konusunda da çok iyiydi.

"Teşekkürler, Stanley. Çok iyi bir kasabım var." Grace bir ısırik aldı ve Kate'in içini korkuyla dolduran cümleyi söyledi. "Yemekten sonra size en son şiirlerimi okuyacağım."

"Dinlemeyi çok isterim," dedi büyükbabası. Kate ise ona masanın altından bir tekme atmak istedi. Sonra da çatalı havada donakalan Rob'a baktı. Işığa yakalanmış bir geyiğe benziyordu.

"Kalabilmeyi çok isterdim," dedi en sonunda ve çatalını tabağının üstüne bıraktı. "Ama yapacak çok işim var."

Grace gülümsedi. "Anlıyorum."

Madem Rob başarılı olmuştu, belki Kate de deneyebilirdi. "Evet, benim de yapacak bazı işlerim var."

"Ne gibi?" Diye sordu büyükbabası.

Kahretsin! "Şey...bir şeyler yapacağım."

"Ne?"

"Bir şeyler... market için."

"Ne şeyi?"

Odaya baktı ve gözü sepetteki ekmeklere ilişti. "Ekmek." Cevabı o kadar yavandı ki kimsenin buna inanmayacağına emindi.

"Ah." Stanley başını salladı. "Büyükannen de ekmek pişirip markette satardı."

"Hatırlıyorum," dedi Grace düşünceli bir gülümsemeyle. "En iyi ekmeği Melba yapardı."

"Sanırım bu gece Kate ve ben kalıp şiirlerini dinleyemeyeceğiz."

Grace'in gülümsemesi kayboldu. "Ah, bu çok kötü."

Kate'in omuzlarına utancın ağırlığı binmişti, oysaki Rob bunu söylediği an tam da kalacağını söylemek üzereydi.

"Kate'i ben eve götürürüm," diye gönüllü oldu. Kate neyin daha kötü olduğunu bilmiyordu: şiir gecesi için kalmak mı yoksa Rob Sutter'la aynı arabada yalnız kalmak mı?

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Rob'un HUMMER cipinde baş başa gitmek en kötüsüydu. Araç çok büyüktü ama yine de Rob büyük bir kısmını kaplıyormuş gibi görünüyordu. Sadece fiziksel olan bir yer kaplama değildi bu. Kate'in, onun aracı ile ilgili sorularını yanıtlarken çıkan sesinin derin dokusuydu bütün alanı kaplayan. Teninin ve gömleğinin kolasının deri koltuklarla birleşen kokusuydu. Kate'in ne amaçla kullanıldıklarını bilmediği, tepeden aydınlatan ışıklar ve dijital göstergelerdi. Rob'un söylediğine göre, HUMMER'in ısıtıcılı koltukları, Bose ses sistemi ve bir navigasyon sistemi vardı. Eğer bütün bunlar yeterli gelmediyse, bir de OnStar güvenlik sistemi vardı.

"Bu şeyin nasıl kullanılacağını biliyor musun?" diye sordu Kate ve mavi navigasyon ekranını işaret etti.

"Elbette." Elini direksiyondan çekti, birkaç düğmeye bastı. Birden ekrana Gospel şehrinin haritası çıktı. Sanki bir insan Gospel'de kaybolabilirin iş gibi.

"Evinin yolunu bulmak için buna mı ihtiyacın var?"

Rob kıkırdadı ve Kate'in karşısında duran alete baktı, yüzünün bir kısmı açık mavi ışıkla aydınlanmıştı. "Hayır ama daha önce hiç seyahat etmediğim yerlere giderken çok kullanışlı oluyor. Geçen şubat arkadaşlarla kaymaya gittiğimde çok işime yaramıştı." Bakışlarını tekrar yola çevirdi. "Sana sormak istediğim bir şey vardı."

"Nedir?"

"Gerçekten de poponda dövmen var mı?"

Kucağındaki ordövr tabağını tutan parmakları gerildi. "O geceyi tamamen unutman gerekiyor, hiç yaşanmamış gibi."

Adamın sessiz kahkahası aralarındaki boşluğu doldurdu. "Haklısın."

"Büyük ihtimalle buna inanmayacağını biliyorum ve sadece boşuna nefes harcıyorum ama bu bir erkeğe o çeşit bir teklifte bulunduğum ilk ve tek geceydi. Her zaman bardan çekici bir adam kaldırmak istemişimdir ama çok çekingenimdir. Cinsel duygularım bastırılmıştır."

"O gece hiç de çekingen ya da bastırılmış görünmüyordun."

"Sarhoştum."

Bunun üzerine Rob alaycı bir ses çıkarınca Kate'in içinden ona bir tane vurmak geldi. "O kadar sarhoş değildin. Güzel, çakır keyif bir havan vardı, ne yaptığının oldukça bilincindeydin."

Doğruydu, ama bunu kabul etmesinin hiç yolu yoktu. "Sadece bir geceliğine, hayatımın kendisi yerine bir fanteziyi yaşamak istedim. Sadece bir gece. Bu o kadar kötü mü?" Pencereden çam ağaçlarının koyu gölgelerine bakarken paltosunun yakası çenesine değdi. "Tek istediğim bir adam kaldırmak ve onu istediğim gibi kullanmaktı. Onu bir kraker gibi ezmek, sonra da işim bittiğinde kapıdan defetmek ve bir daha asla görmemektir. Ama şu olanlara bir bak." İlk önce reddedilmiş, bundan birkaç hafta sonra da ahlâki bir söyleve maruz kalmıştı. "Kendi cinselliğimizin dizginlerini elimize alınca neden biz kadınlara fahişe gözüyle bakılır? Toplum neden istediklerinin peşinden giden kadınları görünce varlığının tehdit edildiğini hissediyor? Erkekler kadınlara sürekli barlarda böyle tekliflerle geliyorlar ve hunu yaptıkları için yine sadece erkek olarak anılıyorlar."

Bakışlarını öne çevirdi. Ön farlar yolu aydınlatırken, Kate bütün bunların ne kadar adaletsiz olduğunu düşündü. "Neden konu kadınlar olunca durum farklı oluyor? Kendi cinsel dürtülerimiz konusunda söz hakkına sahibiz ama yine de ilk önce geçmişe ait bazı ahlâk kurallarının kontrolünden geçmemiz gerekiyor. Yirmi birinci yüzyılda olmamıza rağmen kadınlar cinsel konularda erkekler kadar girişken olma hakkına sahip değiller. Eğer girişken olursak, fahişe oluyoruz. Erkekler için, bizim de aynı kendileri gibi seksi düşündüğümüzü kabullenmek neden bu kadar yanlış izlenim uyandıran bir şey?

Konuşması bitince, Kate derin bir iç geçirdi ve başını koltuğa yasladı. Uzun saniyeler boyunca aracın içindeki sessizlik devam edince Kate adamın onu dinlemediğini düşündü.

Dinlemişti. "Beni kraker gibi ezmeyi mi planlıyordun?"

"Evet," dedi iç geçirerek. "Ama ikimiz de olayın nasıl sonuçlandığını biliyoruz. Kaçabildiğin kadar hızlı bir şekilde kaçtın."

"Kaçmadım."

"Her neyse."

Rob tekrar navigasyon sistemine uzandı, birkaç düğmeye bastı, ses sistemiyle oynadı ve sonra tamamen kapattı. Kate'e baktı ve sanki çok önemli bir şey düşünüyormuşçasına kaşları çatıldı. Dikkatini yola verdi ve sonra konuştuğunda sesi öncekinden daha yumuşak çıkmıştı. "Beni nasıl kraker gibi ezmeyi planlıyordun?"

"Unut şunu."

"Yalvarsam söyler misin?"

"Hayır."

"Para veririm."

"Hayır. Zaten bir fahişe olduğumu düşünüyorsun."

Önce Kate'e, sonra da tekrar yola baktı. "Fahişe olduğunu düşünmüyorum."

"Evet, düşünüyorsun. Elimi tuttun ve pantolonundaki şişkinliğe götürdün. Bu açıkça benim bir fahişe olduğumu düşündüğünü söylüyor."

Arabanın içindeki ışıklar bıyığının etrafını çevreliyordu. "Elini o şekilde tutmamalıydım."

"Hayır," dedi. "Tutmamalıydın."

"Kışkırtıldım."

"Belki."

Rob yine birkaç saniye sessiz kaldı. "Gerçekten de konu sekse gelince kadınların da aynı erkekler gibi düşünebileceğine mi inanıyorsun?"

"Evet," diye cevap verdi, bunu denemeye hiç fırsatı olmamasına rağmen. Ve HUMMER'da yanında oturan adam onun bu tek şansını öldürmüştü.

"Kadınların da sadece iyi vakit geçirebilmek için biriyle takılabileceklerini ve bunun yeterli olacağını mı düşünüyorsun?"

"Evet." En azından teoride. "Sen öyle düşünmüyor Huşun?"

"Düşünüyordum ama artık bundan çok emin değilim."

Kasabaya girdiler ve büyük kırmızı Texaco tabelasının ânından geçtiler. "Neden?" diye sordu, cevabının ne olduğunu tahmin edebiliyor olmasına rağmen.

"Seks kadınları psikopata çevirebiliyor," dedi.

"Bu çok gülünç." Evet yaklaşık olarak tahmin ettiği cevabı vermişti. "Seks bir insanı psikopata çevirmez. Bu insanlar zaten seksten önce psikopattırlar."

"Evet, ama bunu sadece görünüşten anlayamazsın. Bir kadın delirmiş gözlerle, elinde 22lik bir Beretta silahla evinin kapısında belirene kadar oldukça normal görünebilir."

"Psikopat erkekler de oldukça normal görünebilirler," dedi Randy Meyers'ın ofisine girdiği günü düşünerek.

"Evet, ama bir erkeğin, bir gecelik ilişkinin ardından çiçek ya da evlenme teklifi almazsa çıldırması çok da rastlanan bir durum olmasa gerek." Adliye Sarayı'nı ve Hansen's Ticaret Merkezi'ni geçtiler. "Ama bir

kadına güzel bir gece yaşatırsan, ardından kendini kaybetmesi daha olağan bir şey."

Bu oldukça saçmaydı. "Eğer seks kötü olursa, kadının kendini kaybetmeyeceğini mi söylüyorsun?"

Rob ona sanki bunu ciddi bir şekilde sormuş gibi baktı. "Neden birisi kötü seks yaşadığı birinin peşinden gitsin ki?" Kate'in büyükbabasının sokağına döndü. "Balık tutmayı sever misin?"

"Ne?" Sohbet nasıl olup da psikopat kadınlardan balık tutmaya gelmişti?

"Balık tutmayı diyorum. Sever misin?"

"Ah... Bilmiyorum. Hiç balık tutmadım." Rob HUMMER'ı Stanley'nin garaj yoluna Kate'in arabasının arkasına park etti. "Bir ara seni götürürüm. Sinirlerine iyi gelir."

"Benim sinirlerim iyi," dedi ve kapı koluna uzandı. "Bıraktığın için teşekkür ederim."

Rob uzandı ve Kate'in kolunu yakaladı. "Bekle." Kate ona baktığı zaman Rob ekledi. "Kapını ben açarım."

"Kendim yapabilirim."

"Biliyorum," dediğinde arabadan inmiş ve çoktan yolu yarılamıştı bile. Arabanın ön tarafındaki ışıklar da arabanın geri kalanı kadar büyük ve sevimsizdi. Birkaç saniye için Rob sanki sahnedeymiş gibi aydınlanmıştı. Rob kapıyı açtı ve ordövr tabağını Kate' in elinden aldı. Adam ın eli bir kez daha genç kadının kolunu tuttu ve inmesi için ona yardımcı oldu, bu oldukça gülünç bir sahneydi çünkü Kate bunu kendi başına da yapabilirdi.

"Baştan başlamalıyız." Avucunu Kate'in dirseğine doğru kaydırđı ve sonra çekti.

Ama Kate kabul etmeliydi ki, bir tarafı onun bu eski moda erkek davranışından hoşlanmıştı. "Baştan başlamak mı? Tanıştığımız geceyi unutmaktan mı bahsediyorsun?"

"Bu olmayacak." Kate karanlık kaldırımından ilerlerken tam arkasından onu takip ediyordu, Mokasen ayakkabılarının taban sesleri Kate'in çizmelerinin topuk sesleri arasında kayboluyordu. "Belki arkadaş olabiliriz."

Vay, bu bir ilk, diye düşündü veranda ışığının arkasında durup tabağı Rob'un elinden alırken. Bu sözleri genellikle terk edilmeden önce duyardı ve Rob erkek arkadaş bile değildi. "Sadece arkadaşlık ettiğın bir kız oldu mu daha önce?" diye sordu Kate soğuk gecenin rüzgârı paltosunun içine işlemiş gibi titrerken.

"Hayır. Senin sadece arkadaşlık ettiğın bir erkek oldu mu hiç?"

"Hayır." Veranda ışığı adamın beyaz gömleğini âdeta transparan yapmıştı, gecenin rengi ise çevresine siyah bir çizgi Çekmiş gibiydi. Kate'in karşısında bir kule gibi duruyor ve bir metre yetmiş dokuz santim boyunda olan, kırk bir numara ayakkabı giyen bir kadının bile kendini küçük hissetmesine neden olabiliyordu. "Gerçekten de arkadaş olabileceğimizi düşünüyor musun?"

"Bu konuda bazı şüphelerim var ama annem ve büyükbaban arkadaş olacaklarsa birbirimizi fazlasıyla göreceğiz demektir."

Kate donarken, soğuk Rob'u hiç etkilemiyormuş gibi görünüyordu. "Büyük ihtimalle." Belki çok fazla yemek yediği için soğuktan etkilenmiyordu. Hayatında hiç Rob'un o gece yediği kadar çok yemek yiyen birini görmemişti. Bu kadar çok yemek yiyen birinin şişko olması gerekirdi ama adam hiç de şişko değildi. O gece Rob onu öptüğünde onun göğüs kaslarını, sert ve düz karnını hissetmişti. Günde birkaç yüz tane mekik çekiyor olması gerekirdi.

"Her zaman bana sinirlenmesen güzel olurdu," dedi Rob.

Kate anahtarlarını aramak için tek eliyle cebine uzandı. "Sana sürekli sinirli değilim." Cebi boştu, o sırada Gospel'de kimsenin evini ya da arabasını kilitlemediğini hatırladı. "Ama sürekli Sun Valley'deki geceden bahsedip duruyorsun. Açıkçası o gece bana, sana hatırlattığı gibi hoş anılar getirmiyor."

Adam ayak topuklarının üstünde arkaya doğru sallandı ve ona baktı. "Ben o geceden bahsetmeyeyim, sen de bana asla sinirlenme. Ne dersin?"

Kate arkasındaki kapıyı açtı. Rob'un bu konuda kendini kontrol edebileceğine dair kuşkuları vardı. "İkimiz de deneyebiliriz."

"El sıkışalım mı?"

Tabağı bir elinde tutuyordu, diğer elini de ona uzattı. Rob'un avucu onunkine yapıştı, nasırlı eli öylesine sıcaktı ki "genç kadının içi titredi. Elini çekmeye çalıştı ama Rob elini daha çok sıktı.

"Sanırım bu kraker muhabbetini kapamam gerektiği anlamına geliyor."

Kate gülümsememeye çalıştı. "Evet."

"Kahretsin." Rob'un baş parmağı genç kadının avucunun içinde ileri geri gidiyor, bileğinde sıcak karıncalanmalar oluşmasına sebep oluyordu.

"İyi geceler." Bu kez Kate elini çektiğinde Rob, gitmesine izin verdi.

"İyi geceler, Kate."

Kate evin içine girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Paltosunu asarken yüzünün biraz kızardığını hissetti. Sıcak karıncalanmalar midesine yerleşmiş gibiydi.

O ve Rob'un neredeyse arkadaş olabileceklerine inanamıyordu. Bu mantığa aykırı bir şeydi ama büyük ihtimalle antropolojiyle oldukça ilgisi vardı ve sağduyuyla hiçbir alakası yoktu, vücudu buna âdeta tepki veriyordu. Bu çok doğaldı. Bu onun DNA'sındaydı. Tarih öncesi zamanlardan beri kadınların içine programlanmış bir şeydi ve Rob Sutter bu mağaradaki en büyük ve en kötü mağara adamıydı.

Kate kafasına sopa yemek istemiyordu. O yoldan daha önce geçmiş ve bir kadına bağlı olarak kalmak istemeyen adamlarla birlikte olmuştu. Eğer Rob'la ilişkiye girecek kadar aptal bir şey yaparsa, adamın onu yavru bir fok balığı gibi yere çarpıp bırakacağından emindi.

Tepsinin üstüne sarılı streç filmi çıkardı ve lavabonun arkasındaki çöpün içine attı. Rob sadece riskli bir sevgili adayı değildi, aynı zamanda seksin kadınları psikopata çevirdiğini düşünüyordu ve bu oldukça gülünç bir düşüneydi. Bu açıdan bakılacak olursa erkekler de iş arkadaşlarını öldürmeye, otoyolda Pusuya yatıp arabaları vurmaya ve ailelerini katletmeye daha yatkındılar. Rob'a katıldığı tek konu bir insanın görünüşünden Psikopat olup olmadığının anlaşılmadığıydı.

Dolaplardan birine uzandı ve birkaç tane plastik saklama^abı çıkardı. Aradan neredeyse bir yıl geçmişti ama normal bir adam gibi görünen Randy Meyers'in ofisine girdiği günü oldukça net bir şekilde hatırlayabiliyordu. Beraberinde getirdiği aile fotoğrafını da hatırlıyordu. Fotoğrafın arkası bebek mavişiydi ve aile üyeleri de bu renge zıt düşen kırmızı renkte kazaklar giymişlerdi. Doreen yüzünde mutlu bir gülümsemeyle zamanın içinde donmuş duruyordu. Çocukları iki yanındaydı kısacık sarı saçlarıyla Brandon, at kuyruğu yapılmış sarı saçları ve öndeki eksik dişiyle Emily. Randy, ailesinin arkasında durmuştu, elleri karısının omuzlarında duruyordu ve yüzünde hafif bir gülümseme vardı.

Dışarıdan bakılınca mükemmel bir aile gibi görünüyordu. Ama Kate olayı didiklemeyi bıraksaydı, normalliğin herkesin dikkatle davranarak ortaya çıkarabildiği bir durum olduğunu keşfedebilirdi. Randy'nin ailesinin hayatı üzerinde nasıl bir kontrolü olduğunu görebilirdi.

Karısına fizisel bir tacizde bulunmamıştı ama kadının hayatını benzer bir şekilde yönetmişti. Onu ailesinden ve arkadaşlarından soyutlamamıştı amayabancılaştırmıştı. Doreen'in hayatının her noktasına dahil olduğundan ve davet edildiğinden kesinlikle emin olana kadar çalışmıştı. Evin dışında çalışmasına izin vermemişti ama onun üniversitedeki derslere katılmasına izin vermişti. Çünkü o da derslere onunla birlikte gidiyordu. Kızının futbol takımının koçuydu. Oğlunun izci kulübünün lideriydi. Her zaman oradaydı. Her zaman yönetiyordu. Her zaman izliyordu.

Doreen ayrılıp gittiğinde artık onların hayatının merkezi olmadığını kabullenememişti. Onları bulabilmek için tam iki boyunca hiç durmadan araba kullanmıştı. Sonra da kontrolünü gösteren son hamlesini yapmıştı. Hep birlikte olduklarından emin olmuştu. Tennessee mezarlığındaki aynı mezar taşının altında.

Kate kendine her ne kadar birçok defa böylesine çıldırmış bir delinin ailesine yaptıklarından sorumlu olanın kendisi olmadığını söylese de, bu olayın içindeki yerini düşündükçe kendisini olanlardan ayrı tutamıyordu. Onların ölümlerinin ağırlığını ruhunda taşıyor ve ellerindeki kanları bir türlü yıkayıp atamıyordu.

Tennessee'deki küçük evde olanların üstesinden gelip gelemeyeceğinden emin değildi ama deneyecekti. Hayatına devam edecekti. Büyükbabasının hayatına devam etmesine de yardım edecekti.

Zeytinleri bir kaba koydu ve kabın ağzını sıkıca kapattı. Büyükbabasının hatrı için Rob'la arkadaş olmayı deneyecekti. Eğer gerçekten de Grace için bir şeyler hissediyorsa buna mani olmak istemiyordu. Çünkü babasının onun hakkındaki düşüncelerine rağmen o, insanlarla iletişim kurmakta gerçekten de iyiydi.

Kahretsin.

Kate ertesi sabah işe erkenden gitti ve büyükannesinin M&S'deki tarif kutusunun içinde sakladığı ekmek tariflerini karıştırmaya başladı.

Focaccia ekmeği pişirmeyi çok isterdi ama markette yaş maya yoktu. En sonunda buğday ekmeği yapmaya karar verdi ve işe koyuldu.

Büyükbabası saat altı buçukta marketi açmaya geldiğinde, Kate ekmek somunlarını büyük fırından çıkarıyordu.

"Harika kokuyor, Katie." Yaşlı adam paltosunu ve örgü kasketini arka kapının yan tarafına astı. Kel kafasını sıvazladı.

"Dün gece eve geç geldin," dedi Kate onun için bir dilim kesip üstüne yağ sürerken.

"Grace dün gece bana şiirlerinden birkaç tanesini okudu ve ^sŞğ olsun bana da birkaç ipuçtu verdi." Kate'in hazırladığı ekmek dilimini aldı ve bir ısırık kopardı. Soğuk yüzünden mi bilmiyordu ^ama büyükbabasının yanakları kesinlikle pespembeydi.

Dolaplardan birine doğru ilerledi ve en üst raftaki ekmek Poşetlerine uzandı. "Sen de mi şiir yazmaya başladın?"

"Şiir insanın ruhunu besler."

Kate yavaşça ona doğru döndü. Karşısında duran adam Stanley Caldwell'e benziyordu. Orada durmuş, ekmeğini yiyor, bıyığına tereyağı bulaştırıyor ve büyükbabasının hep giydiğı beyaz pantolonla beyaz gömleğı giyiyordu. Her sabah evden ayrılmadan önce giydiğı aynı önlük vardı üstünde. Ama söyledikleri büyükbabasını andırmıyordu. "Bunu Grace mi söyledi?"

Yaşlı adam başını salladı ve ekmeğini alıp ayağı kalktı. Birkaç dakika sonra Kate onun kahve makinelerini çalıştırdığını duydu. İşte, diye düşündü Kate ekmekleri poşetlere koyup ağızlarını bağlarken. Büyükbabası hayatına devam ediyordu. Tekrar yaşamaya başlamıştı. Kate bundan memnundu. Gerçekten.

Etiket silahını aldı ve ekmek somunlarının hepsine tek tek etiket yapıştırdı. Evet onun için mutluydu ama aynı zamanda acaba kendisi hayatını ne zaman toplayıp yaşantısına devam edebilecek diye merak

ediyordu. Stanley yetmiş bir yaşındaydı. Eğer o yapabiliyorsa, Kate de kesinlikle yapabilirdi.

Bir masa çıkardı ekmeklerin durduğu reyonun yanına götürdü. Üzerine yeşil beyaz çizgili bir masaörtüsü serdi ve on somun ekmek bıraktı.

Hansen Ticaret Merkezi'nin sahibi Eden Hansen ilk saldıran kişiydi.

"Bir dolar yetmiş beş sent bir somun için çok yüksek bir fiyat," diye şikayette bulundu. "Melba bir somunu bir dolardan satardı."

"Bu yıllar önceydi," diye açıkladı Kate, bunu söylerken gözlerini Eden'inkilerden ayırmamaya çalışıyordu çünkü kadının bir yığın hâlinde duran eflatun rengi saçlarının dikkatini dağıtmasını istemiyordu. "İşin içine enflasyon, ihtiyaç maddeleri ve benim emeğim girince oldukça uygun bir fiyata satışa sunulduğunu söyleyebilirim, Bayan Hansen."

Mor dudaklarını büzüştürdü. "Melba'nınmkiler kadar güzel olduklarını nereden bileceğim?"

"Büyükannemin tarifini kullandım," dedi, gerçi şu an bu ekmek onu öldürse memnun kalabilirdi.

"Bilmiyorum."

"Bir dakika bekleyin." Kate parmağını kaldırdı sonrada arkadaki odaya gidip sabah kestiği ekmekten bir dilim daha kesti. Dörde böldü ve karton bir tabağa koyup Eden'a götürdü. "Deneyin."

Eden çiğnedi. "Bir dolar elli sent versem olur mu?"

"Elbette, karşılığında siz de benim dükkânınıza gelip tişörtlerin ve şekerlerin fiyatlarında oynama yapmama izin verirsiniz neden olmasın."

Eden hafifçe başını arkaya doğru atıp bir kahkaha attı, daha doğrusu eğer bir sigara tiryakisinin öksürüğüne dönmeseydi buna bir kahkaha diyebilirdiniz.

Görüyor musun, dedi kendi kendine ve gülümsedi. İnsanlarla iletişim konusunda tam bir uzmanım.

"Herkes senin ocak ayındaki ölü bir köpek kadar soğuk olduğunu söylüyor," dedi öksürüğü kesildiği zaman. "Ama bence gayet iyisin. Ekmeğine bir dolar yetmiş beş sent vereceğim ve kız kardeşime de buraya gelmesini söyleyeceğim."

Ocak ayındaki ölü bir köpek kadar soğuk mu? Bu çok da insanın gururunu okşayan bir şey değildi ama Kate ilk satışını yaptığı için o kadar mutluydu ki bunu umursamadı bile. Eden gittikten sonra arka odaya gitti ve kalan ekmeği de küçük parçalara böldü. Bu ekmekleri bir tabak içinde satıştaki ekmeklerin yanına koydu, günün sonunda elindeki bütün ekmekleri satmış ve hatta sonrası için sipariş bile almıştı.

O akşam focaccia ekmeğini yapmak için gereken dünleri satan toptancılar buldu. İnternette sipariş verdi, hatta biraz kuşkonmaz ve çedar peyniri de ısmarladı.

Büyükbabasına sipariş ettiği malzemeleri söylemek için odasından çıktığında adamı mutfak masasına oturmuş, yazdığı bir şiir üzerine çalışırken buldu.

Kalemi bir defter sayfasının üstünde, yazacakmış gibi tutuyordu, bakışları ise tavanın yakınlarında bir yere odaklanmıştı.

"Zaaf kelimesiyle kafiyeli bir kelime söylesene?"

"Tuhaf olur mu?"

Adam ona baktı ve sonra kelimeyi kağıda yazdı. "Teşekkürler. Bu mükemmel oldu."

Bu kelime onun son zamanlardaki davranışlarını da kesinlikle mükemmel bir şekilde tarif ediyordu. "Market için bir şeyler sipariş ettim," dedi, onun bu konuda yaygara koparmasını bekliyordu.

"Çok güzel." Kendini şiirine öylesine vermişti ki, onu umursamadı bile.

Ertesi sabah on beş somun ekmek pişirmiş ve daha öğlen olmadan onunu satmıştı bile. Öğlen ayrıca Sutter Spor Malzemeleri dükkânından da bir sipariş gelmişti. Her zaman olduğu gibi büyükbabası poşeti doldurdu ve genç kadının eline tutuşturdu. Arkadaş olmaya karar verdikleri gecedan bu yana Kate, Rob'la konuşmamıştı, hatta konuşmaya bile yeltenmemişti.

"Neden buraya kadar yürüyüp kendisi almıyor? Tam yolun karşısındayız."

"Kate, biz işimizi yaparken şikayet etmeyiz."

"Eğer yolun karşısından gelmemizi istiyorlarsa şikâyet etmeliyiz," diye homurdandı M&S'ten çıkarken.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Hava güneşliydi. Yeşil kazağını ve siyah pantolonunu giymiş olan Kate, paltosunu alma gereği duymamıştı. Rob'un dükkânına doğru giderken poşetin içinde sadece bir kalem, yapıştırıcı ve üç tane de gevrekli gofret olduğunu fark etti. Daha önce hiç Rob'un dükkânının içine girmemişti. Kate kapıyı açınca kapının üstündeki minik çanlar çaldı ve genç kadının gelişini duyurdu.

İlk dikkatini çeken şey; koyu, verniklenmiş ahşaplar ve orman yeşili kaplamalar olmuştu. Tavandan kanolar ve kayak takımları sarkıyordu.

Bir dizi dağ bisikleti de kamışların ve kamp malzemelerinin olduğu koridorların önünde duruyordu. Dükkânın sahibini görebilmek için etrafına bakındı ama görünüşe göre buradaki tek kişi kendisiydi.

"Kate."

Başını yürüyüş malzemelerinin olduğu duvara doğru Çevirdi ve tavanarasına baktı. Rob yukarıda durmuş, ona bakıyor, bir eliyle de merdivenlere inen duvarı tutuyordu.

"Onları yukarı getirebilir misin lütfen?"

Kate'in ayakkabılarının tahta zeminde çıkardığı sesler davarda yankılanıyordu. Kate merdivenleri çıkıp tavanarasına irerken, Rob da onu izliyordu. Odanın tam ortasında meşe ağacından bir masa, masanın üstünde de büyük bir bilgisayar ekranı ve klavye vardı. Ayrıca bir sürü kağıt, dosya ve dergi de üst üste yığılmış duruyordu.

"Nihayet. Öğle yemeği," dedi Kate'e doğru ilerlerken. Kot pantolon ve kolları dirseklerine kadar sıvanmış, bej rengi bir gömlek giymişti. Poşete uzandı ve gömleğinin kolları aşağı doğru kayd, gömleğinin rengi dövmesindeki koyu gölge rengiyle uyumluluk gösteriyordu.

"Evindeyken bir yılan görmedim," dedi Kate ona poşeti verirken.

Rob poşetin içine baktı ve sonra bakışlarını ona çevirdi. "Amelia hastaneden eve geldikten sonra Chloe'yi geri vermek zorunda kaldım. Üç kiloluk bir bebekle bir piton yılanını aynı evde tutamazdım."

"Evet. Sanırım bu doğru." Bunu sormadan durursa öleceğini hissettiği için dayanamadı ve sordu. "Ne kadar evli kaldın?"

Rob odanın uzak bir köşesine çekildi ve Kate, onunla tanışmasından bu yana ilk kez Rob'un yürüyüşünü izledi. "En başından sonuna kadar, bir yıldan biraz daha fazla sürdü." Rob'un uzun, zarif adımları dizinde bir yara olduğunu hiç belli etmiyordu. Sanki 22'lik bir silahla hiç vurulmamış kadar rahat bir şekilde hareket edebiliyor ve dizini rahatça bükebiliyordu. Poşeti üstünde tüy ve iplerin olduğu çalışma masasının üstüne bıraktı.

"Kısa bir evlilik."

"Bir ayrılıp bir barışarak beraber dört yıl geçirdik. Hiç evlenmemeliydik ama Louisa hamile kalınca ilişkiye bir şans vermeye karar verdik." Kalemi ve yapıştırıcıyı poşetten çıkarıp masanın üzerine koydu. "Buraya gel. Sana bir şey göstermek istiyorum."

Kate aldatmanın bir evliliği yürütmek için çok da mantıklı bir şey olduğunu düşünmüyordu ama bu ilişki hakkında hiçbir şey bilmediği için bir yargıda bulunmak istemedi. Ya da belkide onu yargılamamasının sebebi Rob'un bugün inanılmaz seksi görünmesiydi.

Kate ilerledi ve onun yanına gelince durdu. Rob eğilmiş, iğnesiz orta boy bir şırınga uzunluğundaki bir mengeneyle yapıştırılmış bir büyüteçten bakıyordu. "Kanatlı kurtçuğu bitirdim. Big Wood Nehri'ndeki alabalıklar buna karşı koyamayacaklar. Güzel değil mi?"

Kate bunun bir çeşit olta iğnesi olduğunu biliyordu. Balık tutmak için kullanılanlardan, ama güzel miydi? Hayır. İnternette satın aldığı ve eline yeni ulaşan Tiffany bilekliği için güzel denebilirdi ama bu iğne ve ucundaki yem için asla. "Ne kullandın bunu yaparken?"

Masa lambasına uzandı ve ışığı tam üstüne götürüp iyice parlamasını sağladı. "Vücuduna sahte tüy yapıştırdım, kanatlarını da geyik tüyünden yaptım."

Kate'in sahte tüyün ne olduğuyla ilgili hiçbir fikri yoktu. "Gerçek geyik tüyü mü?"

"Evet."

"Gerçek geyik tüyünü nereden buldun?" Ellerini dizlerine koydu ve daha yakından bakmak için eğildi.

"Genellikle satın alıyorum ama bu geyik tüyü özel. Geçen sonbahar Lewis Plummer'ın vurduğu geyikten."

Kate başını çevirip ona baktı. Rob'un sürati onunkinin birkaç santim ötesindeydi, o kadar yakındı ki, yeşil gözlerini Şimdi daha net bir şekilde görebiliyordu. "Iyy," dedi ama sesi oldukça alçak ve inandırıcılıktan uzak çıkmıştı. "Yapay tüy alamaz mısın?"

Rob başını iki yana salladı. "Yalnızca organik malzeme kullanıyorum." Rob, "Sarı şişkinimi görmek ister misin? Tam bir güzel," derken Kate'in gözlerine bakmaya devam ediyordu.

Rob'un cümlelerinin arasına cinsel benzetmeler koyma huyu gerçekten de çok çocukçaydı. "Ah, Rob, bilmiyorum. Bunun için pantolonunu indirmen gerekecek mi?"

Rob'un kaşları çatıldı ve sonra kıkırdadı. Kate onun yumuşak nefesini yanağında hissetmişti. "Zihnin çok ayıp düşüncelerle dolu, Kate." Gözlerini Kate'in yüzünde gezdirdi. "Ama böyle kadınları severim." Rob avucunu masaya dayayıp biraz daha öne doğru eğilirken gömleğinin omzu Kate'in omzuna değdi.

Kate doğruldu ve onun makyaj çantası büyüklüğündeki dört kutudan birini aışını izledi. Kutunun içinde birçok kat vardı ve hepsi de değişik olta iğneleriyle doluydu. "Buralarda bir yerlerde olmalı," dedi parmak uçlarıyla hafifçe olta iğnelerini karıştırırken. Kutuyu kapattı, sonra da tezg htaki başka bir çekmeceyi açtı. "Ah, işte burada." Doğruldu, Kate'in elini eline aldı ve avucunun içine kahverengi-bej renklerinde bir olta iğnesi bıraktı. Kancanın gözünün etrafında keelenmiş bir tüy yumağı sarılıydı. Tüy yumağı, sarı sapına sarılı bir şekilde aşağı doğru devam ediyor ve en sonunda küçük bir kuyruk gibi kıvrılıyordu.

"Bu stile şişkin diyoruz," diye açıkladı olta iğnesine dokunurken. Rob'un parmak ucu Kate'in yaşam çizgisine s rt n yor ve tüylerini diken diken ediyordu.

"şişkinim dediğin bu mu?"

"Evet. Koyu tüyler boz ayıya ait ve daha açık sarı tüyler ise yavru bir geyikten. Kışın büyük bir kısmını bunu bulmaya çalışarak geçirmiştim."

Tamam, belki bu sefer onun cinsel esprisi hakkında yanılmıştı ama bu konu üstünde durmayacaktı çünkü onun dokunuşuyla hep oluşan karıncalanmalar yine başlamıştı. Ve bu sefer midesi de biraz gerilmişti. Güçlükle yutkundu ve kendine, gülünç olmaya başladığını söyledi. Bu adam, karşısında eriyip bitmesi gereken bir adam değildi. Adeta adamın her yerinde kalp kırıklığı yazıyordu. Ve evet, karamsarlığı hakkında bir şeyler yapması gerekiyordu ama aslında Rob'un kalp kıran birisi olduğunu söylemek istemiyordu.

Kate'in mantıklı beyni, kontrolü aptal vücudundan almaya çalışırken, Rob onun içinde yarattığı bu karmaşadan bihaber görünüyordu. Ayrıca Kate, iğrenç olduğunu düşündüğü hayvan tüyleriyle sarılı yemi elinde tutarken, Rob kendi hâlimden oldukça memnun gibiydi. "Bu işi uzun süredir mi yapıyorsun?"

"Ah evet." Bakışı kadının kolundan dudaklarına en sonunda da gözlerine yöneldi. "Küçükken babam öğretmişti." Sarı şişkini Kate'in elinden aldı ve eline, küçük bir fareye benzeyen başka bir tane verdi. "Bu bir kemirgen. Big Wood'daki alabalıklar bunu beğenmez, bu daha çok kandırmak için."

Genç kadının eli hâlâ onunkinin içindeydi, Kate elindeki aynı gerçek gibi görünen kemirgene baktı. "Bana sakın bunun gerçek bir kulak olduğunu söyleme."

Rob kıkırdadı. "Hayır. Bu deri."

Tanrı'ya şükür. Tekrar adama, adamın çenesindeki yaraya, sonra da onu gördüğü ilk gece burnunda fark ettiği küçük şişliğe ve en sonunda da gözlerinin içine baktı. "Bunu da mı sen yaptın?"

"Evet ama mükemmel bir şekilde tüylerini tıraş etmek epey bir vaktimi aldı."

Kate onu neyin daha çok şaşırttığını bilmiyordu, eski bir hokey oyuncusunun o koca elleriyle bu kadar ince bir şeyi bağlaması mı yoksa olta iğneleriyle uğraşmaktan bu kadar büyük zevk alması mı. Ayrıca, neredeyse ilk kez gerçek anlamda sohbet ediyor olmaları onu şaşırtıyordu. Gerçek yetişkinler gibi. "Bu güzel, Rob."

"Binden fazla var."

"Vay, bu çok fazla."

Adamın bakışı onun dudaklarına yöneldi. "Bu iş, zihnimi çevredeki diğer şeylerden uzaklaştırmamı sağlıyor."

"Ne gibi şeylerden?"

Rob gözlerini onun dudaklarından almadan başını iki yana salladı.

"Sorma."

"Neden?"

"Bu sana göstermem gereken şeylerden biri mi?"

Rob'un bakışları tekrar onunkilere döndü ve sesi azaldı. "Sana göstermemi istiyor musun Kate?"

İsmi söyleyişi öyle pürüzsüz ve güzel, aynı zamanda öyle sertti ki, sanki onunla sevişiyormuş gibiydi ve bu da Kate'in boğazının kurumasına sebep oldu. Güçlkle yutkundu ama Rob ondan cevap vermesini beklemedi. Elini onun koluna koydu, oradan omzuna ve daha sonra da boynuna kaydırıldı. Parmakları tarak gibi saçlarının arasından geçti ve eliyle arkadan genç kadının kafasını tuttu. Yavaşça onu kendine doğru çekti ve o da direnmedi, Rob'un yeşil gözlerinin cinsel cazibesinde kaybolup gitmişti.

"Sadece arkadaş olacağımızı sanıyordum," demeyi başardı aklını tamamen kaybetmeden.

"İkimiz de bunun çok uzun sürmeyeceğini biliyorduk." Dudaklarını onun dudaklarının seviyesine indirdi ama Kate son anda kafasını çevirdi. Adamın dudakları onun yanağına değdi ve boynuna doğru giderek onu öpmeye devam etti.

"Ama bu senin fikrindi."

"Daha iyi bir fikrim var." Kate onun sıcak açık ağzının, kulağının tam altında olduğunu hissetti. "Ne olduğunu duymak ister misin?"

Kate elini onun omzuna koydu ve kafasını iki yana salladı.

Rob yine de söyledi. "Bence yeni yetmeler gibi sevişmeliyiz. Sadece birbirimize sürtünüp duralım ve olayları akışına bırakalım."

Kate olayları akışına bırakınca ne olacağını biliyordu ve içindeki hain bir taraf da bunu istiyordu. İçindeki o, unutmak isteyen, hain tarafı. Ondan hoşlanmamasının daha iyi olduğunu unutmak. Onun kötü bir risk olduğunu ve onunla öpüşmeye devam etmemesi gerektiğini unutmak. Uzun süredir bu kadar yoğun hissetmediği diğer tarafı, o hain tarafından daha güçlüydü. "Bu kötü bir fikir."

Rob kıkırdadı ve boynundan aşağı, onu titreten bir sıcaklık indi. "Bir yanımda bunun çok iyi bir fikir olduğunu düşünüyor."

Kate, Rob'un hangi yanından bahsettiğini bildiğini düşünüyordu. Birkaç gün önce hissettiği bir yanı.

"Seni, sanki on altı yaşındaymışız ve bir arabanın arka koltuğundaymışız gibi hissetmek istiyorum. Kıyafetlerinin dışından," dedi fısıltıyla. "Her yerine dokunmak, sonra da ellerimi gömleğinin altından sokmak istiyorum." Ama ona elleriyle dokunmadı. Bunun yerine başını geriye doğru çekti ve boynunu öpmeye başladı. "Mmm, tadın çok güzel. Cildin tatlı gibi."

Kate gözlerini yumdu ve Rob onun boynunu kibarca sıcak, ıslak ağzının içine çekerek emmeye başladı. Tatlıyı severdi. Tatlı iyi bir şeydi ve bu adam onu tatlısı yapmak konusunda çok iyiydi. Vücudunun her

hücreindeki her tutkuyu uyandırmakta çok iyiydi. Aldığı her nefes Kate'in tenine olan açlığını, ihtiyacını fısıldıyordu ve genç kadının vücudu da ona cevap veriyordu. Göğüsleri geriliyor, göğüs uçları sertleşiyordu. Kate yeri boylamamak için dizlerini kenetledi. Rob, Kate'in onu geri istemesini sağlamak ve ona durması gerektiğini unutturmak konusunda çok iyiydi. "Şimdi durmalısın," dedi Kate ve gözlerini açtı. Fare birden elinden kayıp düştü ve Kate avuçlarını onun göğsüne koydu. Rob'un kollarından geriye çekilmek için kendisini zorlamıyordu. Henüz...

"Duracağım. En nihayetinde." Rob'un boştaki eli, Kate'in sırtından aşağı kaydı ve onu kendine doğru çekti. Sıkıca. Kate'in göbeğinin altına gelen aleti sertti ve içindeki tutku âdeta Kate'in bacaklarının arasından akıp gidiyordu. Rob alnını onunkine bastırdı. "Bana deli olmadığını söyle."

"Ne?"

"Deli değilsin, değil mi Kate?"

O anda biraz deli olduğunu hissediyordu. Duyguları karışmıştı. Tutkusu mantığıyla savaşıyordu. "Hayır."

"Daha önce casusluk yaptın mı, tacizde bulundun mu ya da birini vurdun mu?"

Rob, onun başka bir Stephanie Andrews olmadığını bilmek istiyordu. "İyi bir seks" yaşadıktan sonra kendisini bir 22lik silahla takip edecek bir psikopat olmadığından emin olmak istiyordu. Kate'in zihnini bulandıran tutku sisi dağılınca adamın kollarından uzaklaşmayı başardı. "Geçen gece internette seninle ilgili bir araştırma yaptım."

Rob'un kaşları düştü ve zihnini temizlemeye çalışıyormuş gibi başını iki yana salladı. "Sen ne yaptın?"

"İnternette seni araştırdım."

"Ah." Sanki Kate üstüne soğuk su fırlatmış gibi döndü. "Geçmişimle ilgili bütün gereksiz detayları okudun mu?"

"Hepsini okudum mu bilmiyorum ama Sun Valley'de tanıştığımız o ilk gece beni neden geri çevirdiğini şimdi anlıyorum."

Çalışma masasına doğru ilerledi ve alışveriş poşetini karıştırmaya başladı. Geniş sırtı ona dönük bir hâldeyken kalemi aldı ve paketi yırtarak açtı. "Vurulunca insan tek gecelik ilişkilerden uzak durmaya başlıyor." Kalemi paketinden çıkardı ve paketi masanın üstüne attı.

"Ayrıca insanın boşanmasına da sebep oluyor. O ilişkinin daha başlamadan başarısız olmaya mahkûm olduğunu bilmene rağmen."

Kate ona doğru yürüdü. "Onu seviyor muydun?"

"Stephanie Andrews?" Omzunun üzerinden kadına baktı. "Elbette hayır!"

Kate bir insanın eşini severken onu aldatabilmesini hiç anlamamıştı. "Eşinden bahsediyorum."

Başını salladı. "Evet, onu seviyordum. Sorun onu çoğu zaman sevmiyor oluşumdu. O da benden hoşlanmıyordu. Sadece yataktayken iyi anlaşıyorduk ve o da çok sık gerçekleşen bir şey değildi. Genelde ya ben yollarda oluyordum ya da kavga ediyor olurduk."

Kate'in problemi ise onu yeteri kadar sevmeyen adamları sevmiş olmasıydı.

"Yine de evliliğimin daha farklı bir şekilde sona ermesini tercih ederdim." Kalemin yayını çıkardı ve kalemden ayırdı. "Kariyerimin de."

"Daha asil bir şekilde mi sona ermesini isterdin?"

"Asil mi? Evet, bu güzel bir kelime seçimi. Vurulmak bütün asaletini alıp götürüyor. Karnına bağlanmış tüplerle bir hastane odasında uyanıyorsun ve...başka yerlerde. Güçsüz ve çaresiz oluyorsun. Her şey berbat bir hale geliyor."

Kate güçsüz ve çaresiz olmanın her erkek için çok zor bir durum olduğunu düşünüyordu. Hele bir de Rob gibi, rakiplerini ezmeye alışık biri için inanılmaz zor bir durum olmalıydı.

"Sonra en sonunda tekrar ayaklarının üzerinde durmaya başladığında bütün hayatın değişiyor. İşin yok. Eşin yok. Hiçbir şey yok geriye sadece herkesin internette okuyabileceği pis detaylar kalıyor." Bir dikiş iğnesi çıkardı. "Aşk hayatı da yok."

Kate onun âşık olmak gibi bir durumdan bahsettiğini sanmıyordu. Artık ilk ağızdan onun fiziksel olarak seks yapmakla ilgili bir sorunu olmadığını biliyordu. Rob evli değildi, gerçi geçmişte evli olması da seks yapmasına engel olmamıştı. "Bir aşk yaşamayalı ne kadar oldu?"

Rob ona baktı. "En son seks yaptığımdan bu yana ne kadar oldu diye mi soruyorsun?"

İkisi de bunu sorduğunu biliyordu, o hâlde inkar etmeye ne gerek vardı ki? "Evet."

Ağzının bir kenarı aşağı doğru kıvrıldı. "Boş ver."

"Altı ay mı?"

Rob başını çevirdi.

"Bir yıl mı?" Yıllardır o kadar çok kişiyle görüşmüştü ki cevabın genelde söylenmeyen cümlelerde gizli olduğunu ; biliyordu.

"Bırak şunu, Kate."

j

"İki yıl mı?"

İğneyi masaya bıraktı ve ona döndü. "Seks hayatıma inanılmaz bir ilgi duyuyormuş gibisin."

1

"Konuyu sen açtın." Kate omuz silkti. "Ve inanılmaz bir ilgi duyup duymadığımdan da emin değilim. Orta karar bir merak demek daha doğru olur."

"Tam olarak merak ettiğin nedir?" Ona doğru bir adım attı. "Ne kadar zaman olduğu mu? Ya da ikimizin seks yapmasının ne kadar iyi olacağı mı?" Gözlerini kıstı. "Bunu benim de merak ettiğimi itiraf etmeliyim."

Kate geriye doğru bir adım atı. "İkimizin seks yapması çok kötü bir fikir."

"Bunu zaten söylemiştin." Kadına doğru bir adım attı.

Kate trafik polisi gibi elini havaya kaldırdı. "Dur. Seks yapamayız."

"Elbette yapabiliriz. İkimiz de yirmi birin üstündeyiz ve ikimiz de deli değiliz. Seni istiyorum ve senin de beni istediğini biliyorum. Daha tanıştığımız ilk gece beni istedin ve o gece seni odama sürüklediğim için tam bir aptal olmalıyım."

Yaşla ilgisi olmayan bir sürü başka iyi neden vardı. Ve bunlardan birini söylemişti bile. "İşte bu yüzden seninle seks yapamam."

Kate'e doğru kararlı bir adım attı ve Kate eliyle onu durdurdu. "Hâlâ seni odama sürükleyip götürmediğim için bana kızgın mısın?"

Başını iki yana salladı ve saçları omuzlarına sürtündü. "Seninle seks yapamam çünkü artık seni tanıyorum."

"Ama beni tanımazken benimle seks yapabilirdin." Kadının bileğini kavradı. "Bu çok saçma."

"Hayır değil." Adamın gözlerine baktı ve açıklamaya çalıştı. "O gece Sun Valley'de benim kafamda kurduğum fantezinin bir parçasıydın. Bir barda hiç tanımadığım bir erkekle beraber olma fantezim. Seni kullanıp atmayı planlıyordum."

"Bunu hâlâ yapabilirsin."

"Hayır. Artık gerçeksin." Bileğini kurtarmaya çalıştı ama Rob buna izin vermedi. "Bütün fantezilerimi öldürdün."

"Sana yeni bir fantezi vereceğim. Tanrı biliyor ya yüzlerce fantezim var." Rob kadının elini aldı ve dudaklarına götürdü. "Bir tanesini duymak ister misin?" dedi kadının avucuna doğru fısıldayarak ve onun cevabını beklemeden devam "En sevdiğim fantezimde sen şu siyah dominant çizmelerini giyiyorsun."

Kate elini çekmeyi bıraktı. Rob onun hakkında fanteziler mi kuruyordu? Daha önce hiçbir adam onun hakkında fanteziler kurduğunu söylememişti. Onun hakkında. Kate Hamilton ve onun 41 numara ayakları hakkında. Kendini çok zayıf hissediyordu. Neredeyse pes edecekti. Gitmeliydi. Kaçmalıydı. Hızlıca. Ve bunu yapacaktı da. Ama uzun bir süredir fantezilerinden birini gerçekleştirememişti. Bu yüzden Rob'unkilerden birini dinlemek mantıklı geliyordu. "Başka ne giyiyorum?"

"Hiçbir şey."

"Sen ne giyiyorsun."

"Sadece sertleşmiş bir penis ve yüzümde bir gülümseme."

Gülmeli mi yoksa sinirlenmeli mi bilmiyordu. Gözlerinin kenarındaki alay eden gülümseme çizgileri haricinde oldukça ciddi görünüyordu.

"Fantezi nerde geçiyor?"

"Yatağında." Rob kadının avucunu kendi boynuna götürdü ve eliyle Kate'in belini okşamaya başladı. "Bilardo masamda." Kate'i o kadar yakınına çekti ki kadının göğüsleri gömleğine sürtündü. "Arabamda." Ve sonra, "Tam burada. Durduğum yerde," derken gözlerinin kenarındaki alaycı çizgiler kayboldu ve dudaklarını tam onun dudaklarının karşısına getirdi.

"Her fantezimin yıldızı sensin." Kate'i öptü, dudaklarının ve dilinin yumuşaklığı kadının hızla atan kalbiyle tam bir tezat oluşturuyordu.

Kate elini onun boynunun arkasına kaydırды ve ona doğru yaslandı, göğüslerinin ağırlığı Rob'un göğsüne bir basınç uyguluyordu. Göğüs uçları dikleşmişti. İstiyordu. Damarlarında ve bacaklarının arasında akan sıcak sıvı bunun göstergesiydi. İstendiğini ve ihtiyaç duyulduğunu hissetmek cildini cinsel bir ihtiyaçla titretiyordu. Ama...bir adam onu durduğu her yerde istemeyeli çok uzun zaman olmuştu. İçindeki tutku ateşi ortaya çıkmayalı ve içindeki karamsar insanı dışarı atmayalı uzun zaman olmuştu.

Rob'u derin, sıcak bir öpücükle doyurunca adam da onun ağzının içine doğru inledi. Rob'un dudaklarında ihtiyaç ve seksin tadı vardı. Kate'in göğsünü bluzun üstünden avuçladı ve Katenin bedenin aşağısına yaslanmış kaya gibi sert penisinin uzun ağırlığına dayandı.

Rob'un boştaki eli onu arkadan yakaladı ve kadını ayak parmaklarının üzerine doğru çekti. Baş parmağı onun sertleşmiş göğüs ucunun etrafında gezinirken kendisini onun kalçalarına doğru itti. Ereksiyonunu bir ileri bir geri Kate'in kasıklarına sürüyordu. Kate parmaklarını Rob'un saçlarına geçirirken boğazından insanı deli eden bir inilti yükseldi.

Kapının üstündeki zillerin sesi çatı katındaki nefes seslerini güçlükle bastırıyordu.

"Bay Sutter?"

Rob doğruldu ve Kate'in sırtını tutan elini çekti. Aşağıdan gelen iki genç sesi duyunca dükkanın ön tarafına baktı.

"Burada mısınız?"

"Kahretsin." Rob diğer elini Kate'in göğsünden çekti ve saatine baktı. "Bu çocuklara gelmelerini söylediğimi unutmuştum." Dikkatini Kate'e verdi. Bakışları ihtiras ve açlıkla doluydu. "Bana birkaç dakika verin, hemen geliyorum," diye seslendi aşağı doğru.

"Tamam."

"Burada dur ve beni bekle Kate. Uzun sürmez."

Kate derin bir nefes aldı ve aklı tamamen olmasa da yerine geldi. En azından bir adım geri çekilmesine yetecek kadar. "Hayır."

Rob ona uzandı ama Kate kendini çekince eli boşta kaldı. Adam ona dokunmasın ve fikrini değiştirmesin diye ondan uzaklaşmaya devam etti. Rob ona yirmi altı numaralı kalp kırıklığı olduğunu unutturmadan önce Kate oradan uzaklaşmalıydı. Kalbini kıran erkekler listesi oldukça kabarıktı. Bu, içindeki kötümserin düşünceleri değildi, hepsi tamamen gerçektir.

Kate daha kapiya ulaşmadan, "Sonsuza kadar bana hayır diyemezsin, Kate Hamilton. Bir gün bana evet demeni sağlayacağım," diye seslendi.

Kate durmadı. Merdivenlerden indi ve dükkânın içinde ilerlemeye başladı. Eli tam kapı kolundayken durdu ve omzunun üzerinden arkaya doğru baktı. Rob atı katında duruyor, elleri demirleri tutuyordu.

"Hem de çok yakında," dedi.

Rob çalışırken bir yandan da ıslıkla "Sex Type Thing" şarkısını mırıldanıyordu. İpi bir uca bağladıktan sonra kancanın etrafına dolamaya başladı. O ipi doladıka ipin tüyleri pantolonunun dizlerinin üzerine oradan da beyaz çoraplarına doğru yere düşüyordu.

Scott Weiland bir kadına unutamayacağı bir şey veren bir erkek olmakla ilgili şarkısını söylerken, Rob'un dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrıldı. Kate seks yapmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu ama bu konuda kesinlikle yanılıyordu. O ğleden sonra Kate'i fikrini değiştireceği konusunda uyarmıştı. Ciddiydi. Ona unutamayacağı bir şey verecekti.

İpi kancanın ucundan geçirdi ve sarmaya devam etti. Müzikte bir duraksama olduğu sırada aşağıda, oturma odasındaki saat tam on kere çaldı. Kate'i istiyordu. Kate de onu istiyordu. Kate deli değildi. Olacaklar kaçınılmazdı.

Onu her öptüğünde Kate de sanki asla duramayacakmış gibi karşılık vermişti. Adeta Rob'un önünde erimişti, o kadar sıcaktı ki saçları neredeyse alev almıştı. Onun göğsüne dokunmus ve

sertleşmiş penisini ona dayamıştı ve eğer o çocuklar dükkana gelmemiş olsalardı, onu oracıkta, o daha başına neler geleceğini bilmeden soyup duvara yaslayacaktı.

Rob ipliği iğneden geçirdikçe makara dönmeye devam ediyordu. Sandalyesinde döndü ve altın-siyah renklerinde bir tüyaldı. Olta çengelinin etrafını temizledi ve tüyü yerleştirip üzerine ipi sıkıca doladı.

Kate'i yatağında istemesinin yanısıra, onun hakkında neler hissettiğini de bilmiyordu. Kate inatçı ve mücadeleciydi ve çok bilmiş biriymi ama bir kadının bu özelliklere sahip olmasını umursamazdı.

Tüyün ucuna bir çift başka çeşit bir tüy daha ekledi ve kancanın orta bölümündeki yere doğru itti. Daha sonra da bu tüyleri ileri geri iterek yerine oturttu.

Kate yetenekli birisiydi ve kendisine bakabileceğinden kesinlikle emindi. Bazı erkekler onun bu özelliğini sevmiyorlardı ama bunlar Rob'un umurunda olan şeyler değildi. İşin aslı Rob, ona bağımlı olan ve ihtiyaç duyan kadınlardan hoşlanmazdı.

Kancanın eğik yerine telle horoz tüyü bağladı ve sonra da kancanın gözünün olduğu tarafa doğru itti. Kate güzel, zeki ve seksiydi. Daha da önemlisi psikopat değildi.

Dirseğinin yanındaki kablosuz telefon çaldı. Arayanın ismine baktı ve sonra da çalan müziğin sesini kıstı. Telefonu açtı ve, "Merhaba Lou. Nasılsın?" dedi.

"Şey, düşünüyordum da," diye başladı eski eşi.

"Ne düşünüyordun?"

"Geçen geceki konuşmamızı düşünüyordum ve Paskalya hakkında sana kızgın olduğumu düşünmeni istemiyorum."

Penseyi kancadan çıkardı ve çalışma masasının üzerine koydu.

"Amelia bunu hatırlamayacak kadar genç ve hem zaten bu senin gelmen gereken haftasonu da değil."

Birdenbire oldukça anlayışlı davranmaya başlayan Louisa onu endişelendirmişti. "Birisiyle mi görüşüyorsun?" Louisa en son bu kadar mutlu olduğu zaman bir Boeing yöneticisine âşık olmuştu. Yeni erkek arkadaşıyla Cancun'a uçarken onun da bebeğe bakmasını istemiş, Rob da bunu memnuniyetle kabul etmişti. Bu adamla ilişkisi geçen sonbahar, Rob'la tekrar birleşme ipuçları vermeye başlamadan önce sona ermişti.

"Hayır," dedi. "Kimseyle çıkmıyorum."

Rob ayağa kalktı. "Neden?"

"Çünkü ikimizin ilişkimize bir şans daha vermemiz gerektiğini düşünüyorum. Artık daha olgunuz ve daha mantıklı düşünebiliyoruz. Amelia'nın geleceğini de düşünmemiz gerekiyor."

İşte başlamıştı. Artık bunu açıkça söylemişti ve artık Rob bu konuyu görmezden gelemezdi. "Neden şimdi bu konuyu telefonda açıyorsun? Yakında oraya geleceğim zaten."

"Sen kapıdan girer girmez bu konuyu açmak istemedim. Buraya gelmeden önce bu konuyu düşünmeni istedim." Derin bir nefes aldı ve verdi. "Bu sefer yürütebiliriz Rob."

Rob odadan çıktı ve ardından ışığı kapattı. "Gospel'e taşındığım zaman bundan konuşmuştuk. Burada yaşamak seni mutlu etmeyecek ve ben de Seattle'da mutlu olamam."

"Bir yolunu bulabiliriz."

Yatak odasına girdi ve televizyonun yanından geçip büyük pencereye doğru yürüdü. "Buradan nefret edersin. Burada ne caz kulüpleri ne de Four Seasons'ta yenen akşam yemekleri var." Fish Hook Gölü'nün karanlık kıyılarına baktıktan sonra ekledi. "En yakın sinema salonu buraya bir saat uzaklıkta."

Sessizlik âdeta aralarındaki mesafeyi daha da uzattı, gob onun tekrar birleşmeyi düşünmesini sağlayacak bir şey söyleyebileceğini düşünmüyordu. Geçmişte birçok kere denemiş ve her seferinde başarısız olmuşlardı. "Amelia seni özlüyor."

Bunun dışında. Gözlerini yumdu ve alnını soğuk cama dayadı. "Ne yapıyor?"

"Uyuyor."

Orada olup onu yatağına yatıramamıştı. En sevdiği şey kızının, kollarında uyuyakalması ve onu kendi yaptığı karyolasına taşımaktı. Suçluluk duygusu onu yiyip bitiriyordu ama kendine eğer Seattle'daki çatı katı dairesinde yaşıyor olsa bile yine de her gece onu yatağına yatırmayı özleyeceğini hatırlattı.

"Bence bu sefer işleri yürütebilir ve bir aile olabiliriz. Bu konuyu düşünecek misin?"

Bir aile. Asla bir aile olmamışlardı. Kızını seviyordu ve bir zamanlar Louisa'yı da sevmişti. Mutlu bir aile fikri ona hep çekici gelmişti. Genellikle yalnızdı ama asıl anahtar kelime mutluluktı. O ve Louisa mutlu olabilirler miydi? Bunu bilmiyordu. "Düşüneceğim," dedi.

Kapattıktan sonra telefonu salondaki sandalyenin üstüne bıraktı. Elleriyle yüzünü sıvazladı ve dışarıya, göle baktı. Son birkaç saattir güçlü bir rüzgâr vardı ve gölün üstünde daire şeklinde dalgalar oluşmasına sebep oluyordu.

Eski eşini düşündü, gözünün önüne onun muhteşem yüzünü ve inanılmaz vücudunu getirdi. Bir aralar ona ideal kadın Şibi gelmişti. Doğal güzellik ve pahalı bir bakımın mükemmel uyumu. Ve şimdi Louisa tekrar denemeyi, birlikte yaşamayı istiyordu. Tek sorun, Rob'un, muhteşem yüzü ve inanılmaz vücudu etraftayken bile Louisa'yı yakalayıp burnunu boynuna gömmek istemeyecek olmasıydı. Ellerini onun vücudunda gezdirmek için, içinde tek bir tutku damlası bile yoktu. , Tutku hissini ona sadece Kate veriyordu. Onu bir erkeğin adınım istemesi gerektiği gibi istiyordu. İçinde, onu yakalayıp yere yatırıp üstüne çıkmak için hayvani bir duygu oluşmasına sebep oluyordu. Aslında bir erkek bunu tekrar bir araya gelmeyi düşündüğü eski eşi için hissetmeliydi. Ama tutku ya da tutku eksikliği bu fikri reddetmeye yeten bir sebep miydi? İyi bir ilişkide seksten daha önemli şeyler yok muydu? O ve Louisa evliken seks, çok güzel olsa da bunun dışında her şey oldukça berbattı. Sadece seksin iyi olduğu bir ilişki yürüyebilir miydi?

Rob bunu düşündükçe kafası daha çok karışıyordu. Şakakları zonklamaya başladı ve o, bütün bunların zihninde dolanıp durmasına izin verdikçe baş ağrısı daha da arttı, artık hiçbir şey düşünemez hale geldi.

Gerçekten de emin olduğu tek bir şey vardı, o da kafasındaki her şeyi çözene kadar Kate Hamilton'a direnmesi gerektiğiydi.

Bir kadınla seks yaparken, bir diğeriyle tekrar bir araya gelmekten bahsetmek konusundaki dersini almıştı. Daha önce de bu yoldan geçmişti ve böyle bir belaya ihtiyacı olmadığını biliyordu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi sabah Kate ekmek yerine başka bir şey yaptı. Paskalya'ya beş gün vardı bu yüzden de küçük kekler pişirdi ve üstlerini de beyaz kremayla süsledi. Çimen görünümü vermek için hindistan cevizini yeşile boyadı ve üzerine ufak kuştan şekerler ekledi. Küçük tutamaçlar gibi görünsün diye keklerle pipo temizleyici teller sokarken birden düşünceleri Rob'a, dünden bu yana aklından çıkarmadığı düşüncelere döndü.

Sonsuza kadar hayır diyemezsin Kate Hamilton. Bir gün evet demeni sağlayacağım, demişti. Hem de çok yakında.

Onun bu tehdidi Kate'i endişelendirmişti. Fiziksel bir seviyede değil. Bir saniye için bile olsa Rob'un onu böyle bir Şeye zorlayacağı aklından geçmemişti. Ona duyduğu çekimden korkuyordu daha çok eğer Rob bir kez daha ona tatlı bir teni olduğunu, onun hakkında fanteziler kurduğunu söylerse, karşısında yeniden zayıf düşmekten ve âdeta bir beyin ölümü yaşamaktan korkuyordu.

Rob'u tanıyordu. Onun gibi adamlarla çıkmıştı. Kötü bir 'lişki daha istemiyordu ama bir tarafı da onunla yalnız kaldığı zmanlar bütün bu

geçmişı unutmak istiyordu. Bir daha bir Şeyler sipariş istediğı zaman, siparişı büyükbabasının götürmesi gerekecekti.

Kate elindeki son ufak yumurtayı da kekin üzerine koydu ve işine son bir bakış atmak için geriye doğru bir adım attı. "Martha Stewart her neredeyse sinirinden çıldırıyor olmalı." Daha öğlen olmadan yaptığı beş düzine keki de satmış ve beş düzine kek siparişı daha almıştı.

Saat ikide Stanley arka taraftaki ofiste oturmuş şiirinin üzerine çalıştığı sırada, Regina Cladis biraz et, bir paket havuç ve biraz da kırmızı patates almak için gelmişti. "Tiffer ziyarete geldi ve benim rostoma bayılır."

"Ne kadar kalacak?" diye sordu Kate eti pakete koyarken.

"Paskalya'dan sonraki pazartesi gününe kadar," dedi ve para çıkarmak için cüzdanına uzandı.

"Belki siz ve Tiffer biraz jalapeno biberi jölesi denemek istersiniz."

Regina ona baktı ve koca gözlüklerini minik burnunun ucuna kadar indirdi. "Jalapeno neyi?"

"Jalapeno biberi jölesi. Krem peynirle servis edilip kraker üzerine koyulduğunda çok lezzetli oluyor. Ya da bagelin üstüne de sürebilirsin."

"Hayır teşekkürler. Ben bagel yemem ve şu bahsettiğin jöle de hiç hoş bir şeye benzemiyor."

"Bu kasabada insanların neden bunu denemeye yanaşmadıklarını anlayamıyorum." Kate derin bir iç çekti ve havuçları poşete koydu.

"Biz jöleyi meyveyle yapmayı tercih ederiz," diye açıkladı Regina.

"Buraya ilk taşındığım zaman ben de uyum sağlamakta güçlük

çekmiştim. Bana da aynı sana yaptıkları şekilde, bir yabancıymışım gibi davranmışlardı."

Kate kendisine bir yabancı gibi davranıldığıının farkında değildi. "Gerçekten mi?"

"Evet. Myrtle Lake ve ben kütüphanedeki aynı iş için başvurmuştuk ve işi o değil de ben aldığımda, ben yerel biri olmadığım için büyük bir kavga çıkmıştı. Herkes çok öfkelenmiş ve kimse kütüphaneye gelmemişti."

"Nerede yaşıyordun?"

"Challis'de doğup büyüdüm."

Challis ismi tanıdık gelmişti. "Nerede?"

"Buranın altmış kilometre kuzeyinde."

Kate şimdi ismi nereden hatırladığını bulmuştu. "Ama orası da yerel."

Regina başını iki yana salladı ve ifadesiz bir yüzle "Hayır, bir sonraki bölgede," dedi.

Kate tam sadece altmış kilometre uzaklıktaki bir yerin neden yerel sayılmadığını soracaktı ki kendini durdurdu. Çok soru sormamak daha iyiydi. Hele bir de cevaplarını zaten biliyorken. Ve cevaplar büyük ihtimalle Kate'in kaşlarının çatılmasına sebep olacaktı. Ve kaş çatmak da Kate'in yüzünde kırışıklıklar oluşmasına sebep olurdu, böyle bir şeye de hiç ihtiyacı yoktu.

"Ama en nihayetinde kasabalılar bana alıştılar ve sana da alışacaklar. Şerif Taber, California'dan bir kızla evlendi.. Eğer kasabalılar onu bile kabullendilerse, Stanley'nin torununun Las Vegas'tan olduğunu da kabul etmek zorundalar. Elbette biz de ara sıra kumar oynamak ve bazı

gösterileri izlemek için günah Şehrine gidiyoruz. Bu yüzden buna alışmak çok daha kolay."

"California'nın nesi var?" diye sordu Kate.

"Hippiler, esrarkeşler ve vejeteryanlarla dolu bir yer," dedi Regina küçümseyici bir yüz ifadesiyle. "Tabii şimdi bir de dnold belediye başkanı olunca eyalet hızlı bir değişime uğradı.

HPRachel Gibson*

Biliyorsun Sun Valley'de bir evi var."

"Evet, biliyorum." Kate fişi çıkarmak için düğmeye basarken alnı gerildi. Daha fazla soru sormadığı iyi olmuştu.

Rob fatura ve bütçelerle dolu bir dosyayı kolunun altına almış ve akşam için evden çıkmıştı. Sutter Spor Malzemeleri dükkânının arkasındaki küçük alan dolunay ve seksen voltluk ampulün etkisiyle aydınlanmıştı. Saat on biri çeyrek geçiyordu ve dükkânı kapattıktan sonraki beş saati, bir izci grubunun haziranın ilk haftasında gerçekleştirecekleri kamp gezisi için özel bir sipariş hazırlamakla geçirmişti. Sabah Seattle'a gitmek üzere yola çıkacaktı ve gitmeden bu işi bitirmek ve böylece bütün ilgisini kızına verebilmek istiyordu.

Hâlâ tekrar bir araya gelme konusunda Louisa'ya ne diyeceğini düşünmemişti. Bunu beyninin arka tarafına itmiş ve işine konsantre olmayı tercih etmişti. Şimdi işi bitmişti ama yine de bunu düşünmek istemiyordu. Belki de en iyisi beklemek ve Seattle'a varınca nasıl hissettiğine bir bakmaktı.

Dükkânın kapısını kilitledi ve arabasına atladı. Bu sezon henüz dükkân açılalı bir haftadan az zaman olmuştu ama işin sadece kiralama kısmı bile onu meşgul etmeye yetmişti.

Park yerinden çıkarken, M&S'in içinde bir ışığın yanmakta olduğunu fark etti. Stanley'nin ürünlerin durduğu yerde bıraktığı ışıktan daha fazla ışık vardı. Rob arabayı marketin arka tarafına çekti ve motoru durdurdu. Arabadan indi ve kalın tahta kapıya üç kere vurdu.

Kapının açılmasını beklerken burada ne işi olduğunu sorguladı. Geç olmuştu ve sabah şehri terk etmeden önce yapması gereken bir ton iş vardı.

Birkaç saniye sonra Kate içeriden seslendi. "Kim o?"

"Rob. Bu saatte burada ne yapıyorsun?"

Kapının kilit sesi duyuldu ve Kate kafasını aralıktan uzattı. İçeriden gelen ışık güzel kızıl saçlarını aydınlatıyor ve başının etrafında yumuşak bir parlaklık oluşmasına sebep oluyordu, girden Rob oraya neden geldiğini fark etti. "Çalışıyorum," dedi Kate. "Sen bu saatte burada ne yapıyorsun?"

Kendini bu kadar zorlamasına ve hayatında bütün olanlara rağmen Kate'den uzak durmayı başaramıyordu. parlak bir fenere doğru giden bir gemi gibi genç kadına doğru çekildiğini hissediyordu. "Eve gidiyordum." Sıcak kekin kokusu dışarıya taşıyordu ve kendisini neyin daha aç bir hale getirdiğini bilmiyordu Kate'in görünüşü mü yoksa kekin kokusu mu. "Bir şey mi pişiriyorsun?"

"Evet." Kate kapıyı biraz daha açtı. Üzerinde bir çift kırmızı zarın olduğu ve Kendini Şanslı Hissediyor Musun? yazan beyaz tişörtüyle

adamın tam önünde durdu. Dar kotunun üzerine kahverengi bir kemer takmıştı. "Yarın için yedi düzine kek pişiriyorum."

Kate'in kekten çok daha iyi olduğuna şüphe yoktu. Rob'u içeri davet etmemişti ama adam onu geçip dükkânının içine doğru ilerlerken karşı da çıkmamıştı. Rob et dilimleyicisinin yanından geçip büyük odanın köşesinde duran keklerin olduğu yere doğru ilerledi. Birkaç düzine kek çelik masanın üzerinde duruyordu. Rob kendi kendine burada çok durmayacağını söyledi.

Hoparlörlerden, alışlagelmiş Tom Jones şarkıları yerine, bir kişiyi kaybetmemekle ilgili bir şarkı söyleyen bir kadın sesi duyuluyordu. Rob şarkıyı tanıyamamıştı ama zaten kadınların sevdiği bu müzik tarzından çok hoşlandığı da söylenemezdi. Hele de bu tarz şarkılar hep aynı üç konu etrafında dönüp dururken ask, kırık kalpler, aşâğılık herifler.

"Bu cumartesi Paskalya töreninde ilkokul öğrencilerinin gören arabasını senin çekeceğini duydum," dedi kapıyı kapatıp flitlerken. "Bu işe nasıl bulaştın?"

Rob arkasını döndü ve kadının kendine doğru yürüyüşünü "i"di. Gözlerini bilinçli bir şekilde kadının göğüslerinin üzerinde duran zarlardan çekip saçlarının o bildik güvenli bölgesine çevirdi. Saçları gevşek bir şekilde omuzlarının üzerine dökülüyordu ve florasın ışık altında kızıl saçında yer yer altın rengi parlaklıklar göze çarpıyordu. Daha dün onu boynundan öperken bu saçları elinde tutuyor olduğu için, saçının görüldüğü kadar yumuşak olduğunu biliyordu. "Müdür rica etti."

Kate dolabı açtı ve üst rafta duran bir şeye uzandı. Rob'un gözleri kadının vücudunda gezinip Tazmanya Canavarlı terliklerine indi. "Çok kolaysın," dedi Kate ve bir paket buzdolabı poşeti aldı.

"Ayakkabıların nerede?"

Kate ayaklarına baktıktan sonra tekrar ona baktı. "Evde. Bunlar çok daha rahat." Kate kutuyu mikserin yanına koydu. "Sanırım büyükbabam annen konusunda gün geçtikçe ciddileşiyor."

Rob annesinin Stanley'den hoşlandığını biliyordu ama annesi asla yaşlı adamı bir arkadaştan daha farklı gördüğü konusunda bir şey söylememişti. "Ciddileştiğini düşünmene sebep olan ne?"

Kate'in pembe dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Şiir yazmaya başladı ve ayrıca birbirlerinin şiirlerini okuyup yorumlarda bulunuyorlar."

"Bunu ne zaman yapıyorlar?"

Kate ellerine Tom Jones fırın eldivenlerini geçirdi. "Her akşam işten çıktıktan sonra."

"Her akşam mı?" Annesi bu konuda hiçbir şey söylememişti. Rob kalçasını çelik tezgâha yasladı ve üzerinde dükkânının adının yazdığı ve bir balık resmi olan yeşil tişörtünün üzerinde kollarını kavuşturdu. "Bu ne zamandır sürüyor?"

"Geçen hafta onun evinde yemek yediğimizden beri." Kate iki kek tepsi aldı ve onları Rob'un yanındaki tezgâhın üstüne koydu. "Her akşam eve geç geliyor."

Kate ikinci fırından iki tepsi daha çıkartırken Rob da onu izliyordu. "Ne kadar geç?"

"Onda geliyor. Ve bu onun için oldukça geç bir saat. Genelde Fox'ta dokuz buçuk haberlerini izledikten sonra yatağa gider. Bazen spor haberlerinin bitmesini bile beklemez."

"Annem gerçekten de bir şey söylemedi ama şiiire olan ilgisini paylaşacağı birisini bulmuş olmasına sevindim." Kendisi dışında birini bulmasına.

Kate kekleri tezgâhın üzerine bıraktı ve tek tek düzeltmeye başladı.

Rob kendi kendine buradan git diyordu. Eğer orada kalırsa ona dokunacaktı. Eğer ona dokunursa bitmiş demektir ama henüz kendisini kapının dışına atacak gücü yoktu. Henüz değil. "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu.

Kate kahverengi gözlerinin ucuyla ona baktı ve gülümsedi. "Kek pişirmeme yardım etmeye gönüllü mü oluyorsun?"

Rob'un kendi sevdiği şeyler dışında, yemek pişirmeye çok meraklı biri olduğu söylenemezdi. Normalde böyle bir ortamdan hiç düşünmeden kaçıp giderdi. "Elbette."

"Bu çok tatlı bir hareket ama şanslısın ki bunlar sonunculardı." Sonra Rob'a buzdolabı poşetlerini verdi. "Eğer yardım etmek istiyorsan her poşete altı kek koyabilirsin. Sıcak olanları değil elbette. Biraz soğuyana kadar beklemezsen torbanın 'Çinde yapış yapış olurlar."

"Kaç tane kek yaptığını söylemiştin?" diye sordu torbalardan birini açarken.

"Önceden sipariş verilen beş düzine var ve markette satmak için de iki düzine fazladan yaptım." Kate birkaç adım Yaklaştı ve büyük karıştırma kabını lavaboya sabunlu suyun içine koydu.

Onun bu evcil hâli Rob'u şaşırtmıştı gerçi neden şaşırması gerektiğini bilmiyordu. Gerçekten de Kate hakkında ne düşünmesi gerektiğini bilmiyordu. Onu asıl şaşırtan genç kadın hakkında daha çok şey öğrenmek istemesiydi. Torbanın içine kekleri koyarken ona baktı. "Yirmi dört kekin hepsini satabileceğini düşünüyor musun?"

"Evet, satacağımı biliyorum." Kate ona baktı. "Bu kasabadaki insanlara bir şey satmanın püf noktasını öğrendim."

Poşetin ağzını kapattı ve eline bir poşet daha aldı. "Neymiş püf noktası?"

"Denemeleri için tadımlık küçük parçalar vermek," dedi ve dikkatini bulaşıkları yıkamaya verdi. "Bedava tadımlık bir parça yedikleri takdirde her şeyi alacaklardır." Başını iki yana salladı ve kızıl saçları yumuşak bir şekilde sırtına sürtündü. "Büyükbabamın insanlara bedava kahve vererek boşu boşuna para harcadığını düşünürdüm ama şimdi bedava kahveyle insanları nasıl markete çektiğini anlayabiliyorum. Bir kere buraya geldikleri, sohbet etmeye ve kahve içmeye başladıkları zaman başka şeyler de almaya başlıyorlar." Sabunlu kaseyi lavabonun boş tarafına doğru çekti. "Bir dahaki sefere de insanlara bedava çedar peyniri vereceğim."

Rob üçüncü poşeti doldurmayı bitirmiş ve sonuncusuna başlamıştı. "Peyniri almaları için onları kandıracaksın yani."

Kate bir kahkaha attı ve dudaklarının arasından yumuşak ve kadınsı bir ses çıktı. "Onlar farkına bile varmadan düşünme sistemlerini değiştireceğim." Tekrar Rob'a baktı, Kate'in kahverengi gözleri alev almış gibi parlıyordu. "Çok yakında hepsi kurutulmuş ton balığı ve vvasabi soslu patates püresi yemeye başlayacaklar."

"Tabii ya." Bu gece Kate ona birkaç ay önce Duchin Salonu'nda tanıştığı kızı hatırlatıyordu. Rahat ve sıcak.

"Bunu yapabileceğime inanmıyor musun?" diye sordu kate azimli bir ses tonuyla.

Rob, içinden, acaba kasabayı Japon yeme alışkanlıklarına hazırlasam mı diye düşündü. "Bence zaten yeteri kadar iş yaptın."

"Doğru." Kate iki kek kalıbına uzandı ve suyun altına soktu. "Ama mücadeleyi severim. Tek yapmam gereken kasabanın elişleri kulübüne katılmak sonrası tamam demektir."

Rob son poşeti de soğumakta olan keklerin yanma bıraktı ve sonra da kalçasını tezgâha dayayıp, Kate'in Gospel'i Kuzeybatı'nın gurme başkentine çevirmekle ilgili planlarını dinlemeye başladı. Genç kadının kek kalıplarını yıkayışını seyrediyordu. Uzun parmmaklarının ucundaki kısa tırnakları soluk pembe rengine boyanmıştı. Kate kek kalıbını boş lavaboya koydu ve suyu açtı.

"Yavaş yavaş başlayacağım," diye devam etti ayak parmaklarının üstünde yükselip dolabın kapağını açarken. İlk önce onları focaccia ekmeğine alıştıracağım sonra da çeşnili zeytinyağlarına."

Rob tezgâhtan uzaklaştı ve ona yaklaştı. Kaseyi ellerinden aldı ve rafa yerleştirdi. Kate omzunun üzerinden ona baktı. Saçları Rob'un

tişörtüne sürtünüyordu ama Rob bunu âdeta kasıklarında hissediyordu. Kate kaseyi kendine doğru çekmesine rağmen kaseyi elinden aldı ve kendine doğru çekti. Bakışları buluştu. Dudaklarını onunkilere yaklaştırmak o kadar kolaydı ki...

"Teşekkürler," dedi Kate ve başını çevirdi Rob onu öpmeyi başaramadan önce. Genç kadın keklerin yanına doğru gitti ve parmaklarıyla ısılarını kontrol etti.

Rob kollarını aşağı indirdi. "Bana da bir tane verecek misin?"

"Ne?" Kate döndü ve ona baktı. "Kek mi istiyorsun?"

Başını salladı. "Neden burada olduğumu sanıyorsun?"

"Hoş sohbetim yüzünden değil mi?"

"Tabii o da var."

"Kötü bir yalancısın," dedi bir kahkaha atarak. Bu kahkahanın sıcaklığı Rob'un içinde hoş bir zevk oluşmasına' sebep olmuş ve ona uzun bir süredir yalnız olduğunu hatırlatmıştı. Yumuşak kahkahalar duymayı ve bir kadınla sohbet etmeyi özlemişti. Belki de bunu seksten bile daha fazla özlemişti. "Ama üzerini süslemek için hiç şekerlemem yok."

"Önemli değil."

"Bekle." Parmağını kaldırdı ve buzdolabına doğru yürüdü. Daha sonra elinde tuttuğu kremayı sallayarak geldiğinde Rob kendini, Kate'in tişörtünün üstündeki zarların değişik hareketler yapmasına sebep olan göğüslerine bakmaktan alamaz bir hâlde buldu. "Bu sabah kakao da kullandım." Bir kek aldı ve üzerine elindeki kremayı sıktı. "Markette

Çalışmanın iyi yanı ihtiyacın olan her şeyin elinin altında olması." Keki Rob'a uzattı. "Kötü yanı ise kilo almak."

"Şişko değilsin ki." Rob kekten büyük bir ısıruk aldı.

"Henüz değilim." Başını arkaya attı ve kremayı ağzına sıktı. Bu Rob'un uzun süredir gördüğü en erotik hareketti.

Rob bir ısıruk daha aldı ve kremadan yapılmış bikini yeme şansına ulaştığı eski anıları hatırladı. Kate'in bikinisini yemeye de itirazı olmazdı. Dört ısıruk daha alıp keki bitirdi ve elini Kate'e doğru uzattı. "Şundan biraz da bana versene." Kate ona kremayı vermek yerine elini adamın omzuna koydu, ayak parmaklarının ucunda doğruldu. Göğüsleri Rob'un koluna sürtünmüştü.

"Ağzını aç."

Ona güvenmiyordu. Bir saniye için bile olsa inanmıyordu. Kendisinden sadece birkaç santim uzaklıkta olan gözlerine bakti ve yavaşça ağzını açtı.

Kate kremayı adamın dudaklarının arasından püskürttü ve biraz da yanağına geldi.

"Ah, pardon."

Rob yutkundu. "Bilerek yaptın."

"Hayır, yemin ederim kazaydı." Kate başını iki yana salladı ve yaptığından pişmanmış gibi görünmeye çalıştı ama sonra birden kakhaha atmaya başlayınca yüzündeki ifade birden bozuldu.

Rob parmağını yanağına sürttü ve sonra da yalayıp temizledi.

"Kazaymış." Elini Kate'e uzattı. "Ver şunu bana."

Kate başını iki yana salladı ve krema kutusunu arkasına

sakladı.

"Onu senden alamayacağımı mı düşünüyorsun?" "Hayır."

Elbette alabileceğini biliyordu. Kate inatçıydı ve yarışmayı severdi, genç kadınla güreşmeyi düşünmek, Rob'u, onu kremadan bikiniyle düşünmekten daha çok tahrik etmişti. "İddiasına var mısın?"

"Kazanırsam ne alacağım?"

"Hiçbir şey."

Kate'in gözleri kısıldı. "Bundan bu kadar emin olma."

"Ne istersin?" diye sordu alaycı bir ses tonuyla.

"Herkes jalapeno jölesini ne kadar sevdiğini söylemen gerekiyor."

Jalapeno jölesi mi? O da neyin nesiydi?

"Sen kazanırsan ne istiyorsun?" diye sordu Kate.

Rob gülümsedi. Dudaklarına düşünceli bir gülümseme yayıldı.

Aslında tam olarak ne istediğini biliyordu. "Göğüs uçlarına krema sıkıp yalayacağım." Krema seks değildi. Tatlıydı.

Kate'in ağzı şaşkınlıkla açıldı ve gözleri büyüdü. Daha sonra dudaklarına bir gülümseme yayıldı ve dükkânın arka tarafına doğru koştu. Rob da onu hemen arkasından takip etti, neredeyse Tazmanya Canavarlı terliklerine basıyordu. Bakışları karanlık dükkânı taradı. Üç ve dört numaralı koridorların arasında parlayan beyaz tişörtü gördü.

"Beyaz tişörtün seni ele veriyor." Koridora girdi. Kate koridorun sonunda duruyordu, karanlıkta silüeti güçlkle fark ediliyordu. Eğer tişörtü ve elindeki beyaz krema kutusu olmasaydı onu hayatta bulamazdı. "Belki de tişörtünü şimdi çıkarsan daha iyi olur."

Kate kahkaha attı. Gölgelelerin içinden yükselen yumuşak bir kahkaha. "Tabii ya."

Rob ona doğru yürüdü ve Kate de geriye doğru birkaç adım attı. "Beni çıkartma derdinden kurtarmış olursun."

"Sana yardımcı olmak istemiyorum." Bir meyve kasasının arkasına geçti. Meyvelerin yukarısında yanan hafif ışık genç kadının dudaklarını, omuzlarından birini ve tişörtündeki zarlari aydınlatıyordu. "Sana elimden geldiğince güçlük çıkarmak istiyorum," diyen Kate'in dudaklarını izliyordu Rob.

"Ah, öyle mi." Rob meyve kasasını kenarlarından kavradı ve kasadan bir portakal alıp ona fırlatmayı düşündü. Bir sonraki adımını atmadan önce birkaç saniye hiç kıpırdamadan durdu. "Tanıştığımız geceden beri bana her konuda güçlük çıkarıp duruyorsun." Rob bir portakal aldı ve ona fırlatmak yerine atışını başka bir tarafa doğru yaptı ve kurabiye kutularını yere düşürdü.

"Bu da neydi?" diye sordu Kate ve dikkatini sesin geldiği yöne verdi. Ve ne olduğunun farkına bile varmadan rob üzerindeydi, ellerini belinin etrafına sarmıştı. "Rob!" diye küçük bir çığlık attı Kate ve bir kahkaha patlattı. Rob krema kutusunu aldı ve meyve yığının üstüne fırlattı. "Bu haksızlık. Hile yaptın."

"Haksızlıkmış." Kate'in saçının kokusunu içine çekti. "Oyunları asla kuralına göre oynamam. Kurallar ağılaklar içindir." ellerinden birini onun göbeğine doğru götürdü ve tişörtünü avucunun içine aldı. Kate'in ve kendi nefesinin sesi kulaklarında uğulduyordu. Dükkânın karanlık bir köşesinde kollarının arasında Kate'i tutmuş bir hâlde dururken, bütün

dünya ve bütün sorunları âdeta kaybolup gidiyordu. "Seni burada hayal etmişim," dedi elini göğsüne doğru götürürken. "Fantezilerimden birinde. Üzerinden çilek yiyordum." Tişörtünün üstünden olsa bile Rob avucunun içindeki sertleşmiş göğüs ucunu hissedebiliyordu. Kalbi sıkışmış, vücudu gerilmişti. Penisi o kadar sertleşmişti ki dizlerini kilitlemek zorunda kalmıştı. "Sonra da bir rodeo kraliçesi gibi üstüme biniyordun."

Kate döndü ve başını kaldırıp ona baktı. "Nerede?"

"Çıkıştaki kasanın orada."

"Sapıkça." Kate, Rob'un çenesine yumuşak bir öpücük kondurdu. "Orası yaşlı kadınların alışveriş poşetlerini doldurduğum yer. Hoşuma gitti."

"Daha sonra da arka tarafta büyükbabanın et kestiği masanın üstünde sevişiyorduk."

"Ben yine üstte miyim?" Kate onu öpmeye devam etti.

"Hayır. Bu sefer ben..."

"Çelik masa soğuk olabilir."

"Üzerinde biz varken değil." Rob başını eğdi ve bir anda dudakları onunkilere dokundu. İçindeki yalın tutku her şeyi devirip onunla birlikte olması için çılgılık atıyordu âdeta. Kate'in dündeki kıyafetleri parçalayarak çıkarmasını ve vücudunun her yerine dokunmasını söylüyordu. Onu yere yatırıp üstüne çıkmasını söylüyordu.

Kate derin bir nefes aldı, âdeta Rob'un içindeki bütün havayı çekmişti. Rob kendini kaybolmuş gibi hissediyordu. İhtirası vücudunda gürültülü bir şekilde dolaşıyor ve hayalarını sertçe sıkıyordu. Sonra Kate'in

dudakları aralandı ve Rob'u öptü. Krema ve seks tadında bir sıcaklık hissetti Rob. Kaygan dilleri birbirine değince Rob'un içinde onun her yerine dokunmak için ani bir istek oluştu. Rob ellerini Kate'in göğüslerinden beline ordan da kalçalarına indirdi. Elini bacaklarının arasına kaydırды ve kıyafetlerinin üstünden de olsa onu hissetmeye çalıştı. Vücudunun sıcaklığı kotunu ısıtmıştı ve Rob parmağını onun bacaklarının arasına doğru bastırdı. Ereksiyonunu Kate'in vücuduna dayadı ve uzun süredir direndiğı hislerinin karşılığını genç kadından da aldı. Rob bir çırpıda onun içine girmek istiyordu. Onunla bütünleşmek ve buna karşı çıkmaya çalışan herkesin boğazını kesmek istiyordu.

Kate'in tişörtünü avuçlarının arasına aldı ve öpüşmelerini yarıda keserek tişörtünü çıkardı. Daha sonra tişört parmaklarının arasından düştü, Kate beyaz saten sütyeniyle karşısında duruyordu. Göğüs görmeyeli o kadar uzun süre olmuştu ki hareket etmeye korkuyordu. Her şeyin birden kaybolup gitmesinden korkuyordu bir fantezi gibi.

Kate onun yüzünü görebilmek için geriye doğru çekildi. Kalbi öyle hızlı çarpıyordu ki nefes alabilmek için âdeta mücadele veriyordu. Köşeden gelen ışık Rob'un çenesindeki yarayı aydınlatıyordu. Kate'in, adamın gözlerinin tutkuyla yandığını görebilmesi için onları ışıktaki görmesine gerek yoktu. Rob'un ona duyduğu ihtiyacı anlamak için, adamın uzun sert ereksiyonunu vücuduna bastırmasına gerek yoktu. Bu tutku âdeta ikisini de sıcak dalgalar içine almıştı. Kate onun dokunuşlarını âdeta acı çekerek bekliyordu. Hayatında daha önce hiç Rob'un penisinin ağırlığı gibi bir şey hissetmemişti. Aynı Rob gibiydi. Büyük. Kuvvetli. Egemen.

Ve bu kendisinden güçlü bir şeyin egemenliği altına girmeyi umursamadığı anlardan biriydi.

Ellerini Rob'un göğsüne götürdüğünde adamın içindeki titremeyi hissetti. Aralanmış dudaklarını Rob'un Adem elmasının aşağısına bastırdı. İnledi, dilinde adamın sıcak, misk tadını hissedebiliyordu. Adamın gömleğinin düğmelerini çözdü ve pantolonunun içinden çıkardı. Gömleğini açtıktan sonra onun sert göğsüne dokundu ve parmaklarını adamın göğsündeki tüylerin arasından geçirdi. Testosteron yüklü bir adamın kalın ve kaba tüyleri...

Üstüne düşen ışık onu parçalar hâlinde aydınlatıyordu. Kopuk bir şekilde. Bu parçalar ve gölgelerin hiçbiri gerçek görünmüyordu.

Karanlıkta Rob gözlerini dikip ona baktı. Öyle yoğun bir şekilde bakıyordu ki Kate onun sıcak bakışını hissedebiliyordu, ellerini kaldırıp kendini örtmeye çalıştı.

Rob onu bileklerinden yakalayıp durdurdu. "Hayır. Yapma. Seni görmeme izin ver." En sonunda Kate'e dokundu ve parmaklarını sütyeninin kenarlarında gezdirmeye başladı, göğüslerinin arasında... Sonra sütyeninin göğüslerinin arasına denk gelen kancasını açtı ve sütyenini kollarına doğru itti ve büyük erkeksi elleri, Kate'in göğüslerini avuçladı. Rob'un sıcak avuçları onun gerginleşmiş göğüs uçlarına doğru bastırdıkça, Kate'in bacaklarının arasındaki ağrı öylesine büyüyordu ki bunu ancak Rob tatmin ederek durdurabilirdi.

"Kate," dedi kısık bir sesle. "Hayal edebileceğimden daha güzelsin."

O an Kate artık geri dönüş olmadığını biliyordu. Rob'u boynundan öptü. Adamın elleri onun sırtına doğru kaydı ve göğüslerini kendi sıcak çıplak göğsüne yasladı. Sonra onu belinden kavradı ve hemen arkasında duran ürün sandığının üzerine oturtmak için kaldırdı.

Portakallar yere düştü ve Rob krema kutusunu almak için eğildi. Rob kadının göğüs uçlarının etrafına kremayı sıkarken köşedeki ampulden gelen zayıf ışık da göğüslerini aydınlatıyordu. Bu konuda deneyimli görünüyordu ve Kate onun bunu daha önce kaç kere yaptığını merak ediyordu,

daha sonra adamın sıcak dudaklarını göğüslerinde hissetti ve artık hiçbir şey umurunda değildi. Elleri iki yanında duran portakalları kavradı ve vücudunu geriye doğru attı. Rob kremayı emip yalayarak göğüslerini iyice temizledi ve sonra krema kutusuna uzanıp tekrar başladı.

Kate bütün mantığını kaybetmeden önce, "Prezervatifim yok. Senin var mı?" diye sordu.

Rob başını kaldırıp ona baktı. "Kahretsin." Sonra Kate'in anlamakta güçlendiği birkaç küfür daha sıraladı. "Bir dakika. Burası bir market. Kahrolası prezervatif reyonu da nerede?"

"Beş numaralı koridorda."

Genç kadını belinden kavradı ve onu yere bıraktı. Sonra elini avucunun içine aldı ve ardından çekti. Birkaç kutu prezervatif yere düştü ve birden her şey daha sıcak ve yoğun bir hale geldi. Bulanıklık. Acele. Çarpıntı yaratan bir aciliyet. Kate Rob'un kıyafetlerini çıkardı ve Rob da onun pantolonunu indirip bacaklarından çıkardı. Kate de yardımcı oldu

ve ona doğru uzandı. Karanlık koridorda, Rob artık çıplaktı ve Kate onun penisini eline aldı, büyük ve sıcaktı, nabızı avucunun içinde atıyordu.

Rob sanki acı çekiyormuş gibi inledi ve sonra da onu da beraberinde sürükleyerek yere doğru indi. Rob onu öptü, ona dokundu ve bir şekilde Kate ellerinin ve dizlerinin üstünde yerdeydi artık. Rob da onun arkasında eğildi, elini onun çıplak poposuna, oradan da bacaklarının arasına götürdü. Bacaklarını ayırdı ve ona dokundu. Kate inlememek için dudağını ısırды ve alnını koluna dayadı. "Islanmışsın." Penisinin sıcak başının yerini parmakları aldı ve Kate'in en çok arzuladığı noktasına dokundu.

"Kate," dedi prezervatifi paketinden çıkarırken. "Seni hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum." Sonra onun içine girdi, büyük ve kalındı. Daha derine doğru giderken ve penisinin başı Kate'i doldururken göğsünden ilkel bir inilti yükseldi.

Kate onun büyük olduğunu biliyordu, ve küçük bir çığlık attı. Rob sağ elini onun beline sardı. "Üzgünüm Kate."

Vücudu genç kadının vücudunu sardı ve kendini sol dirseğiyle destekleyerek durumunu sağlamlaştırdı. Kulağının hemen yanbaşında konuşuyordu, hızlı ve sıcak nefes alış verişleri genç kadının saçlarının arasında kayboluyordu. "Seni asla incitmem. Asla." Onu tutuşu sıkılaştınca kolu titredi. "Durmamı ister misin?"

Kate'in dudaklarından bir inilti çıktı. Onu gün ışığında utandıracak bir inilti. Poposunu Rob'un penisine dayadı. "Hayır," dedi kendi kulaklarına

bile çaresiz gelen bir ses tonuyla. "Seviş benimle Rob," dedi hiçbir şeyin önemli ve çok da gerçek olmadığı karanlığa doğru. "Lütfen, durma."

Kate omzunda onun sıcak dudaklarını ve keskin dişlerini hissetti. Rob içinden çıktı ve daha derin bir şekilde tekrar girdi. "Çok güzelsin Kate. Öyle güzelsin ki." Yavaş başlamıştı, kalçalarını düzenli bir ritimle hareket ettiriyordu. "Daha fazla ister misin?"

"Evet."

Ve ona daha fazlasını verdi, içinde derinlerdeki doğru noktaya bastırarak.

"Kate," diye fısıldadı kulağına. "Şimdi seninle çok sert bir şekilde sevişeceğim."

"Evet."

Doğruldu ve elleri onun belini tuttu. Eğer onu tutuyor olmasaydı, onun içine ilk girişi genç kadını yere yapıştırabilirdi. Onun içine giderek daha hızlı daha sert girmeye başladı ve her seferinde daha da derine gidiyordu. Penisinin kalın başıyla g noktasına bastırıyordu. Orgazmın ilk gelişini hissedene kadar Rob gelip gitmeye devam etti. Derinlerde, içinde başlamış ve dışarı doğru yayılmıştı. Kate yine bir çığlık attı ama bu sefer onu ayakucundan başına kadar titreten yoğun bir zevkle çığlık atmıştı. Vajinası onun penisinin etrafında şiddetle sarsılırken kulakları çınlıyor, vücudu titriyordu. Kate, Rob'un inlediğini ve arkasından bir dizi söz geldiğini duydu ama ne dediğini tam olarak anlayamamıştı.

Nihayetinde ikisi de zevkin doruklarına ulaştıklarında geriye kalan tek şey nefeslerinin gürültülü sesiydi ve bir de Kate'in poposu havada asılı ve çıplak bir şekilde durduğunun farkına varması.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Rob'un uçağı SEA-TAC'e indiğinde, dağ açık bir şekilde görünüyordu. Bir Lexus kiralamış ve Amelia'yı almak üzere yola çıktığını haber vermek için Louisa'yı aramıştı. Radyoyu açtı ve yola koyuldu.

Gözlüklerini burnunun ucuna indirdi ve gözlerini gün ışığından korumaya çalıştı. Gözlük camları sabah güneşini engelliyordu ve Rob, Seattle'agiden yoldaki trafiğe yakalanmamak için hızla gidiyordu. Bir gece önce çok fazla uyuyamamıştı ve uçağa binmeden önce koca bir bardak kahve içmişti. Beyni biraz donuk olsa da zihni, marketteki zayıf

ışığın Kate'in göğüslerinin üstüne düşüşünün yol açığı görüntüyü hatırlayacak kadar açıktı. Sıkı göğüsleri vardı ve açık pembe göğüs uçları mükemmel bir dengeyle göğüslerinin tam ortasında yer alıyordu, böğürtlene benziyorlardı. Onların, avuçlarının içinde ve dilinin ucunda ne kadar sert olduklarını hatırladı ve kremayla birleşince öyle güzel bir tatlan olmuştu ki bunu ikinci defa yapmak istemişti.

Bir önceki geceyi bütün detaylarıyla hatırlıyordu. Ellерinin altındaki yumuşak tenini ve Rob'un kendini kontrol etmek için verdiği mücadeleleyi... Yavaş gitmek istiyordu, her Şeyin zevkine iyice varmak istiyordu ama bir yandan da onu yere yatırıp bir an önce içine girmek istediğı için, içinde kendisiyle âdeta bir savaş veriyordu.

En sonunda bu savaşı kaybetmişti. Onun narin bedenini kavramış, yere yatırmış ve onunla beraber olmuştu. Öyle sert bir şekilde boşalmıştı ki bir an için bayılacağını sanmıştı ama orgazmın vücudunda yarattığı her titreyişi hissediyor olmasına rağmen Kate'in bunu ondan daha çok hak ettiğini biliyordu. Yerde gerçekleşen hızlı bir seksten daha fazlasını hak ediyordu.

Rob arabayı bir teslimat kamyonuyla gümüş rengine bir Camry'nin arasından çıkardı. Kate'i yere yatırmak en iyi hareketlerinden biri değildi ama eğer peşinden daha büyük bir hata yapmazsa affedilir olabilirdi. Onu bütün gece ayakta tutan bir hata. Önceki akşamlarla ilgili her şeyi en küçük detayına kadar hatırladığı gibi bir hata.

"Hemen döneceğim," diye mırıldandıktan sonra kıyafetlerini toplamış ve tuvalete gitmişti. Üstünü giymiş, tuvaletin önünde dururken, prezervatifin klozetin içinde kaybolup gidişini izlemiş ve birden paniğe

kapılmıştı. Bunun sebebi eskiden yaşadığı durumlarda olduğu gibi değildi, nasıl bir yalan söyleyeceğini bilememek ve bir olay çıkmadan mekânı terk etmek gibi düşünceler yüzünden panik olmamıştı. Hayır, panik olmuştu çünkü ama o akşam amacı Kate'i soymaktan başka bir şey değildi. Eskiden yaptığı hataları ve bunların sebep olduğu sorunları unutmamıştı. Ama Kate bütün bunları umursamamasına sebep olmuştu. Onunla beraberken, göğüslerinin üzerinden krema yerken ve penisinin etrafında sıkı ve gerilmiş bir hâlde duran vajinasının derinliklerine girerken hiçbir şey umurunda değildi. Ama bu ateş geçtikten sonra, daha önce umursamadığı bu durum onu çıldırtmış ve hızla kaçıp gitmişti. Ama kaçıp gitmeden önce Kate'i alnından öpmüş ve gecenin en büyük salaklığını yapmıştı.

Onun kahverengi gözlerine bakmış ve "teşekkürler" demişti, sanki ona sofrada kendisine tuzu uzattığı için teşekkür eder gibi. Sonra da arka kapıdan çıkıp gitmişti.

Rob saatine baktı ve Denny çıkışına girip otoyoldan çıktı. Gospel'de saat ondu. Eğer M&S'i ararsa Kate'i yakalayabilir ve ona durumu açıklayabilir ya da özür dileyebilirdi. Kemerinde takılı duran cep telefonuna uzandı ama sonra elini çekip tekrar direksiyona koydu. Eve geri döndüğü zaman bunu yüz yüze halletmek daha iyi olacaktı. Belki de durum o kadar kötü bile değildi. Belki de Kate tahmin ettiği gibi üzgün değildi. Belki de ona teşekkür edip alnından öptüğü zaman yüzünde gördüğü ifadeyi sadece kendi kafasında canlandırmıştı.

Şimdi yüzleşmesi gereken başka bir sorunu vardı. Oldukça gerçek olan bir sorun. Louisa'nın oturduğu apartmanın birkaç sokak ötesinde bir park yeri buldu ve evin kapısını çaldığı an Kate'i zihninin derinlerine itti. Bu daha sonra ilgilenmesi gereken bir sorundu.

Louisa sarı saçlarını at kuyruğu yapmıştı ve sanki dışarı çıkacakmış gibi üzerine dar siyah bir elbise giymişti. Çok sıkı bir vücudu vardı, büyük ihtimalle poposunda ceviz bile kırabilirdiniz. Rob'a sarıldı ve onu çenesinden öptü ama o hiçbir şey hissetmedi. Midesinde ona ilgi duyduğuna işaret eden hiçbir belirti yoktu. İçinden onun dudaklarına yapışıp öpmek gelmiyordu. Göğsü sıkışmıyor ya da kalbi hızla atmıyordu. Hiçbir şey yoktu.

Amelia mutfakta bebek sandalyesine oturmuş tepsisinin üstünde duran Cheerios'u yiyordu. Rob'u görünce kollarını kaldırdı ve yüzünde mutlu bir gülümsemeyle, "Babam gelmiş," dedi.

Çocuğunu görünce Rob'un kalbi âdeta göğsünde yükseldi. "Merhaba bebeğim." Parmağına yapışmış Cheerio'yu aldı ve sonra da Amelia'nın boynunu gıdıkladı. Amelia kahkahalar atarak güldü ve babasının saçını çekti. "Gitmeye hazır mısınız?"

"İkiniz bugün ne yapacaksınız?" diye sordu kapının yanında duran Louisa.

"Emin değilim." Amelia'yı sandalyesinden aldı. "Belki gider bizim çocuklar buralarda mı diye bir bakarız," dedi eski takım arkadaşlarını kastederek. "Belki paten yapmaya gideriz ya da hava güneşli olursa uçurtma alıp parka gideriz."

"Yarın hep beraber hayvanat bahçesine gidebiliriz diye düşündüm. Amelia pigme marmosetleri çok seviyor."

Rob Amelia'nın koyu saçlarının üzerinden eski karısına baktı. Onu sevmiyordu ve onu bir daha sevmeyeceğini biliyordu. Bunu ona söylemesi gerekiyordu ama şimdi bunun için doğru zaman değildi. Kızını kollarının arasında tutarken değil. "Güzel fikir."

Louisa gülümsedi. "Yarın öğlen gelip seni ve Amelia'yı alırım o zaman."

Şehirden ayrılmadan önce, Louisa'nın tekrar bir araya gelme konusunda konuşmak istediğini biliyordu ama onun bu konuşmayı dört gözle beklediği söylenemezdi. Belki bir iki gün sonra onu çatı katındaki dairesine davet ederdi, kafasında ona söyleyeceklerini oturtuktan sonra. Amelia'nın uykuda olduğu bir sırada ona tekrar birlikte olamayacaklarını söyleyecekti. Onu sinirlendirmeden ya da kalbini kırmadan, bir şekilde onu sevmediğini söyleyecekti. Zaten onun da hâlâ kendisini sevdiğini düşünmüyordu. Büyük ihtimalle Louisa sadece alıştığı ilişkiye geri dönmek istiyordu.

Ertesi gün Louisa tam zamanında Rob'un çatı katındaki dairesine geldi. Woodland Hayvanat Bahçesi'nde dolaşıp buffalolara ve domates kurbağalarına bakarken hava gerçekten de güzeldi. Sonra Amelia bebek arabasında uyuyakalınca Louisa konuyu açtı. "Geçen gece telefonda konuştuğumu konu üzerine düşünecek vaktin oldu mu?"

Bu konuyu dışarıda insanların içinde konuşmak istemiyordu.

"Bunu konuşmanın yeri olduğunu düşünmüyorum."

"Bence tam yeri." Rob'a baktı, saçlarını kulaklarının arkasına attı ve Amelia'yı doğurduğu gün Rob'un ona hediye ettiği üç karat pırlanta küpeler ortaya çıktı. "Bunun cevabı çok kolay Rob. Ya bu konuyu düşünmüşsündür ya da düşünmemişsinizdir. Benimle ve Amelia'yla birlikte bir aile olmak istiyor musun, istemiyor musun?"

Louisa'nın onu çileden çıkarana kadar üstüne gelmesi alışık olduğu bir durumdu. Ona başka çare bırakmamıştı. "Evet

duşündüm. Amelia hayatımdaki en önemli şey. Onu seviyorum ve onun için her şeyi yaparım." Louisa'ya nazik bir yalan söyleyebilirdi ama sorun şuydu ki nazik bir yalan bilmiyordu. "Olay şu ki, seni bir adamın bir kadını sevip beraber yaşamak isteyeceği gibi sevmiyorum. Eğer tekrar bir araya gelirsek, geçen sefer olduğu gibi kötü bir şekilde bitecek."

Genç kadının yüzünde üzgün bir ifade belirdi, Louisa başını çevirip suya atlayan penguenlere bakmadan önce Rob onun gözlerindeki kırılganlığı görmeyi başarmıştı. Ağlamaya başladı, Rob kendini tam bir aşağılık gibi hissediyordu. Yanlarından yürüyüp geçen insanlar da ona aşağılık herifin tekiymiş gibi bakıyorlardı ama Rob başka ne söyleyebileceğini bilmiyordu. Louisa onun tam karşısında ve bütün insanların önünde ağlıyordu. "Üzgünüm."

"Sanırım bana gerçeği söylemeni tercih ederdim." Parmaklarıyla gözyaşlarını silerken omuzları titriyordu. Rob onu tutmalı mı yoksa geri mi çekilmeli bilmiyordu. Ağlayan bir kadına nasıl davranması gerektiğini asla öğrenememişti. Vicdan azabını âdeta midesinin içinde hissediyordu, bebek arabasını tutan eli sıkılaştı.

"Bana bir mendil verebilir misin?" diye sordu hıçkırıklarının arasında.

"Nerede?"

Eliyle bebek arabasını işaret etti. "Bebek çantasında."

Rob eğildi ve bebek arabasının altında duran büyük pembe bebek çantasını karıştırmaya başladı. Sonra bir paket mendil buldu ve içinden birkaç tane çıkarıp kadına uzattı.

"Teşekkürler." Gözlerini kuruladı ve burnunu sildi ama başını aşağıda tutmaya devam etti, Rob'a bakmıyordu. "Başka birisine mi âşıksın?"

Rob Kate'i düşündü. Onun kahkahasını ve yumuşak kızıl saçlarını düşündü. Onun kendisini nasıl hissettirdiğini düşündü.

"Hayır. Kimseye âşık değilim." Gerçek buydu. Kate'e âşık değildi ama onda hoşlandığı bir sürü şey vardı.

Bir şekilde hayvanat bahçesini gezmeyi birkaç ağlama nöbeti sonrasında bitirmeyi başardılar. Bu nöbetlerden biri tropik yağmur ormanı binasının, diğeri de kanguruların yanında olmuştu. Rob Idaho'ya dönmek için havaalanına giderken Amelia'yı bırakmak için Louisa'nın apartmanına gidene kadar eski eşi bir daha tekrar bir araya gelmekten bahsetmemişti.

"İkimiz de kimseye âşık olmadığımıza göre belki de arkadaş olabiliriz. İlişkiye bu noktadan başlar ve işlerin nasıl gittiğine bakarız." Elini ona uzattı. "Arkadaş mıyız?"

Amelia ağlamaya ve onun boynuna sıkı sıkı sarılmaya başladığı sırada Louisa'nın elini tuttu. "Gitme babacığım," diye ağlıyordu Amelia.

"Arkadaş olabiliriz Lou. Bu harika olur," dedi Amelia'nın ağlamalarının arasında. Ama bu ilişkinin nereye gideceğine bakmak konusuyla

ilgilenmediğini eklemeydi. Şu an ağlayan bir dişi yeterliydi ve hayvanat bahçesindeki gibi bir manzarayla bir daha uğraşabileceğinden emin değildi. Kızını yanağından öptü ve kollarını boynundan çekti. Onu Louisa'ya verdiği sırada küçük kız sanki birisi kolunu kesmiş gibi bir çığlık attı.

"Git, Rob," dedi Louisa. "Amelia yorgun. Birazdan kendine gelir."

Rob asansöre doğru yürürken hâlâ Amelia'nın ağlayışını duyabiliyor ve bu da kalbinin acıyla dolmasına sebep oluyordu.

"Tanrım," diye mırıldandı ve güçlkle yutkundu. O Rob Sutter'dı. On yıldan fazla bir süre boyunca NFL'deki en korkulan oyuncularından biri olmuştu. Vurulmuş ve bundan kurtulmuştu. Derin bir nefes aldı ve asansör düğmesine bastı. Eğer kendine hâkim olmayı başaramasaydı küçük bir kız gibi ağlamaya başlayacaktı.

Rob, Seattle'dan evine döndükten yaklaşık bir saat sonra ilkokul geçit töreni arabasıyla buluşmuş ve Paskalya töreni için harekete geçecek aracı, HUMMER cipinin arkasına takmıştı. p&S'in önünden geçerken Kate'i görmek için baktığında genç kadının RockingT çiftliğinden birkovboylakonuşmakta olduğunu görmüştü. Adı Buddy gibi bir şeydi. Cipin pencerelerinden Kate'le gözleri buluştu ve sonra Kate'in gözlerinde alışık olduğu o bakışı gördü ve genç kadın kafasını çevirdi. Gülümsememişti. El sallamamıştı. Rob cevabını almıştı. Evet, Kate inanılmaz öfkeliydi.

Törenden sonra Sutter Spor Malzemeleri dükkânına gitti ve işlerini gözden geçirdi. Okuması ya da silmesi gereken binlerce e-posta vardı. Bu bin e-postadan otuz tanesi işle ilgiliydi ve bunlara cevap vermesi

gerekiyordu. O kasabada değilken kırk kutu mal gelmişti. O akşam sekizde yapması gereken işlerin neredeyse yarısını tamamlamıştı.

Tükenmişti ama yapması gereken daha fazla bekletemeyeceği bir iş daha vardı. Masasında duran telefona uzandı ve Stanley Caldwell'in ev numarasını çevirdi. Kimse açmadı. Kate evde değildrama onu nerede bulacağını tahmin edebiliyordu.

Ayağa kalktı ve siyah-yeşil kareli gömleğinin düğmelerini açtı. Gömleğinin kollarını sıvadı ve oraya gitmek üzere yola koyuldu.

Yol beş dakikasını aldı ve arabasını çamurlu otoparka park ederken içeriden gelen yüksek basınç ve elektronik gitarın sesini duyabiliyordu. Kapıyı açarken kapının âdeta sarsıldığını hissedebiliyordu ve içeri girdi.

Sahnedeki parlak ışıkların ve karşı tarafta duran barın dışında içerisi çok karanlıktı. Rob bara gidip bir bira söyledi ve duvarın yanında çok karanlık olmayan bir nokta bulup orada durdu. Bundan emin değildi ama sanki tavandan kartondan kapılmış Paskalya yumurtaları sarkıyormuş gibi görünüyordu. beyaz tavşan kostümü giymiş biri etrafta zıplıyordu, sonra

elindeki sepetten bir şey çıkarıp Rob'a uzattı. Rob ayağını arkasında duran duvara dayadı. Gözleri kalabalığı tarayıp, kızıl saçlı birini ararken, bilardo topu gibi bir kafası olan bir adam geldi ve tam yanında durdu.

"Merhaba," dedi bağırarak, müziğin yüksek sesini bastırmaya çalışıyordu. Rob ona baktı sweatshirtünün üstünde parlak gümüş harflerle Liza Minelli yazıyordu. "Ben Tiffer Cladis. Annem sana benden bahsetmiş olmalı."

"Evet ama ben eşcinsel değilim." Bakışlarını kalabalığa çevirdi kalabalığın içinde dans pistindeki annesini ve Stanley'yi gördü.

"Çok yazık. Daha önce hiç, bir hokey oyuncusuyla birlikte olmamıştım."

Rob birasını dudaklarına götürdü. "Ben de öyle."

"Sadece kadınlarla mı ilgileniyorsun?"

"Evet, sadece kadınlar." Rob bir yudum almak için bira şişesini kaldırdığı sırada şişenin dibinden Kate'i gördü. Aberdeen ikizlerinden biri onu dans pistine çıkarmıştı, ikisi Garth Brook'un "Low Places" şarkısının korkunç bir versiyonu eşliğinde dans ediyorlardı. Kate'in üzerinde beyaz bir tişört ve pileli bir etek vardı. Kırmızı ve oldukça kısa. Odanın bir ucundan, onun dans eden kalabalığın içinde salınarak dans edişini izliyordu. Midesindeki tutku ateşinin tekrar yanmaya başladığını hissetti. "Ben daha çok etek giyen kadınlardan hoşlanıyorum," dedi şişesini aşağı indirirken.

"Ben de etek giyebilirim." Tiffer birasını kaldırdı. "Etek giymeyi severim."

Rob kıkırdadı. Tiffer'ın kolay bir hayatı olmamıştı. Özellikle de Idaho gibi küçük bir şehirde yaşarken. "Annen bana kadın kıyafeti giyip gösteriler yaptığını söyledi."

"Evet çok iyi Barbara taklidi yapıyorum."

"Boise'de bunun için çok talep var mı?" Müzik sona erdi ve Rob, Kate'in içinde şerifin karısının da olduğu küçük bir grupta dans pistinden ayrıldığını gördü. Sahneden gelen ışık onun alt kısmını aydınlatınca Rob onun eteğinin ufak bir kilte benzediğini gördü.

"Hayır. Bu yüzden sevgilimle bir antika dükkânında çalışıyorum."

Rob İskoç adamlarının kütlerinin altına hiçbir şey giymediklerini biliyordu ve Kate'in de bu geleneği sürdürüp sürdürmediğini merak ediyordu. Bakışları onun uzun bacaklarına ve geceleri onu uyutmayan çizmelerine kaydı. Ayaklarından birini diğer ayağının arkasına atmış duruyordu. Çizmesinin topuğunu bir o yana bir bu yana sallayıp duruyor ve bu Rob'u baştan çıkarıyordu. "Sevgilinin diğer erkeklerle flört etmene sinirleneceğini düşünmüyor musun?"

"Hayır. O evli ve üç çocuğu var. Ancak yine de girdiği ortama uyum sağlama konusunda benden daha iyidir. Ben denesem bile onun kadar olamam. Tıpkı bu gece olduğu gibi."

Rob Tiffer'ın, Liza sweatshirtüne baktı ve Tiffer başının üstünde Ben Eşcinselim yazan neon bir tabelayla dolaşsa bile bunun kadar çarpıcı olamayacağını düşündü. Eğer gerçekten de ortama uyum sağlamak istiyorsa biraz daha erkek gibi giyinmeliydi. Beyaz spor ayakkabıları giymeli, eline bir bira almalı ve Liza'yı evde bırakmalıydı.

"Başkalarıyla da çıkıyorum."

Rob bakışlarını Kate'e çevirdi. "Boise'de çıkacak birilerini bulabiliyor musun?"

"Aslında Boise'deki eşcinsel nüfusu tahmin ettiğinden Çok daha fazla. Şehrin merkezinde bir sürü eşcinsel barı var."

Tiffer, Boise'deki eşcinsel aleminden bahsederken Rob Kate'i izliyordu. Buraya onunla geçen gece hakkında konuşmak için gelmişti ama bütün istediği bu değildi. Kate ona hayatında

eksik olan bir şey vermişti. Düşüncelerini meşgul edecek ve sırf onu görebilmek için marketten bir şeyler sipariş etmesine sebep olabilecek bir şey. Seksten daha fazlası, gerçi onunla yaşadığı seksi daha fazla tatmak istiyordu.

Birasından bir yudum aldı ve onun Shelly Aberdeen'in söylediği bir şeye gülüşünü izledi. Seattle'dayken onu araması gerekirdi ama telefona her uzanışında kendini durdurmuştu. Onunla gerçekleştireceği konuşma yüz yüze ve tamamen dürüstçe olmalıydı, ama ne söyleyeceğini bilmiyordu. Hâlâ bilmiyordu. "Seni yere itip üstüne çıktığım için özür dilerim," güzel bir başlangıç olabilirdi ama onun bundan kendisinin keyif aldığı kadar keyif aldığından emin değildi. Eğer özür dilerse, Kate seksin kötü olduğunu düşünebilirdi ama aslında inanılmazdı. Kate ona zaten kızgındı ve eğer o... "Tanrım," diye mırıldandı -küçük bir kız gibi düşünmeye başlamıştı.

"Sen gözlerini dikmiş kime bakıyorsun?"

Dikkatini Tiffer'a çevirdi. "Gel de sizi tanıştırayım." Kesinlikle öyle çıkıp gittiği için özür dilemeliydi. Bu şekilde başlayıp işin nereye gittiğine bakacaktı.

Kalabalığın içinde Tiffer'la birlikte ilerlemeye başladı. Yanında Tiffer'ı görene kadar ona şeytani bakışlar atan Worsley kardeşlerin yanından geçtiler. Sonra kardeşler kafa kafaya verip konuşmaya başladılar. Ne söylediklerini tahmin etmek için süper zeka olmaya gerek yoktu. Rob onların bir hata yapıp bunu yüzüne söylememelerini umut ediyordu. Annesi ve Stanley de burada bir yerdeydiler ve o, annesinin kendisini fındık beyinli Worsleyler'le yerde güreşirken görmesini istemiyordu.

Onu ilk gören Hope Taber oldu. "Merhaba Rob," dedi. Onu ve Tiffer'ı aralarına almak için yerinden kımıldadı. "Adam dükkânda iyi iş çıkarıyor mu?" diye sordu grup başka bir şarkıya geçerken.

"Çok iyi. O ve Wally, ikisi de çok iyi." Kate'in yanında durdu, dans pistinden gelen mavi bir ışık onları aydınlatıyordu. Rob'un gömleğinin kolu Kate'in koluna sürtündü. "Siz bayanlar geginin oğlu Tiffer'la tanıştınız mı?"

"Elbette," dedi Shelly ve Tiffer'ın eline uzandı. "Annen paskalya için eve geleceğini söylemişti. Haftalardır heyecanından yerinde duramıyor."

"Ziyaret için tekrar burada olmak çok güzel," dedi ama sesi çok da inandırıcı çıkmamıştı. Rob'un yanında duran Kate'i baştan aşağı süzdü. "Bu İskoçyalı görünüşünü sevdim."

"Teşekkürler." Kate de onu aynı şekilde süzdü. "Liza svveatshirtünü sevdim."

Grup Tim McGravv'un "Real Good Man" şarkısını çalmaya başladığı sırada Rob Kate'e biraz daha yaklaştı. "Seninle konuşmam gerekiyor."

"Konuş."

"Dans pistinde mi?"

Kate'in yüzünde yapmacık bir gülümseme belirdi ve ona bakmak için döndü. "Bana söyleyeceğin neyse burada söyleyebilirsin," derken sesi garip bir şekilde neşeli çıkmıştı.

Bu neşeli görünüşüne bir an olsun inanmamıştı. Ona yakınlaştı ve kulağına doğru fısıldadı. "Bu konuda emin misin? Çünkü göğüs uçlarından krema yemekten ne kadar hoşlandığımdan bahsedecektim."

Ağız bir an için şaşkınlıkla açılrsa da hemen kapadı. "Bunu söyleyemezsin."

"Evet, söylerim. Özellikle de şimdi Worsley kardeşler herkese Tiffer'ın benim erkek arkadaşım olduğumu söylemek için hazırlanırken. Kızlardan hoşlandığımı ispatlamak için bunu yapmaktan kaçınmam." Saçı geçen geceki gibi kokuyordu. Bahar çiçekleri gibi. "Bunu yapacağıma inanmıyorsan, yine iddiaya girebiliriz. Seninle iddiaya girmeyi seviyorum."

"Adil oynamıyorsun." Kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. "Hile yapıyorsun."

"Bu senin suçun." Sonra geriye çekildi ve onun yüzüne baktı. "Gidelim mi?" Onun cevabını beklemeden dirseğini tuttu. "Müsaadenizle." Birasını yakındaki bir masanın üstüne bıraktı ve kadını dans pistinin ortasına çekti. Avucunu sırtına koydu ve diğer eliyle de onun elini tuttu. İkisi de aynı anda ileriye doğru bir adım atınca göğüsleri çarpıştı. Bu Rob'un hoşuna gitmişti. "Tatlım, bu dansı ben yönetiyorum." Tekrar başladılar. Kate onun yönetmesine izin verdi ama Kate'le dans etmek bir kütüğü sürüklemekten farksızdı. "Rahatla," dedi şakağına doğru.

"Rahatım."

"Hayır. Sanki poponda bir şey varmış gibi hareket ediyorsun."

"Büyüleyici." Rob'un eli biraz daha Kate'in yün eteğinin aşağılarına doğru kaydı. "Ne söyleyeceksen söyle ama bunu çabuk yap," dedi.

"Bu eteğin altına iç çamaşırı giydin mi?"

"Öğrenmek istediğin bu muydu?"

Pekâlâ, bilmek istediği şeylerden biri de buydu. "Eğer bana söylemek istemiyorsan sorun değil." Sahneye biraz daha yaklaştılar, parlak ışıklar Kate'in kızıl saçlarının arasından âdeta kayıp gidiyordu. Müzik çok yüksekti bu yüzden sahneden uzaklaşıp dans pistinin daha karanlık köşelerine gidene kadar beklediler. "Sanırım özür dilemem gerekiyor ama tam olarak ! ne için özür dilemem gerektiğini bilmiyorum." Geriye çekildi ve onun yüzünde bir ipucu görebilmek umuduyla ona baktı. Bir erkek sorunun ne olduğunu bulana kadar kadınlar her şeyi daha karmaşık bir hale getirirlerdi. Kate'i döndürdü ve sonra göğsüne ; doğru çekti. Kadının göğüsleri gömleğine sürtünmüştü.

"Benden ne için özür dilemen gerektiğini söylememi mi bekliyorsun?"

Bu iyi olabilirdi. Başını iki yana salladı. "Hayır." Ama kesinlikle onu ne kadar korkuttuğunu kabul etmeyecekti. "Geçen gece için çok sinirli olduğunu biliyorum." Kate'in yüzüne bakınca genç kadın bakışlarını onun omuzlarına indirdi. "Mükemmel vakit geçirdim ama senin için de aynısının geçerli olduğundan emin değilim. Seninle sevişmemi istediğini söylemiştin ama ben kendimi kaybettim. Sana karşı çok sert olup canını acıtmış olduğumdan korkuyorum."

Kate'in yüzünde üzgün bir ifade belirdi. "Canımı acıtmadın."

"Ah, bu güzel." Yerde sevişmiş oldukları için ona kızgın değildi. Rob rahatlamıştı ve onu göğsüne doğru biraz daha çekti. Hâlâ acaba kiltin altına iç çamaşırı giymiş midir diye merak ediyordu ama bunu sormaması gerektiğini biliyordu. "Öyle çıkıp gittiğim için özür dilerim."

Kate geri çekildi ve aralarına biraz mesafe koydu. "Özür dilemenin tek sebebi seninle tekrar sevişecek olduğumu düşünmen."

Tek sebebi bu değildi. Gerçi onun burada dans etmekten daha fazlasına açık olmasını umut ediyordu. Belki tango yapmaları daha güzel olabilirdi. "Marketten çıkıp gittiğim gece için üzgünüm."

"Eğer bu doğru olsaydı bunu söylemek için bu kadar beklemezdin. Ama hayır şimdi seks yaptığımız için artık ne zaman istersen benimle seks yapabileceğini düşünüyorsun."

Eski kariyerinde kafasına birkaç yumruk yemiş olabilirdi ama istediği zaman onunla seks yapmanın çok iyi bir fikir olduğunu söyleyecek kadar aptal değildi. "Şehir dışındaydım. Doğru, seni arayabilirdim ama seninle yüz yüze konuşmak istedim."

Müzik durdu ve Kate kendini onun kollarının arasından Çekip çıkardı. "Ve şimdi konuştun."

Onun kaçmasını engellemek için kolunu tuttu. "Benimle eve gel."

"Neden?"

Neden? Cevabın oldukça açık olduğunu düşünüyordu. "Böylece konuşabiliriz." Diğer başka şeylerin dışında tabii. Mesela eteğinin altına ne giydiğine bakmak gibi.

"Ve sonra finali yatağında yapabiliriz."

"Seni çıplak bir şekilde yatağında görmek beni çok mutlu ederdi."

"Sonra da beni alnımdan öpüp teşekkür edebilirdin sanki market alışverişini poşetlere yerleştirmişim gibi. Hiç sanmıyorum."

"En iyi hareketlerimden biri değildi." Boğazını temizledi ve boynunu kaşıdı. "Bu hatamı düzeltmek istiyorum."

"Hayır."

"Pardon," dedi Tiffer yanlarına gelince. "Ekose etekli tatlı bayanın benimle dans etmesini ümit ediyordum."

Rob geriye doğru bir adım attı, Kate'in ona sinirlenip bağırmasını bekliyordu ama Kate bunun yerine kızıl saçlarını savurdu ve kahkaha attı.

"Seninle dans etmeyi çok isterim," dedi ve Tiffer'ın koluna girdi. Dans pistine gittiler ve Rob'u kenarda donmuş bir hâlde bıraktılar.

Eğer ona tatlı bayan diyen kendisi olsaydı Kate'in buna gülerek karşılık vermeyeceğinden kesinlikle emindi. Kate gözlerini kısarak öfkeyle ona bakardı, sonra da ona sırtını dönüp giderdi.

Rob döndü ve kalabalığın içinden geçerek bara doğru ilerledi. Belki de Kate'le vaktini boşa harcıyordu. Genellikle gergin ve sinirliydi. Elbette ondan hoşlanıyordu ama şu an tam olarak neden olduğunu anımsayamıyordu.

"Merhaba Rob," diye seslendi Rose Lake. Rob durdu ve onun kendisine yaklaşmasını izledi. Sarı saçları mekanın loş ,ışıkları altında parlak bir feneri andırıyordu. Yüzünde hoş bir gülümseme vardı. Buna inanamıyordu. Çekici bir kadın onu gördüğüne gerçekten de sevinmişti.

Kate güzel, seksi ve zekiydi ama kasabadaki tek kadın da değildi.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Paskalya'nın olduğu pazar günü Stanley Caldvvell kiliseye gitmek yerine evde kalmıştı, aslında hasta olmadığı sürece mutlaka kiliseye

giderdi. Yapması gereken birkaç önemli işi vardı ve bunları özel olarak yapmak istiyordu.

Kate'in kapısı kapalıydı ve odasında uyuyordu, Stanley uyandığı zaman geç saatlere kadar Tiffer Cladis'le partiye devam etmenin etkilerini hissedeceğini düşünüyordu. Onu gece boyunca Rob yerine kadın taklidi yapan bir adamla dans ederken görmek yaşlı adamı üzmüştü. Birlikte olmaksızın makyajdan bahsedeceği erkeklerle dans etmeye devam ederse hiçbir zaman evlenemezdi. Grace ve Stanley, müziğe ara verildiği sırada yanlarına yaklaşırken onların bahsettiği de tam da buydu. Kate akşamı Tiffer'le göz kalemlerinden ve kapatıcılardan bahsederek geçirirken, Rob da etrafında halka hâline gelen genç kadınlarla konuşmuştu. Kadınlar onunla flört ediyorlardı, Stanley, Kate'in de bunu yapmasını çok isterdi. Rob en sonunda Rose'la baş başa kalmıştı.

Stanley, vefat ettiği sene Melba'nın ona aldığı Minnetonka terliklerini giyyordu. Hayatınızın büyük bir kısmında bir kadını her şeyiyle tanımak ve onun da sizi tanıması çok güzel bir şeydi. Melba'yı bütün kalbiyle sevmişti. Bunun kulağa çok klişe geldiğini biliyordu. İnsanların üzerine çok düşünmeden eyledikleri bir şeydi ama o bunu gerçekten de hissederek söylüyordu. Onu sevmişti. Karısını sevmişti ama o gitmişti. Onu gömdüğü gün kendisinin de ölmesi gerektiğini düşünmüştü. Acele edip onu takip etmesi gerektiğini düşünmüştü çünkü onsuz yaşamak istemiyordu. Onsuz nasıl yaşayacağını bilmiyordu.

Ama son zamanlarda onun peşinden gidip ölmenin iyi bir fikir olmadığını düşünmeye başlamıştı. Görünüşe göre çok sağlıklıydı ve ölmesi biraz vakit alacak gibiydi.

Karısıyla neredeyse elli senedir paylaştığı dolabı açtı. Hırkası bıraktığı yerde duruyordu. Bluzleri ve Tom Jones deri ceket de orada duruyordu. Stanley askılara uzandı ve kıyafetleri yatağın üzerine koydu. Aynı şeyi üç kere daha yaptı ve işi bittiğinde yatağın üstünde koca bir yığın oluşmuştu.

Katie'ye Melba'nın eşyalarını kaldırmasını söylemişti ama aslında bu kendi işiydi. Melba böyle yapmasını isterdi ve belki de artık buna hazırdı. Melba kalbinde yaşıyordu, dolapta asılı kıyafetlerinde ya da Tom Jones eşyalarında değil. Ona ne olursa olsun ya da ne kadar yaşarsa yaşasın önemi yoktu, karısını asla unutmayacaktı. Onu sevmeyi asla bırakmayacaktı.

Ama belki de hayatının geri kalanını yalnız ve ölmeyi bekleyerek yaşamasına gerek yoktu. Belki de ilerlemenin vakti gelmişti. Hayatını tekrar yaşamaya başlamanın vakti gelmişti. Belki de yaşlı kalbinde iki kadına da yetecek kadar yer vardı.

Grace Sutter hiç de Melba'ya benzemiyordu. Melba eğlenmeyi severdi ve inanılmaz bir espri anlayışı ve gürültülü bir kahkahası vardı. Grace biraz daha zarif bir karaktere sahipti. Şiir yazmayı ve mutfak penceresinden kuşları seyretmeyi seviyordu, iki kadın da farklı açıdan harika kişiliklere sahiptiler.

Stanley garaja gitti ve dükkândan getirdiği kolileri aldı. Onun eşyalarını kolilere yerleştirirken kalbinin elli yıldır karısını seven kısmı

tekrar kırılıyordu. Daha sonra çekmeceleri açtı ve onların içindekileri de kutulara yerleştirdi. Onunla yatak odasında baş başa kalmak istediği zamanlar giydiği pembe geceliği görünce bir an için durdu.

Onu sevmişti. Hâlâ seviyordu. Hep sevecekti. Koli bandını aldı ve kolileri bantladı. Gözleri dolmuştu, kırışmış yanağından aşağı doğru bir gözyaşı düştü. "Hoşça kal Melba. Eşyalarını kaldırıyorum ama seni asla unutmayacağım. Sen benim eşim, sevgilim ve arkadaşımdın. Uzun bir süre benim hayatım oldun ama artık yoksun. Gittiğinde çok yalnızdım ama şimdi o kadar yalnız değilim. şimdi yanımda Katie ve Grace var." şifonyerine yöneldi ve çekmecesinden bir mendil çıkardı. Yüzünü kuruladı ve burnunu sildi, burnunu smkrrken çıkan gürültülü ses odada yankılanmıştı. "Grace'ten hep hoşlanmışsındır. şimdi ben de hoşlanıyorum." Hoşlanmaktan fazlasıydı. Onu seviyordu. Mendili cebine sokuşturdu. "Ada Dover ya da Iona Osborn'un bana kanca atmaları konusunda endişelenmene gerek yok." Bazen geceleri yataklarına uzandıklarında eğer içlerinden birisi diğerinden dahance ölürse ne olacağı hakkında konuşurlardı. Melba eğer ölürse Ada ya da Iona'nın onu ele geçirmelerine izin vermeyeceğine dair Rob'a yemin ettirmişti. Bu yemine sadık kalmak onun için hiç de zor değildi.

Kolileri birer birer dışarıya taşıdı ve 85 model Ford kamyonetinin arkasına yerleştirdi. Melba'nın kıyafetleri dolapta asılı durdukça ve bitmemiş elişi çalışmaları raflardan inmedikçe başka bir kadınla olmanın doğru olduğunu düşünmüyordu.

Kamyonetinin arkasını kolilerle doldurdu ve ertesı sabah M&S'i Katie'nin himayesine bırakarak Boise'deki yardım kuruluşuna gitti.

Melba'nın eşyalarını oraya bıraktıktan sonra eve döndü. Daha yakınlarda da yardım kuruluşları olduğunu biliyordu ama Melba'nın Tom Jones ceketini giyen biriyle karşılaşırsa buna dayanamazdı.

Gospel'e döndüğünde Grace'e gitti ve onun arka bahçesinde çam ağaçlarının arasından gün batımını seyretti. Grace ona bir sandviç yaptı ve Stanley'de ona o gün ne yaptığını anlattı. Grace ona nazik bir şekilde gülümsedi ve elini elinin üstüne koydu. "Melba'yı her zaman özleyeceğim," dedi Grace. "İkiniz birbirinizi bulduğunuz için çok şanslıydınız. Benim kocam yirmi beş sene önce öldü. Asla kalbime onun yerine bir başkasını koymayı düşünmedim ama sonradan öğrendim ki insan kalbinde bir kişiden daha fazla kişi için yer var."

Sonra Stanley onu öptü. Elli yıldan daha fazla bir zamandır ilk defa Melba dışında bir kadını öpüyordu. Bir an bu çok garip geldi. İkisine de. Daha sonra ise çok doğru gelmeye başladı, kalbi sanki tekrar kırk yaşındaymış gibi atıyordu. Öpüşmeyi kesti ve ona karşı beslediği derin duygulardan ve onu nasıl sevdiğinden bahsetmeye başladı.

Grace onun gözlerinin içine baktı. "Artık zamanı gelmişti. Seni neredeyse tam bir senedir seviyorum."

Stanley bunu hiç anlamamıştı. Grace'in onun gibi birini nasıl olup da sevebileceğine bir anlam veremiyordu. Ondandır neredeyse on yaş büyüktü ve yaşını tam anlamıyla gösteriyordu. Oysaki Grace kesinlikle elli beş yaşından bir gün bile daha büyük göstermiyordu.

Grace kollarını onun boynuna doladı. "Bu gece burada kal," diye fısıldadı.

"Grace sana saygı duyuyorum ve -"

"Dur," diye sözünü kesti. "Elbette bana saygı duyuyorsun. Senin hakkında sevdiğim şeylerden biri de bu, Stanley Caldwell. Sen iyi ve dürüst bir adamsın ama iyi ve dürüst adamların bile sadece yatakta giderilebilecek ihtiyaçları vardır."

Aman Tanrım. İçi öyle güçlü bir şekilde titremeye başlamıştı ki, bir an için oraya yığılıp kalacağını sandı. Grace'le sevişmek istiyordu. Hâlâ bunu yapabilecek seviyede olduğundan oldukça emindi ama bir tarafı çok korkuyordu. "Artık zaman değişti. İnsanların güvenli seks yapmaları gerekiyor."

"Bu konuda endişelenmemiz gerektiğini düşünmüyorum. George Bush için oy verdiğimden bu yana seks yapmadım ve sen de neredeyse elli yıl aynı kadınla evli kaldın." Ona baktı ve gözlerinin etrafındaki kaz ayakları derinleşti. "Bu konuda Şişeleniyorsan söyleyeyim, hamile kalamam."

"Tanrıya şükürler olsun."

Gece yarısı Kate telefonu eline aldı ve 7 numara tuşladı. Üzüntü âdeta midesini düğümlemişti ve hasta olmaktan korkuyordu. Bir yandan onun telefonu açmayacağını ümit ediyordu. Marketten kaçıp gittiği gece onu küçük düşürmüştü ve gerçekten de onunla bir daha konuşmak istemiyordu. O gece kendisini çok iyi hissetmesini sağlamıştı ama sonra da gidip çok kötü hissetmesine sebep olmuştu.

Telefon tam beş kere çaldı. "Umarım iyi bir şey için aramışsınızdır." Sesi uyku, inanılmaz seksi ve kışkırtıcıydı.

"Rob, ben Kate. Seni uyandırmaktan nefret ediyorum ama bugün hiç büyükbabamı gördün mü?"

"Kate?" Boğazını temizledi, Kate onun yatağında kalkıp oturduğunu hayal edebiliyordu. "Hayır Stanley'i görmedim. Anladım kadarıyla evde değil."

Midesindeki düğüm daha da gerilmişti. "Hayır bu sabah Boisse'ye gitmek üzere evden çıktı ve o zamandan beri ne onu gördüm ne de ondan haber aldım. Bugün annenle hiç konuştun mu?"

"Evet. Öğlen vakti onu görmüştüm. Neden?"

"İki saat önce Stanley'i görüp görmediğini sormak için onu aradım ama kimse cevap vermedi. 15 dakika sonra tekrar aradım ama hâlâ cevap veren yoktu."

"Annemin ev telefonunu açan olmadı mı?" Arkadan şifonyerin çekmecelerinin açılıp kapandığı duyulabiliyordu. "Doğru numarayı aradığına emin misin?" Kate aradığı numarayı tekrarladı. "Kahretsin."

"Ne yapacağımı bilmiyorum, sanırım büyükbabama bir şey oldu, şerifi arasam iyi olacak."

"Hemen arama." Kate onun alçak sesle küfrettiğini duydu ve sonra, "üzgünüm pantolonumu iliklerken telefonu düşürdüm, annemlere giderken seni yoldan alırım."

"Beraber olduklarını mı düşünüyorsun?"

"İkisi de kayıp olduğuna göre evet öyle düşünüyorum."

Kate telefonu kapattı ve paltosuna uzandı. Keşke Rob dışında arayabileceği birisi olsaydı. Birden aklına geçen gece yaşananlardan bir görüntü geldi ve dudaklarının arasından bir inilti çıktı. Onunla yaptığı

seks pozisyonuna hâlâ inanamıyordu. poposu havadayken bir kızın saygınlığını koruması zordu ama o gece nedense saygınlığını korumak aklına bile gelmemiştir. Sonra o karanlıkta bu keyifli durumun tadını çıkarırken, Rob tuvalette kaçışını planlamıştı. Prezervatifi çıkarır çıkarmaz hızlıca kapıdan çıkıp gitmişti.

Partide ondan özür dilemişti, belki de üzgündü ama Kate onun daha çok bir daha onunla seks yapmacağı için üzgün olduğunu düşünüyordu. Evet, bunun çok olumsuz bir düşünce olduğunu biliyordu. İstiyorsa onu dava edebilirdi. Ama bir daha asla kendisini kırmasına izin vermeyecekti.

Pencereden bakarak Rob'un gelmesini bekledi. Ayın gölgesi çimlerin üzerine düşüyor ve geçen gece hakkındaki düşünceler zihninde uçuşup duruyordu.

On beş dakika sonra Rob arabasını yolun girişine park etmişti bile. Kate kollarını paltosunun kollarına geçirdi ve keyle Rob'un arabasına bindi.

"Telefonu kapattıktan sonra annemi aradım," dedi Kate arabaya binerken ve kapıyı kapadı. "Kimse cevap vermedi." Rob sanki arkasında biri varmış gibi arka tarafa baktı. Arabanın mavi ışıkları yüzünün üzerinde parlıyor ve saçlarının inanılmaz bir ikilde seksi görünmesine sebep oluyordu.

. Bu kriz anında bile onun yakışıklılığının farkına varmak kate'in kendisine kızmasına sebep olmuştu. Özellikle de onun koca bir aptal olduğunu düşünmeye başladığından beri. "Annen telefonu hiç fişten çeker mi?" diye sordu.

Araba sokağın ortasında durdu ve yola koyulurken onun yüzüne baktı. "Hayır. En azından daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı." Rob Kate'e güven verici bir gülümsemeyle baktı. "Büyük ihtimalle dışarı çıkıp ay ışığında şiir yazmaya karar verdiler ve sonra da zamanın nasıl geçtiğinin farkına bile varmadılar."

"Gerçekten buna inanıyor musun?"

Rob gaza basarken dikkatini yola verdi. "Elbette hayır. Ama senin buna inanıp endişelenmeyi bırakabileceğini düşündüm."

Kate kesinlikle onun kendisini etkilemesine izin vermeyecekti. "Sen endişelenmiyor musun?"

"Eğer endişelenmeseydim seni buraya saat" duraksadı ve navigasyon aletinin dijital saatine baktı, "iki elli ikide almaya gelmezdim. Sen aradığında daha yatalı yarım saat olmuştu."

Kate döndü ve yanından geçtikleri adliye sarayına baktı. Rob'un neden bu saate kadar uyumadığını merak etmişti. Onun geçen gece partiden Rose'la ayrılmış olduğu düşüncesi zihninden bir türlü çıkmıyordu. Dün de Rob'u dükkânın önünde Dixie Howl'la sohbet ederken görmüştü. Kadın yanından ayrılırken ona sarılmıştı ve Kate de gecenin bu saatine kadar bu kadınlardan birisiyle olup olmadığını merak ediyordu. Geçmişine bakılacak olursa belki de ikisiyle de beraberdi.

"Pazar günü annemle kiliseye gittim ve daha sonra nihayetinde bana Stanley'e karşı beslediği duyguları açıkladı. Şimdi her neredelerse iyi olduklarına eminim."

Kate ikna olmamıştı. Kafasını çevirdi ve ona baktı. "Sen kiliseye mi gittin?"

"Elbette." Genç kadına baktı. "Bu pazar paskalyaydı."

"Ve sana şimşek filan çakmadı."

"Ha ha. Herzamanki gibi çok komiksin." Dikkatini tekrar yola verdi.

"Seni kilisede görmedim."

Kate onun son cümlesini duymazdan geldi. Evet onu kilisede görmemişti. Küçük bir cemaattiler. "Sanırım bir gece Önce Tiffer Cladis'le biraz fazla günah işledim."

"O eşcinsel olduğuna göre, çok büyük bir günah işlemiş olmamalısın." Yanında oturan adama baktı ve en son işlediği günahın sonuçlarını düşündü. Bu, ona artık günah işlememesi gerektiğini öğretmeliydi. "Annesinin evine gittik, bütün gece kıllı fahişe içtik ve Tiffer'ın, Stephen Sondheim koleksiyonunu dinledik, Regina beni saat üç gibi eve bıraktı."

"Kıllı fahişe de nedir?"

"İçinde rom ve ananas suyu olan bir kokteyl. Tiffer'ın en sevdiği içecek."

"Bunu tahmin etmeliydim." Rob aracını Grace'in evinin önüne park etti. Hiç bir ışık yanmıyordu ve Stanley'in kamyoneti de etrafta görünmüyordu. Eski meşe ve çam ağaçları, ayın cılız ışığını engelliyordu.

"Burada değil," dedi Kate.

Rob motoru kapattı ve beraber garaja doğru yürümeye başladılar. "Hiçbir şey göremiyorum," dedi Kate. Rob durunca Kate birden ona çarptı. "Üzgünüm." Rob Kate'in elini aldı ve parmak uçlarını kotunun arkasına soktu.

"Ne yapıyorsun?" diye ciyak ciyak bağırdı ve elini çekip aldı. "Seni sapık."

"Sana tutunacağın bir şey vermeye çalışıyorum."

"Poponu mu?"

"Hayır, kemerimi." Tekrar onun elini aldı ve parmaklarını kotunun arkasına sokmak yerine avucunun içine aldı. "Zihnini pis düşüncelerden uzak tut Kate. Elini alıp pantolonumun içine sokacak kadar sapık değilim." Onunla bir kaç adım böylece ilerledikten sonra ekledi "Hem de büyükbaban kayıpken asla böyle bir şey yapmam. Tabi bunu güzel bir şekilde benden istemediğin sürece."

Rob'un avucunun sıcaklığı onun elinden fazlasını ısıtıyordu. Bu sıcaklığı göğsünde ve midesinde hissedebiliyordu. "Merak etme. Senden böyle bir şey istemeyeceğim."

"İsteyebilirsin."

"İddiya girmek ister misin? Hayır. Neyse bunu sorduğumu unut."

Rob garaj kapısını açarken, yumuşak kahkahası kapının gıcirtısı içerisinde kayboldu. Işıkları açtı ve içeriye baktı, "kamyonetini annemin arabasının yanına park etmiş," dedi ve yüzünü Kate'e çevirdi. Garaj ışığı tam arkasından geliyor ve Rob'un bir aziz gibi görünmesine sebep oluyordu.

Kate elini çekti ve paltosunun cebine soktu. Rob Sutter aziz filan değildi. Günah işlemeye tam bir ustaydı. "Sence evdeler mi?"

"Evet."

"Sence ne yapıyorlar? Işıklar kapalı."

Garajın ışığı lacivert paltosunu ve yüzünü aydınlatıyordu. Rob tek kaşını kaldırdı.

Rob'un kaşını kaldırmasının anlamını idrak etmesi Kate'in bir kaç saniyesini almıştı. "İğrenç! O yetmiş yaşında. Kalp krizi geçirecek."

"Annem hemşire, onu hayata geri döndürecektir."

Kate derin bir nefes aldı. "Onların içeride" kapıyı işaret etti "birşeyler yapıyor olmalarından az da olsa endişe etmiyor musun?"

"Öncelikle benim aklım ilk olarak böyle şeylere çalışmıyor. Ve ikincisi de annemin sonunda birini bulmasına çok sevindim."

"Ben de sevindim. Yani büyükbabamın birini bulmasına demek istiyorum." Gerçekten sevinmiş miydi? "Anahtarın var mı yoksa kapıyı mı çalalım?"

"İkisini de yapmayalım."

"Ne demek istiyorsun?"

Rob ışıkları söndürdü ve garaj kapısını kapattı. "Gidip de annemi basmayacağım." Kate'in elini aldı ve onu tekrar arabaya götürdü. "Geçen gece prezervatif reyonunda çılgınca sevişirken Stanley'in gelip bizi basması eminim senin de hoşuna gitmezdi."

"Bu konudan bahsetmek istemiyorum. Bu bir hataydı. Hiç olmaması gerekirdi." Özellikle de Rob'un başka kadınlarla görüştüğünden emin olduğundan beri.

"Nelerden konuşup konuşamayacağımızı söylemen artık beni yormaya başladı. Tanıştığımız geceden bahsedemiyoruz. Seni ilk öptüğüm geceden bahsedemiyoruz. Seviştığımız geceden bahsedemiyoruz. Bu saçmalık Kate." Arabanın yolcu koltuğunun

yanında durdular ve Kate kapıya uzandı. "O gece bazı hatalar yapıldı. Bu konuda haklısın." elini pencereye dayadı ve genç kadının kapıyı açmasını engelledi. "Belki de o şekilde olmamalıydı ama bir şekilde olacaktı. Ve biliyor musun? Gerçekten de oluş Şeklinden dolayı hiç te üzgün değilim. Mükemmel vakit geçirdim. Er ya da geç sevişecektik. Bu kaçınılmazdı."

"Kaçınılmaz olup olmadığını bilmiyorum. Ama bildiğim birşey var ki o da ne zaman kendimi iyi hissetmemi sağlasan Sonrasında arkanı dönüp gitmen ve bok gibi hissetmememe sebep olman."

"Belki de sen sadece sinirlenecek bir şeyler arıyorsundur."

"Öyle miydi? Hayır."

Rob kapıyı açtı. "Seni alnından öpüp teşekkür ettiğim için üzgün olduğumu söyledim. Bu konuyu kapatmanın vakti gelmedi mi?"

Bu konuyu kapatmak mı? Kate arabaya girdi ve ona baktı. "Henüz sadece bir hafta oldu."

"Bir hafta ortalıkta kızgın dolaşmak için oldukça uzun bir süre," dedi Rob ve kapıyı kapattı.

Yolda ikisi de hiç konuşmadılar. Kate pencereden dışarıya bakıyor ve Rob'un haklı olup olmadığını düşünüyordu. Gerçekten de öfkelenmek için gereksiz sebepler mi arıyordu? Hayır, hiç de böyle olduğunu düşünmüyordu.

Rob arabasını Stanley'in evinin önüne park etti ve Kate ile birlikte kapıya kadar yürüdü. "Buraya gelip büyük babamı aramama yardım

ettiğın için teşekkür ederim," dedi Kate merdivenin üst basamağında yüzü ona dönük bir hâlde durmuşken.

"Ne zaman istersen." Evin ışıkları Rob'un üzerine düşüyordu ve bu akşam Kate onun yüzünü ilk defa açık bir şekilde görüyordu. Kahverengi saçları alnına düşmüş, kaşlarına kadar uzanmıştı. Kate ona bakan yeşil gözlerine baktı, daha sonra Rob'un bakışları Kate'in dudaklarına doğru kaydı. "İyi geceler Kate."

"İyi geceler."

Rob parmaklarını çenesinde gezdirdi ve Kate de genç adamın onu öpmeye hazırlandığını düşündü. Ama bunun yerine döndü ve arabasına doğru yürümeye başladı. Kate onun gidişini izlerken içinde ufak da olsa bir hayal kırıklığı olduğunu hissetti.

Rob arabasının yanında durdu ve arkasını dönüp ona baktı. Elini kaldırdı ve ona doğru salladı. İşte Kate'in içinde yine aynı duygu belirmişti. Bu tehlikeli duygu ona Rob'un belki de çok kötü bir adam olmadığını söylüyordu. Yavan bir teşekkür edip kaçtığı gece için iki kez özür dilemişti. Gecenin bir yarısı yatağından kalkıp Stanley'i aramasına yardımcı olmak için yanına gelmişti.

Kate eve girmeden önce onun gidişini izledi. Rob kötü bir adam olmasa da onun için doğru bir adam değildi. Kırık bir kalple sonlanan ilişkilerden yorulmuştu. Ve Rob Sutter ne kadar güzel sözler söylese de, sadece gelmesi beklenen yeni bir hayal kırıklığından başka bir şey değildi.

Kate paltosunu kapının arkasına astı ve tam pembe beyaz çizgili pijamalarını üzerine geçirip dişlerini fırçaladığı sırada büyükbabasının

kamyonetinin sesini duydu. Mutfağa doğru yürüdü ve beklemeye başladı. Büyükbabası sessizce içeri girdi ve kapıyı yavaşça kapattı.

Kate ışığı açtı ve büyükbabası birden ona doğru döndü. Gizlice eve giren bir çocuk gibi donup kalmıştı.

"Hâlâ ayakta olacağını düşünmemiştim," dedi boynundan yanaklarına kadar kızarken.

Kate kollarını göğsünün altında kavuşturdu. "Kaza yaptın diye endişelenmiştim."

"Grace ile birlikteydim."

Kate bunu zaten bildiğini söylemeye bile tenezzül etmedi. Arayabilirdin. Seninle en son bu sabah Boise'ye gitmeden önce konuşmuştum."

"Seni endişelendirdiğim için üzgünüm Katie." Yaşlı ^adam paltosunu çıkardı ve kapının arkasına astı. "Grace'e evlenme teklif ettim."

Kate'in elleri birden aşağı düştü. "Ne?"

"Grace'e evlenme teklif ettim ve o da evet dedi."

"Ama..." Kate gözlerini dikmiş ona bakıyordu, onu yanlış anladığından emindi. Evlenmek mi? insanlar bir gecede evlenmeye karar vermezlerdi. Bu bir anlık heyecandı, sonsuza dek sürecektir olan bir aşk değildi. "Ama büyükbaba... Birisiyle sevişmen onunla evlenmen gerektiği anlamına gelmez. Tanrı aşkına 21. yüzyıldayız bu kadar eski kafalı olma."

Yaşlı adam yavaşça döndü ve ona baktı. "Sana eski kafalı gelebilirim ama ben onurlu bir adamım, asla bir kadına saygısızlık etmem.

Önemsediğim bir kadının da benden onurlu davranmamı beklemesini

ümit ederim. Sizin neslinizde yanlış olan da bu Katherine. Seksin evlilik dışı olması sizin için çok normal."

Katherine? Kate ona doğru ilerledi "Üzgünüm, bana çok ani bir karar gibi geldi."

"Grace'e karşı beslediğim duygular onun şiirini duyduğum gece başladı ve o günden beri de giderek derinleşti."

"İlk önce bir süre çıkmanız gerektiğini düşünmüyor musun?" Daha önce hiç evlilik teklifi almamıştı, halbuki üç sene çıktığı adamlar bile olmuştu.

"Katie, 701i yaşlarımdayım, çıkmak gibi şeylerle uğraşacak kadar vaktim yok." Genç kadın yanından geçerken hafifçe omzuna vurdu. "İki insan birbirine âşıkken beklemenin ne faydası var ki?"

Kate bunun için bir sürü sebep sıralayabilirdi. Ama bunları kendisine saklamayı tercih etti. Eğer Grace büyükbabasını mutlu ediyorsa, torunu olarak bunu mahvetmemesi gerekirdi. Tek ümidi onun ne yaptığını biliyor olmasıydı. "Ve sen istediğinin bu olduğundan eminsin yani? Ve bu konuda aceleci davrandığını düşünmüyorsun?"

"İstediğim bu. Benim için bir sevişmeden daha fazla önemi olan bir kadınla birlikte olmak istiyorum." Yanakları

tekrar kızardı ve sonra başını iki yana salladı. "Sen de birçok şeyi hak ediyorsun Katie, bir adamın sana verebileceği her şeyi hak ediyorsun."

Şimdi yüzünün kızarma sırası ona gelmişti. "Biliyorum." Ama bunu bilmek ve asla bir evlilik teklifi almamış olmak farklı şeylerdi. Bu tren çoktan kaçmıştı. Belki de tren hiç gelmemişti. Bundan emin değildi.

Emin olduğu bir kaç şey vardı.Trenin bir daha asla gelmeyeceğinden emindi ama büyükbabası haklıydı. O, hiçbir yere gitmeyen ilişkilerden çok daha fazlasını hakediyordu. Gospel'e vardığı ilk günde aklında aynı şüpheler vardı.

ON ALTINCI BÖLÜM

"Bugün ne çeşit ekmek satıyorsunuz?"

"Focaccia."

Ada Dover burnunu çekti ve daha yakından bakmak için eğildi.

Saçları mükemmel bir şekilde taranmıştı Emeraude parfümünün kokusu onu zehirli bir bulut gibi çevreliyordu. "Garip bir şey."

"Çok lezzetlidir."

"Yine de garip görünüyor."

"İçinde taze kekik ve yeşil soğan var, Niçoise zeytini ve Parmesan peyniri. Denemek ister misiniz?"

"Evet, sanırım önce denesem daha iyi olur."

Kate ekmekten bir dilim kesip Ada'ya uzatırken gülmemek için dudağını ısırды. Ada ekmeği çiğnedikçe kaşları aşağı doğru indi. "Evet, sanırım bir somun alsam iyi olacak," dedi.

"Ekmeğinize sürüp yemek için biraz da jalapeno jölesi almak ister miydiniz?"

"Hayır. Dün de sormuştun ve sana yine hayır demiştim"

Kate ekmek reyonundan çıktı ve tezgâhın arkasına geçti. "Siz evet diyene kadar sormaya devam edeceğim."

"Buna çok bel bağlama. Ekmeğini ve şu süslü peynirini sevdim ama jalapenodan yapılmış jöleyi beğeneceğimden emin değilim." Ada çantasını tezgâhın üstüne koydu ve içinden cüzdanını çıkardı.

"Büyükbaban nasıl?"

Emeraude parfümünü boşu boşuna harcadın, diye düşündü Kate ekmeği poşete koyarken. Büyükbabası artık piyasadan çekilmişti.

"Bugün evde dinleniyor."

"Bir şeyi mi var? Eklemlerinde mi bir sorun var? Biraz glucosamine ona iyi gelecektir. Bu onu hemen iyileştirir."

"Hayır gayet iyi, sadece sabah biraz dinlenmek istedi." Vahşi geceden sonra dinlenmesi gerekiyordu. "Öğlene doğru geleceğini söylemişti."

Ada, Kate'e beş dolar uzattı ve Kate de ona para üstünü verdi. "Yarın şiir gecesine geliyor musun?"

"Ah bilmiyorum." Kate bir bahane bulmaya çalıştı. "Ertesi günün ekmeklerini hazırlayacağım için çok meşgul olacağım." Aklına gelen en iyi yalan buydu.

"Çok kötü. Snickers hakkında yeni yazdığım şiirimi kaçıracaksın."

Kate gülümsedi. "Evet bu çok kötü."

Ada para üstünü cüzdanına koydu ve ekmeğini aldı. "Bak sana ne söyleyeceğim. Yarın öğlen sana özel bir kopya getireceğim böylece sen de okuyabilirsin."

"Gerçekten mi?" Kate zor da olsa gülümsemeye çalıştı. "Bu harika olur."

Ada gittikten sonra Kate içinde kızarmış fasulye, salsa

ve acı biber de bulunan "etnik yemek" reyonundaki ürünleri tazeledi. Öğlen vaktinde Stanley, söylediği gibi markete geldi. Gülümsemesi bıyıklarının da havaya kalkmasına sebep oluyordu. Bütün gün William Tell Overture'ı hatırlatan bir melodiyi mırıldanıp durdu. Artık "What New Pussy Cat" ya da "Delilah" gibi şarkılar yerine Grace'in dinlediği klasik müzik şarkılarını mırıldanıyordu.

Bu konuda çok kötüydü

Saat üçte Rob aradı ve bir sipariş verdi. Kate bu sefer tembellik yapmadı, Rob'un büyük ihtimalle onunla son haberleri paylaşmak istediğini düşünüyordu.

Kate marketten ayrıldığı sırada gökyüzünde yağmurun habercisi olan gri bulutlar vardı. Güçlü bir rüzgâr krem rengi bluzünün dalgalanmasına sebep oluyordu. Şeftali renginde bir etek ve bilek kısmında bantlar olan krem rengi ayakkabılar giymişti. Kate poşetin içine bakıp gülümsediği sırada esen rüzgâr saçlarını dağıtmıştı. Dört tane yulaf!ı gofret ve bir şişe tutku meyvesi suyu. Bazı insanların o kadar tahmin edilebilir davranışları vardı ki...

Sutter Spor Malzemeleri dükkânının içinde bir adam ve oğlu dağ bisikletlerine bakıyorlardı. Kasanın durduğu masada ise bir kadın dirseklerini dayamış duruyordu. Dar bir Wranglers kot giymişti ve poposu Kate'e dönüktü. Rob tezgâhın diğer tarafında durmuş kadınla konuşuyor, bir yandan da elindeki kalemi kasaya vurarak tempo tutuyordu.

Göğsündeki cebinin üstünde dükkânın balık logosunun olduğu koyu yeşil bir gömlek giymişti. Kate'i gördüğünde yüzüne bir gülümseme yayıldı.

"Bebeğim," dedi. "Sonunda gelebildin."

Bebeğim mi? Ya gerçekten çok açtı ya da bir başkasıyla konuşuyordu. Kate ona doğru yürürken bir yandan da omzunun üstünden arkaya doğru bakıyordu. Arkasında kimse yoktu ve tekrar önüne döndüğünde Rob'un, tezgâhın arkasından çıkmış ona doğru ilerlediğini gördü. Ona tam neler olduğunu soracaktı ki Rob onu daha da şaşırtacak bir şey yaptı. Genç kadına sıkıca sarıldı ve onu havaya kaldırdı. Sandal ağacı kokulu sabununun kokusu ciğerlerini doldurdu ve sanki biraz hava yutmuş gibi midesinin gerilmesine sebep oldu.

"Kız arkadaşımış gibi davran," dedi kulağına doğru.

Kate onun arkasında duranın Dixie Howe olduğunu gördü. Onlara doğru dönmüş ve doğrulmuştu. Her nasıl olduysa göğüslerini, kapalı bir nisan gününden ziyade plaja uygun ufak bir tişörtün içine sığdırmayı başarmıştı. Bu tişört ayrıca onun yarı yaşındaki birisi için kesinlikle daha uygun olurdu.

"Bundan kazancım ne olacak?"

"Sana on dolar veririm."

"Unut gitsin."

"Herkes jalapeno jölenin mükemmel olduğunu ve bitmeden M&S'e koşup bir kavanoz almaları gerektiğini söylerim."

Kate gülümsedi kalın, koyu kirpiklerle çevrelenmiş gözlerini görebilecek kadar geriye çekildi. Boştaki elini adamın yüzüne götürdü ve onu gürültülü bir şekilde dudaklarından öptü. Sakalı Kate'in çenesini acıtmıştı. Kate geri çekildi ve gülümsedi. "Beni gördüğüne mi yoksa yulaflı gofretleri gördüğüne mi sevindin?"

Rob bir kahkaha attı. "Her ikisine de." Ellerinden biri genç kadının omurgasından aşağı doğru kayd ve poposunun yukarısındaki boşlukta durdu. Kate ona sert bir bakış attı ama Rob karşılığında insanın kalbini durduracak bir tatlılıkla gülümsedi. "Eminim Dixie'yle tanışmışsındır," dedi ve yüzünü diğer kadına çevirdi. Ama elini Kate'ten çekmemişti.

"Evet," dedi Kate. "Dixie M&S'e geliyor. Nasılsın?"

"İyiyim." Dixie Kate'e bakıp, sanki ilgilenmiyormuş gibi omuz silkti. "Ben artık gidiyorum, Rob. Eğer fikrini değiştirirsen bana haber ver."

"Görüşürüz."

"Ne hakkında fikrini değiştirirsen?" diye sordu Kate kısık bir ses tonuyla, kapı kapanır kapanmaz.

Rob bisikletlere bakan adama ve oğluna baktı, sonra da elini kadının belinden kalçalarına doğru götürdü. Onu bir kez daha kendine doğru çekti. Genç kadının kulağına doğru konuştuğu zamanlar adamın bıyığı onun şakağına sürtünüyordu. "Onun cinsel fantezileri."

"Ve sen ilgilenmiyor musun?"

"Hayır. O...kasabadaki herkese oldukça açık birisi."

"Ve bir de şu korkunç sahte göğüsleri var."

Uzun ve sessiz bir duraksamadan sonra Rob, "Evet bir de o var," dedi. Elini bıraktı ve alışveriş poşetini elinden aldı. "Tutku meyvesi mi? Stanley'ye kivi dediğimi hatırlıyorum." Omuz silkti. "Biraz ister misin?"

"Hayır. Çok tatlı. Tutku meyvesi için doğru ruh hâlinde olmam gerekli."

"İşte kadınlar ve erkekler arasındaki fark da bu. Kadınların doğru ruh hâlinde olmaları gerekiyor. Oysaki erkekler biraz tutku meyvesi için her zaman o ruh hâline girebilirler."

"Kadınların bir sebebe ihtiyacı var. Erkeklerin ise sadece bir yere mi ihtiyaçları var?"

Meyve suyunun kapağını açtı. "Bu işleri bilirsin bebeğim."

"Dixie gitti. Bana bebeğim demeyi bırakabilirsin."

Kate'e bakıp tekrar gülümsedi ve sonra dükkândaki adam ve oğluna döndü. "Heckler iyi bir bisiklettir," dedi ve yanlarına ilerledi. Tutku meyvesi suyundan bir yudum aldı. "Hafiftir ve çok faydalıdır."

"Bin dolar biraz fazla değil mi," dedi çocuğun babası başını iki yana sallayarak.

"Siz ne kadar harcamak istiyorsunuz?"

"Üç yüz dolardan daha fazla para veremem."

"Elime iki yüz elli dokuz dolara daha yeni bir Mongoose geçti." Rob elindeki şişeyle dükkânın arka tarafını işaret etti. "Size göstereyim." Üçü kaskların yanından geçtiler ve bu sırada Rob omzunun üzerinden Kate'e baktı. "Burada kalabilir misin? Seninle konuşmam gerekiyor."

Merakından ve annesinin bir düğün düşünüp düşünmediğini öğrenmek istediğinden birkaç dakikalığına kalmaya karar verdi. "Elbette." Beklerken dükkânın içinde dolandı ve tek kişilik çadırlardan balık yemi yapma aletlerine kadar her şeye baktı. Reyonların birindeki parmaksız eldivenleri aldı ve saç bantlarına ve bandanalara baktı.

Eldivenleri çıkardı ve kasaya doğru ilerleyip burada duran Oakley güneş gözlüklerini denedi.

Tam üçüncü gözlüğü denediği sırada Rob arka taraftan küçük çocuk ve babasıyla birlikte çıktı. "Hemen yarın sizin için hazırlatabilirim," dedi. Ön kapıya geldiklerinde iki adam el sıkıştılar ve Kate de ilgisini gözlük kabındaki aynaya çevirdi. Başını bir o yana bir bu yana çevirip duruyor, güzel mi görünüyor yoksa bir böceğe mi benziyor anlamaya çalışıyordu.

Rob tahta kapıdan onun yanına doğru ilerlerken, "Balık tutmayı öğrenmek ister misin?" diye sordu.

Kate mavi-kırmızı renk camları olan ve yüz elli dolarlık fiyat etiketi ucundan sarkan burnuna kadar inmiş gözlüklerle ona baktı. Annesi büyükbabasıyla evleniyordu ve onun konuşmak istediği konu bu muydu? "Bugün mü?" Gözlükleri çıkardı ve yerine koydu. Haberleri şimdiye kadar duymuş olmalıydı.

Eğer duymadıysa da bunu söylemek ona düşmezdi. Annesinin söylemesi gerekirdi.

"Pazar günü." Elindeki boş şişeyi Kate'in yanına koydu. "Pazar günü dükkânların ikisi de kapalı olacak. Tulumun içinde seksi görüneceğine eminim."

Kate tek kaşını kaldırdı. "Seksi mi?"

Rob kutudan kaplumbağa kabuğu çerçeveli, Brinkos marka bir gözlük aldı ve parmak uçları yüzünün yan tarafına sürtünüp geçerken gözlükleri yavaşça burnunun üstüne yerleştirdi. "Seksi."

Kate altın renkli camlardan ona baktı ve sesi, Rob yakında olduğu zaman büründüğü o utanç verici hale geldi. "Gülünç görünüyorum."

"Benimle gelecek misin?"

Başını iki yana salladı. "Eğer canım balık isterse, M&S'teki buzluğa gitmem yeterli."

"Ama ben sana yakalayıp elde etmekten bahsediyorum." Gözlükleri kadının gözünden çıkardı ve onları kutuya yerleştirirken uzun bir süre uzaklara baktı. "Seni altıda alırım."

"Akşam mı?"

"Hayır sabah."

"Pazar günü uyumak için tek günüm."

"Emin ol buna değecek." Genç kadına başka bir gözlük daha taktı ve parmakları yanaklarına daha sonra da boynuna dokunup geçti. Dokunuşu âdeta sihir gibiydi, muhteşem cinsel enerjisini gönderiyor ve onun teninin üzerinde dans etmesini sağlıyordu.

Kate koyu gözlük camlarından ona bakarken nefesi göğsünde kalbinin yakınlarında bir yerde tıkanı. "Nasıl olacak bu?"

"En sevdiğim ikinci oltamı kullanmana izin vereceğim."

"Neden en sevdiğin oltanı kullanamıyorum?"

Bir kahkaha attı ve güneş gözlüklerini kasanın üzerine bıraktı. "Ne zaman istersen bebeğim," diye fısıldadı genç kadının dudaklarının yukarısına doğru.

Kate'in elleri adamın gömleğinin ön tarafını kavradı. "Rob düşünüyorum da - "

"Düşünme." Kate'in elini alıp kalbine bastırınca genç kadın onun güçlü kalp atışlarını hissetti. "Sadece hisset. Bana ne yaptığını hisset.

Senin etrafındayken bana ne olduğunu hisset." Dudakları onunkilerin üzerine kapandı ve birden Rob'un, Kate'in ciğerlerini dolduran sıcak erkeksi kokusu, dillerinin birbirine dokunuşu ve genç adamın tadı dışında başka bir şey düşünemez oldu. Çok güzel bir tadı vardı, tutku meyvesini ve ihtirası anımsatıyordu.

Rob kafasını hafifçe yana eğdi ve aralarındaki sıcaklık daha da arttı. Öpücük giderek daha sıcak ve daha ıslak bir hale gelmeye başlıyordu ve Rob Kate'in ellerini tişörtünden çekip boynuna götürdü.

Genç kadının dilini nazikçe emdi ve Kate kendini onun üzerine doğru bıraktı. Rob elini onun sırtına bastırdı ve göğüslerinin yaklaşmasını sağladı. Arzu midesindeki bir düğüm gibi çekilirken Kate'in göğüs uçları iyice sertleşti, onun tadını almasına, ellerinin dokunuşuna ve pantolonundaki kabarıklığın belinin altındaki noktaya dokunmasına vücudunun verdiği bir tepkiydi bu. Vücudu onunkini hatırlıyordu ve onun verebileceği zevkten çok daha fazlasını istiyordu.

Öpücüğü ilk tanıştıkları gece içtiği sıcak romu anımsatıyordu. Çok güzel bir tadı vardı ve ateşin âdeta bütün vücudunayayılmasına sebep oluyordu, midesinden başlayıp bütün vücudunu ısıtıyor, başının dönmesine sebep oluyordu. Öpücük

hızlanmış ve sanki Kate'in ciğerlerindeki bütün havayı çekmek isteyen bir hale bürünmüştü. Rob genç kadının vücudunun bütün bunlara tepki vermesini ve kendisiyle bir ilişkiye girmekten kaçınması gerektiğini unutmasını sağlamakta o kadar başarılıydı ki... Kate dudaklarını onunkilerden ayırdı. "Bunu yapamam," dedi derin derin nefes alırken.

"Buraya Stanley ve annen hakkında konuşmaya geldim. Bunu tekrar yapmamalıyız."

"Kesinlikle yapmalıyız."

Hayır, yapmamalıydı. Rob onun için iyi değildi. Kalbini kıracaktı ve bir kalp kırıklığını daha kaldırabileceğinden emin değildi. Kate yüzünü çevirdi. "Bence yalnızca arkadaş olmalıyız."

"Artık senin yalnızca arkadaşın olamam." Genç kadının çenesine dokundu ve bakışlarını tekrar kendisine çevirdi. "Geçen gece M&S'e geldiğimde seninle sevişmek gibi bir planım yoktu. Sen kapıyı açana kadar neden kapını çaldığımı bile bilmiyordum. Sonra seni karşımda görünce nedenini anladım." Alnını onunkine bastırdı. "Sana kendimi kaptırıyorum Kate. İlk önce bunun sadece seksle alakalı olduğunu düşünmüştüm. Tek isteğimin seni soyup, çıplak bırakmak olduğunu sanıyordum ama kesinlikle bundan fazlasını istiyorum. Seninle konuşmak ve yanında olmak hoşuma gidiyor. Bir kalabalığa baktığımda ya da markete girer girmez gözlerim hemen seni arıyor ve genellikle bunu neden yaptığımı bilmiyor oluyorum." Burnunu bir ileri bir geri onunkine sürtüyordu. "Seninle ilk sevişmemiz dükkânda olmamalıydı, seni eve götürmeli ve seninle orada sevişmeliydim. Hem de bütün gece." Durdu ve tekrar konuşmaya başladığında sesi kısık ve boğuk çıkıyordu. "O zaman yapmak istediğim buydu ve şu an yapmak istediğim de bu." Başını geriye çekti. "Sen etrafımda olmadığın zamanlar seni düşünüyorum ve bütün bunların en acı tarafı da senin benden hoşlandığından emin olmamam."

"Senden hoşlanıyorum," diye fısıldadı ve ellerini saçlarının arasından geçirdi. Onun direncini kırmak için ne söylemesi gerektiğini çok iyi biliyormuş gibi görünüyordu. "Senden hoşlanmamak için kendimi zorlasam da."

Rob onu belinden yakaladı, havaya kaldırdı ve tezgâhın üzerine oturttu. "Kendini bu kadar zorlamasan ne kadar eğleneceğimizi bir düşünsene." Bacaklarının arasına doğru ilerledi ve ellerini eteğinin altına soktu. Avuçları kalçalarının yukarılarına doğru kaydı. Rob'un dokunuşunun sıcaklığı vücudunun her noktasına yayılıyordu.

Kate Rob'un bileklerini tuttu ve mantığının sağlam olan son parçasını kullanarak, "Bunu burada yapamayız. İşe geri dönmem gerekiyor," dedi.

Rob onu boynundan öptü. "Ne giyiyorsun böyle?"

Başını bir yana eğdi. Pekala bir dakika daha kalabilirdi.

"Etek."

"Hayır." Parmakları külodunun yan tarafına dokundu. "Burası. Sanki dantel gibi."

"Evet dantel."

"Ne renk??"

Ne renk mi? Şu an bunu anımsayamıyordu. "Beyaz." Belki öyleydi, bundan emin değildi.

Rob'un boğazından derin bir inilti geldi ve onun yüzüne iyice bakabilmek için başını yapabildiği kadar geriye çekti. "Göster."

"Şimdi mi?"

"Evet."

"İçeri biri gelebilir." "Kimse gelmiyor."

En son buraya geldiğimde iki çocuk birden içeri girmişlerdi.

Rob ellerini kadının kalçalarının dış tarafına doğru götürdü ve baş parmaklarını onun vajinasını kaplayan dantelin üzerine doğru bastırdı.

"Külodun ıslanmış."

"Gidip Stanley'ye yardım etmem gerekiyor," dedi derin bir nefes alarak. Saat beş civarında market çok kalabalıklaşıyor."

Rob gülümsedi. "Demek ki bir saatten fazla vaktimiz var."

"Biri her an içeri girebilir," diye karşı çıktı bir daha ama yine de onun elini itmedi.

Rob baş parmaklarından birini onun külodunun altına soktu ve ona dokundu. "Umurunda mı?"

Umurunda mıydı? Parmağını kaygan etine doğru bastırınca Kate ona ne sorduğunu unuttu. Ah evet. "İçeri biri girebilir."

"Eteğini kaldır da külodunu çiğneyebileyim."

Sadece bir kere karanlık bir markette seviştiği bir adamın külodunu çiğnemesine izin vermeli miydi? Şimdi? Onun ihtiras dolu ve mükemmel bir seks vaadi veren gözlerine baktı. Ellerini adamın omuzlarından aşağı doğru kaydırды ve eteğini yukarı çekti.

Rob gülümsedi ve bakışlarını onun tişörtünden kalçalarına doğru çevirdi. "Bunu uzun zamandır yapmak istiyordum." Onun dudaklarını sonra da boynunu öptü ve sonra da onun karşısında diz çöktü.

Bakışlarını ona çevirdi. Gülümsemesi karanlığın lezzetli gunahlarıyla doluydu. "Ayaklarını omuzlarıma koy," dedi onun poposunu tezgâhın ucuna doğru çekerken.

Rob onun dizinin arka tarafını öpüp aşağılara doğru inerken Kate ellerini arkasına koymuş duruyordu. Rob ön sevişmeyle vaktini boşa harcamamıştı. Hemen işe koyulmuştu. Külodunu yan tarafa itmiş ve genç kadını kendine doğru çekmişti. Rob'un sıcak dilinin ani darbeleri Kate'in nefesini kesmişti ve genç kadının başı arkaya düşmüştü.

Bacaklarının arasını aynı dudaklarını öptüğü gibi inanılmaz bir tutkuyla öpüyordu. İkisi de zevkle inliyorlardı. Nabızı tutkuyla atarken ve vücudu kontrolden çıkıp ayak parmakları ayakkabılarının içinde kıvrılırken Kate gözlerini yumdu.

Rob onu diliyle okşuyor, kaygan etine hafif darbeler indiriyor ve onu göklere uçuran ihtiras dolu bir öpücükle ağzının içine doğru çekiyordu. Tekrar ve tekrar orgazm olmasını sağlıyor ve parmaklarıyla ona dokunuyordu. Onu her göklere uçurduğunda genç kadın daha derin ve onu daha çok titreten bir orgazmı karşı karşıya kalıyordu. Bacaklarının arasında başlıyor ve diğer taraflara doğru yayılıyordu, sıvı bir alev gibi vücudunda hızla dolanıyordu. Kate'in parmakları ve dizlerinin arkaları karıncalanmıştı ve kendisinin onun ismini söylediğini duydu. Bu sonsuza kadar devam edecekmiş gibi görünüyordu ki Rob ayağa kalktı. Elbiselerinin üstünden göğüslerine dokunuyor ve onları öpüyordu.

Her zaman olduğu gibi tutku dört bir yanını sarmıştı, sıcak ve canlıydı. Kate kollarını onun boynunun etrafına sardığı zaman içinde merhametsiz bir güç hissetti. Rob'u boynundan öptü. Rob cüzdanına uzandı. İçinden bir prezervatif çıktı ve Kate prezervatifi aldı. Rob pantolonunun düğmelerini açtı ve aşağı indirdi.

Kate onun kalın penisini eline aldı ve ince prezervatifi alıp başından aşağı kadar geçirdi. Rob ona baktı, Kate'in pozisyonunu değiştirirken adamın gözlerindeki ateşi ve açlığı görmek mümkündü. Rob dudaklarını ona yaklaştırdı ve o içine girerken dili de ağzına girdi. Onu tamamiyle ve öyle derin noktalara kadar dolduruyordu ki eğer Kate hazır olmasaydı canı yanabilirdi.

Rob onun içine sertçe ve tekrar tekrar girip çıkarken, Kate bacaklarını onun belinin etrafına sardı. Genç adama iyice yapışmıştı. İçine her gelişini karşılıyor ve her darbenin onu orgazma doğru bir kez daha götürdüğünü hissediyordu.

Rob dudaklarını onunkilerden ayırdı ve onu göğsüne doğru çekti. Onun içine son bir kez daha girerken parmakları saçlarının arasında dolanıyordu. Nefes alış verişleri normale dönene kadar Rob Kate'i o şekilde tutmaya devam etti. "Bu..." Genç kadının saçlarına doğru konuşuyordu, "...tam olarak emin değilim ama sanırım bu en iyi... Daha önce hiç bu şekilde geldiğimi hatırlamıyorum." Ellerini aşağı indirdi ve genç kadının çıplak kalçalarını okşadı. "Teşekkürler Kate."

Kate geriye çekildi ve onun yüzüne baktı. "Bir şey değil, gerçi bütün işi sen yaptın."

"Evet." Dudaklarında çarpık bir gülümseme vardı. "Ama bu yapmaktan zevk aldığım bir iş." Rob iç çamaşırına uzandı. Pantolonunun fermuarını çekti ve sonra da Kate'in tezgâhtan inmesine yardım etti. İç çamaşırı yamulmuş bir hâlde duruyordu. Kate aceleyle dükkânın arka tarafındaki tuvalete gitti.

İşini hallettikten sonra ellerini yıkamak için suyu açtı. Lavabonun yukarısındaki aynadan kendisine bakan yansımasına baktı. Saçları dağılmış, yanakları kıpkırmızı olmuş ve alt dudağı da Rob'un minik sakalı yüzünden tahriş olmuş gibi görünüyordu. Az önce seks yapmış bir kadın gibi görünüyordu.

Aynaya gözlerini dikmiş kendisine bakarken, su ellerine doğru akıp duruyordu. Az önce, kasabadaki herkesin kapıdan her an girebileceği dükkânın ön tarafındaki tezgâhta sevişmişti. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. Yüzüne sıcak bastı ve kulakları uğuldamaya başladı. Bunu yaptığına inanamıyordu.

"Kate." Rob kapıya vurdu. "Eğer işin bittiyse benim girmem gerekiyor."

Kate suyu kapattı ve ellerini kuruladı. Sonra kapıyı açtı ama adamın yüzüne bakmadan yanından geçiyordu ki Rob onu kolundan yakaladı.

"Burada kal." Onun kolunu bıraktı ve pantolonunun fermuarını açtı. İç çamaşırını indirince Kate sırtını döndü.

"Tanrım, kapıyı kapatsana. Bu biraz özel bir şey değil mi?"

"Tatlım sanırım az önce bunların ötesine geçtik." prezervatifi tuvalete attı ve sifonu çekti. Kate onun pantolonunun fermuarını çektiğini duydu, sonra Rob lavaboya döndü. "Dükkânımın tezgâhında senin en özel yerlerine girmemden daha özel bir şey olamaz sanırım," dedi ellerini kağıt havluya kurularken.

"Bunu yaptığıma inanamıyorum." Avuçlarını yanaklarına koydu. "İçeri biri girebilir ve senin...senin...yüzünü..."

Kate'in yanından geçti ve kağıt havluyu çöpe attı. "Kapı kilitliydi."

"Ne?"

Kadını bileklerinden yakaladı ve yüzüne baktı.

"Kimse içeri giremezdi. Dağ bisikletlerine bakan adam çıktıktan sonra kapıyı kilitledim." Ona hızlı bir öpücük verdi ve sonra da elini tutup yürümeye başladı. "İki fantezi bitti. Geriye dokuz yüz doksan sekiz tane kaldı."

"Kapıyı kilitlemiş miydin?"

"Evet. Kimse içeri girip bizi basamazdı."

Adımları yavaşladı. "Yani seninle seks yapacağımdan emindin?"

"Kesinlikle hayır." Döndü ve ona baktı. "Ne olacağını hiçbir zaman bilemezsin. Sadece hazırlıklı olmayı severim. İzci gibiyimdir."

Kate bir kahkaha attı ve kapıya doğru yürümeye devam ettiler.

"Benimle eve gel."

"Altıya kadar çalışmam gerekiyor."

"Çıkınca seni alırım. Akşam yemeği yeriz sonra da sen bana dövmeni gösterirsin." Kate'in elini kaldırıp öptü. "Saat altıda marketin önüne geleceğim."

"Hayır, ben senin evine gelirim." Herhangi bir sorun olursa diye arabasının yanında olmasını istiyordu. Bir sorun yaratacağından değil. Bu sefer tamamiyle iyimser olmak istiyordu.

Rob dudaklarını onun bileğine doğru kaydırırdıktan sonra elini bıraktı. "Eğer altı buçukta benim evimde olmazsan," dedi kapının kilidini açarken, "gelir seni bulurum."

"Gelmeyeceğimden mi korkuyorsun?"

"Sana söyledim senden ne geleceğini bilmek imkansız."

"Orada olacağım," dedi uzaklaşırken. Sonra arkasını döndü ve Rob onu izliyor mu diye baktı.

İzliyordu.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, ağırlığını tek bacağına vermiş ve başı bir yana yatmış bir hâlde onu izliyordu.

Rob Sutter olması beklenen bir kalp kırıklığından başka bir şey değildi ama bir kız ona âşık olacak kadar aptal değilse sorun yoktu. Geçmiş ilişkilerde kötü olduğunu kanıtlıyordu ama eğer bir kız ondan bir ilişki istemezse bu da bir sorun oluşturmazdı.

Kaie otoparkta duran iki arabanın arasından yürüyüp geçti. Eğer bir kız gerçekten de iyi vakit geçirmek ve acımasız ihtiraslar yaşamak istiyorsa, Rob Sutter kesinlikle doğru adamdı.

İki fantezi bitti. Geriye dokuz yüz doksan sekiz tane kaldı, demişti. Eğer bir kızın istediği bir fantezi adamıysa, Rob Sutter'ın bunu karşılayacak mükemmel bir kapasitesi vardı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Kaldı dokuz yüz doksan yedi tane.

Kate çarşafının arasında yatıyordu ve Rob'un nemli ağzı genç kadının sırtında, elleri ise poposunun üstündeydi.

"Dövmen beni tahrik ediyor."

Onu tahrik eden daha birçok şey vardı. Kate'in ön kapısından içeriye yürürken ördeğin üzerindeki bir böcek gibi Rob'un onun üstüne atlaması ve orada sevişmeye başlamaları. En azından bu sefer yatağa kadar gitmeyi başarmışlardı.

Kate döndü ve Rob'un dudakları onun göbek deliğiyle birleşti. O an Rob'a karşı bir açlık duyduğundan mı yoksa gerçekten aç olduğundan mı ama midesi guruldadı, emin değildi.

Rob doğruldu ve ayaklarının üzerine oturdu. "Bir şeyler yemek ister misin?"

Pencereden gelen altın güneş ışıkları Rob'un yatağının üzerine düşüyor, genç adamın göğüs kaslarının üzerindeki tüylerini ve gergin karnını aydınlatıyordu. Göbeğinin altındaki koyu tüyler ereksiyonuna doğru uzanıyordu. Göğüs kemiğinden göbek deliğine uzanan uzun bir yara izi vücudundaki Mükemmeliyeti bozuyordu.

"Ne yemek istersin?"

"Jambonlu sandviç." Rob yataktan kalktı ve dolabına doğru ilerledi. Üzerine spor şortunu ve üstünde kocaman bir hokey logosu olan bir tişört geçirdi. İkisi mutfağa doğru yürürlerken, yatak odasının ortasında duran Kate'in küloduna ve Rob'un iç çamaşırının üstüne bastılar, Kate'in sütyeni ve Rob'un tişörtü ise merdivenlerde duruyordu ve genç kadının elbisesi de ön kapının hemen önündeydi.

Mutfak ışığı tencere ve tavaları, ve çelikten mutfak eşyalarını aydınlattı. Rob buzdolabını açtı ve içine baktı. "Büyükbaban sana anneme evlenme teklif ettiğinden bahsetti mi?"

"Evet." Kate'in bakışları onun omuzlarından sırtına doğru kaydı. Dövmesi şortunun altından çıkıp arkaya doğru kıvrılıyor ve sonra sağ baldırının üzerinde tekrar ortaya çıkıyordu. Biraz önce parmak uçlarını dövmenin üzerinde gezdirmişti. Rob heyecanla ürperince, yılan sanki canlanmış da derisinden çıkacakmış gibi görünmüştü. Sırtında aralarında bir el büyüklüğünde bir boşluk olan iki yara izi vardı. "Büyükbabam dün gece eve geldiğinde söyledi. Sen haberleri ne zaman duydun?"

"Bu sabah." Bir kavanoz mayonez, marul, salam ve iki buğday birası çıkarttı. "Bugün siparişleri getirdiğinde seninle konuşmak istediğim konu buydu." Sonra kilere doğru ilerledi ve bir somun ekmek aldı. "Ama birden ilgin başka yöne kaydı. Hatırlıyor musun?"

Evet, hatırlıyordu. "Bu planları hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu ve buzdolabının üstünde duran açacağı aldı. Biralara kapaklarını açtı ve bir tanesini ona uzattı.

"Ona sırf Stanley ile yattığı için onunla evlenmek zorunda olmadığını söyledim." Birasını yukarı kaldırdı. "Ve o da bana hayatımdaki en ciddi problemlerin kaynağının evlilik dışı seks hayatım olduğunu söyledi." Uzun bir yudum aldı. "Sanırım çocuk olsaydım popoma bir şaplak atardı."

Kate kahkahayla güldü. "Ben de büyükbabama aynı şeyi söyledim ve onun da tepkisi neredeyse anneninkiyle aynıydı. Sanki çok kötü bir kelimeymiş gibi cinsel birleşme kelimesini kullandı."

Rob da kahkahalar atmaya başladı ve birasını masanın Üstüne bırakıp sekiz dilim ekmek çıkardı. Rob ekmeğin üzerine mayonez sürerken, Kate de göz ucuyla ona bakarak marul yapraklarını ayırmaya başladı. Kollarını hareket ettirdiği zaman dövmesinin de hareket ediş şekli hoşuna gidiyordu. Aslında onda hoşuna giden tek şey bu değildi. Geniş tüylü göğsü ve sıkı karın kasları listenin başında geliyordu.

"Eğer Stanley onu mutlu ediyorsa, benim için sorun yok. Başlarda biraz garip gelir, o kadar." Rob ekmeğin üstüne salamı koydu ve sonra da sandviçleri bıçakla kesti. "Bu beni senin amcan mı yoksa kuzenin mi yapar?"

Kate hiç bu açıdan düşünmemişti. "İkisi de yapmaz diyelim."

Sandviçleri tabağa koydu ve Kate'in yüzüne baktı. "Ne derler biliyor musun?"

Kate bakışlarını onun bıyığından burnuna sonra da gözlerine çevirdi. "Ne derler?"

"Ensest en iyisidir." Nazik bir şekilde Kate'in Çenesini parmaklarının arasına aldı ve onu öptü. "Elbette bunu denediğimden değil."

"Bu konuya açıklık getirmene sevindim."

Uzun, ciddi yemek masasına oturmak üzere, beraber yemek odasına gittiler. Sandviçlerini ve patates cipslerini ferlerken Rob arada ona ilk defa bu odada yemek yiyor olduğunu söyledi. Ona kızından ve yaz aylarında kendisini ziyaret edecek kadar büyüdüğünde onun için hazırladığı planlardan bahsetti.

Sandviçini bitirip tabağı önünden ittikten sonra, "Neden Gospel'de yaşıyorsun?" diye sordu ona.

"Annem burada yaşıyor."

"AmakızınSeattle'da yaşıyor. Kulağa onuözlüyormuşsun gibi geliyor."

"Onu çok özlüyorum." Sandviçinden bir ısırık aldı ve sonra birasından aldığı bir yudumla lokmasını midesine gönderdi. "Buraya gelmemin öncelikli sebebi sağlığımın tekrar yerine gelmesini sağlamaktı çünkü annem bir hemşire. Fizik tedavim sırasında bana yardımcı oldu ama burada yaşamamın asıl sebebi Seattle'da yaşayıp da hokey oynamıyor olmama dayanamıyor olmam. Orası bana sahip olduğum ve kaybettiğim şeyleri hatırlatıyor." Bira şişesini masanın üstüne bıraktı ve gözleri onunkilerle buluştu. "Buraya annem burada olduğu için geldim diye düşünmeye çalışıyorum. Ama işin doğrusu hayatımda bir değişikliğe ihtiyacım vardı." Bir patates cipsi alıp ağzına attı. "En sonunda da burada kalmaya karar verdim çünkü burayı seviyorum." Cipsi birasıyla midesine indirdi. "Bir sandviç daha istemez misin?"

"Bu kadarı yeterli."

"Şimdi soru sorma sırası bende."

Kate birasından bir yudum aldı ve arkasına yaslandı. "Nedir?"

"Sen neden Gospel'de yaşıyorsun?"

"Büyükbabamın bana ihtiyacı var." Bu oldukça kolay bir cevaptı.

Rob çıplak göğsünden aşağı doğru inen yara izini kaşıdı ve sandalyesine yaslandı. "Buna inanmıyorum. Büyükannen öleli iki yıldan fazla oldu."

Kate ona baktı, rahat, fantezi adamına. Ona ne söylediğinin ne önemi vardı ki? İlişkiyi öldürmek gibi bir korkusu yoktu bu sefer. Saçını kulağının arkasına itti ve ona Randy Meyers'tan bahsetti. Onun için ailesini nasıl bulduğunu ve adamın ona verdiği bu bilgiyi nasıl kullandığından. Ona Randy'nin nasıl da normal bir adam gibi görüldüğünden bahsetti.

"Bir insanın deli olduğunu, görünüşüne bakarak tahmin etmek imkânsız," dedi.

Rob başını sallayarak onu onayladı. "Stephanie Andrews da beni vurana kadar deli birine benzemiyordu. Deli insanların en korkunç tarafı normalmiş gibi görünebilmeleri."

Haklıydı.

"Misery filminde Kathy Bates'i izlemiş miydin?" diye sordu. "Çok korkunçtu." Başka bir sandviçe daha uzandı ve bir ısırık aldı.

"Evet, çok korkunçtu."

"Demek işini bıraktın ve Gospel'e geldin çünkü psikopatın teki ailesini öldürdü."

Bir sebebi buydu. "İşi bıraktım çünkü izinde olduğum insanların bulunmak istediklerinden artık emin değildim."

"Buraya aynı benim gibi bir değişiklik için geldin," dedi
' bundan eminmiş gibi.

"Belki de."

"Geri dönecek misin?"

"Dedektiflik işine mi?" Başını iki yana salladı.

"Las Vegas'a?"

Kate bir an için düşündü. Las Vegas onu parçalarına ayırarak çiğnemiş ve sonra da tükürüp atmıştı ama gerçekten de hiç uyumayan şehrin parlak ışıklarını özlediği de oluyordu. "Belki de. Orada uzun bir süre yaşadım. Lisenin son senesini orada okudum ve sonra da üniversiteye gittim. Bir rock yıldızı gibi eğlenceli vakit geçirdim ve dedektiflik lisansımı tamamladım. Orayı her zaman evim gibi hissetmişimdir. Belki tekrar hissederim."

Rob tabaklarını topladıktan sonra Kate'i yukarı kata götürdü. Granit duvarına yaslanarak seks yaptılar ve dokuz yüz doksan altı numaralı fanteziyi de sonlandırdılar. Daha sonra Rob onu kuruladı ve beraber akşam haberlerini izlediler. Hava durumu sırasında yorgun düşmüş olan Rob uyuyakaldı.

Kate onun kolunu belinden çekti ve ayakkabılarını ve iç çamaşırlarını topladı. Ona son bir kez daha baktı, Çarşafının arasında uyuyor ve ayışığı yüzüne vuruyordu. Aşağı kata indi ve elbisesini giydi. Daha sonra

ayakkabılarını ayağına geçirdi, külodunu ve sütyenini ufak siyah çantasına sokuşturdu.

Sonra kapıyı ardından kapayıp evden çıktı. Çünkü bir fantezi adamıyla yapılması gereken buydu. Geceyi beraber geçirmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce gitmeniz gerekirdi. Az önce yaşadığınız şeyin gerçek olduğuna kendinizi inandırmadan önce.

Rob ertesi sabah M&S'e girdi ve bakışları hemen Kate'i yakaladı. Tezgâhın arkasında durmuş Regina Cladis'in aldıklarını hesaplıyordu. Güzel görünüyordu. Omzuna atıp evine götürmek isteyeceği kadar güzel. Yaşlı kadın bir şey söyledi ve Kate güldü. Onun gülüşünün çıkardığı bu sıcak, neşeli ses âdeta Rob'un göğsüne yerleşti.

"Günaydın Rob," dedi kahve makinesinin yanında duran Stanley.

"Merhaba Stanley."

"Merhaba Rob," dedi kahvesini içen Dylan Taber.

"Merhaba şerif. Nasıl gidiyor?" diye sordu Rob tezgâha doğru yürürken.

"Şöyle böyle."

Kate ona baktı. Dudakları kendini gülümsememek için zor tutuyormuş gibi hafifçe yukarı kıvrılmıştı. Göğsüne doğru dantellerin olduğu beyaz bir gömlek giymişti ve içinde siyah bir şey vardı. Gömlek dar değildi ve Rob'un eğlenceli bir şeyler görmesine izin vermiyordu ama yine de oldukça seksi görünüyordu.

Regina'nın arkasında sıraya geçerken ona, "Jalapeno jölesini mutlaka denemelisin," dedi. "Gerçekten de çok

lezzetli."

"Kate de böyle söylüyor." Regina döndü ve kalın gözlüklerinin ardından kısık gözlerle ona baktı. "Ama almayı düşünmüyorum."

"Pekala ama dün bir kavanoz için Iona'nın Ada'yla tartıştığını gördüm."

Büyüteçle büyütölmüş gibi görünen gözleri daha da kısıldı. "Neden aynı kavanoz için kavga etsinler ki?"

Bunu hiç düşünmemişti. "Kadınların hareketlerinin kaynağını kim bilebilir ki?"

"Ne?"

"İşte para üstün Regina," dedi Kate gülümsemesini daha fazla saklayamayarak.

Yaşlı kadın çantasını alır almaz marketten çıktı ve Rob da tezgâhın önüne geçti. "Konuşmamız gereken bir şey var bebeğim."

Kate'in gülümseyisi ciddileşti. "Bana yine bebeğim diyorsun."

"Biliyorum." Ellerini tezgâhın üzerine koydu ve ona doğru biraz daha yaklaştı. "Burada mı konuşmak istersin ya da daha özel bir yere mi gidelim?"

Kate marketin içine şöyle bir baktıktan sonra gözleri tekrar onunkilerle birleşti. "Büyükbabamın ofisine geçelim."

"Önden buyrun." Kate'in arkasından yürürken bakışları beyaz gömleğinden pantolonunun beline doğru kaydı. Nihayet dövmesini görmüştü. Mavi ve altın renklerindeydi ve güzel poposunun bir yanağını kaplıyordu. Dövmesi hoşuna gidiyordu. Kate'in her şeyi hoşuna gidiyordu. Tek bir şey dışında.

"Dün gece neden bana hiçbir şey söylemeden gittin?" diye sordu yalnız kalır kalmaz.

Kate kapalı kapıya sırtını dayadı, kızıl saçları omuzlarına düşüyordu. "Uyuyordun ve seni uyandırmak istemedim."

"Neden gittin ki?" Uyanıp da onun gittiğini gördüğünde sinirlenmişti ve bunun sebebi onunla bir kez daha duşa girmek istemesi değildi.

"Kalamazdım. Hele de büyükbabamdan cinsel birleşme hakkında aldığım dersten sonra."

Geçmişte, o kadınları kullanmıştı ve kadınlar da onu kullanmışlardı. Aynı şeyin Kate'le olmasını istemiyordu. Başından kötü bir evlilik geçmişti. Bunun olmasını da istemiyordu. İkisinin arasında bir şey olsun istiyordu. Daha önce hiç sahip olmadığı bir şey. Yatağın dışında da hoşuna giden bir kadın. Ona doğru bir adım attı ve parmaklarını kızıl saçlarının arasından geçirirken gözlerinin içine baktı. Daha bir gece önce kendisinin de ona karşı hissettiği arzuyla kıvranan gözlerine... "Gece kalmayacak olsan bile, en azından bana gittiğini söyle. Uyuyor olsam bile. Eğer söylersen evin içinde kaybolduğunu düşünüp seni köşe bucak aramak zorunda kalmam."

Kate alt dudağını ısırdı. "Gerçekten beni aradın mı?"

"Şey...evet." Belki de bunu söylememeliydi. Daha fazla utanç verici bir şey söylemeden önce onu öptü. Hızlı ve kısa bir öpücük vermeyi planlıyordu ama bir gece önce tam olarak dinmeyen istek ve arzusu, öpücüğün devam etmesine sebep oldu. Kate'in dudakları aralandı ve dili onunkine dokundu, ıslak ve sıcak dili kakao, krema ve Kate tadındaydı.

Rob nefes almak için biraz geriye doğru çekilirken, elleri de Kate'in gömleğinin üzerinden göğüslerine dokunuyordu. avucunun altındaki göğüs uçları iyice sertleşmişti ve Kate'in parmakları da onu bileklerinden tutuyordu. Rob, depo odasında dolanan Stanley'nin ayak seslerini duydu.

"Rob, bunu burada yapamayız," dedi titreyen fısıltılı bir sesle.

"Emin misin?"

"Evet. Burası büyükbabamın ofisi. Ve o da kapının arkasında bir yerlerde."

Haklıydı. Bu sefer. "Üzgünüm," dedi Rob ellerini onun beline indirirken. "Birden yine kendimi kaptırdım."

Kate dudaklarındaki,Rob'un öpücüğünden kalan ıslaklığı yaladı. "Bu sana fazlasıyla çok oluyor sanırım."

Sadece onunlayken. Kate onun nefes almasını zorlaştırıyordu. Aklını kaybetmesine sebep oluyordu. Kendisinin de onu kendini kaybetmesine sebep olduğunu bilmek de onu inanılmaz bir şekilde tahrik ediyordu. Genç kadının belini sıktı ve ellerini güçlükle ondan ayırdı. "Bu gece bana gel."

Kate'in gözleri sersemlemiş gibi görünüyordu ve sanki düşüncelerini toparlamak istiyormuş gibi birkaç kez gözlerini kırdı.

"Yemek yeriz," diye ekledi. "Bilardo oynarız. Altı buçuğa ne dersin?"

Kate başını salladı ve gömleğini tekrar pantolonunun içne soktu.

Yirmi dört saatten az bir süre içinde onu ikinci kez, "Eğer gelmezsen. Gelip seni bulurum," diye uyardı.

"Geleceğim." Kate derin bir nefes aldı ve kapıyı açtı. "Bilardoda seni mahvedeceğim."

"Tabii ya," dedi alaycı bir sesle ama birkaç saat sonra oynadıkları altı oyunun dördünü Kate kazanmıştı. Bunun sebebi büyük ihtimalle Kate'in bilardo masasının üstüne doğru eğilişiydi.

Rob biftek ızgara yapmıştı ve yine yemek odasında yemişlerdi. Sonra Kate'i yatağına götürmüştü ve sevişmişlerdi.

Sonraki hafta birkaç fanteziyi daha gerçekleştirdiler, bunların arasında barın koridorunda hızlıca beraber olmak ve Rob'un en sevdiği fantezi olan HUMMER cipinde sevişmek de vardı.

Kate bir piknik sepeti getirmiş ve Rob'un odasındaki büyük ekran televizyonda Chinook'un Avalance maçını izlerken yatakta yemek yemişlerdi. Rob'un eski Red Wings günlerinden kalma bir tişörtünü giymiş ve mavi çarşafların ortasında dizlerinin üstünde oturmuş duruyordu. Tişört omuzlarından kalçalarının başına kadar uzanıyordu ve Rob neden tişörtü giydiğine anlam veremiyordu. Son bir saatini Kate'in vücudunun örttüğü kısımlarını zevkle okşayıp öperek geçirmişti zaten.

"Ah," dedi Kate acıyla kamera Chinook golcüsü Luc Martineau'nun hokey sopasıyla Teemu Selanne'ın sırtına vurduğunu yakınlaşarak gösterirken. Bu yetmezmiş gibi gelince de Luc adamın ayaklarına çelme takıp onu alaşağı etmişti.

"İşte," dedi Rob bir kahkaha atarak.

Kate bir dilim ekmeğin üstüne peynir koydu ve Rob'a uzattı. "Bu çok hoş değildi." Tabaktan yeşil üzümleri aldı ve onları da uzattı. "Altmış sekiz numara hoş birisine benziyor."

"Sелanne mı?" Ağzına bir üzüm attı ve kaşlarını çattı.

Hoş mu? İçinde kıskançlığa benzer bir duygu hissetmişti. Ama kıskanç bir adam olmadığı için bunun kıskançlık olduğunu düşünmüyordu.

"Sелanne kız gibi vurur ve çok kaba bir aksanı var asla söylediklerini anlayamazsın."

"Söyledikleri kimin umurunda?" dedi Kate ve göz ucuyla ona baktı.

Rob onu bileğinden tutup yakaladı ve çıplak göğsüne doğru çekti.

"Sелanne'a daha fazla bakmasan iyi olur."

Kate onun üzerine çıktı ve kalçalarını ayırdı. "Senin hokey maçlarının hiçbirini izleyememiş olmam çok kötü."

"Eski maçların kasetleri hâlâ duruyor." Rob ellerini Kate'in tişörtünün altına sokup beline doğru kaydırđı. "Belki bir gün sana onları gösteririm." Ama bugün değil. Kasetleri bir kutunun içine koyup kaldırmıştı ve bugün yapması gereken önemli işler vardı.

Ertesi gün de öyle. Rob hayatında ilk kez bir kadını görebilmek için bahaneler yaratmaya başlamıştı. Sabah Kate ekmek pişirirken yanına gitmiş ve ona da en sevdiği yemek olan granolayı yapmayı öğretmesi için birkaç gece evine gelmesi konusunda ikna etmişti. Karton tadında olmaması için mükemmel dengeyi yakalaması gerektiğini söylemişti. Bunu pişirmesi için kendine birisini tutacağını, böylece dükkânına gelen kampçılara ve gezginlere satabileceğini söylemişti. Bunun onun girişimci ruhuna çekici geleceğini biliyordu.

Bu kocaman bir yalandı ve bundan en ufak bir pişmanlık bile duymuyordu.

Mayıs ayının ilk pazar gününde Kate'i sabahın altısında aldı ve Big Wood nehrindeki alabalıkların, yılın bu zamanında karşı koyamadıkları kurtçukların olduğu yere götürdü.

"Bunlar hiç hoş değil," dedi Kate Rob'un ona verdiği tulumu giyerken. Rob, Kate'in swea tshirtünün omuzlarındaki bağları bağlayıp onun için seçtiği balıkçı yeleğini giymesine yardım etti. Kate başına yine Rob'un ona verdiği bir kayak şapkası geçirmişti ve Rob onun oltasının ucuna krem rengi olta iğnesini bağlarken onu izliyordu.

"Bunu yem olarak mı kullanıyoruz?" diye sordu daha yakından bakabilmek için eğilirken.

"Hayır bebeğim. Bu bir tuzak, yem değil." Ve tam Kate onu kendisine bebeğim dememesi konusunda uyaracaktı ki Rob onun dudaklarına bir öpücük kondurdu ve nehrin içine girdi.

Kate de hemen peşinden onu takip etti, Rob kayalar kayıyor mu diye ayağıyla kontrol ederken Kate de onun yeleğine tutunuyordu. Rob ona oltasını nasıl tutması gerektiğini gösterirken, buz gibi dalga dizlerinin arkasına çarptı. Rob onun arkasında duruyordu, ve aynı babasının kendisine öğrettiği gibi balık tutmayı öğretirken kollarıyla onu arkadan sarıyordu.

"Ucunu saat bir ve on bir arasında tut," dedi ona ve Kate ana kuralları öğrendikten sonra ona bir yüksek seviyeyi göstermeye başladı. "Şimdi kabuğunu üç buçuk metre kadar soyacağız." Daha sonra ona sopadan yaptıkları bu oltayı nasıl ileri ve geri oynatacağını gösterdi. Önlerindeki

akıma kapılmaması için oltayı havaya kaldırdı. "Yapman gereken olta iğnesi nehrin içine girmeden değdirip tekrar yukarı kaldırmak."

Kate'in kurtçuğu arkalarındaki çalılığın arasına girdi ve onu geri almak için vakit harcamak yerine Rob yeleğine uzandı ve makas çıkarıp ipi kesti.

"Olta iğneni kaybettiğim için özür dilerim," dedi Kate Rob yeleğinin cebinden onun için yeni bir tane çıkarırken.

"Üzülme. Ben hep kaybediyorum. Bu da işin bir kısmı zaten. Bende daha binlerce var." Tekrar Kate'in arkasına geçti ve elini beline doladı. "Hayır bileğini oynatıyorsun. Düzgün darbeler yapmalısın." Dudaklarını onun kulağına doğru indirdi. "Düzgün darbeler hakkında birçok şey biliyorsun, değil mi bebeğim?"

"Konsantrasyonumu bozamazsın," dedi oltasının ucunu saat bir ve on bir arasında tutmaya çalışırken. "Ve bana bebeğim deme."

"Nedenmiş?"

"Çünkü büyük ihtimalle hayatında başka birçok bebek var."

Rob bir an için durdu. "Hayır. Sadece sen varsın."

Beraber balığa gittikleri üçüncü pazar günü Kate ilk balığını yakaladı. Neredeyse otuz santim boyunda bir balıktı ve Kate'e oldukça zorluk çıkarmıştı. Parlak sabah ışığı Kate'in koyu yeşil tulum içindeki uzun bacaklarının üzerine ışıltılar saçıyordu. Alabalığını karaya çekmek için mücadele ederken kahkahası nehrin dalgalarının çıkardığı sese karışıyordu.

Rob onun için kancayı çıkarırken balığın inanılmaz g zelliikteki rengine bakıyordu. Kate parmaklarını onun ıslak vücudunda gezdirdi. "Bu çok güzel Rob."

Gözleri parıldayarak Rob'a baktı. Sabahın hafif soğuk havası yanaklarının pembeleşmesine sebep olmuştı. Rob daha önce Kate gibi bir kadınla tanışmamıştı. Tiffany marka bileklikler takıp dantelli i  çamaşırını giymesine rağmen dondurucu nehirde onunla birlikte balık tutabilen bir kadın olmamıştı hiç.

Kate balığı onun ellerinden aldı ve dikkatlice suya indirdi. Balık kuyruğunu oynattı ve Kate'in tulumunu ıslattı. Sonra balık nehrin yüzeyinde ok gibi fırladıktan sonra Kate ellerini buz gibi suyun içinde yıkadı. Kate saf bir mutlulukla Rob'a baktı. "Bu harikaydı," dedi. Rob göğsünde bir daralma hissetti. Bunun sebebi onu daha önce böyle mutlu görmemiş olması değildi. Onu birçok kez böyle görmüştü.

Daha sonra Rob oltasını fırlattı. Kurt uk sürünmeye başladı ve bu yüzden ırmağın yukarısına doğru çekti.

Kate olta iğnesinin durumunu kontrol ederken, o da gözünün ucuyla Kate'e bakıyordu. Bu sefer içinde bir daralma hissetmemişt . Kafasının karışmasına sebep olacak bir şey yoktu.

Bir sonraki pazar Anneler Günü olduğu için balık tutmaya gitmediler. Rob ve Kate, Rob'un annesi ve Stanley ile birlikte yemek yediler. Naneli kuzu but ve kırmızı patates yerken bir yandan da onların düğün planlarını dinlediler. Gün olarak haziranın ikinci cumartesi gününü seçmişlerdi. Stanley ve Grace gölün yanındaki parkta evleneceklerdi ve

birbirlerine şiir okumaya karar vermişlerdi. Rob ve Kate'in de bu sırada onların yanında durmalarını istiyorlardı.

"Elbette," dedi Kate gülmemek için kendini güçlükle tutarken.

"Şiirler ne kadar vakit alacak?" diye sordu Rob.

"Ah," dedi annesi, "on beş ya da yirmi dakika kadar."

Rob içinden homurdandı ve Kate de peçetesini ağzına tutarak boğazını temizledi.

Yemek bittiğinde ve herkes tabaklarını ileri ittiğinde, Kate Rob'un annesine masayı toplamasında yardımcı olmak istedi.

"Hayır, sen burada kal ve büyükbabana eşlik et," diye ısrar etti Grace. "Rob bana yardım eder."

Rob sabah Seattle'a gitmek üzere yola çıkacaktı ve annesinin onunla bu konuda özel bir konuşma yapmak istediğini düşündü.

"Kate'le aranızda neler oluyor?" diye sordu Grace bunun yerine.

"Ne?" Rob ona baktı ve tabakları lavabonun içine bıraktı. Bu sorunun geleceğini beklemiyordu ama o kadar şaşırdığı da söylenemezdi.

"Benimle oyun oynama." Servis tabağını tezgâhın üstüne koydu ve sonra da dolaba uzanıp bir kutu kahve çıkardı. "Ona nasıl baktığını görebiliyorum."

"Ona nasıl bakıyor muşum?"

"Sanki senin için çok özelmiş gibi."

Rob bir çekmece açtı ve plastik saklama kaplarını çıkardı. "Ondan hoşlanıyorum."

"Ona bakışların hoşlanmaktan daha fazla bir şeyler olduğunu söylüyor."

Rob kırmızı patatesleri kaplardan birine koymaya başladı ve hiç yorum yapmadı.

"Beni kandıramazsın. Onunla masa altından oyunlar oynadığını biliyorum."

Aslında ayakları onunkilere hiç yaklaşmamıştı ama eli bütün akşam onun bacağının üzerindeydi. Ama bunda cinsel bir şey yoktu, sadece ona dokunuyordu. Omuz silkti. "Demek ki ondan çok hoşlanıyorum."

"Otuz altı yaşındasın." Sürahiyi suyla doldurdu. "Üç hafta sonra otuz yedi olacaksın."

"Ve gelecek sene de otuz sekiz olacağım. Ne demek istiyorsun?" diye sordu bu sorunun cevabını biliyor olmasına rağmen.

"Kate iyi bir kız. Belki de ciddi bir şeyler düşünebileceğin biri." Duraksadı ama sözlerinin devamı çok geçmeden geldi. "Belki de evlenebileceğin biri."

"Belki de değil. Daha önce bunu denedim ve oldukça başarısız oldum."

"Louisa hamile kaldığı için onunla evlendin."

"Bu onu sevmediğim anlamına gelmez." Annesine baktı ve, "Kek nerede?" diye sordu. Konu kapanmıştı.

İyi giden bir şeyi en çok bozabilecek şey evlilik konuşmasıydı. Tanrı'ya şükür Kate bu konuda üstüne gelmiyordu. Nereye gittiğini ya da onu bir daha ne zaman göreceğini sormuyordu. Başka kadınlarla konuştuğu zaman onu kıskanmıyor ya da geç saatlere kadar çalışıp onu

göremediği zamanlarda paranoyaklaşmıyordu. Kız gibi davranıp ilişkileri hakkında konuşmak istemiyordu.

İlişkilerini bu kadar mükemmel yapan da buydu.

Rob'un Seattle'a yaptığı seyahat çok kötü geçmişti. Son ziyaretinden bu yana, Amelia inanılmaz mızırmız bir çocuk hâline gelmişti ve sanki içine şeytan girmiş gibi öfke nöbetleri geçiriyordu. Karanlık tarafa geçtiğinin ilk işaretini, Rob'un eski takım arkadaşının kızı Taylor Lee'yle bir araya geldiğinde göstermişti. Daha Bruce Fish'e geleli yarım saat olmuş olmasına rağmen Amelia zorla Ahtapot Henry'yi Taylor Lee'nin elinden almış ve kafasına onunla bir tane indirmişti.

O gün olanlar, Rob'un onu son gecesinde Eski Spagetti Fabrikası'na götürdüğü zaman olanların yanında sıfır kalırdı. Yemek boyunca oldukça iyiydi yani iki yaşında biri ne kadar iyi olabilirse ama tam çıkacakları sırada Rob cebinde olan şekerleri ona vermeyeceğini söyleyince küçük kız kendini yere attı ve ayaklarını yere vurarak ağlamaya başladı. Rob'un tek yapabileceği onu seyretmektir çünkü eğer onu yerden alsaydı onu da minik pembe botlarıyla öldürebilirdi.

Tatlı şirin kızı şeytani bir çocuğa dönmüştü ve bunun yanı sıra Louisa da aklını kaçırmış gibi görünüyordu. Rob tam döneceği sırada ona Amelia'nın da onunla birlikte gelmesi ve Gospel'de onunla kalması gerektiğini söylemişti. Her zaman değil, sadece haftasonlarında.

Yaz aylarında işler yüzünden Amelia'yı istediği kadar çok göremiyordu ve onu daha çok görmeye karşı değildi. Ama Louisa'nın onunla kalmasını istemiyordu. Eğer konuyu tekrar açarsa ona birkaç yerel emlak bürosu önermeye karar vermişti.

Öğle vakti uçağı Boise'e indiğı zaman çok yorgundu ve Gospel'e kadar yol çekmek istemiyordu. Kasabaya gelmesine bir saat kala Kate'i cep telefonundan aradı. Rob eve geldikten on beş dakika sonra Kate de gelmişti ve onu verandasında görmek gün ışığına bakmak kadar güzeldi.

Kapı ardından kapanır kapanmaz Kate onu sert tahta kapıya dayadı. Bu hareket Rob'u şaşırtmıştı. Kate onu !. bileklerinden tuttu ve kollarını başının yukarısına koydu. Seattle Chinooks'la sözleşmesini imzaladığı zaman ona hediye olarak verdikleri altın Rolex saat duvara çarpmış ve koluna batmıştı. Rob bunu umursamadı. "Aklından geçen nedir?" diye sordu.

"Bir saldırı."

Kate onu boynundan öpünce dudaklarının ıslaklığı Rob'un omurgasına titremeler gönderdi ve günlerdir hissettiğı gerginliği azaltmaya başladı. "Canımı yakacak mısın?"

"Evet, ama bundan şikâyetçi olacağını sanmıyorum."

Rob gözlerini yumdu. "Bu beni özlediğın anlamına mı geliyor?"

"Hayır," dedi ama hareketleri bunun tam tersini gösteriyordu. "Seni özleyemeyecek kadar meşguldüm." Rob'un bileklerinden birini bıraktı ve elini onun göğsüne doğru kaydırđı.

"Mmm," diye mırıldandı yumuşakça onun boynunu emerken.

Gömleğinin düğmelerini açtı ve pantolonunun içinden çıkardı. Sonra da elini kabarıklığına götürüp nazikçe sıktı. "Bu beni özlediğın anlamına mı geliyor?"

"Kesinlikle evet," dedi Rob derin bir nefes alarak.

Kate bir kahkaha attı ve göğsünden başlayıp yarasına kadar onu öpücüklere boğdu. Önünde diz çöktü ve pantolonunun düğmelerini açtı. Rob'a baktı ve penisini eline aldı. Sonra sıcak, ıslak ağzına aldı ve Rob orgazm olana kadar devam etti.

Her şey bittiğinde Kate, onun iç çamaşırını ve pantolonunu yukarı çekti. "Sanırım aşığım," dedi Rob tamamen rahatlamış bir şekilde.

Kate onun fermuarına uzandı ve sonra da pantolonunu kapattı. "Hayır, değilsin. Sadece zevkin doruklarında olduğun için böyle konuşuyorsun."

Kate büyük ihtimalle haklıydı ama Rob'un içinde bir tarafı Kate'in onun söylediklerini bu kadar çabuk reddetmemiş olmasını dilerdi, sanki gerçekten de bunu söylemek istemiş olamaz gibi. Bunun onu neden rahatsız ettiğini bilmiyordu ama etmişti. Ondandır çok hoşlanıyordu. Ona hissettirdiklerini seviyordu. Onunla seks yapmayı seviyordu ama bu aşk değildi. Aşk onun kendini bu kadar rahat hissetmesini sağlayamazdı. Hem de bu kadar iyi.

Gospel'deki hayatı mükemmele yakın bir hâl alıyordu. Âşık olarak neden bunu mahvetmek işteşindi ki?

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Kate arabasını kasabadaki tek trafik ışıklarında durdurdu. Yanındaki yolcu koltuğunda, içinde onun için hazırladığı olta iğnesi olan bir Tiffany kutusu duruyordu. Geçen haftayı Rob'un doğumgünü için bu olta iğnesi hazırlamakla geçirmişti. Onun yaptıkları kadar iyi değildi. Ama yine de üstünde çok çalışmıştı ve Rob'un bu çabasını takdir edip etmeyeceğini merak ediyordu.

Daha rahat oturabilmek için oturduğu yerde kımıldadı. Frederick's of Hollywood'dan ısmarladığı sahte elmas taşlı tangası çok rahatsızlık

vericiydi ve âdeta kalçalarını kesiyordu, diğer yerlerinden bahsetmesine gerek bile yoktu. Yüzlerce cam taştan yapılmıştı ve hepsi bir araya gelip parlak bir üçgen oluşturunlardı. Takımı olan sütyen de göğüs uçlarının kaşınmasına sebep oluyordu ve ortadaki tokası da sol göğsüne doğru bir baskı uyguluyordu. Rio'dan kaçmış bir karnaval kızına benziyordu.

Rob'un, iç çamaşırını beğenip beğenmeyeceği konusunda endişelenmesine gerek yoktu.

Yeşil ışık yandı ve Kate, kavşaktan döndü. Güneşliğine takılı duran güneş gözlüklerine uzandı ve onları taktı. Saat akşamın yedisiydi ve haziran güneşi hafif hafif batmaya başlamıştı. Daha önce onun evine hiç haber vermeden gitmemişti ama onun bunu umursayacağını düşünmüyordu.

Birkaç hafta önce doğum gününden bahsetmişti ama Kate ona sürpriz yapabilmek için bu hafta bu konuyu konuşmaktan sürekli kaçınmıştı. Onun için hemen unutamayacağı planları vardı.

Bütün gün Rob'u görmemişti ama bu ilk defa olmuyordu. Son günlerde işleri o kadar yoğunlaşmıştı ki kamp malzemelerini temizlemeleri için para verdiği iki çocuk dışında, iki çalışan daha almak durumunda kalmıştı. Kate onun büyük ihtimalle marinada olduğunu düşünüyordu.

İnce taşlı sütyen askısı omzuna batıyordu ve Kate parmağını askılı elbisesini götürüp askıyı düzeltti. Rob Seattle'dan döndüğü geceden bu yana onda büyük bir değişiklik olduğunu fark etmişti. Dokunuşları daha kişisel bir hâl almıştı. Onu daha yakınına çekmek ister gibi, daha sahiplenici davranıyordu. Ona bir balıkçı yeleği yapmış ve en değerli olta

iğnelerinden birkaçını hediye etmişti. Ona girişimci bir dahi olmanın yollarını anlatan bir kitap verdiğinde Kate, onu kendisinden bu kadar uzakta tutamayacağını anlamıştı. Artık kendisine onun sadece bir fantezi adamı olduğunu söyleyemiyordu. Onun gülümseyen yüzüne baktığında kendisine asla yapmaması gerektiğini söylediği bir şeyi yapmıştı.

Duygularını güvenli bir uzaklıkta tutmayı denemişti ama kalbi bu plana uyamamıştı. Rob'a âşık olmuştu. Onu dürüst ve deli bir aşkla seviyordu. Bu nefesinizi kesecek türden bir aşktı ve onu çok korkutuyordu.

Rob'un evine gelince arabasını garajının önüne park etti. Yolcu koltuğundan Tiffany kutusunu aldı ve ardından kapıyı kapattı. Eve doğru yürürken ayakkabılarının gümüş topukları betonun üstünde gürültülü bir ses çıkarıyordu. Tangasının taşlı ipi içe doğru çekildiği için dikkatli yürümek zorundaydı. Zili çaldı ve ellerini bilerek iki yanında tutmaya çalıştı. Rob kapıyı açtığında ona külodunu düzeltirken yakalanmak istemiyordu.

Kapı sonuna kadar açıldı ama kapıyı açan Rob değildi. Kırmızı dar bir elbise giymiş olan, kısa boylu bir sarışın kapı eşiğinde duruyordu. Mavi gözleri ve mükemmel bir cildi vardı, güzel yüzünde tek bir sivilce ya da pürüz görünmüyordu. Kate'in kafasında bir alarm çaldı.

"Evet?"

Kate sarışının omzunun üstünden evin içine baktı. "Rob buralarda mı?"

"Evet. Burada," dedi ama yerinden kıınıldamadı. "Belki size yardımcı olabilirim." Hafif de olsa sesindeki düşmanlık anlaşılabilirdi.

"Hayır, yardımcı olabileceğinizi sanmıyorum." Kate'in bu kadının kim olduğuna dair tek bir fikri bile yoktu ama sanki evin sahibi kendisiymiş gibi davranıyordu. "Siz kimsiniz?"

"Ben Louisa."

Ah. Eski eşi. "Evet. Rob sizden bahsetmişti." Gerçi Louisa'nın ne kadar muhteşem olduğundan bahsetmemiştir. Daha çok zengin bir adamın kolunda görebileceğiniz bir muhteşemliği vardı. Ayrıca onun doğumgünü için Gospel'e geleceğinden de bahsetmemiştir. Kate'in beyrinde çalan alarmin sesi daha da arttı ama duymazdan geldi. Rob bu mükemmel kadından boşanmıştı ve Kate'in hatırladığı kadarıyla onu sevdiğini ama ondan asla hoşlanmadığını söylemişti. "Ben Kate Hamilton."

"Hımm." Louisa başını bir yana yatırdı, kulağında parıldayan pırlanta küpesini görmek mümkündü. "Rob'un senden hiç bahsetmemiş olması çok ilginç."

Vay. Kate düşmanlık konusunda yanılmamıştı. Ve bunu itiraf etmekten ne kadar nefret etse de, Louisa'nın iğneleyici lafları kalbini acıtıyordu. "Neden eski karısına benden bahsetsin ki?" Ama neden bahsetmemiştir ki?

"Çünkü Rob ve ben tekrar bir araya gelmeyi düşünüyoruz. Sanırım eğer sen onun hayatının önemli bir parçası olsaydın bana senden bahsederdi."

Tamam, bu sefer beynindeki alarm ve kalbine batan iğnelerden daha fazlasını hissetmişti. Ama kendine Louisa'nın yalan söylediğini söylüyordu. Yalan söylüyor olmalıydı. Rob asla bunu ona yapmazdı. Cevap vermek için ağzını açtığı sırada Rob mutfaktan yanlarına doğru geldi. Üzerinde beyaz bir atlet vardı ve mavi deniz şortu giyiyordu, kucağında ise pembe bikini ve tanga terlikler giymiş küçük bir kız vardı. Küçük kız kolunu Rob'un boynuna atmıştı, Kate evin etrafına dağılmış fotoğraflarından onu hemen tanıdı. Rob Louisa'nın kafasının üzerinden arkasına bakıp da Kate'i görünce adımları yavaşladı. "Kate."

"Doğum günün kutlu olsun." Tiffany kutusunu ona uzattı, onu o kadar çok seviyordu ki taşlı sütyeninin altındaki iğnelenmiş kalbi iyice şişmişti. Ya bu konuda iyimser kalmaya devam edecek ya da ölmeyi deneyecekti.

"Teşekkürler." Kızını yere bıraktı ve sonra da kutuyu aldı. "İçeri gelsene."

İyimser olmayı deneyebilirdi. Ama poposunu acıtan taşlar üzerindeyken, Rob'un eski sürtük karısıyla birlikte oturması imkansızdı. "Hayır. Misafirin olduğunu bilmiyordum. Aramam gerekirdi."

"Bu iyi olurdu," dedi Louisa.

Rob eski karısına baktı ve kaşlarını çatı. "Önceden aramana gerek yok. Akşam yemeğine kal. Ben de tam barbeküyü yakmak üzereydim."

Eğer eski karısıyla tekrar bir araya gelmeyi düşünseydi onu yemeğe davet eder miydi? Diye sordu içinde yeniden beliren iyimserlik. "Hayır teşekkürler." Ama iyimserlik de bir yere kadardı. Birden kör olduğu anlamına gelmiyordu. "Louisa da bana ikinizin tekrar evlenmeyi düşündüğünüzü söylüyordu."

"Bu doğru değil," dedi Rob ve Kate göğsündeki acının azaldığını hissetti. Rob'un kaşlarının arasında derin bir çizgi oluşmuştu, kızının saçlarını okşadı. "Git de bebeğini al, koltuğun üstündeydi." Amelia gittikten sonra, Rob eski karısına baktı.

"Bırak artık şunu."

Louisa ona baktı. Profilden bile mükemmel görünüyordu. "Bana bunu düşüneceğini söylemiştin."

"Düşündüm ve cevabım hâlâ hayır."

"Tekrar bir aile olma şansını bir kenara atmadan önce gerçekten iyi düşünmelisin."

"Louisa, Tanrı aşkına!" diye öfkeyle patladı birden. "Neden beni öfkeliendirene dek aynı şeyden bahsetmeye devam ediyorsun? Seninle tekrar evlenmeyeceğim. Kimseyle evlenmeyeceğim. Asla. Bir kere evlenmek oldukça yeterliydi."

Kate'in bu sözleri idrak etmesi birkaç saniyesini aldı. Ve anladığında beyninden vurulmuşa dönüp bir adım geriledi. Aman Tanrım. Acı tekrar ortaya çıkmış ve âdeta ona bir tokat atmıştı. İşte yine oluyordu. Deja vu. Farklı bir adam. Farklı bir baştan çıkarıcı iç çamaşırı. Aynı kalp kırıklığı.

"Doğum gününü böldüğüm için özür dilerim." Kafası acı ve karmaşayla bulanıklaşmış bir hâlde döndü ve o deli cadı Louisa'nın karşısında gözyaşlarına boğulmak gibi utanç verici bir şey yapmadan önce arabasına doğru ilerlemeye başladı.

Rob onu hemen yakaladı. "Kate. Yemin ederim Louisa'ya geri dönmüyorum. Gitmene gerek yok."

"Evet gitmeliyim." Yürümeye devam etti. Bir an önce arabasına binmesi gerekiyordu. Ah keşke bir an önce arabasına binebilseydi.

"Bu sabah beni Sun Valley havaalanından aradıkları zaman onun ve bebeğin buraya geleceğini bilmiyordum."

"Önemli değil." Kate kapı koluna uzandı.

Rob ellerini onun omuzlarına koydu ve yüzünü kendine çevirdi. "Seni yarın ararım."

Âdeta içe doğru patlayacakmış gibi gözlerine iğneler batıyordu. Bütün bu belirtileri biliyordu. Yıkılacaktı ama henüz değil. Yalnız başına kalana kadar değil. "Hayır. Arama. Bunu artık sürdüremem. Yapabileceğimi düşünmüştüm ama yapamam."

Rob'un kaşları buruştu. "Neyi yapamazsın?"

"Kendime fantezinin yeterli olduğunu söyleyemem. Bu bir yalan." Sesi titriyordu ve başını eğip ayaklarına baktı. "Kendime defalarca senin kalbimi kıracağını söylesem de sana âşık oldum."

Birkaç kalp atışından sonra Rob, "Sana önem veriyorum," dedi.

Kate Rob'a onu sevdiğini söylemişti ve o da bunun karşılığında Kate'e sana önem veriyorum demişti. En azından bunun bir teşekkür ederimden daha iyi bir şey olduğunu düşündü. Ona baktı ve gözyaşlarını geriye itmeye çalıştı.

"Bana önem mi veriyorsun?"

"Hiçbir kadına önem vermediğim kadar."

Bu yeterli değildi. Bu kez değil. "Bu ne kadar sürecek? Bir yıl sonra ne olacak? Peki ya iki yıl sonra? Beş yıl sonra? Hayatımın ne kadarından

senin için vazgeçeceğim? Kendime kaç tane yalan söyleyeceğim? Sen başka insanlarla çıkmamız gerektiğini ya da sadece arkadaş olabileceğimizi ya da bir başkasını bulduğunu söyleyesin diye, ne kadar bekleyeceğim?"

"Bilmiyorum! Aramızda olanlar sürdüğü kadar."

Kate bir nefes aldı ve yavaşça verdi. "Bu yeterli değil."

"Senin için yeterli olan ne?"

"Beni sonsuza dek seveceğine dair söz veren bir erkek."

Rob onun kollarını sıktı. "Tanrım sen bir evlilik yüzüğünden mi bahsediyorsun?" Başını iki yana salladı. "Bu çılgınlık."

Çılgınlık. Kalp kırıklığına öfke de karışmıştı. "Bırak beni."

Rob'un gözleri kısıldı ve onu bıraktı. Arabadan uzaklaştı ve Kate de onun önünde ağlamaya başlamadan önce kapıyı açıp bindi. Anahtarı kontağa soktu ve ilerlemeye başladı. Dikiz aynasından ona son bir kez daha baktı ve onun merdivenleri çıktığını gördü, sonra görüşü bulanıklaşınca dikkatini tekrar yola verdi.

Onun derdi neydi? Kendisine Rob'dan uzak durmasını söylemişti. Gospel'e kendisiyle ilgili sorunu bulup çözmeye gelmişti, kendisini onu sevdiği kadar sevmeyen ve ona asla bağlanmayacak olan bir adama âşık olmak için değil.

Otoyola çıktı. Hayır, şimdi bir fark vardı. Fark artık onu hak etmeyen insanlarla birlikte olmayacak olmasıydı. Rob'u seviyordu. Hatırlayabildiği kadarıyla hayatına girmiş bütün erkeklerden daha fazla sevmişti ama

büyükbabası haklıydı. Bir adamın ona verebileceği her şeye lâıktı. Kalbine. Ruhuna. Onu sonsuza dek seveceğine dair verdiği söze.

Rob ertesi sabah Louisa ve Amelia'yı havaalanına götürdü. Onları başka bir uçağa bindirmek ona yüklüce paraya mal olmuştu ama eski karısını öldüreceğinden korkuyordu. Ve gerçekten de bunu yapmak istemiyordu. Hayatının geri kalanını hapisanede geçirmeyi ve Amelia'nın akrabaları tarafından yetiştirilmesini istemiyordu.

Louisa'ya kızgın olduğu kadar, Kate'in söylediklerini de anlayamamıştı. Kate'in neyi vardı? Ondan daha fazlasını istediğini, evlenmek istediğini söyleyerek neden her şeyi mahvetmişti? Onun farklı olduğunu düşünmüştü ama değildi.

Bunların olacağını tahmin etmeliydi. Seksin asla bedava olmadığını zor yoldan öğrenmişti. Her zaman bir bedeli vardı. Kate'in bedeli de bir evlilik yüzüğüydü. Daha önceden kötü bir evliliğe zorlanmıştı. İkinci bir evliliğe daha zorlanmayacaktı.

Bu asla olmayacaktı. Kate marketinde oturup ekmek pişirebilir ve bu şekilde yaşlanabilirdi. Kate'den hoşlanıyordu. Ona önem verdiğini söylediği zaman doğruyu söylüyordu. Ona önem veriyordu ama deneyecek ve onu unutacaktı.

Kate'in onu deli etmesine izin vermeye niyeti yoktu.

Arabasını Sutter Spor Malzemeleri dükkânının arka tarafında bir durağa çektiği zaman Adam Taber'in onu orada beklemekte olduğunu gördü. Rob kapıyı açtı ve Adam da içeriye doğru onu takip etti.

"Bay Sutter," dedi. "Wally bugün gelemeyecek çünkü suçıçeği oldu."

"Sorun değil. Yapılacak çok fazla iş yok." Rob omzunun üzerinden Adam'a baktı ve elindeki poşeti gördü. "O nedir?" diye sordu ve yulaflı gofrete benzeyen şeyi işaret etti.

"Yulaflı gofret."

"Nereden aldın?"

"M&S'den. Oradaki bayan yapıyor."

"Kate mi? Kızıl saçlı bayan mı?"

"Evet. Bana bedavaya verdi çünkü herkese çok iyi olduğunu söylememi istiyor. Sonra da insanlar almaya gelecekler."

Onun yulaflı gofret fikrini çalmıştı! "Adam," dedi. "Rose işe gelene kadar dükkândan sen sorumlusun. Ben birkaç dakika içinde dönerim." Eliyle n kapıyı itti ve güneş gözlüklerini taktı, o kadar kızgındı ki dükkânın başına on bir yaşında birisini bırakmış olması umurunda bile değildi. Bu kadar öfkeli olduğu başka bir anı daha hatırlamıyordu. Evet, hatırlıyordu dün gece, Kate onu

sevdiğini söylediğinde ve aynı anda ilişkilerini bitirdiğinde. fkesi âdeta midesinde bir delik açmıştı. Dişlerini sıktı.

"Merhaba Rob. Seni birkaç gündür görmüyorum," dedi Stanley, Rob markete girince.

"Merhaba Stanley." Rob bir nefes aldı aldı ve çenesindeki kilidi çözmeye çalıştı. Öfkesini yakında üvey babası olacak adamdan çıkarmak istemiyordu.

"Annen birazdan dğndeki ekler hakkında konuşmak için buraya gelecek. Fazla kalmadı, biliyorsun."

"Evet biliyorum. Kate buralarda mı?" diye sordu sesinin oldukça normal çıkması için kendini zorlayarak.

Stanley bir an için durdu. "Bu sabah yaptığı yulaflı gofretleri poşetlere koyuyor. Gofretler inanılmaz satıyor."

Rob beyninin patlayacağını hissediyordu. Tezgâhın yanından geçip arka odaya doğru yöneldi.

Kate fırından bir kalıp aldığı sırada arkası ona dönüktü. Kalıbı tezgâha koyduktan sonra kafasını kaldırıp baktı. Yüzünde suçlu görünmeye çalışan bir ifade bile yoktu. "Burada ne yapıyorsun?"

Rob tam onun karşısında durdu ve elini kalçalarına dayadı. "Yulaflı gofret fikrimi çalmışsın."

"Komik olma."

"Tarifi mükemmel bir hale getirmeye çalıştığımı biliyordun ve onu çaldın." O an aslında bunun Kate'i evine atıp onunla beraber olmak için bir oyun olduğu kısmından bahsetmeye gerek yoktu.

Kate eline bir spatula aldı ve önündeki karışımı karıştırdı. Sonra da inceden onunla dalga geçmeye başladı. "Albay Sanders'ın yedi bitki ve baharattan oluşan tarifi gibi gizli bir tarif değildi ya."

"Dükkânımda satmak için bu tarifi üstünde çalıştığımı biliyordun."

Kate omuz silkti. "Öyle yerinde sayarsan kaybedersin."

"Ne?" Onu tutmak, sallamak ve sertçe sıkıp göğsüne yapıştırarak onunla bir bütün olmak istiyordu.

Kate bir ısırık aldı ve düşünceli bir şekilde çiğnedi. "Mmm. Bir ısırık ister misin?"

Tanrım, ne kadar da cesurdu. Onun bu yönünü seviyordu ve hayatının, Kate sürekli bir bağımlılık istemeden önceki hâline dönmesini istiyordu. "Evlenmekle ilgili çılgınca fikrinden vazgeçtin mi?"

"Seninle mi? Evet." Kollarını göğsünün altında kavuşturdu. "Harvey Middleton'ın oğlu Briçe bana çıkma teklif etti."

Onu sevdiğini söylemesinin üstünden yirmi dört saat bile geçmemişti ve o çoktan başka birisiyle bir randevu mu ayarlamıştı? "Onunla çıkamazsın."

"Neden?"

Çünkü ben öyle söylüyorum dese bu, büyük ihtimalle iyi bir cevap olmayacaktı. "Çünkü giderek kelleşiyor."

Kate ona sanki aklını kaybetmiş gibi baktı. Bu da oldukça olası bir durumdu çünkü Rob da aklını kaybettiğini düşünüyordu. "Çıkarsan çık. Beni ilgilendirmez," dedi ve arkasını döndü. Arka odadan marketin ön tarafına doğru ilerledi. Eğer Briçe Middleton ellerini Kate'e dokunduracak olursa Rob onun kafasını koltuğunun altına alacak ve öğle yemeğini yedirecekti.

Stanley ile konuşmakta olan Grace, kafasını kaldırıp Rob'a baktı. Gülümsedi. "Nasılsın Robert?"

"Neye nazaran?" dedi birden.

Kate'in onu delirtmesine izin vermemeliydi.

ON DOKUNCU BÖLÜM

Fish Hook Gölü'nde hafif bir rüzgar esiyordu ve gölün üstüne vuran sıcak öğlen ışıkları minik aynalar gibi görünüyordu. Sockeye Parkı'nda toplanmış insanlar ve damat için şiirinin son satırını okurken, Grace Sutter'ın krem rengi şifon elbisesinin etekleri dizlerinin üzerinde dalgalanıyordu.

Gelin ve damat vahşı çiçekler ve yeşilliklerle süslenmiş çardağın altında duruyorlardı. Töreni belli bir mezhebe ait olmayan kiliseden gelen rahip yönetiyordu. Kate büyükbabasının arkasında durmuş titreyen elleriyle cebinden şiirinin yazılı olduğu kağıdı çıkarışını izliyordu. Yaşlı adam kağıdı açtı ve okumaya başladı:

"Hayatımdaki tek renkler gri ve siyahtı, bütün kederim bir sonraki güne akardı."

Kate bakışlarını pembe ayak tırnaklarına çevirdi ve Grace'in karşısında durmuş ondan önceki yalnız hayatını anlatan büyükbabasını dinledi. En sevdiği Fendi ayakkabılarına odaklanmıştı. Bej rengindeki yumuşak deri ayağını sarıyordu ve topuğundan sarkan altın rengi aksesuar yürüdükçe hoş bir ses çıkarıyordu. En sevdiği ayakkabıları genelde ruh hâlini iyileştirir ve kendini bir diva gibi hissetmesini sağlardı.

Oysa bugün, hiçbir şey onun kendini iyi hissetmesini sağlamıyordu. Bakışlarını, ayaklarını Rob'un siyah deri ayakkabılarından ayıran neredeyse iki metrelik yeşil alana çevirdi. Rob'un kömür rengi pantolonu jilet gibi ütülenmişti. Bir elinde annesinin beyaz güllerden oluşan buketini tutuyordu. Kate, bakışlarının daha yukarıya çıkmaması için kendini zorladı, onun ne kadar iyi görüldüğünü bilmesine gerek yoktu.

Rob ve Grace parka, Kate ve Stanley'den kısa bir süre sonra varmışlardı. Annesiyle birlikte çardağa doğru yürüyen Rob'u görünce Kate'in göğsü sıkışmış, nefes alması güçleşmişti. Saçını kesmiş, dudağının altındaki ufak sakalını tıraş etmiş ve dudaklarının etrafını çevreleyen bıyıklarını kısaltmıştı. Takım elbisesi ve kısa saçlarıyla bir

model kadar yakışıklı görünüyordu ama yine de onu bir modelle karıştırmanız imkânsızdı.

M&S'e gelip öfkeyle tarifini çaldığını söyleyerek onunla tartıştığı günden bu yana Rob'la konuşmamıştı. Tam bir hafta olmuştu ve kalbi henüz yeni yeni iyileşmeye başlamıştı. Aslında onu her gördüğünde biraz daha kırılıyordu. Geçmişte her kalp kırıklığında kendine iyi olduğunu söyleyebilirdi. Sorun yoktu. Ama bu sefer o kadar da iyi değildi. Kesinlikle iyi değildi.

Stanley şiirini bitirdikten sonra Kate ona omzundaki çantada duran altın alyansı uzattı. Büyükbabası ve Grace ölüm onları ayırıncaya dek birbirlerini sevmeye yemin ederlerken Kate onlara bakıp gülümsedi. Rob'un bakışlarını hissedince ona baktı. Kendisine engel olamıyordu.

Rob'un yeşil gözleri de ona bakıyordu, bu Kate'e, onu M&S'te ilk gördüğü gün yüzünde gördüğü boş ifadeyi hatırlattı. Umursadığını belli etmemekte Kate'den çok daha iyiydi. Ya da belki de gerçekten de umursamıyordu.

Stanley ve Grace'i karı koca ilan ettiğini söyleyen rahibin sesi Kate'in dikkatini tekrar törene vermesini sağladı. Çiftlik evinden ödünç aldıkları sandalyelere oturmuş olan misafirlere baktı ve biraz daha gülümsemeye çalıştı. Annesi ve babası, kardeşi Ted ve büyük teyzesi Edna'nın yanında en ön sırada oturuyorlardı. Kate'in diğer iki erkek kardeşi deniz aşırı ülkelerde oldukları için törene gelememişlerdi.

Stanley ve Grace Caldwell öpüşünce birdenbire bir alkış koptu ve misafirler ayağa kalkıp çifte doğru ilerlemeye başladılar. Kate geriye

doğru bir adım attı ve ayakkabılarının topukları çimene saplandı.

Kasabanın dul takımı öne çıkıp Grace' i kutlayan ilk kişilerdi. Bazıları samimi görünmeyi başarmıştı.

Kate'in annesi ve babası Grace'i kucakladılar. Onun ve Rob'un aileye hoşgeldiklerini söylediler. Kate bunu içlerinden gelerek söylediklerine emindi. Stanley'ye bakan herkes Grace'in onun hayatını çok daha iyi bir hâle getirdiğini söyleyebilirdi.

Rob artık Stanley'nin üvey oğluydu. Kate bütün sene ondan kaçınmayı başarsa da, Şükran Günü ve Noel zamanı onu görmek zorunda kalacaktı. Onu sürekli yolun diğer tarafında görerek ya da hindi eşliğinde onunla yemek yerken onu nasıl unutabilirdi?

Bir tatile ihtiyacı vardı. Biraz mesafeye. Belki de büyükbabası ve Grace balaylarından döndükten sonra Las Vegas'a gidebilir ve arkadaşlarıyla biraz zaman geçirebilirdi.

Belki de taşınmalıydı. Büyükbabası artık mutluydu. Ona ihtiyacı yoktu ve Gospel'in dışında kocaman bir dünya vardı. Rob Sutter'm olmadığı bir dünya özel günler dışında.

Birkaç metre uzakta olmasına rağmen Kate, Rob'un kahkahasını tanıdı ve ona baktı. Rose Lake elini omzuna koymuş ve kulağına bir şey söylemek için parmak uçlarında yükselmişti. Kate dikkatini rahibe çevirdi ve ona teşekkür etti. Aberdeenler'le sohbet etmeye başladı ve bütün bu süre boyunca gülümsemeye çalışarak içinde ne fırtınalar koptuğunu belli etmemeye çalıştı.

Evet taşınmalıydı, kararını vermişti. Ama bunu hiç istemiyordu. Şimdi değil. Daha yeni uyum sağlamaya başlamıştı. Elişleri Kulübü'ne

katılmıştı hatta bir sonraki gece ilk toplantısına gidecekti. Aferatif getirme konusunda gönüllü olmuştu. Toplantıda gurme yemeklerin harika dünyasını ve jalapeno jölesini sunmayı planlıyordu. Bu biraz korkunç olsa da, Gospel'de kendini evinde gibi hissetmeye başlamıştı.

Kate mücadele istedi, Grace'in Sun Valley'den getirttiği yemek grubunun hazırlık yaptığı üstü örtülü çadıra doğru ilerledi ve masalara fındık ve nane koymalarına yardım etti. Daha sonra Iona Osborn'un kimseyle karıştırılamayacak tiz sesini duydu.

Iona üstünde bir sürü kabartılı mavi dalgalı çizgiler olan kırmızı bir elbise giymişti ve her an dans pistine fırlayacakmış gibi duruyordu.

"Merhaba Iona."

"Merhaba Kate." Iona durdu ve üç katlı mavi beyaz renklerdeki düğün pastasına baktı. "Pastayı sen mi yaptın?"

"Hayır, hâlâ küçük kekler sınıfındayım."

"O kekler çok güzeldi." Kate tam ona teşekkür edeceği sırada Iona, "Senin evlenme sıran ne zaman geliyor?" diye sordu.

Kate bu soruya verilecek en doğru cevabın "birisi bana evlenme teklif ettiğinde" olduğunu düşünmüştü. Ama bunu söyleyip ortalığı bulandırmak yerine, "Henüz doğru insanı bulamadım," diye cevap vermeyi tercih etti. Ama bulmuştu. Ya da en azından bulduğunu sanmıştı. Iona'nın kocaman saç yığınının üzerinden Rob'a bir bakış attı. Orada durmuş gölü işaret ederek Kate'in erkek kardeşiyle konuşuyordu. İkisi el sıkıştılar ve sonra Ted çadırın altında duran Kate'e doğru ilerlemeye başladı.

"Ne zaman evleneceğin sana kaç kez soruldu?" diye sordu bir kadeh panç almak için uzanırken.

"On kere. Peki ya sana?"

"Beş." Küçük kadehteki içkiyi bir yudumda bitirdi. "Sen kazandın."

Bu kazanmak istemediği bir yarıştı. Kendini biraz huysuz hissediyordu ve gülümsemekten yüzü acımaya başlamıştı ve başı zonkluyordu.

Büyük teyze Edna bir parça kek aldı, Kate ve Ted'in yanına doğru ilerledi. Edna'nın cildi eski bir asker botu kadar sert görünüyordu ve Kate bunun sebebinin günde bir paket sigara içmek mi yoksa bologna kekinin zehirli etkileri mi olduğundan emin değildi. "Sıra sende mi?" diye sordu Edna fındık almak için uzanırken.

Kate'in ona, bahsettiğini şeyin ne olduğunu sormasına gerek yoktu. "Hayır."

"Canım eğer büyükbaban bu yaşta birini bulabiliyorsa, senin için de hâlâ ümit var demektir."

Kate başını bir yana eğdi. "Harvard profesörlerinin Coca Cola'nın etkili bir sperm öldürücü olmadığı fikrine vardıklarını biliyor muydun?"

"Ne?" Edna ağzı şaşkınlıktan hafif açık bir şekilde ona bakakaldı.

Kate büyük teyzesinin omzunu sıvazladı. "Eğer bir gün yanında prezervatif olmazsa bu bilgi işine yarayabilir."

Ted bir kahkaha patlattı ve kolunu Kate'e attı. "Buradan kaçıp bir bara gitmeye ne dersin?"

Buckhorn'a beyinsizlerin doluşması için oldukça erken bir saatti. "Bir tur bilardo oynamak ister misin?"

Ted gülümsedi. "Kazanmana izin vermeyeceğim."

Çadırın arka tarafından çıktılar. "Asla kazanmama izin vermiyorsun."

"Kate." Ona kimin seslendiğini görmek için arkasına dönmesine gerek yoktu. Bütün olanlardan sonra bile onun sesi hâlâ içini sıcak rom gibi ısıtıyordu. Derin bir nefes aldı ve arkasına dönüp ona doğru ilerleyen Rob'u izledi.

Rob onun bir iki metre ilerisinde durdu ve gözlerine baktı. "Birkaç dakika için kardeşini çalabilir miyim Ted?"

"Elbette. Kate?"

Kate anahtarlarını kardeşine verdi. "Beni arabada bekle."

Rob, Ted uzaklaşana kadar bekledi. "Neden bu kadar erken gidiyorsun?"

Çünkü beni sevmiyorsun ve burada kalmak benim için çok zor. "Ted ve ben bilardo oynayacağız ve Noel'den beri neler olup bittiğinden konuşacağız."

Rob ceketinin düğmelerini çözdü ve ellerini pantolonunun ön ceplerine soktu. "Ona bizden bahsetmeyi planlıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Anlatacak bir şey yok."

"Olabilirdi."

Buna inanmak şimdi bile o kadar çekiciydi ki. Ama bu bir yanılsamaydı. Bir fantezi. "Seninle ilişkiye girdiğimde, sonunda kalbimin kırılacağını biliyordum. Kendime asla bu durumla başa çıkabileceğimi söylememeliydim. Başa çıkamadım ve çıkamam da. Bitti Rob."

Rob topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı ve eliyle çenesini ve ağzını sıvazladı. "Durum şu ki, sanırım sana âşık olabilirim."

Olabilir mi? Kate onun bunu açıklamasını bekledi ama açıklamadı. Rob sanki ondan bir şey bekliyormuş gibi Kate'e bakıyordu. Bu çok acı vericiydi ve Kate gözlerini acıtan gözyaşlarına boğulmadan arkasını döndü.

Rob kolunu tutup onu durdurdu. "Sana, sana âşık olduğumu düşündüğümü söylüyorum ve sen yürüyüp gidiyor musun?"

"Birine ya âşıksındır ya da değilsindir. Birisine âşık olduğunu sanmakla âşık olmak aynı şey değil. Yeterli değil."

Rob'un gözleri kısıldı. "Bir parça kâğıt ve bir yüzük sana olan aşkı göstermek için yeterli olur mu?"

"Hayır, ama bunlar sevdiğin insanla hayatının geri kalanını geçirmek için ilk adımdır."

Rob ellerini kaldırdı, "son zamanlardaki boşanma oranlarını gördün mü?" diye sordu şüpheli bir ses tonuyla ve kollarını yavaşça aşağı indirdi. "Bütün bu çiftlerin hepsinin hayatlarının geri kalanlarını birlikte geçireceklerini düşündüklerine eminim."

"Sesini alçalt. Annenin düğünündesin, Tanrı aşkına." Kollarını göğsünün, kalbinin üzerinde kavuşturdu. "Annenin ve büyükbabamın birbirlerini seveceklerini ve evliliklerinin devam edeceğini düşünüyorum."

"Evet ama onlar yine altmışda birlik grupta kalıyorlar. İstatistikleri çok sevdiğin için, bunu bildiğini düşünüyorum."

Aslında yüzde elliydi. "İstatistikler umrumda değil. Ben kendimi düşünüyorum. En sonunda. Hakettiğimden daha azını yaşayacağım bir ilişkinin içinde olmak istemiyorum."

"Evliliği hakettiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu ama bu sefer sesini alçaltmıştı. "Bebeğim dünyadaki kimse o cehennemin tek bir parçasını bile haketmez."

"Hâlâ istiyorum. Beni yeteri kadar seven biriyle bunu denemek istiyorum. Her sabah kalktığımda aynı yüzü görerek yaşlanmak istiyorum. Her akşam yemek masasında aynı yüze bakarak yaşlanmak istiyorum. Elli yıllık evlilikten sonra bile el ele tutuşup kahkahalar atan o yaşlı çiftlerden olmak istiyorum. İstediğim bu. Birisinin daima birlikte olmak istediği kişi olmak istiyorum."

"Demek durum bu. Ya seninle evlenirim ya da hayatımdan çıkıp gidersin. Bu mu? Bu kadar kolay mı?"

Hayır, kolay değildi. Rob Sutter'dan ayrılmak kalbini kırıyordu ama devam etseydi her şey çok daha kötü olacaktı.

"Evlilik sadece bir kağıt parçası," dedi alaycı bir ses tonuyla.

"Eğer buna inanıyorsan Louisa'yla olan evliliğinin bir felaketle sonuçlanmasına şaşmamalı."

Kate yürüyüp giderken Rob onu seyretti ve çenesinin gerildiğini hissetti. Ona az önce âşık olduğunu söylemişti ve Kate bunu kabul etmemişti.

Rob döndü, Dillon Taber ve karısı Hope'un birkaç metre ötesinde bir ağacın gölgesinde beraber oturduklarını gördü. Dillon yüzünü karısına

çevirmiş ve alnını Hope'un şakağına dayamıştı. Sonra yaşlı adam karısına bir şey söyledi ve kadın da onu öptü. Şerif elini karısının beline götürdü. Bu birbirlerini çok yakından tanıyan iki kişinin arasındaki tanıdık bir dokunuştı.

Kate'in istediğı buydu ve Rob kendine karşı dürüst olsaydı kendisinin de istediğinin bu olduğunu görecekti. Ama bunun bedeli ne olacaktı? Bir kağıt parçası ve altın bir yüzük mü? Bir aşkın devam etmesini sağlayan şeyler bunlar değildi.

Rob cebine uzandı ve anahtarlarını çıkardı. Annesi ve Stanley'nin yanına gidip onlara veda etti. Kimseyle konuşmak istemiyordu. Aklında bir sürü şey vardı.

Rob eve gitti ve aklını dağıtmak için olta iğneleriyle uğraşmaya başladı. Ama işe yaramıyordu, ertesi gün dükkânı kapattıktan sonra oltasını aldı ve Big Wood'a doğru yola çıktı.

Sabahın erken saatlerinde gökyüzünde olan bulutların rengi portakal ve mor rengine bürünmüşlerdi. Rob tişörtünün üstüne tulumunu ve yeleğini geçirip nehre doğru yola koyuldu.

Oltta iğneleriyle uğraşırken her şeyi unutup huzur buluyordu. Buna açık havada bulduğu mutluluk ve nehrin sesiyle karışan güvercin sesleri de eklenince âdeta her şeyi unutuyordu.

Dün Kate'in düğünde ona söylediklerini düşündü. Evliliğin insanların sonsuza kadar birbirlerini sevmeleri ve asla yalnız kalmamaları anlamına geldiğini düşünüyordu. Sadece sevdiğini düşünmüyor, Kate'i gerçekten seviyordu. Bunu ruhunun derinliklerinde hissediyordu ama yalnız kalmaktan çok daha kötü şeyler de vardı.

Kurtçuğu oltaya taktı. Olta iğnesi birkaç metre sürüklendi ve birkaç saniye sonra oltanın ucunda bir şeyler olduğunu hissetti. Oltayı kendine doğru çekmeye başladı. Oltanın sopası yarı yolda eğildiği zaman Rob oltanın ucunda büyük bir balık olduğunu anlamıştı. Çırpınıyor ve kurtulmaya çalışıyordu. Kurtulmak için inanılmaz bir mücadele veriyordu.

Başladıktan on beş dakika sonra mücadele bitmişti ve kocaman bir balık Rob'un ayaklarının önünde çırpınıyordu. Rob büyük balığı sudan aldı ve inanılmaz güzellikteki rengine hayranlıkla baktı.

"Çok güzel değil mi?" dedi kendi kendine ama sonra yalnız olduğunu fark etti. Kate'in yanında olmasına o kadar alıştı ki bunu yüksek sesle söylemişti. Kısa bir süre içinde de olsa hayatının vazgeçilmez bir parçası olmuştu.

Nazikçe kancayı çıkardı ve balığı nehre geri bıraktı. Rob oltasını cipinin arkasına yerleştirirken nehrin dalgaları bacaklarına çarpıyordu. Kate'in olmaması yalnız kalması gerektiği anlamına gelmiyordu. Kate'e sahip olmaması hayatında başka bir kadın olamayacağı anlamına geliyordu.

Rob omuz silkti ama omuzlarına yerleşmiş yalnızlığı da silkip atamazdı ya. Sorun, kendisini Kate'den başka birisiyle hayal edemiyor oluşuydu. Ve bu büyük bir sorundu çünkü Kate Rob'un ona verebileceğinden daha fazlasını istiyordu. Louisa için hiç de iyi bir eş olmamıştı ve birbirlerini perişan etmişlerdi.

Rob tulumunu çıkardı ve her şeyi arabasının bagajına yerleştirdi. Kate'i seviyordu. Midesini düğümleyen bir aşkla seviyordu onu.

Louisa'yla evlenmişti. Ondan bir bebeği olmuştu ama onu asla böyle sevmemişti.

Eve dönerken Rob hayatını gözden geçirdi. Hatalarından ders alan bir adamdı. Ama belki de hatalarından çok şey öğrenemediği için hayatını yaşamaktan kaçınmıştı. Sonra Kate'le tanışmıştı, onun güzel yüzünü ve zekasını görmüştü ve genç kadın onun daha fazlasını istemesini sağlamıştı.

Kate de daha fazlasını istiyordu. Birisiyle birlikte yaşlanmak istiyordu ama Rob'un istediği bu muydu? Bu cevaplanması çok da zor olan bir soru değildi. Kate'i istiyordu. Hiç düşünmeden onun elini tutmak istiyordu. Dudaklarını onun kulağına dayamak ve onu güldürecek bir şeyler söylemek istiyordu. Elini Kate'in belinden aşağı kaydırmak istiyordu. Birbirini çok yakından tanıyan iki insanın arasındaki tanıdık bir dokunuş.

Kate'in altına dantelli bir tanga giydiğini bilerek, onun balık tutmayı denemesini izlemek istiyordu. Kate'in onun hem arkadaşı hem de sevgilisi olmasını istiyordu ve bunun bir ömür boyunca sürmesini istiyordu.

Sola döndü ve M&S'e doğru yöneldi ama Kate ertes gün için markette ekmek pişirmiyordu. Aberdeen ikizlerinden biri onun Elişleri Kulübü'nden bahsettiğini duymuştu.

Eğer kulptekileri jalapeno jölesi yemeye zorladığını duyarsa buna hiç şaşırmazdı. Rob iftlik evine gitti, merdivenlerden çıkarken kalbi gm giim atıyordu. Daha kapıya aamadan düzinelerce kadının sesini duyabiliyordu. Eli kapı kolunda, bir an için durdu, doğruldu ve içeri girdi.

İki uzun masanın arasında duran Bayan Fernvwood'a baktı. Elinde bir parça kağıt tutuyordu.

"Elinizdeki üçgeni sol tarafından doğru katlayın," dedi.

Kapı gürültüyle kapandı ve bütün başlar ona doğru çevrildi. Ama o sadece en uzak masada oturan kızıl saçlı kadınla ilgileniyordu. Kate başını kaldırıp ona bakınca Rob da ona doğru ilerlemeye başladı.

"Merhaba Rob," diye seslendi Regina. "Bizimle origami yapmaya mı geldin?"

Origami yapmaktansa bir hokey maçını kaybetmeyi tercih ederdi. Düzinelerce göz ona bakarken Rob, Kate'in önüne gelene kadar yürümeye devam etti. "Seninle konuşmam gerekiyor."

"Şimdi mi?"

"Evet." Kate ona tehditkâr bir bakış atınca ekledi. "Yoksa seni omzuma atar götürürüm."

Onu duyan Iona Osborn kıkırdamaya başladı.

Kate elindeki katlanmış kağıdı masaya bıraktı ve ayağa kalktı. "Hemen dönerim," dedi oradakilere. Rob onun yumuşak elini avucuna aldı ve beraber dışarı çıktılar.

Kapı arkalarından kapanır kapanmaz Kate elini çekti. "Grace'e ya da büyükbabama bir şey mi oldu?"

Batan güneş gölgelerin altında kalan çalıları âdeta yıkıyor ve Kate'in solgun yanaklarına gümüş renginde bir görünüm veriyordu. Merdivenlerde duruyorlardı ve Rob eğer kapıyı açarsa kapının arkasında duran yirmi yaşlı kadınla karşılaşacağından emindi.

"Hayır," dedi ve ömrünün geri kalanını geçirmek istediği kadına baktı.
"Konu bu değil."

Kate burnunu kırıştırdı. "Balık kokuyorsun."

"Biliyorum. Daha az önce kocaman güzel bir balık yakaladım. Görsen bayılırdın."

"Bana bunu söylemeye mi geldin?"

"Hayır ama balık tutarken seni ne kadar özlediğimi ve hayatımın sensiz ne kadar boktan olduğunu fark ettim."

"Rob, ben "

"Haklısın," diyerek sözünü kesti. "Daha fazlasını hak ediyorsun. Seni yeteri kadar seven birini hak ediyorsun."

Acı gözlerinin önüne âdeta bir bulut indirince Kate uzaklara baktı. Rob elini Kate'in yanağına koydu ve gözlerini kendine çevirdi. "Seni seviyorum Kate. Bunu sadece sanmıyorum. Hiçbir kadını senin kadar çok sevmemiştim. Senin inatçılığını seviyorum. Diğer adamların senin erkek gibi bir kadın olduğunu düşünmelerini ve gerçeği bilen sadece ben olduğumu bilmeyi seviyorum. Tek başına Gospel'in yemek zevkini değiştirmeye çalışmanı seviyorum. Değerinin ne olduğunu bilmeni seviyorum. Eğer hayatımda bir şey yanlış giderse, aynı hatayı bir daha tekrarlamazsam sorunun düzeleceğini düşünürdüm. Ama bu hiçbir şeyi çözmedi. Hatta hayatımı cehenneme çevirdi. Sonra sen geldin ve hayatıma gün ışığını geri getirdin. Ve ben Sun Valley'de bana o ahlâksız teklifi yaptığın geceden önceki hayatıma geri dönmek istiyorum. Seni seviyorum ve ömür boyu seninle olmak istiyorum. Benim hem arkadaşım hem de sevgilim olmanı istiyorum. Sadece bugün ya da yarın için değil.

Bir yıl ya da beş yıl için de değil." Kollarını onun beline doladı ve dudaklarını Kate'in kulağına indirdi. "Kate eşim ol. Sevgilim ol. Her zaman yanımda ol."

Bir ömür gibi gelen, anlık bir duraksamadan sonra Kate, "Yine aynı şeyi yapıyorsun," dedi.

"Neyi?" Rob geri çekildi ve onun yüzüne baktı. Kate'in kirpiklerinde yaşlar birikmişti ve Rob'un kalbi onun konuşmasını beklerken hızla atıyordu.

"Sana hayır dememi imkânsız hâle getiriyorsun."

Rob gülümsedi. "O zaman evet de."

"Evet." Kate kollarını onun boynuna doladı ve kadının alnını kendininkine dayadı. "Seni seviyorum Rob. Benden daha büyük bir egoya sahip olmanı seviyorum. Elişi Kulübü'ndekilere benim için cesaretle karşı koyduğun için seni seviyorum. Hayatımı bulmak için Gospel'e geldim ve seni buldum. Sen benim sevgilim ve fantezilerimdeki adamsın."

Rob ona uzun ıslak bir öpücük verdi ve geri çekildiğinde, "Tanıştığımız yere gidip bunu kutlarız diye düşünmüştüm," dedi.

Kate ellerini onun omuzlarına koydu ve kendini geriye doğru bıraktı. "Bu en çok hoşuma giden anılarımdan biri değil."

Rob sırıttı. "Ama benim çok hoşuma gidiyor."

"Sen sadece seni bir kraker gibi ezmemi istiyorsun."

"Yine zihnimi okuyorsun."

Kate kıkırdadı. "Bazen bunu yapmak hiç de zor değil."

Kate o kadar bilmiş biriydi ki... Rob onu sıkıca tuttu ve burnunu onun saçlarına gömdü. İşte onun hakkında en çok sevdiği şeylerden biri de buydu.

Sonsöz

Kate sıcak romu dudaklarına götürdü ve uzun bir yudum aldı. Sevgililer günü'nün inanılmaz güzel bir gün olduğuna karar vermişti. İnanılmaz güzel şeyler sakalasında kocasının çıplak poposuyla parmağındaki dört karatlık Tiffany yüzük arasında bir yerde yer alıyordu.

Kate Duchin Salonu'na baktı, parlak kalpli süslere, güllere ve ışıldayan mumlara... Barın arkasına ve kar kaplı çam ağaçlarına... Gece kaykaycılarına bakan büyük pencerelere kırmızı ve pembe kalpler yapıştırılmıştı. Tam altı saattir evliydi ve hayatının geri kalanını dört gözle bekliyordu.

O ve Rob evlilik yeminlerini Gospel'deki küçük kilisede etmişlerdi ve resepsiyondan sonra balayına çıkmak üzere yola çıkmışlardı. İlk durak Duchin Salonu'ydu.

Yazın bitiminden sonra büyükbabası emekli olmuş ve marketi işletmesi için Kate'e devretmişti. O ve Rob yeni bir Vinebago arabaya binip yola koyuldukları an, Kate de hesapları da tutmaya yarayan yeni bir para kasası sipariş etmişti. Kendi yaptığı kekler yok satıyordu ama jalapeno jölesini satmak hâlâ oldukça zorlu bir işti.

"Sun Valley birası," dedi yanından gelen erkeksi bir ses.

"Fıçı mı şişe mi?" diye sordu barmen.

"Şişe iyidir."

Kate gözlerini adamın eskimiş Levi's kotuna, mavi tişörtüne ve yeşil gözlerine çevirdi. "Dövmemi görmek ister misin?" diye sordu.

Barmen birayı barın üstüne bıraktı ve Rob da birayı dudaklarına götürdü. "Bana sevişme teklifinde mi bulunuyorsun?"

"Evet." Kate ayağa kalktı ve kadehini bıraktı. "Bitirmemiz gereken dokuz yüz yirmi fantezimiz var."

Rob bir yudum aldı ve sonra şişesini indirdi. "Dokuz yüz on dokuz," dedi şeytani bir gülümsemeyle. Rob onun elini tuttu, hızla koridoru geçtiler. "İyi de kim sayıyor ki?"